

Из Словото на
Учителя Петър Дънов

СВЕЩЕНИТЕ ОТНОШЕНИЯ

Ключове към тайнството на Бога

Из Словото на
Учителя Петър Дънов

СВЕЩЕНИТЕ ОТНОШЕНИЯ

Ключове към
Тайнството на Бога

АХАДОР
Варна, 2012 г.

ПРЕДГОВОР

Бог ми отвори очите; защото видях благородството на вулгарния, привлекателността на отблъскващото, съвършенството на сакатия и красотата на отвратителното.

Шри Ауробиндо

Бог е велик и жесток мъчител, защото Той обича.

Шри Ауробиндо

Големите светци са правели чудеса; по-големите са се въздържали от тях; най-големите са се въздържали от тях и са ги правели.

Шри Ауробиндо

Падналите титани са по-силни от боговете, защото те са се уговорили с Бога да понесат товара на Неговия гняв и враждебност, а боговете можеха да понесат само приятния товар на Неговата обич и по-благ възторг.

Шри Ауробиндо

Ако можеш да видиш Бога в едно мъничко, бледо, неугледно и неухаещо цветенце, тогава си уловил Неговата Всевишна реалност.

Шри Ауробиндо

Когато провалът и смъртта дойдат, те са нашето най-висше моментно добро.

Шри Ауробиндо

Бог е нашият мъдър Приятел, защото Той знае кога да удари и кога да погали, кога да ни убие и кога да ни спаси и помогне.

Шри Ауробиндо

Можеш ли да видиш Бог в часовете на мъчение, тогава ти ще се докоснеш до най-висшето познание.

Шри Ауробиндо

Чистите сърца избират Духа на Бога за свое светилище.

Розенкройцерите

Не практикувай, а стани човек.

Християн Розенкройц

За да знаеш, необходимо е да бъдеш.

Гурджиев

Ако можеш да изгориш тъмнината си, ти си
Мъдрец.

Атлантска поговорка

Когато водата стигне над главата ти — горе ръ-
цете.

Атлантска поговорка

Глупавият цени щастието, Мъдрият цени стра-
данието.

Атлантска поговорка

В трудността е скрит устрем, който ти трябва
да извадиш.

Туранска поговорка

Без свещена Любов няма никаква проповед, а само думи.

Елеазар

Законът управлява обществото. Любовта ръководи избраните.

Елеазар

Ако нямаш свещена Любов, твоята вътрешност се деформира.

Елеазар

Да мислиш е важно, но да станеш свещено същество е съществено.

Елеазар

Свещеното отношение е действие на Бога към самия Себе Си.

Елеазар

Елеазар Хараш
Варна, март 2012 г.

СВЕТОСТТА НА ЧИСТОТАТА

Чистотата — условие за връзка с Бога

...Който иска да изследва Божиите работи, трябва да бъде абсолютно чист, абсолютно безкористен. ...Нищо не трябва да пожелаващ. Това е чистота. (27/стр. 402)

...Бог. ...Той отправя мисълта Си към всеки, който изпълнява Волята Му чистосърдечно и без отлагане.

(30/стр. 30)

...Ние препоръчваме на всички съвременни хора Абсолютна чистота. Тази идея за много хора е непонятна още. Това зависи от положението, в което те днес се намират. След Чистотата иде Светостта. Те са синонимни думи. След Светостта иде Служенето. Ако човек е чист и свят, той не може да не служи. Най-после, след Служенето, иде Любовта. Ако човек не знае да служи, той не може и да люби. Ако не знае да люби, той не може да учи. Ако пък не знае и да учи, той никога не може да придобие Свобода. Тези възможности са тясно свързани една с друга. Който е започнал с чистотата, той е направил вече крачка напред. Този е естественият, нормалният път в живота.

(45/стр. 29)

Абсолютна вътрешна чистота трябва. Аз говоря за вътрешна чистота — чистота на сърцето. За да може учителят да предаде право своето учение на своите ученици, той трябва да бъде абсолютно чист. Не е ли чист, той ще ги заведе в левия път. Чист ли е абсолютно, той ще ги води в правия път — надясно. Това е по отношение на учителя. Също така и ученикът, ако не е абсолютно чист, не може да върви в правия път, няма да бъде способен да върви в този път и да възприеме Божествената Истина. Затуй в дадения момент едновременно и учителят, и ученикът — и двамата трябва да бъдат абсолютно чисти. И ако искате вие да предадете Божествената Истина комуто и да е, в дадения момент вие трябва да бъдете абсолютно чисти — и този, който ви слуша, непременно ще възприеме тази Истина, и сърцето му ще се обърне към Бога, ще познае Господа. (27/стр. 61)

Човек трябва да бъде искрен, чист, да има правилно отношение към Бога, тогава Бог и Бялото Братство ще му помогнат и той ще има съдействието на цялото Небе. Защото човек може да извърши една работа, само ако те му съдействат. Ако остане сам да работи, той нищо не може да направи. (10/стр. 108)

Най-първо хората на земята трябва да бъдат чисти и свети. Бог няма да направи това, което ние искаме, а ще го направи дотолкова, доколкото е съгласен с това,

което искаме и само ако е излязло от Него. Ако една Божествена идея е излязла от Бога и влязла в мен, то Бог ще ѝ помогне. Всичко, което е излязло от Бога и е влязло в нас, то ще бъде; няма нищо, което да спъне Божествената идея... За влизане във връзка с висшите разумни Същества най-добрият начин е човек да се стреми да служи на Бога. Като Му служи, това е единственият начин да дойдат при него Съществата и да му помагат. (46/стр. 407)

В какво се състои чистотата? — Когато имаш Любов към Бога, ти си чист. При чистотата човек влиза в общение с духовния свят, чистотата е условие за това. (46/стр. 443)

Всички говорят за Бога, но не Го разбират. Те мислят, че Бог е недостъпен. Наистина Той е недостъпен, но само за ония учени, философи, поети, които мислят, че са постигнали всичко и нищо повече не им трябва. Затова, когато философът от висотата на своето положение, започва да изследва Бога, Той се скрива зад причинния свят. Когато астрономът Го изследва, Той се скрива във вечността, дето никакъв телескоп не може да Го намери. Когато поетът Го търси, Той се скрива в най-малките ъгълчета на вселената, да не може да Го зърне. Обаче Бог се открива на децата, на бедните, на страдащите, на унижените и на оскърбените — на чистите по сърце. Дойде ли някое дете

при Бога, Той веднага излиза пред него, започва да го милва, да му говори тихо, като му разкрива красотата в света. (4/стр. 19-20)

Господ иска да повърне хората към онова чисто, първоначално състояние, което хората наричат подивяване, но което всъщност не е подивяване. Аз желая хората така да подивяват. “Див” на санскритски значи “чист”. Нека станем чисти и се приближим към Бога, вместо да огрубяваме и да ставаме зли. (11/стр. 144)

Всички възвишени същества живеят в абсолютна чистота. ...Затова е казано: „Само чистите по сърце ще видят Бога.” Казано е още: „Бъдете чисти!” — Защо? — Чрез чистотата ще придобиете нужната светлина, за да не се спъвате в живота си. (29/стр. 124)

Вие сте забравили Бога и Той ви е забравил. Какво разбирам под думите „Бог ви е забравил?” Вие така сте се изцапали в греха, че Бог не може да ви познае... Бог никога не се занимава да чисти греховете на хората. Ще изпрати друг да ги очисти, но не и Той сам... Какво трябва да направите?... Сами се очистете. Тогава, като ви срещне Бог, веднага ще ви познае. Докато сте в греха, Бог няма да ви познае. Като казвам това, аз говоря по човешки. Бог ви познава при всички положения, но като съвършен, Той няма да ви каже, че сте оцапани, нито мисли за вашето оцапване, но ще

се държи далеч от вас, като че ли не ви познава. И като се измиете, умът и сърцето ви станат чисти, има условия Бог да прояви добротата Си към вас. Този е начинът да прояви Бог отношението Си към вас. Това значи да познаем Бога и Бог да ни познае. (12/стр. 72-73)

Лошото... това е нечистотата в човека. Като не живеят по Бога, хората държат нечистотата в себе си — вътрешната нечистота — и тя ги измъчва. Какво трябва да направят, за да се освободят от нея? — Да благодарят за всичко, което им се случва в живота и да работят върху себе си. (14/стр. 52)

Нека и ние станем тихи и спокойни, като тихата огледална повърхност на водата, за да може и Бог да се оглежда в нас. Той иска да бъдем чисти и добри, за да се проектира Неговият образ в нас. Това значи да станем като Бога. Ако Бог се проектира в нас и ние ще бъдем като Него. Ако не се проектира в нас, ние ще си останем такива, каквито сме сега. (7/стр. 74)

Водата трябва да бъде чиста, а Духът — светъл. Светлината трябва да се отрази в чистотата, за да се отрази Божият образ в нас. Тогава ще бъдем направени по образ и подобие Божие; тогава ще бъдем родени от Бога. (7/стр. 74)

И в окултната наука се казва, че който иска да влезе в Царството Божие, той трябва да бъде абсолютно чист! Без чистота, без смирение нищо не може да се постигне. (9/стр. 107)

Съзнанието се проявява в три посоки: като механично, физиологично и психично. В механичното съзнание процесите се извършват отвън навътре. Тия процеси стават и в природата. Много реки отвън се стичат в едно и образуват една голяма, мътна река. В механичното съзнание процесите не са Божествени. Във физиологичното и психичното съзнание процесите се извършват отвътре навън, няма нужда да пуцат кофата си вътре, да вадите вода. Тя сама по себе си изтича. Благодарение на това течение отвътре навън, мътилките излизат навън и изворът се изчиства. Върху тоя извор работи Христос, него иска да прокара у вас. Щом видите това желание на Христа, вие веднага се противопоставяте и запушвате извора. И в края на краищата вие се задоволявате с малките рекички, които се сливат в една по-голяма, и казвате: — Достатъчно съм голям. — Голям си, но мътен. По-добре бъди малък, но чист извор, отколкото голям и мътен. Тоя е пътят, който води към Царството Божие. (6/стр. 69-70)

...Когато отивате при Бога, аз разбирам да се отправите с всичката си чистота на своя ум и на своята мисъл към Него. Къде е Бог? Той е в човешката душа

и в човешкия Дух. Когато искаш Бог да ти помогне, отправи своята душа, своя Дух, своето сърце и своя ум към Него. Постъпи към Него с всичката си чистота и доброта на своето сърце и на своя ум и пожелай да изпълниш Неговата Воля. Има ли това желание човек, държи ли го дълбоко в себе си, той ще види как целият свят ще се отвори за него. (39/стр. 244)

Чисти мисли, чувства и действия

Казвам: ония хора, на които съзнанието е будно, нека държат в себе си идеята за чистотата на мисълта. Нека чистотата остане в ума на всички хора като норма, като мярка, с която да си служат във всички случаи на живота. Чистотата е магическата пръчица за всеки съзнателен човек. Ставате ли сутрин — ставайте с идеята за чистотата. Нека тази идея стане тъй любима на всички хора, както е желана и любима красивата мома като идея в ума на момъка. И виждаме как момъкът я очаква, търси — на другия край на света отива заради нея. Нека идеята за чистотата бъде възлюбената мома, която всеки търси и накрай света. Чистотата да бъде възлюбената на всеки мъж! Намери ли я, отдалече да се спре пред нейния свещен образ и само да я изучава и съзерцава. Придобие ли тази чистота, вие сте във връзка с Висшия свят, с Първичната Причина. (45/стр. 31)

Първото нещо, което се изисква от всички... е Абсолютна чистота: чистота физическа, чистота сърдечна и чистота умствена. Това значи: всяка мисъл, всяко желание и всяка постъпка трябва да се анализират, да се види, кои от тях са животински, кои човешки и кои Божествени. След това човек трябва да ги отдели едни от други, както се отделят металите от примесите, или от елементите с които са съединени. И най-после, след като е отделил и класифицирал желанията според техните места, да вземе от тях само Божествените. (9/стр. 125-126)

Колкото и да е чиста вашата мисъл или вашето желание, или вашата постъпка, пак те непременно трябва да минат през Божествения Живот. И след това тая мисъл да я поставите вътре в своята душа.

(5/стр. 66-67)

Ако остане човек тепърва да влезе във връзка с невидимия свят, то е загубена работа. Той има това вложено в душата си, а сега трябва само да хармонизира своите мисли, чувства и желания, за да се прояви онова, което е вложено. Трябва да се филтрират мислите. В тях не трябва да има никакво користолюбие. Необходими са чисти мисли, чисти чувства и чисти желания. (10/стр. 115)

Вашите отношения трябва да бъдат чисти. Искам, когато влезете в Школата, да бъдете за образец. Да бъдете сериозни, свободни, скромни по сърце. Да бъдете светли по ум, свободни във всичките си чувства и да бъдете деца на тази свобода. Всичко във вас да бъде непреривно. Искам всички да бъдете свободни и когато аз вляза при вас, и когато вие влезете при мен, да не усещате никакво стеснение. Защото, ако вие идвате при мен и сте нечисти, само тогава ще усещате стеснение, понеже ще криете своите грехове, а това усилие на волята ще ви образува дисхармония. Тези дисхармонични вибрации се фотографират... Всички ваши мисли, желания, действия — каквито и да са, се отпечатват. Скрито-покрито няма, това да го знаете. Следователно, ако искате да бъдете благородни, трябва да сте много открити. Трябва да имате най-възвишени мисли, най-възвишени чувства, за да могат да се отпечатат... най-красивите форми.

(27/стр. 235)

Три задачи имате: да очистите тялото си до съвършенство, да очистите ума си до съвършенство, да очистите сърцето си до съвършенство! Това е задачата ви. От чистотата на тялото ще излезне здравето, от чистотата на ума ще излезне светлината и от чистотата на сърцето ще излезне топлината. (13/стр. 148)

В света всяка мисъл, която допускаш в себе си, не трябва да има нищо фалшиво, първото правило... Туй е закон за битието. Мисълта трябва да бъде абсолютно чиста. Всяка мисъл, която влиза в ума, трябва да бъде чиста, всяко желание, което влиза в сърцето, трябва да бъде чисто и всяка постъпка трябва да бъде чиста. Те са три неща основни.

Ако ти допуснеш една нечиста мисъл, едно нечистото желание и една нечиста постъпка, ти създаваш вече туй, което обясняват с карма. Карма значи да допуснеш в своя ум неща, които не са божествени... Ти искаш да бъдеш свободен. Божествените неща правят човека свободен. (37/стр. 20-21)

...Чистотата е една необходимост за сърцата ви. С тази чистота ще започне Любовта. Любав не може да има без чистота. (27/стр. 236)

Като влезе в човека, Любовта внася в него възвишеното и благородното и той казва: „Аз трябва да бъда абсолютно чист в мислите, в чувствата и в действията си, за да задържа Любовта в себе си. Иначе, изгубя ли чистотата, ще изгубя и Любовта си.” (1/стр. 83)

Има една кал, която се образува от човешките мисли. Ужасна кал е тя. Има една кал, която се образува от човешките чувства; има една кал, която се образува от човешките постъпки. Ужасна кал е то-

ва... От тази кал трябва да се освободи човек... Но тази кал как се образува? Щом човек намали своята Любов, калта почва да се образува; щом увеличи своята Любов, калта изчезва. (5/стр. 260-261)

Съвременните хора трябва да освободят съзнанието си от всички нечисти образи. Те трябва да създават в себе си чисти представи, чисти образи за момата, за момъка, за брака и безбрачието, за Любовта, за Вечния Живот, за децата т.н. На всички предстои едно коренно вътрешно пречистяване... На всички случаи и явления в живота давайте красиви обяснения. Когато ми кажат, че някой плаче, аз не се спирам върху човека, който плаче, но казвам, че вълн вали дъжд, който полива цветята в градинката на този човек и те се радват. Когато ми кажат, че някой е радостен, аз разбирам, че слънцето е изгряло за този човек и цветята в неговата градинка цъфтят, и разнасят благоуханието си. Кажат ли ми, че някой бие жена си, разбирам, че в този дом вършеят житото, за да го приберат в хамбара. Стрежете се и вие да замените лошите образи с чисти картини и образи, за да запазите чистотата на вашето съзнание. (45/стр. 33)

Човек трябва да бъде чист. Но какво се подразбира от „чистота“? Чистотата подразбира да няма нищо нито в сърцето ти, нито в ума ти, нито в душата ти, нито в Духа ти — нищо, което да те смущава. Всичко

да ти е приятно, че каквото видиш, да видиш най-хубавото и най-доброто. (13/стр. 11)

Огънят на Божествената Любов очиства

...Божията Любов, за която аз ви говоря, внася разширение в съзнанието, затова човек трябва да се стреми към Абсолютната чистота в себе си. Той трябва да гледа на Любовта като на един вътрешен Принцип, като на една вътрешна сила, която трябва да работи в него, без да го смущава външната природа. Онзи човек, който има Любовта в себе си, е като огъня, всичко ще пояде и така ще изчисти живота си, ще изчисти цялата среда, в която живее. Това се отнася до праведния, до любящия човек — той всичко изчиства. И човекът на Любовта за в бъдеще ще се познава по това, че неговата Любов може да те очисти, тя е Божествена. (22/стр. 295)

..Огънят на Любовта... Който мине през нейния огън, ще се стопи, пречисти и ще се възроди, ще влезе в Новия живот. (30/стр. 73)

Влезте в Божествения огън да се очистите и кажете: Видяхме Господа и Го познахме. (6/стр. 9)

„Много ученици идват при мене и ми казват: „Учителю, да живеем с тебе.” — Не, не можете да живеете с мене. За да живеете с мене, трябва да минете през един много голям филтър или най-малкото да ви прекарам през седем огъня. (27/стр. 208)

„Този огън, който носи живот... Казвам: само при такъв един огън могат да се родят свещените идеи. През такъв огън са минали и пророците, и апостоли-те, и Христос. Огънят, страданията не са нищо друго, освен превръщане, омекчаване на твърдите вещества в организма на човека. Защото умственият, духовни-ят свят не търпят никакви съединения. (22/стр. 114)

За да дойде в човека по-голяма светлина, трябва тялото да мине през едно пречистване, за да можем да я възприемем. Така прегарят някои утайки и се каляват нервите. Страданията са филтър, който филтрира всички мисли, чувства и постъпки. Страданията са огън, който пречиства. А чистотата е закон на живота. Без чистота не може да има живот. Човек да се радва не на страданието, а на резултатите, които ще дойдат след това. Неразбраното страдание състарява. Затова разберете страданието научно. Дойде ли то, внася сериозност и чистота. (46/стр. 463)

Чистотата и Божественият живот

Преди да дойдете до чистотата, вие трябва да изключите лъжата от своя път. Тя прекъсва всякакво развитие. След лъжата иде смъртта. Който лъже, сам прекъсва връзката на своя живот. (12/стр. 9)

Чистотата у вас трябва да бъде атмосфера, в която да живеете. (27/стр. 236)

Има една Свещена страна. Религията е място, дето имаме Свещено понятие за Бога. Туй е вътрешен, Свещен живот, когато дойде до него, човек трябва да го държи чист. Пък ние туй го излагаме на показ. Става вече обикновено. Щом човек стане обикновен, той вече изгубва смисъла на живота. Човек всякога трябва да остане необикновен. (35/стр. 131-132)

Казвам: първото необходимо условие за придобиване на Божествения Живот е чистотата. За нея душите копнеят, за нея се молят, нея търсят. От единия до другия край на Библията се говори пак за чистота и святост. И тогава пред чистия човек се откриват много възможности. Не може ли човек да се освободи от своята нечистота, възможностите остават затворени пред него. Прогресът, светлината, знанието, силата и

свободата във физическия свят зависят от чистотата, а в духовния свят — от светостта. Колкото по-свети са духовете, толкова по-силни са те. В Божествения свят всичко зависи от Любавта. Когато слизате отгоре надолу, ще работите върху идеите служене, почит и обич; качвате ли се отдолу нагоре, ще придобивате чистота, святост и Любов. (45/стр. 34)

Няма нечисти неща в света. Казано е в Писанието: „Ние живеем и се движим в Бога”. Следователно, който живее и се движи в Бога, не може да бъде нечист. (17/стр. 276)

...Махнете преградите, които сте поставили на пътя на Божествените блага и пуснете Божествения Живот да тече през вас. Той ще ви очисти от греховете, ще махне всички пречки, които са спъвали развитието ви, и вие ще тръгнете напред. Божественият Живот ще тече през вас и никога няма да изтича. Това, което тече и не изтича, което гори и не изгаря, е вечно. (7/стр. 224)

За да лекуваме един човек, ние трябва да го освободим от всички чужди елементи, от всички утайки, които се наслоили в него. Цели 20 години той живял един нередовен живот и в него се натрупало излишно желязо, олово, мед и ред други отровни соли, които се образували при окисляването на тия метали.

Всички тия отрови трябва да се изхвърлят навън и да остане само онова чисто органическо злато и сребро, да остане само азотът и водородът в онова чисто състояние, каквото е било първоначално в човека. Само тогава човек ще може да възприеме онази Божествена Светлина, която твори в него. (22/стр. 378)

Само онзи може да придобие живота, който е освободил мислите и чувствата си от утайките на своето минало. Това подразбира чист, съзнателен живот. (30/стр. 8)

Аз не съм за външните отношения, но за ония вътрешни, чисти отношения, с които не можем да огорчаваме Духа. Те носят Вечния Живот. (24/стр. 210)

И най-малкият недостатък у човека е в състояние да го спре пред вратата на рая. Там не се търпи никаква нечистота, никакъв недостатък. (9/стр. 107)

Да бъдеш чист на земята, това значи да живееш в рая. (3/стр. 159)

Кое е правилото за чистия, за моралния живот? Това правило е: да се живее според закона на Любовта. Докато човек живее в Любовта, той е чист, има и светлина, има и топлина. Почне ли да мисли за човешката любов, той е вече извън Божията Любов и не мо-

же да бъде здрав, не може да бъде умен, не може да бъде и добър, чист човек. Да бъдеш добър, умен и чист човек, това значи да живееш в Божествената Любов.

(24/стр. 208)

Свързването с чистотата е условие за поддържане на живота. (45/стр. 32)

Едно е важно: в каквата и форма да се проявява животът, без чистота той не може да функционира. Питам: Как може да се поддържа тази чистота? — Чрез служене на Бога. Когато се говори за служене, подразбирам, че човек може да служи само на Бога, само на Любовта. (45/стр. 15)

В живота се забелязва една малка присадка на лъжливи отношения. Това са отношения на нечистотата. За да се избегне този живот, човек трябва да бъде точен: каквото добро намисли, каквото обещае, трябва да го направи. В Божествения Живот, дето владее Абсолютна чистота, няма забравяне. Там всичко става точно навреме. Точността е качество на чистия живот. Който не живее в чистотата, той замъглява хоризонта на своето небе, както облаците замъгляват слънцето... Искаш ли да се изясни небето ти, трябва да се научиш да служиш на Бога, да почиташ себе си и да обичаш ближния си. (45/стр. 27)

Като говорим за чистотата, това се отнася за ония хора, които са усърдни в работата върху себе си. Това се отнася за онези, които имат силен стремеж към чистотата. Останалите няма да разберат това, което им се говори, и ще кажат: „Тази работа е много мъчна.” За тези, които вървят в правия път, се иска да направят само една крачка напред и да влязат в областта на чистотата. След това на тези хора може да се говори за идейни работи. Докато човек живее в нечистота, за идейни работи не може да му се говори, защото те ще изгубят своята чистота. Има известни области, в които царува Абсолютна чистота. За тях нито може да се говори, нито човешки крак може да стъпи в тях. Влезе ли човек там, той всичко ще изцапа и разбърка. Там не се позволява абсолютно никакво разбръкване, абсолютно никакво разместване на нещата — нямате право едно камъче да бутнете. Като отидете при един от Свещените извори на Вечния Живот, ще гребнете с една чаша вода и ще я изпиете до дъно. Там не се позволява капка вода да се разлее. Какво правите, като отивате при изворите във физическия свят? — Наливате цяла чаша вода, изпивате 2-3 глътки от нея, а останалата хвърляте. В Божествения свят това абсолютно не се позволява. (45/стр. 24-25)

Чистотата и Свещеното място

Не опетнявайте в себе си онова малко, Свято място, в което Бог присъствува. Колкото малко да е вашето святилище, пазете го чисто, неопетнено. С всичко търгувайте, но сърцето си оставете чисто, неопетнено. Запазете сърцето си в чистота и святост. Чисто ли е сърцето ви и окото ви ще вижда ясно.

(3/стр. 171)

Смисълът на твоя живот е в това, да запазиш чистота на Свещеното място в твоята душа, в твоето сърце и в твоя ум. В какво да вярвам? — Ще вярваш в Свещеното място в себе си. (16/стр. 249)

Едно Божество трябва да имаш. Едно Свещено място трябва да имаш, дето човешки крак да не е стъпвал. Това значи да имаш убеждение. Ако човек е обходил всички места в себе си и не е оставил едно Свято място, това е човек без морал, без убеждение, без вътрешна култура. (16/стр. 249)

„Свещеното място... Пазете това място! Не казвам, че не трябва да влизате в живота. Влизайте в живота, но не бутайте Свещеното дърво на своя живот. То е дървото за познаване на доброто и злото. То е Свеще-

ното дърво на рая, което не трябва да се бута. Провидението иска да научи хората да не бутат това дърво.

(16/стр. 249)

Има Свещени неща в природата, които нямаш право да пипаш. Аз наричам опасните неща Свещени области, Свещени места. Дървото за познаване на доброто и злото беше една от Свещените области, на която човешки крак не трябваше да стъпва. За да се докосне до такава област, човек трябва да бъде чист.

(16/стр. 245-246)

ОРЕОЛЪТ НА БЛАГОГОВЕНИЕТО

...Най-важното събитие у вас е, когато един ден дойде този истински Свещен трепет. То е вече едно предисловие на познаването на Бога, виждането на Бога. (15/стр. 207)

Има един Свещен трепет... Ако той не дойде, нищо друго няма да придобиеш. Аз го наричам, има един Свещен трепет, с него започва. Нещо поникне в човешката душа, изменя се... Но като дойде имаш нещо, хубаво настроение, не настроение, но такова разположение имаш, че си готов в дадения случай да направиш доста голяма жертва, че се чудиш на себе си... Та казвам, има нещо в човешкото съзнание, един Свещен трепет. (15/стр. 196)

Един ден ще видите какво нещо е Божието Лице, към което ангелите отправят погледите си. Виждали ли сте онова Лице, на което са написани всичките велики добродетели? Виждали ли сте онази велика Душа, от която изтича всичкото щастие, всичкото блаженство в света? Ако един ден бихте погледнали на това Лице, вие бихте паднали с лице към земята и бихте казали: „Господи, ние не извършихме Твоята Воля.” Като погледнете на това Лице, у вас ще се създа-

де един вътрешен импулс, и ще кажете: „Господи, ние сега разбрахме какво нещо е да се живее по закона на Любовта!” Има едно Лице скрито в света! То е Лицето Божие. Казва псалмопевецът: „Гледай Господа пред себе си!” И тъй, ще обърнете душата си, ще повдигнете ума си, ще повдигнете сърцето си към това Свещено Лице! Има Свещени неща в света. Всички тия сегашни форми на живота, всичкият сегашен ред на нещата ще изчезне и в ума ви ще дойдат хубави и красиви неща, каквито досега не са дохождали. Целият сегашен ред ще се измени. И вашите братя и сестри ще се явят с такива сърца, каквито не сте виждали, нито очаквали. Те ще имат благородни и възвишени сърца. Иде това време, то не е далече. Тогава всички ще бъдете радостни и весели. (27/стр. 446-447)

Кое отличава религиозния човек? Чувството на благоговение, уважение към всички, във всички вижда доброто. (10/стр. 116)

В Англия един апаш нямал къде да ходи и чул, че в една църква се събирали много хора и проповедникът говорил много красноречиво. И всички хора се захласвали и плачели. И той си казал: „Мен такова място ми трябва. Те ще се захласват и ще плачат, а пък аз ще бъркам в джобовете им.” Отива той при захласнатите и при плачещите и чака да се захласнат, за да бърка в джобовете им. Отива той при най-богатия и дава

ухо на проповедта. Те се захласнали, но и той се захласнал. И той почнал да плаче. Свършила се проповедта. Хората дошли на себе си. Той излязъл навън и си казал: „Глупава работа направих. Ще ходиш и ти да се захласваш и да слушаш.“ Втори път и той се захласва и плаче. И най-последно казва: „Няма да ходя повече, ще изгубя занаята си.“ Това, което захласва човека, концентрира неговия ум, дава светлина на неговия ум. Това, което дава светлина на неговия ум, което дава топлина на неговото сърце и което дава сила на неговия живот, това е Божествената Любов. Човек се захласва и плаче при нея. Това го наричам аз Свещеният плач! Това е Свещената скръб, това е Свещеното захласване. (36/стр. 8-9)

С благоговение ще седиш пред живота, който се проявява като добър и лош. (39/стр. 614)

Та казвам: има нещо по-високо от бащата; има нещо по-високо от майката; има нещо по-високо от братя; има нещо по-високо от сестрата; има нещо по-високо от приятеля. Какво е това? — Е, не го знаем. Туй е толкова свещено, че не може да се каже, но има нещо! ...Да кажеш онова най-великото, значи да кажеш думите: „Господи, Боже, мой!“ На български език няма по-свещена, по-висока дума от тази. Тази е думата, която съдържа всичко. (22/стр. 67-68)

Сега да дойдем до същественото. Трябва да имаме едно чувство вътре, като погледнем на растенията или на животните, като погледнем на себе си или като погледнем нагоре към слънцето, да имаме един Свещен трепет. (35/стр. 135)

Ако ти не можеш да се спреш пред едно парче хляб с благоговение, без да го разгледаш малко ли е, или е голямо, и можеш да го вгълбиш с благодарност към това, което природата е създала, и да кажеш: „Господи, благодаря ти за този живот, който Си създал и който в момента ще приема в себе си” и в резултат на това усетиш едно голямо удоволствие, значи, че си приел тази храна както трябва. И ако след това не се спреш с такова благоговение пред въздуха, който приемаш отвън и не благодариш за него, ти не можеш да се ползваш както трябва от този въздух. Обаче, ако го приемеш с благоговение и с благодарност, и дишането ще стане в тебе правилно. По същия начин трябва да постъпиш и с мисълта, когато трябва да приемеш една мисъл. (15/стр. 448)

Първоначално Храмът е бил вътре в човека, но след като го изгубил, той започнал да си строи външни храмове и там да се кланя и моли. Със загубване на чистотата си, човек изгубил всичко, което било написано в сърцето и душата му. Какъв по-велик Храм ще търси той от онзи, който е в него, и онзи, който вижда в ця-

лата природа? Достатъчно е да излезе вън, сред природата, да види небето, да се изложи на слънцето, да диша чистия въздух и да благодари на Онзи, Който е създал цялата вселена. Да излезе вечер, когато небето е осеяно с безброй звезди, за да почувствува величието на Твореца. Всичко, което ни обикаля, е в състояние да повдигне мисълта и чувствата ни, да ни свърже с Бога. Ето къде е църквата, т.е. Храмът на човешката душа. Това е Божествената църква, която храни душите. Тя е и в човека, и вън от него, сред цветя и дървета, реки и морета, птички и животни. (2/стр. 87-88)

...Природата... Аз съм в общение с нея, на всяка стъпка се спирам и благоговеея пред нея. Като се спра пред един извор, мене ми трепне сърцето. Когато видя тия грамадни скали отгоре казвам — това е Великото, което е работило. Гледам растенията, животните, на всичко туй с благоговение гледам.

(15/стр. 356-357)

Любовта трябва да служи като основа на идейния живот. Зад тази Любов трябва да има един образец. Това е живият Бог, на Който на всяка стъпка трябва да чуеш гласа Му. Вие трябва да чуете гласа на Бога да излиза от всяко растение, от всяко камъче, от всяка река, от всеки връх — отвсякъде трябва да слушате Божия глас. Няма по-хубав глас от Божия. (39/стр. 463)

Всяко полюляване на листата на дърветата е тон, който за неразвитото ухо се схваща като шум. Днес посещавате концерти, да слушате музиката на Шопен, на Моцарт, на Бетовен. Ако ухото на сегашния човек беше развито, той би предпочел да слуша музиката на люлеещите се листа, отколкото на великите музиканти. (6/стр. 222)

Има неща красиви в живота. Всяка минута, всеки час има толкова красиви неща! Някой път ние спим и не виждаме красотата на живота. (10/стр. 182)

СВЕЩЕНО ОТНОШЕНИЕ КЪМ БОГА

Свят Си Ти, Боже мой, Отче праведний, Който Си и Който ще бъдеш Един във век, Вечний, Всесилний и Всеумъдрий. Благословено да бъде Твоето Име от мене. Ей, Господи, защото Те познавам, че Си истинен и неизменяем винаги, слава, чест и поклонение Теб подоба всякога. (42/стр. 12)

Най-важното е отношението към Бога. Човек трябва да има Свещено чувство към Бога. (10/стр. 108)

В нашето Бяло Братство Принципът е: само за Бога можем да работим и само Него можем да любим безгранично, и само Нему можем да се доверяваме. Важен е този Принцип и той трябва да легне вътре в нас. Само Бог е свършен, само Той е безграничен — нито се изменя, нито се променя — и само в Неговия силен Дух, само в Неговия Ум, само в Неговата Душа, само в Неговото Сърце, само в Него можем да намерим всичко онуй, за което нашата душа копнее и се стреми тук, на земята. И само Него можем да намерим тук, на земята, и горе, на небето. Следователно само Нему можем да въздадем и чест, и поклонение, и хваление — и никому другиму. Само този Принцип

— Бог на Любовта — трябва да легне, като основа, като правило, в душата ви. Него ще намерите и на земята, и на небето и Той като ви проговори, адът веднага става рай. Ако не ви проговори, раят става ад. Такъв е дълбокият закон. (27/стр. 164)

Когато се говори за Бога, аз разбирам, че нашите отношения към Него трябва да бъдат такива, каквито са отношенията ни към слънцето и на слънцето към нас. Каквито са отношенията на слънцето към нас, такива са отношенията на Бога към душите. (18/стр. 260)

Най-доброто, най-хубавото нещо, което можем да направим, е да изпълним Волята Божия. И за нас няма по-свещено нещо, няма по-свещена идея от тази, да изпълним Волята Божия, да изкажем нашата благодарност, нашата признателност, че Бог към нас е бил толкова благ и че от хиляди години Той се е грижил и грижи за нас. (24/стр. 28)

Трябва да бъдете абсолютно безкористни във вашата любов. Законът е този: Да обичаш другите като себе си. И най-идеалното — да обичаш Бога. Ти не можеш да обичаш Бога, ако не Го обичаш с ума си; всичките ти мисли да бъдат така чисти, че никога да не допускаш в себе си за Бога някоя нечиста мисъл. После трябва да Го обичаш със сърцето си и никога да не допускаш никакво лошо желание в сърцето си. И после

да Го обичаш с всичката си сила, че никога да не допу-
щаш една постъпка, която не е по Неговата Воля.

(36/стр. 54)

Да обича човек Бога повече от всичко, това значи да
бъде монах. Когато човек се прилепи с Любовта си към
Бога, скъсва връзките с всички, за да бъде сам с Него.
Това не е лесна работа. Човек да обича другите хора, но
да не прави връзки. Това значи човек да бъде сам с Бога
и да обича, без да образува връзки. (46/стр. 102)

Най-високо е човек да живее за Бога. Да живее
за Бога, това е идеалът на човека. Ако живее за Бога,
човек ще има правилни отношения към себе си, към
дома си, към обществото, към всички народи, към ця-
лото човечество. Преди всичко, той ще има правилни
отношения към Бога. (39/стр. 107)

..Бог — туй безграничното в света. И като дойдем
до Него, трябва да имаме всички една Свещена мисъл
— не със страх да приближаваме, а с Любов. Сега вас
ви е страх от Бога. Не, с Любов, с готовност всичко, ко-
ето човек има, да го пожертва разумно. Вие мислите,
че като пожертвате всичко, ще останете голи. Не, ка-
то пожертвате всичко, вие ще придобиете всичко.

(13/стр. 45)

На земята щастието се обуславя от някакъв обект: една ценна книга, една къща, едно дете, един приятел, един ваш възлюбен. Обаче всичко това лесно може да ви се отнеме. Докато възлагате щастието си върху тези обекти и докато разчитате на тях, всякога може да ги изгубите. Ето защо, докато сте на земята, вие трябва да имате само един приятел. Това е по отношение на Бога. Да имате много приятели, това значи да имате много богове. — Не, един Бог ще имате, а много приятели. Нека всички хора ви бъдат приятели — братя и сестри... Значи един Бог, много приятели, един Бог, много братя и сестри. Единият Бог е над всички. Той може да ни свърже, да ни обедини. (25/стр. 70)

Трябва да обичаме Бога, защото Той стои над всичко. Каквото имаме, всичко Той ни е дал. След всичко това, ще дойдат да ми доказват, съществува ли Бог, или не. Щом Го обичам, аз вече Го познавам. Аз зная де е Той, какво прави — навсякъде Го виждам. Щом не Го обичам, светът пред мене потъмнява. (29/стр. 221)

Помнете: Бог иска от всички да имаме към Него съвършени отношения, каквито Той има към вас. Казано е в Писанието: „Бъдете съвършени, както е съвършен Отец ваш Небесни.” Това да бъде непреривен стремеж у вас! — Хиляди години са нужни за това. — Пътят на възлизането е непреривен. (12/стр. 80)

Бог обича човека, всичко жертвува за него, затова и човек обича Бога. Идеята на човека за Бога, Любовта му към Него, трябва да бъдат свещени. Само по този начин човек може да изпълни своето велико предназначение, да стане фактор в живота, да изяви своята мощ в науката, в музиката, в изкуствата. (3/стр. 70-71)

Ако обичаш Бога, ти ще пазиш Името Му свещено, а същевременно ще почиташ и хората. (12/стр. 7)

Някой казва: „Какво нещо е Господ?“ Какво нещо е Господ, ...не може да се определи. Който иска да познае Бога, ще му кажа как може да Го познае, но по въпроса, какво нещо е Бог, не мога да отговоря. За Бога не мога да се произнасям, нито мога да Го определям... Всички страдания и нещастия в света произтичат от факта, че хората искат да знаят какво нещо е Бог, какво нещо е Любовта. Някой казва: „Защо Бог ни дава страдания?“ Който обича и познава Бога, ще види, че всички страдания са за негово добро. Който не обича и не познава Бога, и от благата, които Той му дава, ще си създаде ад. Който обича и познава Бога и от благата, и от страданията ще си създаде рай. Тази е великата Истина в живота. Ако обичате и познавате Бога, в рая ще бъдете, ако не обичате и не познавате Бога, в ада ще бъдете. Тези две неща трябва добре да се помнят. Защо е така, не питайте. Този въпрос не трябва да се разисква. Той е изкушение. (26/стр. 42)

Съвременните хора се интересуват от небето и затова го изучават. Според мен небето е съкровище, голямо богатство, до което се домогват само ония, които имат ключа за отварянето му. Ключът за небето е Любовта. Имат ли този ключ, ще се ползват от Божието благословение. Това значи да имате Любов към Бога. Някой казва: „Какво нещо е Любовта?“ Аз познавам Любовта, но какво нещо е тя, не определям, не смея да я бутам. Казано е в Писанието: „Това е Живот Вечен, да позная Тебе Единнаго, Истиннаго Бога.“ Следователно Живот Вечен е да познавате Любовта. Ако някой ви пита какво нещо е Любовта, вие се усмихнете малко и нищо не говорете за нея. Човек трябва да познава Любовта, да познава благото, което тя носи за всички същества. Достатъчно е човек да знае, че Любовта носи благо за всички същества, а какво е тя, не трябва да определя. Любовта е Свещено място, на което ничий крак досега не е стъпвал. (26/стр. 42)

Ти искаш да обясниш естеството на Бога. Колкото повече човек иска да знае, какво нещо е Бог, толкова повече той Го изгубва. Като престанеш да мислиш за Бога, какво е Той, по-добре ще Го разбереш. Ти искаш да знаеш, какво е Бог. То е физическата страна. Ти искаш външно да Го познаваш. Онова, което стопля твоето сърце и ти дава радост, какво искаш повече от това? Онова, което осветлява твоята мисъл и ти дава простор — какво искаш повече от това? Онова,

което ти дава сила всичко да разрешаваш в даден момент, може да направиш всичко, каквото искаш — какво повече от това? (36/стр. 241-242)

И в най-лошите работи виждай Бога скрит!

(10/стр. 49-50)

Един е Бог. — Какво се разбира под „един е Бог“? Единство в Бога се разбира само тогава, когато спазваш мярката на Любовта, която Бог е определил. Ако не я спазваш, не е един Бог. Да разбираш Бога, значи да Го обичаш при всички условия и никога твоите мисли да не се изменят. Това значи, да имаш една Свещена мисъл в ума си, да знаеш, че в Бога всичко е определено; да имаш за Него само една мисъл. И като отидеш при Бога, злото и доброто да изчезнат, да не мислиш, нито за доброто, нито за злото. Кой от вас е имал тази опитност?... Това е една от най-хубавите опитности, една от най-ценните придобивки на този свят. Тя води към един свят, дето няма нито зло, нито добро. (18/стр. 45)

Някой път твоята любов се усилва повече, а някой път отслабва и ти казваш: „Любовта се усилва и отслабва.“ — Не, ти още не любиш. Ние само се учим на изкуството да любим. Засега само Бог люби. Казва се в Писанието: „Бог е Любов.“ Значи нам не са дали още това изкуство — да любим. Следователно, когато

дойдем в Бога, тогава ще знаем какво нещо е Любов! Когато Бог ви учи на туй изкуство, всички ангели следят с любопитство, със страхопочитание какво върши Той с тия малки същества. Те се чудят, като виждат, че Бог слиза от трона си, за да ги учи на Любов. Само Бог знае изкуството на Любовта и само Той може да ни го предаде, но за да възприемем туй изкуство, трябва да бъдем готови. В какво седи готовността? Ами че малко нещо ли е този, Великият Бог на Любовта, да обърне погледа Си към тебе и ти да можеш да Го възприемеш? Ако вашето сърце може да трепне от погледа на един ваш приятел, когото обичате, то не трябва ли сърцето ви да трепне от погледа на Този, Който ви е дал живота и всички блага в него?

(27/стр. 483-484)

СВЕЩЕНИЙТ ПОДХОД КЪМ СЪЩЕСТВАТА

Божествената Любов между съществата

Любовта е Божествена, ако едно същество минава през центъра на друго същество и обратно. ...Когато едно същество минава през Божественото, свързва се с Великата Реалност, която живее в другото същество, тогава Любовта е Божествена. (10/стр. 91-92)

Какво значи да любиш? — Да съединиш трите свята в едно, т.е. да познаеш човека в Божествения свят, в духовния свят и във физическия свят. (10/стр. 187)

Пътят на Любовта е път на съобщение, на пълна хармония между едно и друго съзнание. (1/стр. 140)

Щом обичаме Бога, ние ще бъдем проводници на онези блага, които Той ни изпраща. Христос възкръсна, за да научи хората как да бъдат проводници на Божи-ята Любов. Ако и вие сте възлюбili Бога, както Христос Го възлюби, кажете и вие като Христа: „Както Ме Отец възлюби, така и ние любим.“ Само по тоя начин

вие можете един на друг да предадете Любовта и да останете проводници на Божията Любов. (39/стр. 529)

Това е Любов — да желаеш на другите онова, което желаеш на себе си. В Любовта благото на всички хора е наше благо и нашето благо е благо на всички.

(10/стр. 90)

Любовта се познава по това, че при всички противоречия и недоразумения между хората, никого не съди. Тя не казва, че този или онзи не е прав. Гледа на всички хора, като на удове на един общ организъм.

(29/стр. 175)

Невъзможно е да обичаш някого и той да не те обича. Любовта винаги има два полюса. За да се прояви Любовта в тебе, ти ще оценяваш това, което ти се дава. Същевременно пък той ще оценява това, което ти му даваш. Ценете доброто, което Любовта произвежда. Любовта се оценява с онова, което произвежда. (39/стр. 202)

Любовта, обичта изключва всякакво съмнение. Тя почива на абсолютно доверие между хората. Щом някой човек ви говори, той вярва в Бога. Щом вярва в Бога, той вярва и във вас. Само по този начин може да се образува вътрешна връзка между хората. (1/стр. 59)

Един човек, който не уважава другите, не обича Бога в себе си. Тогава не могат да го обичат, понеже няма кого да обичат в него. Истинската Любов е, когато той вижда Бога в мен и аз виждам Бога в него.

(10/стр. 56)

Казвате: Да се любим един друг. Разбирате ли какво нещо е Любовта? — Любовта трябва да се изрази с едно велико, Свещено чувство и тогава да изпратим заедно моето Свещено чувство и вашето Свещено чувство из цялата вселена. (22/стр. 377)

Онзи човек, който ви каже истината, той ви обича като себе си. Такъв е законът. Пък онзи човек, който ще ви направи добри, той ви обича като Бога. Защото себето в нас, това е Бог, Когото ние познаваме. Да обичате ближния, както обичате Бога в себе си. Другояче няма никакъв смисъл. (38/стр. 33)

Когато проявявам Любов към хората, аз имам одобрението на Бога, че изпълнявам Неговата Воля. Любовта е изпълнението на Волята Божия, на Божия Закон. Без Любов не може да изпълни човек Божията Воля! (10/стр. 57)

Някой пита: Как се служи на Бога? За да служиш на Бога, не изнасилвай мисълта на човека, не изнасилвай неговите чувства и постъпки. Остави го свободен.

Казваш: Да му дам просвета. Не сме ние, които просвещаваме хората. Бог ги просвещава чрез нас. Всички ние трябва да бъдем проводници на Неговата светлина, на Неговата топлина и на Неговата сила. Ще мислим, че всеки човек е излязъл от Бога, а щом е излязъл от Бога, той носи Любовта. Щом е излязъл от Бога, той носи знанието, което е potrebno за всеки човек. Щом е излязъл от Бога, той носи свобода.

(14/стр. 32)

Четири неща са необходими за познаване на човека. Първо, трябва да срещнеш погледа на човешкото сърце — дъщерята на човека. Второ, трябва да срещнеш погледа на човешкия ум — синът. Трето, трябва да срещнеш погледа на човешката душа — майката. Четвърто, трябва да срещнеш погледа на човешкия Дух — бащата. Следователно, ако не разбираш погледа на човешкото сърце, ум, душа и Дух, ти никога не можеш да познаеш човека. Ако не разбираш погледа на Божията Любав, на Божията Мъдрост, на Божията Истина и на Божия Дух, никакво познание не може да има между хората. (7/стр. 44)

Докато хората не знаят, че аз ги любя, това е Любав. Щом узнаят, че аз ги любя, това не е израз на Божията Любав. (24/стр. 209)

...Любовта трябва да бъде отвътре, т.е. няма да казваш на онзи, когото обичаш, че го обичаш, няма да се разхождаш с него, а ще го обичаш с неznайна любов.

(10/стр. 187)

Когато обичам някого, той трябва да премине от смърт към живот! Тогава Любовта е Божествена.

(10/стр. 83)

Братството не може да дойде по физически начин. То подрабзира отношения на разумни същества, които живеят помежду си по закона на Любовта.

(1/стр. 30)

Ако любовта ви към Бога е правилна, и към другите ще бъде правилна и устойчива. В правилната Любов на човека се крие щастието на човешката душа.

(29/стр. 220)

Докато живееш в Божията Любов, ти ще ходиш при хората, а не те при тебе. Първо ти ще обичаш хората, а после те ще те обичат. Ако живееш в човешката любов, хората ще дохождат при тебе. Следователно, ако чакаш хората да те обичат, ти живееш в човешката любов; ако живееш в Божествената Любов, ти обичаш хората. (29/стр. 125)

Няма по-хубаво нещо от това — в света да намериш един твой другар, който в ума си да има същото мнение за тебе, каквото ти имаш за себе си. Другар, на когото можеш да разчиташ при всички условия. Дватамата да се държите като една светиня. Този твой другар всякога да бъде готов да жертва живота си за тебе и ти да си готов да жертваш живота си за него. Няма нещо по-благородно от това. И Христос казва: „Вие сте ми приятели”, т.е. приятели, които могат да жертват живота си за своя приятел. Това е приятел. И ако вие не сте готови да жертвате вашия живот заради мене, и ако аз не съм готов да жертвам живота си заради вас, въпросът е свършен. Разбирате ли? Такъв е Божественият закон. (27/стр. 191)

...В истинската добродетел и Божия Любов, като дойдеш при мене, аз трябва да почувствам една радост и да си кажа: „Благодаря, че този приятел ми дойде днес на гости.” Да чувствам, че посещението на един мой приятел е посещение от Бога. Това е истинското положение, което трябва да храня към всеки едного от вас. Не да ви казвам в очите, че много се радвам, задето дойдохте в къщата ми, но като излезете от моя дом, да се обърне към Бога и да благодаря за това. А вие трябва да почувствате един вътрешен мир, една дълбока радост. Тъй да почувствате това посещение, като че Бог ви е посетил. Защо? — Защото моите отношения към Бога са правилни и отношенията на Бога между нас са правилни. (27/стр. 441)

Един чист и свят човек, като види най-големия грешник, да не види недостатъци в него. А пък този святият човек, който се е научил да живее по Бога, той този човек няма да го гледа като грешник, а ще каже: Този брат много е работил, целия ден е работил, я чакай да му помогна”. Той няма да намери погрешката в него, а ще каже: „Аз много малко съм ходил, а той е работил много, чакай да му поработя и аз. И ще иде, ще направи една услуга на грешника. Той го счита, че е работил. Когато вие помагате на грешника, то е работа, която вършите за Бога. Такива са идеите и разсъжденията на един свят човек. (13/стр. 11)

Има един единствен език, на който всички същества говорят и се разбират. Той е Божественият език — езикът на Любовта. Всички животни разбират този език. Той не е съставен от думи. Има едно вътрешно чувстване, чрез което се предават човешките мисли. Като влезеш в човека, т.е. като се свържеш с неговото вътрешно чувстване, той ще те разбере и ще ти даде всичко, каквото искаш. Ако по същия начин се свържеш с животните и растенията, и те ще ти дадат, каквото искаш. Аз съм седял под крушата и като се наглася с нея, тя ми дава от своите круши. Тя предчувства, че ще дойда при нея. Като взема една круша, аз погледна нагоре към дървото и казвам: „Благодаря ти за плода, който ми даде. Ти си помислила за мене, преди аз да съм дошъл при дървото.” Благодаря

за поздравя на дървото, за петте круши, които държа свято в ума си. От този момент става цял преврат в мене. Щом срещна някаква мъчнотия, спомням си за петте круши, за вятъра, за слънцето, за Бога, за всички възвишени същества. (12/стр. 223-224)

Обичта

Преди да обичате някого, вие трябва да обичате Бога и заедно с Него да отидете до онзи, когото обичате. (4/стр. 36-37)

Който не обича Бога, никого не може да обича. Това е мярка. (29/стр. 220)

Ти в света можеш да обичаш само Едного. Щом обичаш Едного, можеш да обичаш всичките. Щом не обичаш Едного, не можеш и да обичаш всичките. Някой ме пита: „Как можем да обичаме всички?” Ти трябва да обичаш само Едного. Ако ти обичаш, по общия закон за другите няма да мислиш. Затуй тази идея се проповядва. Бог в света е. Ако може да обичам Бога, всички можем да обичаме. Ако Бога не можем да обичаме, никого не можем да обичаме. Така седи въпросът. Онзи, когото обичате, кой е той? Той е Бог, Който се явява в хората. Той е Бог, Който се явява в човешкото съзнание... Дотогава, докато ти виждаш

Бога в един човек, ти може да го обичаш. Щом Бог изчезне, ти не може да го обичаш. (39/стр. 543)

Щом мисля за Бога, аз мисля и за другите, и за себе си. Кажеш ли, че трябва да те обичам или ти да ме обичаш, това е неразбиране. — Защо? — Защото Любовта никога не се изменя. (18/стр. 4)

Ако обичаш човека и Бог ще те обича; ако не го обичаш и Бог няма да те обича. (7/стр. 14)

Ако в сърцата на всички хора се зароди желание да обичат, не тях да обичат, ще видите как всичко ще приеме вече друг вид. Щом искам другите хора да ме обичат, то е насилие. Щом аз обичам без закон и не търся другите да ме обичат, но аз обичам, то е Божественото. (38/стр. 5)

Единственото същество в света, което ни обича, това е Бог, и Той никога не ни е запитвал: ти обичаш ли Ме? Той седи и наблюдава, дано се прояви в нас това човешко съзнание, да се спрем и да кажем: аз трябва да направя на този човек едно добро заради онази безпределна Любов, с която всякога са ме ограждали. Щом кажа това нещо на себе си в тайно, по същия скрит начин трябва и да му помогна. В душата ми и след това трябва да остане една свещена радост.

(22/стр. 62)

Не се стремете да изказвате любовта си... Кажеш ли, че обичаш някого, ти ангажираш Бога, но не дадеш ли възможност Той да се прояви, ти си навличаш карма, вършиш престъпление. По-добре мълчи. Когато вляза в една къща, не казвам, че обичам хората в нея, а сядам на последното място и ако има някой болен, не казвам, че ще го излекувам, но го питам какво го боли, от кога го боли; взема пълно участие в болестта му и той оздравява. Започнат домашните му да говорят: Ами знаете ли кой го излекува? Знаете ли как го излекува? На всичко това аз мълча и се радвам, че моят Бог се е проявил. (33/стр. 123)

Не очаквай хората да те обичат. Първата работа, с която трябва да се занимаваш, е ти да обичаш хората. Дали ще те обичат те, това е второстепенна работа. Човек е дошъл на земята с единствената цел, да прояви Божията Любов. Кой как постъпва, какъв е, това не е важно. Всеки сам решава задачите си. Нямам право да се меса в работите на другите хора. (29/стр. 134)

...Всеки човек, когото обичате, представя за вас врата, през която можете да влезете в духовния свят. Ако обичате някого и не можете да влезете в духовния свят, това показва, че нито вашите отношения към него, нито неговите отношения към вас са прави. (30/стр. 209-210)

Като не разбираш живота, ти подценяваш едни хора, а други надценяваш. Това са две крайности, от които трябва да се пазите. Природата си служи с точна, строго определена мярка. ... — Аз не мога да обичам всички хора. Това не се иска от тебе. Ти си една врата, през която Бог влиза и излиза от твоето жилище, за да те научи, как да обичаш. Като се свържеш с Бога, сам Той ще ти покаже, как да обичаш всички. Човек може да обича само Един, а Бог — всички.

(29/стр. 297)

Истинската Любов всеки я разбира. Силният знае, как да се постави, как да прояви любовта си. Като срещне човек, той пръв му отдава нужното почитание и уважение. Ще отдадеш на човека нужното почитание, понеже Бог му го е дал. Бъди искрен към ближния си. Кажу му: Има нещо в тебе, което всякога обичам — то е Божественото. Има нещо в тебе, което не обичам — то е човешкото. Ще дойде ден, когато ще обичам и човешкото. Христос дойде на земята и се пожертвува за човечеството. Той пое греховете на хората. Това нещо човешкият ум не може да разбере. Човек не може да си представи, как е възможно да умреш за грешния. Затова, именно, човешката любов е ограничена и несъвършена.

— Как да обичаме грешните хора? — Там е философията. Ти си грешен човек. Въпреки това Бог те

обича. Кажете си тогава: Както Бог ме обича, така и аз мога да обичам грешния. (29/стр. 298)

Мъчно е да обичаш някого. Много естествено — има причина за това. Но има начин да обичаш. Кажете: Господ ни обича такива, каквито сме. Не можем ли и ние да обичаме така? Мислите ли, че вие сте много чисти? Защо ви обича тогава Бог? — За Любовта и за Истината в човека. Бог обича Истината и в грешния. И ако Бог е снизходителен към вас, и вие трябва да постъпвате като Него. (14/стр. 38)

Да обичам някого, това значи, да не го подозирам в нищо, да съм готов на всички жертви за него. — Обичаш ли ме? — Първо обичам Бога с всичкото си сърце и като изляза от тази Любов, аз я отправям към всички живи същества. Да гледаме на всичко, както Бог гледа. Това значи, че съм излязъл от Бога. — Защо не трябва да подозираме и да се съмняваме? — Защото сам Бог не подозира и не се съмнява в това, което е направил. Ако има нещо у нас за харесване, то не е наше, Бог обича в нас своето си, т.е. това, което сам Той е направил... Доброто в човека е Божественото, а лошото — човешкото. (29/стр. 219-220)

Любецният човек, т.е. човекът на Любовта, е отворил сърцето си за всички. Ако срещнеш човек, който се е отворил само за едного, знай, че тебе не може да

обича. И да те обикне, скоро ще ти измени. Може да те обича само онзи, който е възлюбил всички. Ако те е възлюбил човек, чрез когото се проявява Божията Любов, той винаги ще те обича. Тази Любов е непреривна и вечна. (40/стр. 4)

Щом не разбирам хората, вън от Бога съм; щом ги разбирам, в Бога съм. Обичам даден човек — в Бога съм; не го обичам — вън от Бога съм... — Как да те обикна? — Като влезеш в Господа. Щом си вън от Бога, и да искаш не можеш да ме обикнеш, забравил си ключа... Бог е Любов, т.е. ключ, който отваря и затваря и дава свобода на човека, да влиза и излиза, когато пожелае. (29/стр. 213-214)

...Всяко същество, което обичате, е в състояние да възстанови вашите първични отношения, т.е. да ви върне в правия път. (31/стр. 105)

Спреш се пред едно цвете и искаш Бог да ти се изяви чрез него. Никога Бог няма да ти проговори чрез цветето, ако ти предварително не си го обичал, защото иначе няма да има условия за вътрешно общение. Ако ти с мисъл и чувства си работил върху една форма и природата, например цветето, тогава ще дойде зрелият момент, когато ще се прояви Истината, същината на тази форма в твоето съзнание. Тази същина наричаме Бог. (46/стр. 196)

Мнозина казват: Да има кой да ни обича! Въпросът не е правилно поставен. Много хора носят Любовта, но ти трябва да отвориш сърцето си за нея, да възприемеш част от Любовта им. Хиляди килограма гюлово масло има в живота, но ти трябва да отвориш шишенцето си, да ти сипят в него. Как ще искаш любовта на хората, ако нямаш форма, в която да ти влеят от нея? Всеки добър човек носи в сърцето си от екстракта на Любовта. Той може да ти даде част от тоя екстракт, но и ти можеш да му дадеш от своя. Добре е да си преливате един в друг от екстракта на Любовта. Без това преливане животът не се проявява правилно. (21/стр. 108-109)

Ако на един човек, на когото ти служиш, той не те обича, ти не си свободен. Ако той те обича и ти му служиш, той те освобождава. Ако ти му служиш без любов и той не е свободен. Ако той приема твоето служение, което ти му правиш, ти си свободен. Ако ти правиш някому услуга без любов, той не е свободен, ти го заробваш. За да бъдем свободни, аз трябва да правя нещата с Любов и вие трябва да ги приемате с Любов. Ако вие ги приемате с Любов, аз съм свободен. Ако аз ги правя с Любов, вие сте свободни. Тези максими трябва да ги пазите. Вън от тия закони няма втори. Ако правиш нещата с Любов, освобождаваш другите, ако на вас правят с Любов, освобождават вас. Едновременно всички трябва да бъдем свобод-

ни. Любавта трябва да дойде по два начина.

(35/стр. 176-177)

Някой мисли, че за да помогне на някого, трябва да му говори много или да му прави много добрини. Помощта не е в многото. Искаш ли да помогнеш на някого, помисли две минути за него. През това време не допускай никаква лоша мисъл или лошо чувство към него. Искаш ли да се разговаряш с някого, дай му две минути на разположение. В това време ти можеш да му кажеш толкова нещо, колкото за десет часа. Искаш ли да посетиш един болен, посети го за две минути и изпрати към него своите чисти и добри желания. Две интензивни минути в мисълта, в чувството, в разговора, в правене на добро струват повече от десетки мисли и чувства, от дълги разговори и от много добрини. Така постъпва Бог. Ако Той ви държи две минути в мисълта си, вие сте придобили толкова, колкото в цял живот не можете да придобиете.

(3/стр. 207-208)

Когато обичаш някого, значи Бог в него ти е проговорил, независимо, дали той Го познава, или не. Радвай се, че си видял Бога в него, радвай се, че Бог ти е проговорил чрез този човек. (10/стр. 56-57)

Няма по-велико нещо за човешката душа от стремежа ѝ да обича всичко живо, създадено от Бога.

Обичайте както слънцето обича. Като изгрява слънцето изпраща светлината си към всички същества, грозни и красиви, малки и големи. Приложете Любовта във всички свои прояви и не се страхувайте.

(3/стр. 130-131)

Не е Любов това, да се свързват отношения само. Любовта е велика наука, която трябва да се изучава. Казвате: „Да се обичаме!“ Какво разбирате от тези думи? Да се обичаме, това значи да се изучаваме. Ако не можете да влезете в положението на човека, ако не можете да изучите и разберете живота му, вие не разбирате любовта и не можете да се обичате. Да обичаш, да любиш човека, значи да четеш от книгата на неговия живот, всеки ден да я прелистваш. Не можеш ли да четеш от книгата на неговия живот, ти не разбираш езика на Любовта. Тъй щото, не може ли някой човек да прелиства книгата на вашия живот и да я изучава, между вас не могат да съществуват никакви отношения. (26/стр. 34)

...Искате ли да обичате един човек, вие трябва да разбирате езика, на който е написана книгата на неговия живот. Разбирате ли този език, сърцето ви ще се запали и ще гори. Този е свещеният огън, за който се говори в Писанието. Благословение е за човека сърцето му да се запали. (26/стр. 34)

Когато се говори за Любовта, някой казва: Можеш да обичаш, но трябва да познаваш човека, да знаеш, заслужено ли го обичаш или не. Изкуство е да обичаш човека, да му дадеш любовта си безкористно, да не мислиш, заслужава ли той това, или не. Само така ще видиш последствията на твоята любов. Всяко живо същество заслужава да бъде обичано. Докато даваш любовта си с мярка, всякога ще гледаш нещата по форма и ще се въздържаш. Любовта изключва всякакви форми. Обичаш някого за самия него, а не за неговите хубави очи, нос или уста. (28/стр. 169)

Обикнеш ли човека, ще станеш сляп за неговите недостатъци, но и онзи, когото обичаш, трябва да има стремеж да се повдигне. Няма ли ги тези два процеса, Любовта не може да се прояви. (10/стр. 91)

Днес всички хора се запитват, как ще се оправи светът. Светът ще се оправи, когато всеки човек бъде готов да дигне своя паднал брат, без да го осъди, без да го пита за причините на неговото падане. (4/стр. 98)

В Любовта има един велик закон. Той е следният: ако ти си позволиш само да споменеш на някоя жива душа, че я обичаш и с това я ограничиш, ти си изгубил вече всичката Любов. Бог, Който е направил света, напълно спазва този закон. Кой е чул досега Господ да каже някому: „Аз те обичам”? Другите го-

ворят за Него, че Той е Любов, но Бог никога не споменава това. Защо? — Той спазва този велик, Свещен закон, за да не се ограничи Любовта. Затуй Бог е неизменен, свят, чист! Любовта трябва да бъде чиста във всички свои проявления. И само така тя е в сила да подигне човека. (24/стр. 152)

Въпросът е как трябва да обичаме. Христос е разрешил този въпрос малко другояче. Досега всички, които са обичали, са изяждали тези, които са били обичани от тях. Така е било в старата любов. А пък Христос, като дойде на земята, в новата Любов, казва: Аз обичам другите не да ги изям, но аз като ги обичам, искам те да ме изядат. Значи, обратното става... Новата Любов седи в това, като обичаш някого, той да те изяде. И в това изяждане се раждат всички добрини в света. И върху това се гради всичко... След като хората изядат Христа, Той ще влезне в тях и ще ги научи как да любят. Ако ти ги изядеш, те ще те научат, каквото те знаят. (5/стр. 272-273)

Даването

На какво почива новото учение? — На закона на даването. (7/стр. 227)

С даването започва разумният живот. Тогава Духът се излива върху човека. (7/стр. 226)

Първо трябва да възприемеш Божественото и после да дадеш. Не го ли възприемеш, нищо не можеш да направиш. (28/стр. 283)

Давайте път на малките мисли и чувства в себе си. Те са Божествени. Те идат от някое възвишено същество, от някой ангел. Запример отивате на работа, но в това време дохожда в ума ви мисълта да се спрете малко пред едно момиченце, да му кажете няколко думи и да си заминете. Поглеждате момиченцето, но си казвате: Работа имам сега, нямам време да се отклонявам от пътя си. Не искам нито да дам нещо от себе си, нито да взема. Постъпите ли по този начин, вие сте отблъснали една Божествена мисъл... Бог ни е дал изобилно мисъл и чувства. Той ни е дал всичко в изобилие. Следователно давайте от изобилието, в което живеете. Не давате ли от изобилието на живота, от изобилието на своите мисли и чувства, вие вършите престъпление. Дайте път на Божия Дух във вас! Който не се подчинява на този закон, той ще се върне назад в развитието си. (8/стр. 168-169)

Ако имаш желанието да даваш, ти си здрав човек. Ако в себе си, ти мислиш да даваш от ония хубавите мисли, ти си здрав човек. Ако от доброто сърце ти даваш, и ако от добрата воля ти правиш добро, ти си здрав човек. Ако ти си скържав* и мислиш да направиш едно добро или не, ти си скържав; трябва

*скържав — стиснат

спонтанно да го направиш. Защото Бог, Който живее в нас, иска да бъдем като Него. В Него всичко е спонтанно. Той изпраща слънцето на добрите и на лошите. Той не прави никакво различие. (36/стр. 217)

Като си на земята като един извор ще дадеш вода, всичките да пият, и бръмбарчета, и хора, няма да правиш разлика. Човек, който обича, не прави разлика. (37/стр. 40)

...Ние в света сме дошли да разнесем Божията Любов, Божиите блага. Дотолкоз, доколкото разнасяме тази Любов, ставаме подобни на Бога. То е Любов. Бог на всички раздава своята Любов, и на добри, и на зли. Лошите хора сами се наказват. Като са лоши, не могат да прогресират... (37/стр. 56)

Туй, което постоянно дава и никога не взема, това е Любовта. Вие се намирате в едно противоречие, понеже любите и искате да вземете. То е обратният закон. Щом даваш и вземаш, то е търговия, то не е Любов. Любовта е това, което всякога дава, без да очаква нещо. Щом речеш да очакваш нещо, което си дал, влизаш в противоречие със себе си. (37/стр. 79)

Възлюбете се един друг. Като възлюбиш ближния си, ще го туриш на своя стол и ще започнеш да му служиш. После той ще те тури на своя стол и ще за-

почне да ти служи. Той ще ти служи и ти ще му служиш — взаимно ще си служите. Той ще ти дава предпочитание и ти ще му отговаряш със същото. Надпреварвайте се в отдаване на почит един на друг. Това прави Любовта. Ние не искаме да ни отдават предпочитание; искаме да отдаваме почит на другите. Ако очакваш да ти отдават почит, ти вървиш по законите на света, отдето идват всички противоречия. Без любов нищо не става. Без Любовта ти си въвн от Бога. За да предпочиташ другия, ти трябва да живееш в Бога, да бъдеш богат човек. И тогава, каквото и да даваш, ще се благослови. Направете опит, да проверите истинността на моите думи. (29/стр. 214-215)

Сегашните хора се нуждаят от възприемането на Божията Любов... Имаш един хляб, даваш половината. Този хляб тъй е чист, както онзи, който задържа за себе си. Даваш туй, което Бог ти е дал. Само по този начин може да се образуват ония новите връзки, дето няма разочарование. Сега гледам хората любят и разлюбват. Обичат се и не се обичат. Защо? Защото не предават Любовта каквато е. (39/стр. 33)

Ако на един човек съм му дал добра храна и виждам, че той е весел и жив, тогава неговата радост аз ще я възприема. Та доброто, което правим на другите хора, то засяга и нас. Любовта, която изпращаме на другите хора, тя засяга и нас. Щом любиш, и ще те лю-

бят; щом обичаш, и ще те обичат, и като даваш ще ти дават. Като оценяваш любовта, която другите са ти дали, и твоята любов ще оценят. Ако ти не я оценяваш, и твоята няма да оценят. Както оценяваш любовта на другите, така ще оценят и твоята любов. Това са закони. (44/стр. 9-10)

Отношение към Божественото в човека

...Когато обичаме едно същество, трябва да знаем защо го обичаме... Ще търсиш съществените качества, за които обичаш това същество, т.е. онова, което Бог е вложил в него. Да познаваш това, което Бог е вложил в него, това значи да познаваш Бога. А с познаването на Бога ще добиеш живота, защото писано е: „Това е Живот Вечен — да познаят Тебе Единного, Истинного Бога и Христа, Когото Си проводил.” (10/стр. 102)

...Като се срещнем, ние трябва да имаме само едно мнение един за друг. — Защо? Защото Бог живее и в двамата. Разсъждавате ли така, ще кажете: Този брат е отличен, защото Бог работи в него. Този Учител е отличен, защото Бог работи чрез него. Щом сме носители на Божественото, ние ще имаме сърце чисто, ум светъл, душа обширна и дух мощен. Само Бог в нас може да направи това. (8/стр. 41)

Ако вие ме слушате заради Онзи, Който ви обича и ако аз ви проповядвам заради Онзи, Който ви обича, тогава и двете неща са на място. Ако вие ме слушате не от тая любов и ако аз ви проповядвам не от тая любов, тогава нито вашето слушане, нито моята беседа са на място. Защото и в онзи, който слуша, и в онзи, който говори, и двамата са носители на Божественото. Защото и онзи, който приема и той дава нещо. Онзи, който е приел нещата, той дава една благодарност.

(36/стр. 133)

Почитайте и уважавайте всекиго, заради Божественото, което се крие в него. То може да е малка искрица, но с време тя ще се увеличи, ще стане голям огън. Всеки може да помогне за раздухването на тази искрица. Това значи хората да си помагат и да се разбират. (2/стр. 32)

Има нещо красиво в човека, но трябва да знаете как да гледате, да виждате красивото. Няма по-голямо благо за човека от това, да вижда Божественото в себе си и в своя ближен. Цялата природа се отваря пред него. Приятно е да те погледне човек, който вижда Божественото и мисли за Него. Тоя човек е на ваше разположение и готов на всякаква услуга. (21/стр. 105)

Правилни отношения са нужни между хората. За да се създадат такива отношения, те трябва да виждат

във всичко Божественото, т.е. проявите на Бога. Като не разбирали това, в далечното минало на човечеството се кланяли на слънцето, на луната, на звездите, като на божества. Те не са божества, но чрез тях се проявява Божественото Начало в света. Всичко, което ни обикаля, е създадено от Бога, но колкото и да е чудно и велико, това не са божества. Слънцето например няма такива отношения към хората, каквито Бог има към тях. — Какво представя слънцето? — Грамадно количество материя, един милион и половина пъти по-голямо от земята. Ние се радваме на слънцето за онова, което ни дава — за неговата светлина и топлина. Обаче всичко това е вложено в него от Бога. По същия начин ще гледате и на човека. Ще го обичате и ще се радвате на онова, което Бог е вложил в него. От това гледище във всеки човек има нещо Божествено.

(30/стр. 246-247)

...Съвършената Любов. Тя свързва всички хора в едно цяло. Докато не възлюбиш Божественото в човека и докато той не оцени Божественото в тебе, никаква връзка не може да съществува между вас. — Не обичам този човек. — Не го обичаш, защото не обичаш Божественото в себе си. (29/стр. 88)

...Човек никога не трябва да мисли, че Божеството, което живее в него, е над Божествата в другите хора.

(4/стр. 106)

Да откриваме в хората доброто, но същевременно да станем и светлина за тях; и в тази светлина те да виждат погрешките си, без ние да ги виждаме. Слънцето не вижда нашите погрешки, но в светлината му ние виждаме своите погрешки. Това да се счита за въведение, встъпление във Вътрешната школа. (46/стр. 381)

Премахне ли човек отрицателните мисли от ума си, веднага ще се възстановят правилните, Божествените отношения между хората. Отрицателните мисли са прегради между хората. (24/стр. 210)

Казвате: Не ме разбират хората. Защо не те разбират? Аз съм дошъл до заключението: когато ти не разбираш Господа, и хората не те разбират. Ако разбираш Господа, и хората ще те разбират. Това се отнася и до мене. Щом видя, че хората не ме разбират, аз се запитвам: Аз разбирам ли Господа? Дръжте правилото: когато хората не ви разбират, търсете причината в себе си — и вие не разбирате Бога. Хората се съмняват във вас. Значи, и вие се съмнявате в Господа, или в някой човек. Когато хората не са искрени към мене и правят някаква политика пред лицето ми, това показва, че и аз имам такова отношение към тях. Не е въпросът, като се явиш пред Господа да говориш и мислиш добре, а като се отдалечиш, другояче да мислиш. Помнете: Каквито са отношенията ви към Божественото начало, такива трябва да бъдат към всички. (29/стр. 153)

Често вие искате да знаете слабите черти на някого. Не търсете слабите му черти. Като срещна някой човек, аз първо гледам каква добродетел има в него. Що се отнася до слабостите му, казвам: Той си знае слабостите. Те са негова работа. Аз не искам да науча това, което хората знаят за себе си. В това отношение съм краен невежа. Обаче аз зная това, което човек не знае за себе си... Вие имате една слабост — искате да знаете това, което хората знаят за себе си. По-добре следвайте моята философия: да сте невежи в това, което хората знаят за себе си и да сте посветени в това, което те не знаят.. Това е Божествената философия — философията на бъдещето. Това, което хората не знаят е Божествено; това, което те знаят, е човешко.

(18/стр. 158-159)

Най-първо научете се да уважавате един добър брат. Това е в реда на нещата. Но да уважаваш един, който не е добър, това е Божествено! (13/стр. 45)

От гледището на идейния свят всеки човек — мъж, жена или дете, са благословение за другите хора. Защо са благословение? Защото са носители на Божественото. (4/стр. 118)

Когато аз направя нещо за ближния си, трябва да го направя за Бога, Който живее в тебе. (22/стр. 159)

Не е въпрос да кажа, че обичам човека. Важно е да видя, какво мога да направя за него, да му помогна в това, в което той сам не може да си помогне. Важно е да помогна на човека така, че да се прояви Божественото в него. Аз не мога да свърша всичките му работи, но мога да съдействувам, да се проявят дарбите, които Бог е вложил в него. Всички трябва да си съдействуваме за проява на онова, което Бог е вложил в нас. Всеки трябва да помага на ближния си да се прояви Божественото в него. Ще дойде ден, когато благо на едного ще бъде благо за всички. (28/стр. 252)

Ние живеем в Бога, Който има всичко. Той носи всички блага в Себе Си и е готов да ни даде всичко, което искаме. Хората търсят благата оттам, дето ги няма. Те трябва да търсят благата и в себе си. Знаете ли какво значи да търсиш нещата и в себе си? Ето какво разбирам аз под думата „себе си.“ Да намериш нещата в себе си, това значи да намериш един човек, който те обича така, както ти обичаш себе си. Този човек, който може да те обича така, той ще събуди в тебе Любов към Бога. Ако можеше по друг начин да се събуди в човека Любов към Бога, Христос нямаше защо да дохожда на земята. Христос дойде в света да събуди в хората Божественото, което от хиляди години насам седи заспало в него. Той обичаше хората толкова много, че беше готов да се даде в жертва, което и стана, за да пробуди Божественото начало в човека. (39/стр. 275)

Отношение към душата

Пристъпите ли към някоя човешка душа, вие ще считате тая душа свещена. Вие с благоговение ще пристъпвате към нея, за да пристъпят с благоговение и към вас. (24/стр. 87)

Човека, който виждате пред вас, съществува от милиони години. Бог е работил милиони години върху неговата душа и върху неговия дух. Душата — това е Неговата дъщеря, Духът — това е Неговият син. Към тях трябва да се отнасяме с дълбока почит и благоговение. (33/стр. 87)

Като влизаш в някое сърце, събуй обувките си, вдигни погледа си нагоре, помоли се на Бога да те благослови. Щом повдигнеш ума си към Бога, Той ще изпрати всички същества да работят върху тебе и върху оня, в чието сърце си влязъл. (5/стр. 218)

Ти не можеш да бъдеш любим на Бога, ако не обичаш човешката душа, както Бог я обича. Сега се ражда въпросът „как”. Как да ги обичам? Не се изисква много от хората. Разбиране трябва. Този човек, който иска да го обичаш, той иска само един добър поглед. Само като го погледнеш, то е достатъчно. Той иска само една дума. Нищо повече. Той не иска нито дрехи, ни-

то пари. Той иска само един поглед, само една сладка дума да му кажеш. А пък другите работи ще дойдат отпосле. Другото е от нас. А пък това, което Бог изисква от нас, това е само да хвърлиш в тъмната нощ един поглед. Този човек се намира в опасност. Погледът се състои в следното: ще му покажеш пътя, по който трябва да върви. Само с този поглед ти ще му покажеш пътя на Любовта, по който трябва да върви. Една сладка дума ще му кажеш, за да го повикаш, да не би да се отбие от пътя си. (5/стр. 33-34)

Днес хората седят един до друг и не се интересуват да проникнат в душите си, да видят красивото в себе си. Срещате малко момиченце, не обръщате внимание на него. Защо? Грозно било. Не, погледнете го внимателно, да видите колко красива е душата му. — „Как познахте?“ — Вижда се тази красота, но Любов трябва да има в сърцето ви, за да я видите. (1/стр. 116)

Като дойде някой при мене, аз го погледна изпитателно, т.е. с погледа на Любовта. Той е най-правилният поглед, както положението на лъка в ръката на майстор-цигулар. Погледът трябва да бъде насочен към Бога, нито надясно, нито наляво. И тогава каквото кажа, така излиза. Всяка дума, всеки поглед, които излизат от човека, трябва да бъдат разбрани, да не внасят никакво раздвояване в хората. (29/стр. 326)

Искате ли да гледате спокойно на човека, изучавайте проявите на душата му... Говорите ли за красотата на човека, търсете я в душата му. Говорите ли за устойчивост, за съвършенство, търсете ги в проявите на неговата душа. Спирате ли се върху физическите черти на човека, вие ще откривате неговите прояви във физическия свят. (4/стр. 62-63)

Да зърнеш красотата на душата, това значи да видиш Христа. Той е във всеки човек. (7/стр. 19)

Може ли да умре една душа, която обичаш? Аз не вярвам в любов, която умира. Аз не вярвам в смъртта на душата, която те обича. Онзи, като те обича свещено, след като замине в другия свят, пак е около тебе. Той мисли постоянно за тебе, всичко прави за твое добро. Той е силен човек, силен дух. Като умре може да ти помага десет пъти повече, отколкото приживе. Тогава той е повече жив, отколкото когато беше на земята. Като умре, ти мисли само за него, без да плачеш. Като мислиш заради него, ще ти олекне нещо на душата, понеже чрез него се проявява Бог. Бог ще ти покаже своя образ. (24/стр. 130)

Преливането на душите е един процес не външен, а вътрешен. Реките се сливат, бреговете се преливат. Когато реките не се сливат, бреговете не се преливат. И двата процеса вървят едновременно. Това

съществува в природата между съществата. Това сливане и преливане става между човека и Бога, става и между човек и човек. Дето няма сливане и преливане, няма никакъв растеж. (10/стр. 92)

Помни: Като срещнеш човек, ти срещаш Господа. А това става, когато съзнанието ти е будно. — Кое съзнание? — Висшето, космическото съзнание или съзнанието на Духа и душата. Тогава ти си готов да изпълниш Божията Воля. Този е пътът, който води към щастията. (29/стр. 243)

Да цениш своята душа и душите на другите хора. Че ти, ако не цениш душите, които са слезли от Бога, и своята душа, ти нямаш една преценка за себе си. Душата е излязла от Бога. Ти тази душа я виждаш за пръв път. Не мисли, че една душа ти можеш да я виждаш много пъти. Ти можеш да я видиш само веднъж. И каквото впечатление ти направи, това е! Втори път ще видиш друга душа. И нея ще видиш само веднъж. Всеки ден — друга душа. И понеже са безброй тези души, ти всеки ден ще виждаш само една душа. Ти искаш да образуваш приятелство с тези души. Не е нужно да образуваш приятелство с тези души.. Те са като слънчевите лъчи. Слънчевите лъчи остават ли при тебе? Те пътуват с една бързина от 300 хиляди километра в секунда и си отиват по пътя, като оставят известни впечатления в тебе. Но този лъч няма да го срещнеш

друг път. Друг лъч ще дойде и ще мине край тебе. Ти трябва да схващаш Господа в тези лъчи. И всички лъчи няма да влезнат в твоята глава, а само няколко. И онзи лъч, който ще влезне в тебе, ще ви даде понятие за разположението, което има Господ към тебе. Този лъч е специфичен. Ти трябва да намериш смисъла на този лъч. (13/стр. 96)

Има нещо особено в човешката душа, има един вътрешен език, на който ние трябва да говорим. Аз считам това нещо за едно от най-добрите качества — то е почитанието. Като срещна някой човек и го погледна, да познае, че му говоря Истината! Казвам: Ти готов ли си да ме разбереш? Аз ще ти кажа само една дума: „Аум, Ауменъ”. И като ти кажа тази дума, ти трябва да ме разбереш. „Ауменъ — аминъ” — тази дума съдържа всичко в себе си. „Аумен” — това е ключът. (22/стр. 61)

Някои искат да си представят как живеят съществата на небето. За да разберете живота на небето, първо трябва да забравите отношенията, които сте имали помежду си, като жители на земята. Там ще видите, че вашите майки, бащи, братя и сестри не са били никакви майки бащи, братя и сестри. Това са отношения между кукли. Щом забравите тези стари отношения, ще започнете да изучавате новите отношения — отношения между душите. Когато забравите старите си бащи, майки, братя и сестри, тогава само

ще намерите своя истински Баща; тогава само ще намерите опорната точка в живота; тогава само ще намерите смисъла на живота. (41/стр. 18-19)

Цялото

„Да възлюбиш ближния си като себе си”. Това значи да възлюбиш всяка душа вън от себе си. Ближният ти е бил в тебе и е излязъл вън от тебе. Ако при това положение можеш да го възлюбиш като себе си, ти си изпълнил втория велик закон на Любовта... Както Бог живее в човека, така и ближният живее в него.

(2/стр. 60)

...Човек, който не е готов да люби всички хора, той не може да се нарече Син Божи. За да бъде Син Божи, човек трябва да има Свещен трепет към всичко онова, което Бог е създал. (39/стр. 46)

Като станеш проводник на Бога, ти помагаш първо на себе си. Като кажа някому, че работите му ще се оправят и моите работи се оправят... Щом пожелае доброто на ближния си и моите работи се оправят. Това е закон, в който няма никакво изключение. От благословението, което получава моя ближък, има дял и за мене. Това е новата философия на живота.

(7/стр. 259)

Като повдигнеш някого, ти повдигаш себе си, повдигаш и цялото човечество. Отклоняваш ли някого от пътя му, спъваш ли го в развитието му, ти препятствуваш на цялото човечество. (19/стр. 15)

Ако вярвате, че Бог живее във всички хора, работете за общото дело. Тогава и Бог ще вижда през очите на всекиго, че изпълнявате Неговата Воля. (12/стр. 14)

Ти считааш — за да обичаш всички, ще изгубиш всичко. Бог е скрит някъде и като обичаш всичко, и като Го познаеш във всичко, Той ще ти даде едно благословение. (13/стр. 63)

Както обичате Бога, Който ви е създал, Който ви е търсил през всичките години, насърчавал ви е, хиляда пъти ви е възкресявал след като сте умирали, така ще обичате ближния си, понеже в този ближен живее и Той. Така ще обичате и мене. Най-после казвам: трябва да обичате и цялото човечество, трябва да обичате Бога навсякъде. То е свършено. Като видите една мушица, да ви трепне сърцето, че и там се проявява Бог. Но това е вече съзнанието на един светия, на един гений. Те по друг начин схващат нещата. (38/стр. 33)

Христос казва: „Аз живея в Отца и Отец живее в мене”. Но знаеш каква обширна мисъл е това? Ти като кажеш, че Бог живее в мене, трябва да разбираш,

че Бог живее във всички. Като кажеш, че аз живея в Бога, трябва да разбираш, че ти живееш във всички хора. Ако ти не можеш да живееш в сърцата на всички хора, ти тогава не можеш да пребъдваш в Бога. Ако пребъдваш в Бога, ти живееш във всичките. И Бог, за да пребъде в мене, Той трябва да пребъдва във всичките. И аз, за да пребъда в Бога, трябва да пребъдам във всичките. Това е Божията Любов. (36/стр. 268)

Божественият живот е животът на Любовта. Щом дойде... Божественото, ти от само себе си вече жертваш, доброволно правиш тази жертва и ти е приятно. Защото Любовта не може да се прояви в света без самопожертвуване. И не само да се пожертваш за едного — за всички трябва да се жертваш. Когато дойде Христос на земята, Той само за одного ли се жертва? Един закон определя това отношение. Той се самопожертвува, за да изправи отношението на всички души към Бога, за да оправи отношението на всички души, които се заблудиха в своя път на земята, да могат да намерят своя път и да си идат вкъщи. (13/стр. 9)

Вие не можете да разберете Божиите пътища със сегашния си ум. Мислите ли, че ако вашата жена е спънка за вашия ум, че вие ще разберете Бога? Мислите ли, че Бог ще има вяра у вас, ако нямате вяра в жена си, ако нямате вяра в слугата си, ако нямате вяра в никого? Ти ще имаш вяра и в жена си, ще имаш вяра

и в децата си, и в мечката, и във вълка, в растенията, във всичко ще имаш вяра. Само когато имаш вяра във всички, тогава ще разбереш Бога. (38/стр. 155)

Казвам: Вложете доверие във вашите приятели, заради Бога. Вложете доверие във вашия мъж заради Бога. Вложете доверие във вашия учител заради Бога. Вложете доверие във вашия слуга заради Бога, навсякъде вложете доверие. Може би някой път ще се случи някое противоречие; да не ви обезсърчава това, докато проверите Неговия закон, докато се убедите в Неговите думи, че са верни. Няма по-голямо щастие от това, да дойде Бог да работи в съзнанието ви. Да дойде Божественото съзнание във вас и в другите и да слушате Божественото от всички страни... Ние сега искаме да се възвърне у нас онова, което някога Бог е вложил и ние сме го изгубили. Това не става по единствената причина — заради вашето безверие. Ние трябва да добием онова, което сме изгубили, и да образуваме онази велика връзка. (38/стр. 162)

Като сте дошли на земята, вие трябва да имате Свещена идея за живота. Трябва да имате Свещена обхода към разумната природа. (12/стр. 67)

Нали като четем книгата на един поет, във всеки стих, във всяка дума е самият той? Също така трябва да виждаме и Божието присъствие навсякъде. Да

считаме, че в цялата природа присъства Неговата мисъл... Ако в изгрева на слънцето, в разцъфтяването на цветята, в течението на реката, в отношенията между хората виждаме присъствието на Бога, това е правилното виждане. Ние сме в зависимост от една точка, от Разумното начало, от което идват всички блага. И човек трябва да вижда в живите същества проявлението на Бога. (46/стр. 14)

...В живота ние трябва да виждаме онова Свещено проявление на Бога. Кое се проявява във всяко живо същество? — Разумното. Всяко същество, колкото и малко и да е, когато го настъпиш, чувствава известна болка. Запример настъпиш една малка мравка, една малка пеперудка, тя те погледне и казва: недей, и аз искам да живея, колкото и да съм малка! (24/стр. 36)

Често вашето бъдеще зависи някой път от някоя гъсеница. Тази гъсеница я хванал някой паяк и ти я съжалиш, и я освободиш. И оттам насетне ти тръгне всичко напред. Тая гъсеница се е помолила на Бога за тебе. Тя е казала на Бога: Господи, понеже той ме избави от едно голямо нещастие, отплати му се. А пък ти някой път се захващаш и стъпиш на гъсеницата, и я смачкаш. И от този ден ти тръгне назад... Ти вървиш по земята и казваш: Гъсеница? — Господ я е направил, спри се там при нея, поздрави я и като я погледнеш, да ти стане приятно. Отвори ѝ път. Ти си големият

брат, а тя — малкият брат. Поздрави я и пак си тръгни по пътя. Ако всички хора бяха такива, какъв щеше да бъде светът? (5/стр. 147-148)

Човек трябва да вярва, че в природата има нещо по-разумно, отколкото сам разбира. Например, вали дъжд, а ти си на планината и си мокър до кости, обаче това е едно благо за другите — влез в радостта на тревите, цветята, дърветата, които са чакали дни наред да завали. (46/стр. 433)

...Благодарството в човека се познава в малките работи. Една пеперуда, мушица някъде страда, да се появи у вас благодарното чувство да им помогнете. Това е религия: в света да виждаме Бога, Който работи и да защитаваме Неговото дело. Да не допускаме едно свещено дело да се опетнява. (38/стр. 31)

Някои искат да видят Бога. Бог е в светлината, във въздуха, във водата, в хляба. Ние сме потопени в Бога. Да се радваш на живота навсякъде, дето и да го видиш — в мравки и тревички, това е все едно да се радваш на Бога. Радвай се, че живееш в Него. Във всичко е Бог и ни се изявява. И всичко ще правим за Бога. Като видим цветете, пчела, мушичка или човек, ще кажем: „Понеже Бог ги е създал, от Любов към Бога ще им помагаме. Всичко, каквото правим на което и да е същество, ще го правим от Любов към Бога”. Дохожда някой при

теб и ти помага; това е Божият Дух, който ти помага чрез него. Крушата ти е наредила круши. Това е Божията благост. Трябва да имаш уважение и почитание към всичко, което ти помага, понеже Бог е там. Някой няма никакво почитание към вола. Ами че този вол му е помогнал, Божият промисъл действа чрез него. Най-малкото цъвете носи частица от Божествения свят. То търпи, радва се на малкото добро. Не изключвайте Бога от света. Той е в състояние да го оправи. Той е навсякъде: между ангелите, между растенията, между животните и между хората. Достатъчно е да погледнете през очите на Любовта, за да видите красотата, която съществува навсякъде. Като видиш една мушичка, да се зарадваш. Тя е една буква от великата азбука

(46/стр. 14-15)

...Всеки един човек в света, който може да пробуди една хубава мисъл, едно хубаво чувство, той е човек от Бога, който и да е той! Ако е едно животно, едно растение, изгревът на слънцето, веенето на вятъра — то е от Бога. Всяко нещо, което може да пробуди това във вас — това е, което Бог ще предаде и вие ще възприемете Божиите блага. Всеки ден възприемайте великите Божии блага, които идат по който и да е начин! Откъдето и да е, ще дойде до вас. Вие не го очаквайте. Сам ще дойде някой Божи посланик.

(13/стр. 160)

Единственото нещо, което можем да направим, е да проявим Любов към Бога, Любов към ближния, Любов към всички братя и сестри, Любов към майки и бащи. Любов към най-малкото растение и бръмбърче. Всички са братя, приели различни форми, за да свършат някаква работа. И те са наши братя и сестри. Под „брат” разбирам всяко същество, което в даден случай, може да ти послужи. Кравата е твоя сестра; ябълката е също твоя сестра. Малко хора познават своите братя и сестри, които им служат. Светлината, която слиза отгоре, е наш брат, топлината — наша сестра. Тъй гледам аз на нещата. (14/стр. 165)

Вторият Принцип е да служиш на ближния си. След като се научиш да служиш на Бога, тогава ще се научиш да служиш и на ближния си. Представете си, че една муха кацне на ръката ми. Най-първо в мене ще се зароди едно желание, както у децата, да я духна. Духна ли я, с нея се свършва. Обаче, когато в мене действа този Божествен Принцип, първото желание, което ще се яви, ще бъде да я оставя на ръката си и да не я бутам. Тя ще си ходи по ръката ми и аз ще се радвам. След това аз излизам из гората и виждам едно малко цветенце. Първо в мене се заражда едно желание да стъпча това цветенце, да опитам силата си. Не, ще го оставя тъй, както Господ го е създал. Заради Господ няма да го бутам. Друг път се приближа при някое дърво и взема да го чопля. Не, няма да го чопля,

няма да чупя клоните му, но ще го изчистя, ще го полея с чиста вода. Някога пък се спра при някой извор. Какво мога да направя? — Мога да го запуша, а мога и да го изчистя. Кое ще предпочета? — Ще го изчистя, ще го оградя наоколо с камъни. През което място мина, всичко ще пречистя. Ще кажа: Всичко това Господ е направил и аз ще се радвам за всичко, сторено от Господа. (22/стр. 158-159)

Аз поставям нов закон: „Обичай всяко дърво, всяко цвете, всяко животно, като себе си.” (2/стр. 124)

Помнете: В Битието всяко същество, колкото и да е малко, е част от Цялото. Следователно, когато малкото или частта страда, с нея заедно страда и Цялото. Като не знаят този закон, хората си причиняват сами на себе си страдания. Цялото човечество е общ организъм, затова всеки трябва да приложи своята дейност за благото на тоя организъм. (5/стр. 112-113)

Ще бъдеш едно с Бога и едно със своите близки. Във вътрешното единство е разнообразието на живота. В това единство, именно, се проявява Любовта. Приложете Любовта, за да разберете закона на единството. (30/стр. 104)

Любовта образува обща връзка между всички същества. Първото нещо: щом тази Любов проникне в

твоего съзнание, всички хора, всички души ще се обединят в тебе и ти ще ги видиш като светлинки в съзнанието си, всички групирани в едно. (22/стр. 285)

Питате: Как ще обичам целия свят? Всички хора в света образуват един малък фокус. Ще обичаш тоя фокус на Любовта, в който всичко се концентрира. Това е най-лесната работа. Всички хора на земята не можеш да обичаш, ще обичаш фокуса, в който те се събират. (19/стр. 223)

Ще любиш, както Бог люби. Тогава Любовта ще бъде нещо възможно за тебе и ти няма да казваш, че този не мога да търпя, онзи не обичам и т.н. Като човек, вярно е, че много неща са невъзможни, но невъзможното за човека е възможно за Бога. Човешката любов е частична, Божията е целокупна. Под целокупност разбирам единение, единство в съзнанията. Ако ти любиш всички хора, техните съзнания като възприемат твоята любов, ще се съединят с твоето и ще има единство в съзнанията. (20/стр. 136)

Ако любите Бога, ще станете ангели с крила и корони на главите. В това положение ще видите Божиите чудеса и ще изучавате закона на единството. И тогава от Любовта към Бога ще дойдете до любовта към хората и всички същества под тях... Когато човек обича Бога, той ще се научи да обича и вечното множество

в света. Който обича Бога, невъзможно е да не обича хората. В Любовта си към Единния Той ще обича всички. (26/стр. 39)

Любовта е единственото нормално отношение, което човек може да има към Бога, към ангелите и към хората. Вън от Любовта няма нормални отношения. Ако нямаш Любов, ти си откъснат лист от дървото и вятърът ще те разнася навсякъде. Имаш ли Любов, ти си лист, който стоиш здраво на дървото на живота. (7/стр. 337-338)

Да даваш от богатата си само на едного, това е човешка работа. В света има два милиарда хора. Към всички трябва да бъда еднакъв. Каквото отношение имам към себе си, такова отношение трябва да имам към всички. Под „себе си” разбирам Бога, Който живее в мене. Най-голямото благо, което имам, се дължи на Него. С всички искам да постъпвам така, както Бог постъпва. Какъвто е Бог в мене, такъв е и в другите хора. Той е навсякъде един и същ. Навсякъде виждам Божието съвършенство. (28/стр. 222)

Сега ще изучавате обичта към Цялото. Това е закон, на който Бог ще ви учи. Не можеш да научиш този закон сам — друг ще те научи. — Кой? — Само ученият може да ти покаже как да обичаш Цялото. — Кой е този учен? — Бог. Ако Той не те научи, завинаги ще останеш невежа. (29/стр. 208)

Човек е същество, което люби само Едного. Човек е същество, което люби Бога, Който живее във всички. Та, от всеки един от вас се изисква да люби Бога, Който живее във него. Люби ли Бога, той чрез Бога ще люби всички. Искате да знаете можете ли да любите всички. Като обичате Бога, Бог ще ви научи, чрез Бога ще обичате всички. Само ако обичате само Едного, може да ги обичате... Щом аз обичам Едного, в мене е Един, Който обича всички, следователно аз съзнавам, че в мене живее Един, Който обича всички. (39/стр. 548)

Любовта на Бога е еднаква към всички души

Вие нямате право да правите различие между един човек и друг. По телата може да правите различие, но понеже всички души са излезли от Бога, Любовта на Бога е еднаква към всички души... По същина към душата им Бог има еднакво отношение, не към техните тела... (5/стр. 33)

Ние трябва да се радваме, че Божията Любов е неизменна. И Бог гледа на всинца ви еднакво. Не че Любовта Му е еднаква към всички хора. Количествено не е, но качествено отношението на Бога е еднакво. Към техните души Той е еднакъв, а не към техните постъпки. (5/стр. 90)

Ще ви кажа една велика Истина: Бог обича всички души. Как? — По начин, който отговаря на всяка душа. Към всяка душа Бог проявява Любовта Си по специален начин. Следователно Любовта на Бога към едного не отговаря на Любовта Му към другото. Ако мислите, че Любовта на Бога към едного е по-голяма, а към другото — по-малка, вие се лъжете. Какво ще каже растението, ако пред него сложите една печена кокошка? То ще мълчи, няма да разбере какво правите... Ето защо, вземете кокошката и я занесете там, дето ще преценят вашата любов. (27/стр. 394-395)

Вие казвате: Онзи, който живее един добър живот, Господ го обича. То е лъжливо заключение. Ние така по човешки мислим. Бог и праведни, и грешни еднакво обича. Различието е, че отношението на праведните към Бога не е такова, каквото е отношението на грешните. Праведният оценява Божията Любов, грешният не я оценява. Господ на един грешник гледа като на един праведник, но похвалява праведника, че проявява Неговата Любов, както Той същевременно съжалява, че грешникът не проявява Неговата Любов както Той. Но Той не се изменя. В Бога няма да се яви омраза, че някой греши. В Бога няма омраза. Аз имам едно изречение: „Бог не е Бог на омразата, но е Бог на Любовта.” (38/стр. 156)

Вътрешно Бог обича всички същества еднакво, но външно ги обича според степента на тяхната възприемчивост. Любовта на Бога, външно проявена, е по-особена и по-голяма към онзи, който живее праведно, отколкото към онзи, който живее несправедно. Онези хора, които обичат Бога, Той ги държи в Своето съзнание и на тях помага повече. Вътрешната Любов на Бога е еднаква към всички, но външната Му е различна, понеже не я приемат еднакво и не я оценяват еднакво.

(46/стр. 26)

Един човек, който иска да завземе мястото на Бога, той трябва да бъде готов да обича хората, както Бог ги обича и да се жертвува за тях, не само веднъж, но всеки ден да се жертвува, тъй както Бог се жертвува. Той изпраща своите благословения на всичките без разлика. Господ не гледа на другите хора каквото те вършат, има съвсем други възгледи за тях. Той като ги поглежда, Той не ги съди. (35/стр. 33)

Често слушате да казват за някого: Той не заслужава моята любов. — Бог, Великият, гледа с благоволение към тебе, а ти се питаш заслужил ли е даден човек твоя поглед, твоята мисъл, твоето внимание. Всички звезди гледат с благоволение към тебе, усмихват ти се, а ти още се питаш, да окажеш ли внимание на някого, или не. Цялата вселена е пред вас. Слънцето изгрява и свети. А човек търси начин, как да постъпва. Постъпвай, както слънцето. (21/стр. 96)

За да се познае Бог, трябва да се изучава Стария и Новия завет, цялата природа, небето и земята. Един човек бил обичан от Бога, но Бог си турил човешка маска и маскиран казал на човека: „Обичам те и винаги съм те обичал. Моята Любов е вечна.” След време оставил човека и последният плакал. Но Бог турил нова маска и пак се повторило същото. Когато се срещнали трети път, човекът, отново разплакан, казал: „Двама души ми казваха, че ме обичат, но сега не ме обичат и ме оставиха”. Маскираният се усмихнал и казал: „Няма нищо. Аз те обичам вечно!” Всъщност и в тримата маскирани е било едно и също Същество — Бог. Така че, всички, които те обичат, проявяват Любовта на едно и също Същество — Бога към тебе. Бог те обича чрез тях. (46/стр. 26)

СВЕЩЕНИЯТ ПОДХОД КЪМ СЕБЕ СИ

Да се свържем с Бога

Единственото важно нещо: Ти имаш връзка с Бога, която ще пазиш свято; имаш връзка с Онзи, Който носи щастие за човека. Там е всичкото богатство.

(7/стр. 219)

Човек трябва да се научи да люби, т.е. правилно да възприема Божествената Любов. Ако възприема правилно Божествената Любов, човек ще има светлина в ума си, топлина в сърцето си и сила в тялото си. Той усеща, че светът се разширява пред него и всичко приема друг изглед. (39/стр. 505)

...Ако ние, в даден случай, не сме готови да пожертвуваме за Бога всичко, Бог не може да влезе в нас... Само по този начин ще дойде Божествената Любов в нас, като един ключ. Само така ще се прояви Бог в нас! (24/стр. 151)

Бога можете да познаете в най-големите страдания и мъчения. За да познае човек, дали има Господ в света, или няма, трябва да го оставят всички хора, пък

и да го оставят и всички животни, и всички дяволи, и всички ангели, да остане сам самичък, да няма на кого да уповава, само тогава, в дълбочината на душата си той ще чуе онзи тих Божий глас да му проговори. Той ще почувствува дълбоко в душата си нещо нежно, топло, което го сгрява, оживява и вдъхновява. Само така човекът може да разбере, какво нещо е Бог. Когато всички млъкнат, Бог проговаря. Когато всички те изоставят, Бог те приема. Когато те заровят в гроба и наляят отгоре ти вода и вино, и кажат, че от този човек нищо не остава, Господ дохожда при тебе и ти казва: „Не бой се, ако Ме слушаш, аз ще те извадя от това място!” (22/стр. 355-356)

Човек трябва да възстанови връзката си с Бога, за да намери онзи елемент, който му липсва — безсмъртието. Сега всичката наука е в това, да се добие този елемент. Това е изгубеният ключ, изгубената дума. Когато от едно шише изливате водата, вие имате един временен процес и в един момент шишето ще се изпразни. Процесът трябва да бъде вечен. Когато човек влезе в Безграничното, той не умира, има Вечния Живот. (10/стр. 108)

Аз ви казвам: приемоте Бога на Любовта и всичко ще стане. Как? — Отворете сърцето си. Вие ще се спрете, ще казвате: „Дали ще дойде Той, аз съм много грешен.” — Абсолютно вярвайте! Щом отворите сър-

цето си, Той ще дойде. Ще повикате Господа на Неговия език, няма да говорите на ваш език. На Негов език ще говорите! (27/стр. 105)

За вас е важно да направите връзка между Бога и вас... Всеки сам да се запита: имам ли аз връзка с Бога? Ако си отговори положително, пръв той се ползва от тази връзка. Не е важно, какво мислят хората за вас... Важна е връзката ви с Бога. В нея е вашият прогрес. Тази връзка да бъде постоянна и да се обновява.

(12/стр. 50)

Човек е свързан с Бога. Не търсете други връзки! Хората страдат от много връзки. Казано е: „Не се свързвайте със света”. Една връзка е достатъчна. (10/стр. 67)

Не желайте Вечния Живот, за да останете дълго време на земята, да ядете и пиете, но желайте Вечния Живот, като резултат на Любовта ви към Бога, към вашите ближни, към вашата душа и към всички разумни същества. Всичко това зависи от Любовта; ето защо... ви казвам: всички да дадете своя данък, за да направите връзка с Божията Любов. Това не значи, че не сте свързани с Любовта, но трябва да се направи един царски път, по който да се разлее Божията Любов, като вълна. По този път именно всички ангели, всички Божии служители ще слизат и възлизат, ще носят Божието благословение, ще упражняват върху хората своето добро влияние. (1/стр. 35-36)

Ако от Бога не изтича нещо, което да се влее в нас, ние не бихме имали отношения към Него. Ако Бог се уедини и живее само за Себе Си, ние не бихме имали връзка с Него. Обаче свържем ли се с Бога, ние ще мислим, ще чувствуваме и ще действуваме като Него. Ако животът, който изтича от Бога, не се влива в нас, ние ще живеем в относителната реалност, в която мнозина от съвременните хора живеят.

(26/стр. 32)

...Любовта като сила излиза от своя първоизточник и минава през различни среди, докато се хармонизира с всички същества. Който може да я използва правилно, той се свързва с Бога. За да се ползваш правилно от Любовта, застани на мястото определено за тебе от природата, и чакай. Всеки сам ще намери мястото си. Не заемете ли мястото си, Любовта ще мине и ще замине, без да я възприемете. „Как ще познаеш кое е моето място?“ — Като застанеш на своето място, ти ще почувстваш, че си примирен с целия свят. Готов си да простиш на всички. Казваш: „Простих на своите длъжници, но виждам, че не заслужават.“ — Кажеш ли така, ти си променил мястото си. Всяка дисхармония в тебе показва, че не си на мястото си. Щом се хармонизираш, ти отново заемаш мястото си, свързваш се с Бога и се радваш на живота. Това е диагноза... Понеже светът още не е организиран, вие постоянно ще се местите, докато станете господари на себе си. (27/стр. 395-396)

Всеки индивид има определено място. Щом попадне на мястото си, той е доволен, той расте и се развива правилно. Щом напусне мястото си, той става нещастен. Това се отнася не само до хората, но до всички същества без изключение. Следователно стой на своето място. Ако изместиш някого, ще пострадаш... Дадено ти е място — пази го!

...Сега ще ви дам една важна формула. Кажете: „Господи, желая с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си душа и с всичката си сила, да изпълня Твоята блага Воля без никакво изключение.” Ще си служиш с тази формула всеки момент: като си буден и като спиш, като ядеш и като работиш. Щом изговориш тази формула, ти си вече на своето място. Ако я забравиш, ти отиваш на чуждо място. Тази формула е за всекиго от вас..., докато Любовта се прояви във вас. (27/стр. 396)

Любов към Бога

Първото нещо, с което трябва да започнем, е сърцето на човека. Писанието казва: „Сине мой, дай Ми сърцето си!” Вие ще си зададете въпроса: на кого сте дали сърцето си. Дадено ли е на Бога? Първият залог, който човек трябва да даде на Бога, е сърцето. Господ не иска ума ви, а иска сърцето ви. Дадете ли сърцето си на Бога, ще имате най-голямото благо. Той ще ви

даде живот. Има един закон: от вас чашата, от Господа водата. Към това ще се стремите сега! То е най-хубавото, най-красивото състояние! Да даде човек сърцето си на Бога, това е най-голямата привилегия за него! Няма по-хубаво, по-красиво състояние от това. То ще внесе такава радост, такъв мир, такова разширение във вашите души, каквото никога до сега не сте чувствували. То е най-хубавото състояние, което човек може да има! (24/стр. 241)

Едно се иска от човека: да отвори сърцето си за Божията Любов и да разчита на нея. Очаква ли хората да го обичат, той е на крив път. (30/стр. 45)

Трябва да имаме Любов към Бога, за да възприемем Неговата Любов — тогава ще живеем. Иначе смъртта ще дойде и ще бъдем отхвърлени вън.

(10/стр. 108)

Едно се иска от вас — да обичате Бога. В това се крие разрешението на всички въпроси. Без Любов към Бога, всички врати са затворени. Любовта към Бога е закон за Цялото. Като обичаш Бога, ти ще се справиш с недоволството и недоразуменията в своя живот. Дето минеш, пътят ти ще бъде отворен.

(29/стр. 212)

Та всеки ден мислете за Любовта. Мислете за онази Любов, която не изключва никого! Вие мислите за любовта, но само за вас, за вашия дом или само за любовта към вашите близки. Мислете за онази Любов, която включва всичко в себе си, тя е Божията Любов. (44/стр. 15)

Ние не съзнаваме Любовта. Всяка една Любов, която ти не съзнаваш, не може да я проявиш. Тя не може да прояви в тебе тези резултати, които ти искаш. Само при самосъзнателната Любов, само при оная Любов, при която ти съзнаваш, че живееш за Бога и си пожертвувал всичко, само при тая Любов Бог ще те възлюби. Казано е: „Както Отец Ме възлюби, така и Аз ви възлюбих.” Тъй казва Христос. Той казва: „Аз живея в Любовта, която Отец Ми е дал.” Ние сега сме дошли на земята, за да проявим Божията Любов. Бъдещето на всеки един от вас зависи от любовта, която ще прояви към Бога и към ближните, без разлика дали е негова майка, баща, слуга, приятел и пр. Вие трябва да проявите своята любов, понеже с това показвате, че обичате Бога. Христос казва: „Ако Ме любите, вие ще бъдете възлюбени от Отца Ми и тогава ние двамата с Него ще дойдем и ще направим жилище във вас.” (36/стр. 68)

Казваш, че обичаш Бога. Щом Го обичаш, Той трябва да дойде при тебе. Ако не дойде, не Го обичаш.

Ако дойде Бог, цял свят се открива пред тебе. Какво по-голямо щастие от това? (29/стр. 210-211)

Бог никога не може да забрави онези, които Го обичат. Но всеки, който не обича Бога, Бог го забравя.

(39/стр. 642)

Има един велик закон, според който вие не можете да направите най-малкото добро дело, ако не любите Бога. Първото важно нещо за вас е да любите Бога. Любите ли Го, Той ще ви се изяви и тогава вашата любов ще стане едно с Неговата. (8/стр. 15)

Трябва да обичаме Бога. — Де да Го намерим? — Обикнете Бога, Който живее във вас. Ето какво ще направя аз. Ще взема едно огледало, ще се огледам и ще кажа: Господи, благодаря Ти за хубавото лице, което си ми дал. Ще благодаря на Господа за къщата, т.е. за тялото, което ми е дал. Ще благодаря на Господа за прозорците, т.е. за очите, с които виждам красивия свят. Ще благодаря на Бога за слушалките, т.е. за ушите, с които чувам красиви неща. Ще благодаря на Господа за устата, с която опитвам благата на живота. Ще благодаря на Бога за носа, с който възприемам благоуханията. Ще благодаря на Бога за ръцете и краката, с които работя. Ще благодаря за всичко, което ми е дал. (29/стр. 303-304)

Аз, като гледам на света, виждам Божията Любов, която се оглежда. Бог ни обича, понеже се оглежда в нас. Ние трябва да обичаме Бога, за да се оглеждаме в Бога. Защото, ако ти не се оглеждаш, няма да се познаваш. (13/стр. 200)

Казва Писанието: „Ние живеем и се движим в Бога”. Понеже Бог ни обича, ние сме в Него и се движим в Него, но понеже ние не Го обичаме, Той не е в нас. Понеже сме обичани от Бога, ние сме в Бога. Че си в Бога, това нищо няма да ти помогне за твоето щастие. Когато Бог започне да живее в тебе, когато ти му дадеш онзи простор, който Той ти е дал, тогава ще бъдеш щастлив. Ако дадем място на Господа, Който е в нас, Той ще ни научи, какво нещо е Любовта. Този Господ, Който е в нас, ще ни научи, какво нещо е знанието и светлината. Този Господ ще ни научи, какво нещо е свободата. (36/стр. 243)

Който се отдалечава от Центъра, заробва се. Който се приближава до Центъра, освобождава се. Любовта към Бога освобождава човека. Тази Любов осмисля живота му и премахва ограниченията. (10/стр. 108)

— Какво представя Новото учение? — Учението на Любовта, т.е. на онзи Божествен ключ, който отваря всички врати. — Кога? — Когато обичаш Бога с

всичкия си ум, с всичкото си сърце, с всичката си душа и с всичката си сила. Сърцето и умът са във физическия свят, а душата и Духът — в Божествения свят. Ако не живеете в душата и в Духа си и на земята ще бъдете отвън. Който живее в душата и в Духа си, ще бъде вътре. Любовта е понятна само за онзи, който живее в душата и Духа, т.е. който живее в Бога. За сърцето и за ума Любовта е неразбрана. Това трябва да се знае! (29/стр. 214)

Като истински човек, ти трябва да обикнеш волята си като воля, ума си като ум, а сърцето си като сърце. Така ти ще покажеш Любовта си към Бога. Тогава и умът ти трябва да те обикне, и сърцето ти трябва да те обикне, и волята ти трябва да те обикне. Тогава ще станете едно цяло в себе си. Значи, умът ти трябва да те обича и ти да го обичаш, сърцето ти трябва да те обича и ти да го обичаш и волята ти трябва да те обича и ти да я обичаш. (39/стр. 172)

Питам, ако отидете при Бога, с какво ще се препоръчате? С четири неща трябва да се препоръчате: да обичате Бога с всичката си душа, с всичкия си ум, с всичкото си сърце и с всичката си сила. Това са четири врати, четири ключа, от които зависи щастието на човека. С тези ключове си служи мистикът. Ако не обичаш Господа с всичката си душа, ти си изгубил първия ключ; ако не Го обичаш с всичкия си ум, ти си

изгубил втория ключ; ако не Го обичаш с всичкото си сърце, ти си изгубил третия ключ, ако не Го обичаш с всичката си сила, ти си изгубил четвъртия ключ. Изгубиш ли четирите ключа, ти губиш целия си живот. Всеки човек трябва да носи тези ключове в джоба си и внимателно да ги пази. При това той няма право да ги дава на други, те да отключват и заключват. Всеки сам ще си отключва и заключва. Който изгуби тези ключове, ще се върне назад, на Небето, там да ги намери. Ако мислиш, че друг някой може да ти даде ключовете, ти се лъжеш. Това е неразбиране на Божия Закон. (12/стр. 153-154)

Казвам: Бог иска да Го обичаме, за да отворим вратата си, да влезе Неговата Любов в нас; да бъдем разумни като Него. Не да бъдем силни като Бога, защото тогава ще вършим насилия. Да придобием Божията благост и разумност. (12/стр. 66)

Единственият, Който те е обикнал пръв, е Бог. И първият, Когото ти обичаш, е Бог. Ако ти първо не обичаш Бога и Бог пръв не те е обикнал, не можеш да постигнеш никакво знание, никаква светлина, никаква свобода. Единственият живот, единствената топлина, единствената свобода произтичат от Любовта, която Бог е проявил към тебе. Единственото възприемане на Любовта, на светлината и на Мъдростта е дошло, когато ти си обикнал Бога. (14/стр. 89)

Най-важното е отношението към Бога! Човек трябва да има свещено чувство към Бога. Тогава скърбите и страданията ще изчезнат. Човек ще се чувства силен, смел, всичко ще може да направи. Отдалечи ли се от Бога, пак става слаб. За да измени съдбата си, човек трябва да измени отношението си към Бога.

(10/стр. 108)

Като любиш Господа ще приемеш еднакво и живота, и смъртта. (6/стр. 140)

Обикнете Бога, за да се оправят работите ви. Обикнете Бога и в страданията, и в радостите. И в едното, и в другото обикнете Бога! Една скръб като ви дойде, да ви е тъй приятно, както и една радост. Ако това не може да направите, вие не можете да разберете Бога. Не е лесна работа да обикнеш страданието; не е лесно като боледуващ, че да бъдеш разположен; не е лесно да бъдеш сиромас, да те унижават много, които не те почитат, че да благодариш на Бога. Мъчна работата е. И колко голямо изкуство е това! (13/стр. 164)

Казвате: Да се примирим с Бога. — Първо ще обикнете тези, които не познавате. Лесно е да обичаш тези, които познаваш. Изкуство е обаче, да обичаш онези, които не познаваш. Единственото същество, което не познаваш, е Бог. Щом Го обикнеш, ще Го познаеш. Не можеш да намериш Бога, преди да Го възлюбиш. С

Любовта се разрешава великата реалност. Казано е в Писанието: „Ако не обичаш брата си, когото виждаш, как ще обичаш Бога, Когото не си видял?” Значи първо ще започнеш с любовта към брата си. Само така се разрешават трудните задачи. (25/стр. 82)

Кой е познат от Бога? — Който прилага Любовта първо към Бога, а после към своя ближен. (30/стр. 103)

Ако има нещо, което куца у вас, това е Любовта ви към Бога. Когато тази Любов проникне във вас, тогава правилно ще се прояви и любовта ви към ближния и към себе си. Бог..., това е новата култура. Не можете да бъдете щастливи, докато не обичате Бога. А това значи да обичате целия свят, да обичате всичко живо. Да обичаш Бога — най-съвършения в света, това е смисълът на живота. Като любиш Бога, не трябва да мислиш, че Той те обича повече от другите, или че ти стоиш по-горе от тях. Като обичаш Бога, всякога ще бъдеш готов да заемеш последното място, което Той може да ти даде.

Сега всеки човек се мисли за нещо. Вие изключвате малките същества от вашия живот. Щом изключваш най-малкото същество в себе си, ти не обичаш Господа. Това същество е препятствие на твоя път. Внимавай да не поставяш на пътя на своя ум, сърце и воля никакво препятствие. На друг език казано — ще вземеш последно място. (12/стр. 246)

Турете онази основа — не личната любов, не любовта на двама, не любовта на семейството, не любовта на обществото, не любовта на един народ, не любовта на цялото човечество, но турете за основа Любовта към Онзи, Който е създал всичко. Да няма никакво раздвояване. Щом имате тази Любов, всички видове любов ще разбирате, ще разбирате постепенно. А щом нямате тази Любов и другите не можете да разберете. Понеже всички други видове любов произтичат от Божествената Любов. (39/стр. 583)

...Мнозина се колебаят Бога ли да обичат, или друг някой. При това те се запитват: „Ние ли трябва да обичаме Бога, или Той трябва да ни обича?“

Казвам: Дали Бог ви обича, това не е ваша работа. Онова, което трябва да знаете, то е дали вие обичате Бога. Дали Бог ме обича, това е Негова работа. Той трябва да знае това. Дали аз обичам Бога, това вече е моя работа; това аз трябва да зная. Ако аз не обичам Бога, не мога да зная дали и Той ме обича. Само Любовта познава кой я обича и кой не. Това значи: Ако някой ме обича, той ще познае обичам ли го аз, или не. И ако аз обичам някого, ще позная обича ли ме той, или не. Любовта познава себе си във всички прояви. Това са схващания за живота и за отношения, свободни от всякакъв егоизъм. (26/стр. 42-43)

Първо трябва да служим на Бога, да знаем, че имаме един чист и свят живот, че имаме един велик идеал, който трябва да постигнем. Какъв е този идеал? Да, велик идеал е да дойде за вас този тържествен ден, да се стопли вашата душа и да почувствувате, поне за половин час от живота си, поне за един момент, какво нещо е великата Божия Любов, която може да ви разшири толкова, че да обхванете в себе си целия свят. Велик момент е този, да почувствувате тази висша интелигентност, да почувствувате връзката между всички същества, от най-малките до най-големите...

(22/стр. 173)

Когато човек престане да гледа Бога в себе си и да се възхищава от Неговата Любов, а започне да се възхищава от външния свят, той е върху пътя на престъпленията, извършил е всичките престъпления.

(27/стр. 308)

Някой път казвате: „Човек трябва да работи за себе си.” Да, но като работи за себе си, като се съсредоточава в себе си, човек трябва да се разширява, да включва в себе си туй широко Себе, и понеже ние живеем в Бога, и в нас живеят всички. Като включим Бога, да включим и всички други същества в нас. Това значи да обичаме някого, да му желаем доброто. Това значи да желаем доброто на всички, да обичаме Бога. (27/стр. 493)

Казвам: Обичайте Бога при всички състояния. Дръжте в ума си Свещени мисли за Него. Бъдете радостни и весели при всички положения: и при доброто, и при злото. Това се отнася до вашия вътрешен живот, който е свършено свободен от външния живот, от всичко онова, което може да ви смущава... Христос казва: „Князът на този свят няма нищо общо с мене.” В своя свят той може да прави каквото иска, но той няма нищо общо с Любовта... Омразата и злото съществуват, но те нямат нищо общо с Любовта. Тя може да ги допусне, но те не я поддържат. Значи, злото и доброто се поддържат от Любовта, но тя не се поддържа от тях. Не мислете, че ако сте добър, ще имате повече Любов. Всъщност, ако не сте нито добър, нито лош, Любовта ще има по-голямо влияние върху вас. (18/стр. 52-53)

...Човек може да познае Бога в Любовта, в Свещения трепет на своята душа към Него. Ако човек обича Бога, едновременно с това ще обича всичко, което Той е създал. Който не обича Бога, той ще се движи като слепец в света, без направление и смисъл. И тогава светът, който е красив, приятен за хората, за слепия ще бъде тормоз, мъчение. Каква полза, ако в този свят има топлина и светлина, а той няма никакво отношение към тази светлина и топлина? Каква полза от благата, ако той няма отношение към живота? Той ще има само едно голо съзнание, че съществува — нищо повече.

Животът е непреривен. Така трябва да го разбират хората. (26/стр. 43)

Вие, когато имате най-доброто разположение, както се махне Любовта, изпитвали сте какъв ад настава, каква тежест, какво безсмислие. Дойде ли Любовта, светне лицето ти, казваш: „Колко съм радостен!” Готов си да служиш. Махне ли се Любовта, всичко изчезва. Като имаме тази опитност, първо ще се стараем да не огорчаваме този Бог на Любовта, Който живее в нас, да не нарушаваме този мир, който Бог носи в нас, или както казва Писанието, да не се нарушава този печат, с който е запечатана тази книга. (27/стр. 164)

Ако не е дошъл Господ при тебе, значи ти не Го обичаш, любовта ти към Него е малка. Защото Господ не присъства там, дето не Го обичат. Той е всякога там, дето Го обичат. А пък дето не Го обичат, Той праща другите. Бог казва: „Когато Ме потърсите с всичкия си ум, сърце, душа и сила, значи когато Ме обикнете с ума си, със сърцето и душата си и със силата си, Аз ще ви се изявя.” (36/стр. 122)

Само една непреодолима Любов към Бога може да създаде у нас една мекота, единство, но тази Любов трябва да бъде тъй висока, че да бъде един извор, който постоянно да ви вдъхновява. Това трябва да го спасите. (27/стр. 419)

Да мислим за Бога

Бог е Любов, Разумно начало, което е вложило всичко в живота. Държим ли постоянно тази мисъл в ума си, ние ще имаме съзнанието, че умът, сърцето, душата и Духът ни са дадени от Бога. Съзнаваме ли това, ние ще бъдем така изправни към Бога, както и Той е изправен към нас. (9/стр. 47)

Едно се иска от тебе: да бъдеш буден, да концентрираш мисълта си, да приемеш правилно слънчевата светлина. Такова трябва да бъде отношението на човека към Бога. (18/стр. 202)

За да поддържа отношенията си с Бога, човек трябва да държи в ума си идеята, че Бог е Любов. Престане ли да мисли така, връзката му с Бога се скъсва. Ако човек не държи в ума си мисълта, че Бог е Любов, Мъдрост и Истина, той е изложен на големи страдания, на вечно недоволство и мрак. (4/стр. 107)

Ще държите в ума си мисълта, че живеете и се движите в Бога. Това значи да се свържете с Божественото съзнание. Тази е безопасната, истинската философия на живота. Така ще спазвате правилата на Божествения свят. Тогава и вие ще обичате всичко, което Бог обича и което Той е направил. (18/стр. 323)

Като не мислиш за Бога, не влиза живот в тебе и ти остаряваш. А като мислиш за Бога, влива се живот в теб и се подмладяваш. (10/стр. 62)

Казвате: Ние се молим на Бога. Какво се разбира под молитва? Да се молиш, това значи да мислиш за Бога. Всяка мисъл за Бога, колкото слаба да е, свети като искрица в съзнанието на човека и му допринася нещо. Дали разбираш какво нещо е Бог, не е важно; обаче всякога можеш да мислиш за Него. Тази мисъл все ще ти донесе някакво благо, макар и микроскопическо. Да мислиш за Бога, това значи да мислиш право. (29/стр. 35)

Да повярваш в Бога, това значи да мислиш право. Бог е Баща ти, който е създал целия свят. Мисли за Името на Баща си. (46/стр. 199)

Онзи, в Когото вярваш, трябва да влиза в теб. Бог е вътре в теб! Не разваляй онова, което Той прави вътре в теб! Когато се отделяш от Бога, ти се изолираш, а когато държиш в мисълта си Бога, ти се свързваш с Него и Той работи в теб, и ти съдействува. (10/стр. 68)

Коя мисъл е права? Всяка мисъл, която произвежда Любов, е права мисъл. И всяка Любов, която произвежда мисъл, е права Любов. Ако мислиш, скръбта ти ще се превърне в радост. Ако престанеш да мислиш,

твоята радост ще се превърне в скръб. Щом престанеш да мислиш за Бога, то веднага скръбта ще дойде. Това ,което приемаме от Бога, то е Неговата мисъл. Аз трябва да имам желание Божията мисъл да се реализира в мен като Любов. Да схвана Божията мисъл като Любов, това е реализираната мисъл на Бога. (46/стр. 200)

Като отидеш при Бога, ти трябва да мислиш, че няма друго същество като Него в света. И тогаз Той ще мисли ли за тебе точно така? Той твоята хубава мисъл ще я повърне на тебе. Той ще каже: „Понеже ти мислиш така за Мене, давам ти тази мисъл. Давам ти благословието Си. Бъди като Мен!” И ти ще бъдеш радостен. (13/стр. 74)

...Ако при най-големия упадък на духа, ти можеш да си кажеш: Велики Боже на Любовта, макар че аз съм Те забравил, макар че нямам телефон с Тебе и не Ти чувам гласа, но съм напълно убеден, че в Тебе няма промяна и измяна и Ти мислиш заради мен. Кажеш ли, че Господ те чува и мисли заради теб, Той действително те чува и мисли за теб; кажеш ли обаче, че Той не те чува и не мисли заради теб, ти стъпяваш материята около себе си и се отдалечаваши от Бога с такава бързина, че гласът Му не може да се чуе и да те стигне. И тогава всичката благост, която Бог ти изпраща, остава неизползвана. (22/стр. 229)

Ако вие подозирате Бога в Неговите действия, очакват ви големи нещастия. Такъв е законът. Ако ти дозиращ Онзи, Който ти е дал живот, Който ти е дал всички блага, в най-малката лоша мисъл, ти ще бъдеш на крив път и ще страдаш. Онзи, Който ти е дал живот, блага, Който е създал всичко, има най-добри желания към тебе. Тази свещена мисъл трябва да държите в ума си, в сърцето си. (39/стр. 76)

Бог да се прояви за нас и ние да проявим Бога

Първото положение, с което можем да познаем Бога, е следното: — Ще ви приведа две Свещени положения. Искам вашите сърца да са готови да чуєте тези Свещени неща. Това, което ще кажа, е свещено за мен. По-свещени работи на земята от тия няма да намерите. Едното Свещено положение е: да дойде Бог чрез Духа Си да живее в нас! Няма по-свещена идея от тази — да дойде Бог чрез Духа Си да живее у нас. И когато Бог дойде в нас, Той ще произведе това разширение, това освобождение в нашата душа, което чакаме. Бог е, Който ще ни освободи... Да дойде Бог чрез Духа Си да живее в нас — то е първото Свещено положение. Но туй положение от страна на Бога е само наполовина. Бог ще ни се изяви тъй, както Той обича.

Второто положение, което за мен е Свято, е следното: ние да влезем да живеем в Бога. Засега ние сме още отвън. Ще кажете: защо е така? Христос казва: „Отец живее в Мен и Аз живея в Отца”. Това са две положения, коренно различни помежду си. И тъй: Отец живее в мен — първото положение. То е силата, която аз имам, а тази сила е от Бога. Аз живея в Отца си — това е второто положение. Като влезем да живеем в Бога, тогава ще се изпълним с Божията Любов.

Сега вие сте длъжни, като ученици, да добиете второто положение — да живеете в Бога. Тогава вие ще се изпълните с Неговата Мъдрост, с Неговото знание, с Неговата сила и с пълнотата Му. Имате ли тия две положения, т.е. живее ли Бог чрез Духа Си във вас и живеете ли вие в Бога, между Бога и човешката душа вече настава единство... А това е целта — да се образува тази връзка. (24/стр. 17-18)

Няма по-хубаво нещо от това, човек да обмени само две мисли с Бога и Бог да му каже само две думи. Туй е достатъчно! ...Някои от вас искат да говорят цял ден с Господа. Не, само две думи ще ти каже Господ. Знаете ли какво ще ти каже Господ? — Люби Бога! Люби ближния си! В интонацията, с която са изказани тия думи „люби Бога, люби ближния си”, всеки ще разбере вътрешния смисъл на живота си. И действително думите „люби Бога” значат да вземеш нещо от Бога. Да любиш ближния си, значи да проявиш Бо-

жественото навън. Единият начин е Бог да се прояви за нас, а другото положение е да проявим Бога.

(22/стр. 118)

Даването и вземането произтичат от Любовта. Даването е процес на изобилие, излиза нещо от Бога, то е даване. Приемането е това, което Бог дава да приемем, да го турим на работа. Ако ние не дадем ход на Божественото, благото се спира. Аз наричам туй *подпушване закона на Любовта*. (37/стр. 84)

...Трябва да имаш горивен материал в ума си, с който да създадеш една любовна форма. Трябва да имаш горивен материал в сърцето си, с който да създадеш едно любовно желание. Трябва да имаш горивен материал във волята си, да приложиш Любовта. Любов, която не може да излезе из човешкия ум, любов, която не може да излезе из човешкото сърце, и любов, която не може да излезе из човешката воля — това не е Любов. Трябва да потече този извор, силен е. После ум, който не може да възприеме Любовта, и сърце, което не може да възприеме Любовта, и воля, която не може да възприеме Любовта, това не е ум, сърце и воля. Ум е, който може да произведе Любовта и ум е, който може да възприеме Любовта. Сърце е това, което може да произведе Любовта и което може да възприеме Любовта. И воля е туй, в даден случай, което може да предаде Любовта и което може да възприеме Лю-

бовта. Тези са новите понятия. Казвате: „Любов.” Най-първо всеки в себе си ще каже: „Аз може ли да предам Божията Любов и може ли да възприема Божията Любов?” То са елементарни работи, от които ние сега се спъваме. (37/стр. 85)

Да възприемем Божията Любов, както трябва, и да я предадем, както трябва, това е основата. Това трябва сега в новия живот, който иде в нас. Казано е: „Ако не се родите от вода и Дух, не може да влезете в Царството Божие.” Под вода се разбира: Ако не възприемете Любовта, а под Дух се разбира, ако не предадете Любовта. Значи, ако не възприемете Любовта и ако не я предадете, както трябва, не може да влезете в Царството Божие. Понеже чрез водата ще възприемем нещата, а пък чрез Духа ще ги предадем, водата ще ни научи да възприемаме и да градим отвътре. А пък Духът ще ни научи да предадем онова, което сме взели. И в това възприемане и предаване седи знанието и Мъдростта на Божествения живот. (36/стр. 56)

Човек е зависим; неговите прояви зависят от други същества. Щом се прекъсне тая зависимост, престават и проявите. Тая зависимост определяме с думите „идеал, връзка на човешката душа с Бога, или с някое светло същество”. Човек трябва да съзнава присъствието на светлото същество в себе си и да уповава на него. Прекъсне ли се тая връзка, животът се обезсмис-

ля. Тъй щото, когато говорим за Любовта, разбираме именно връзката на човешката душа с Бога. Любовта на човека към Бога е първото условие за проява. Значи Любовта ми към Бога е условие, в което аз мога да се проявя. (28/стр. 89)

Някой казва: „Аз искам да ме любиш.” — Да те любя ли? На какво основание? Любовта не признава никакъв закон. Онзи, който иска да го любят, е лош човек — нищо повече. И всичките престъпления произтичат оттам. Любовта съществува като един фактор, като една среда, в която ние живеем. Тя се проявява цялокупно. И ние казваме, че Бог е Любов. За Божията Любов няма никакви граници, но както на светлината можем да турим граници, така и на Любовта можем да турим граници, да не се проявява. Следователно няма да изискваш да те обичат, но ще премахнеш всички препятствия, за да се прояви Божията Любов в тебе. И когато ти проявиш своята любов към другите, тогава и тяхната любов ще се прояви към теб. Бог очаква нашата любов. Защо? — Защото Той първо ни е възлюбил. Бог е изпратил Своята Любов към нас и всеки може да я прояви. Любовта Любов ражда! (27/стр. 457)

...Вярвайте в тази Любов, която излиза от Бога. Вие не можете да вярвате, докато не ви обикнат. И вас не може да ви обичат, ако не обичате. ...Христос казва:

„Както Отец Ме е възлюбил, така и Аз ви възлюбих.” Вие не може да обичате, ако Отец не ви е възлюбил. Христос казва: „Както Ме е Отец възлюбил, по същия начин и Аз възлюбих.” Някой ще дойде и ще ви каже: „Аз ви обичам.” Защо ме обичате? С коя любов? Вашата любов? Аз съм сит от вашата любов. И ако дойда и аз да ви покажа и моята любов, и вие ще бъдете сити. Но ако ви покажа Божията Любов, както Отец ме е възлюбил, тогаз тази Любов има смисъл. Аз ви изказвам Божията Любов. Там е смисълът. ...Всички да бъдем изразители на Божията Любов! Както Бог ни е възлюбил и е изразил своята Любов към нас, така да я изразите и вие към другите. Да я предадете на другите по същия начин! Нищо повече! Как? Няма да ви кажа по този или по друг начин. За Любовта няма никакви правила. Тази Любов ще си излезе свободно, тъй както тя намери за добре. За Любовта няма закон. И никакви правила няма! Тя ще си излезе свободно и никой няма право да се меси в Любовта, която излиза от Бога! Трябва да дадете ход на Божествената Любов. И дотолкоз, доколкото вие дадете ход, в туй седи развитието на вашата душа. (13/стр. 97-98)

Любовта е светлина, която излиза от Бога. Тя не е нещо, което може да се складира. Като слиза, като минава през тебе, в същия момент трябва да я изявиш. (10/стр. 87)

Спасението на човека зависи от това да възприеме Любовта, да използва в себе си онова, което може да използва, и да я изпрати към другите. Колкото е взел, толкова трябва да даде! (10/стр. 107)

Да възприемеш Любовта за себе си и да я запазиш чиста, както излиза от Бога, това наричаме Любав. Да предадеш Любовта на ближния си така чиста, както си я приел, това наричаме обич. Ако при приемането и предаването на Любовта внесеш известна нечистота в нея, ти се натъкваш на нещастия. Обаче, ако и в двата случая я запазиш чиста, както си я приел, ти се ползуваш от Божието благословение. (11/стр. 234)

Днес ще размишлявате върху тези две идеи: първото положение — да живее Бог във вас — да придобиете необходимата за вашето развитие свобода; второто положение — да живеете в Бога — само тогава ще придобиете онази вътрешна интуиция, чрез която ще разбирате същината на нещата. (24/стр. 18)

Любовта е двойка. Едната Любав, която раздава, другата, която възприема. Вие трябва да изучавате и двата закона да бъдете свършени във възприятието и свършени в даването. Тогава ще се образува този вътрешен мир. (35/стр. 178)

Отношения между нас и Бога

Какво нещо е отношението? Отношението е един разумен акт. Ти не може да имаш отношение към другия, ако той не е разумен. Бог има отношение към нас като разумни същества и ние имаме отношение към Бога като разумно Същество. Следователно дотолкоз, доколкото нашите отношения са прави, дотолкоз ние сме разумни. Щом нарушим тия отношения, изменят се условията. И не само това — отношението е връзка между разумния свят. Как се поддържа тази връзка? Какво е първото отношение? Първото отношение, това е Любовта... (39/стр. 575)

Има три отношения, които трябва да пазим. В света съществува Бог, съществуваме ние, съществува известно общество; някои турят на първо място себе си, като казват: „Аз, после обществото, а накрая Господ.“ То е съвсем криво разрешение на въпроса. Други казват: „Първо обществото: аз живея за народа, за обществото, после идвам аз, че най-после Господ.“ И то е лошо разрешение. Трети казват: „Първо Бог, Господ, Духът ми, тогава аз, разумната душа, която трябва да служи Нему, че после на обществото и най-после на себе си. Ето правилното разрешение. (34/стр. 53-54)

Отношенията на Бога към човешката душа не могат да се заместят с никакви други отношения. Ако мислиш, че хората могат да те направят щастлив, ти се лъжеш. Целия свят да ти дават, цялата Вселена да ти обещават, хората не могат да те направят щастлив. И ангелите да се съберат около тебе, пак няма да бъдеш щастлив. Това, което Бог може да ти даде, с нищо не се сравнява. (12/стр. 150-151)

Дошло е време, когато за нас трябва да имаме едно отлично понятие, едно отлично чувство, една отлична мисъл за Бога. Не може да живеем както в миналото, да ни се доказва философски има ли Господ, или няма Господ. То не е отношение. Запример аз съм невежа — какво показва? Нямам знание. Не че не съм човек — отношение нямам към учените хора. Започвам да уча — имам вече отношение. Отворя лампата вечерно време — имам отношения към хората. Затворя лампата — нямам отношение. Когато хората ме питат има ли Бог, или не, те отношение нямат. Не че Бог не съществува, не че светлината не съществува. Ние нямаме отношение към нея. (39/стр. 585)

Помнете следното: човек трябва да има само едно мнение за Бога — всичко, което Бог върши в него, е добро. И Бог има само едно мнение за човека: всичко, каквото човек върши за Бога, е добро и правдиво. Казва Христос: „Отец Ми живее в мене и Аз живея в

Него.” Този е пътят за добиване на вътрешна, духовна свобода и за реализиране на всички блага в света. Друг път няма. (8/стр. 50)

За Божиите работи аз имам само едно мнение. От това заключавам, че и Бог ще се произнесе за мене така, както аз се произнасям за Него. Дойде ли съмнението у вас, вие казвате: Господ може да се произнесе другояче заради нас. — Ако Бог се произнесе другояче за вас, значи и вие сте се произнесли така, имали сте две мнения за Бога. Законът е същият. (8/стр. 14)

Христос казва: „Ако Отец Ми е с вас, вие ще правите дела, каквито и Той прави.” Следователно вие нищо не можете да направите, ако Бог не е с вас. Не мислете, че можете да заставите Бога да дойде при вас. Не, вашата задача е само да не противодействувате на Бога — нищо повече. Какво правите вие? От една страна Му противодействувате, а от друга — искате да Му покажете начин, път, как да се прояви във вас. Това е човешка работа. Всичката философия на живота се заключава в следното: Не противодействайте на Бога, когато се проявява в живота, в знанието и в свободата. — Как се изразява това противодействие? — Който не люби, той противодействува на Бога. Който противодействува, той се излага на вътрешна борба, от която излиза победен. (41/стр. 43)

Мнозина поддържат идеята, че Бог е непостижим, че не обръща внимание на тях, като малки величини в живота. Питам: Защо вие обръщате внимание на малкия си пръст? — Защото е част от ръката ви, а тя — част от цялото тяло. Ако този пръст се отдели от ръката ви, и да искате, не можете да му обърнете внимание. Следователно, докато сте част от Бога, Той всякога ще ви обръща внимание. (41/стр. 44-45)

...Не се обръщайте към Господа да искате да отмените заповедта си. Там е погрешката ни. Вие мислите, че онова, което Господ е направил, е разумно. Съобразявайте се с Божествените нареждания. Не правете там никакъв спор! Може да имате голямо противоречие в себе си, но дръжте мисълта, че Бог, Който е съвършен, каквото е направил е добро! Той не може да направи нещо, което не е добро. Та каквото и да стане, то е за добро. Дръжте тази мисъл в ума си. Тя е, която спасява. И ако така не мислите, ще страдате. И всичките свещени книги съдържат тази пълна вяра в този Живия Господ. Ние не само трябва да дирим доброто. Не само онова, което е за нас хубаво, и онова, което прилично е лошо, и него трябва да приемем, че и то е за добро! И Писанието казва: „Всичко онова, което се случва на онези, които обичат Господа, то е за тяхно добро.” (13/стр. 122)

...Нека се въоръжим с величието на истинското търпение, за да понесем всичко за Неговата Слава. Защото, който понася поношения от Любов за Неговото Име, пребъдва в Него Самаго. А който пребъдва в Него, пребъдва в Неговата Слава. А Славата на Отца е истинската Слава на Живота. И тъй онова, което Любовта върши, е винаги славно и велико, защото тя е изпълнение на закона. (42/стр. 4)

Благодарете за всичко онова, което става във вас. При добро и зло, благодарете, нищо повече. Защото там, дето е Бог, доброто и злото слугуват... Понеже Бог е Любов, доброто и злото еднакво Му слугуват. Казвам: Бог, Който е във вас, оставете да Му слугуват доброто и злото, не си давайте мнението. Не противи се на злото, не противи се на доброто. Казвам: то са Божии слуги и каквото те правят, това е добро.

(37/стр. 154)

Използвайте следното правило: Бъдете ограничени и в доброто, и в злото; бъдете свободни и в доброто, и в злото. Ако едновременно не сте ограничени и в доброто, и в злото, вие не сте на правия път. Ако едновременно не сте свободни и в доброто, и в злото, пак не сте в правия път... Това е основен закон, наречен закон на Любовта. Който изпълни този закон, той ще придобие първия лъч на Любовта. (18/стр. 50)

Имайте едно Свещено правило: не отивай при Бога да се оплакваш, не да се безпокоиш, не да се самоосъждаш. Ти като идеш при Бога, Той като те види отдалече, ще ти олекне. Господ много добре знае за страданието, искай да бъдеш весел, не си могъл, искай да станеш, но не си го направил. — Защо да съм весел, как може да съм весел? Да си весел при скръбта, не да се смееш отвън, но отвътре при скръбта да бъде човек весел. Това е първото правило. (26/стр. 74-75)

Светът не е лош, но е заспал. Сега трябва да дойде отново Господ, да го събуди... Събуждането на човека се определя от неговата благодарност. Само онзи може да се събуди, който е благодарен за всичко. Дали си богат, или беден, благодари на Бога. Дали си женен, или неженен, учен или прост, пак благодари на Бога. Благодари и за доброто, и за злото. Като благодариш, доброто ще си остане добро, а злото ще се превърне на добро. Ако избягваш злото, всякога ще си останеш слаб. Щом не се страхуваш от него и благодариш, че те е сполетяло, то ще се превърне на добро. Дойдат ли болести, нещастия в живота ти, благодари на Бога за всичко. Благодарността е цар, който освобождава човека от всички мъчнотии и страдания; тя е цар, който превръща злото в добро, отрицателното в положително. Благодарността е сила, която събужда човека от сън. Така той привлича вниманието на Бога към себе си. Щом прив-

лече вниманието Му, Той превръща злото в добро. (30/стр. 295-296)

Любовта е да съзнаваш в дадения случай ония блага, които Бог ти е благословил. Всеки ден да благодарим. В нас трябва да се роди едно чувство и при най-лошите условия да благодарим. Колкото животът е по-зле, толкова Бог е по-близо до нас. При най-лошото, в което се намиращ, да знаеш, че Божието благо е там. (5/стр. 104)

Каквато мисъл държите в ума си за Бога, такива можете да бъдете и вие. Щом се усъмните в Бога, вие губите всички блага, всички дарби и способности, дадени ви от Него. Изправете грешките си, външно и вътрешно, за да се ползвате от това, което е вложено във вас. Дръжте в ума си една права идея за Бога. Знайте, че Бог е благ и в живота, и в смъртта; и в богатството, и в сиромашията; и в радостите, и в скърбите. И при най-големите ви изпитания Бог е неизменен. Влезе ли Бог в ада, и адът се изменя, става рай. Ако зърнете Лицето на Бога само за момент, нещастията ви ще се стопяват като лед. — Аз вярвам в Бога, затова Той ме посещава. — Ако вярваш в Бога, и адът, в който живееш, се превръща на рай, наистина Бог, те е посетил. Ако вярваш в Бога, и адът ти не се превръща на рай, Той не те е посетил. Това е велика истина, която всеки може да провери. (29/стр. 13-14)

Разберете ли..., че Бог присъства и в ада, и на небето..., вие ще бъдете в хармония със себе си и с другите и ще кажете: да бъде Волята Божия! В каквото положение и да се намерите, у вас не трябва да има сянка от никакъв страх... Бог винаги запазва едни и същи отношения към нас... Той никога няма да ни забрави. Тази мисъл трябва да остане в умовете на всички, не само за насърчение, но като велика Истина. (9/стр. 250)

Щом се приближаваме към Бога, трябва да забравим всичко за света. Когато се приближавам към Бога, аз изгарям всичките си тефтери, нямам никакви отношения към света, забравям всичко. Тогава аз съм като едно новородено дете, животът ми се осмисля и в ума ми изпъкват само онези добри дела, които хората са ми направили, а злото пред мене се утаява и аз виждам човека в неговото бъдеще; виждам, че Бог работи във всяка душа, и то най-много при най-големите мъчнотии на хората. (22/стр. 163)

Ако искате да опитате Любова, трябва да се поставите в положението на дете, на ученик. Ако искате да опитате Любова, трябва да слезете на земята, да се ограничите, да проявите отношенията си към Бога. Щом се смирите, щом се почувствате вечни като Бога, тогава ще заживеете в Него и няма нищо друго да търсите. (27/стр. 305-306)

Чакайте Господа, Той сам ще ви посети. Не се надпреварвайте, не се състезавайте помежду си, кой пръв да отиде при Господа и кой повече да вземе от Него. Той сам ще дойде при всеки отделно и ще му даде, колкото му е нужно. Слънцето ли дохожда при нас, или ние отиваме при него? Горко на човека, ако остане на него, всяка сутрин да отива при слънцето! Слънцето иде при нас, а ние само го посрещаме. (41/стр. 4)

Като дойдете до Любовта, трябва да знаете едно нещо: трябва слуга да станете, не господар. Ако не можете да станете слуга, вие Любовта никога не можете да намерите. И милиони години може да минат. Вие може много сълзи да пролеете, но ако сте господар, отдалеч ще мине и замине Любовта. Туй трябва да го знаете, пък ако не вярвате, ще се уверите. (38/стр. 54)

Някой от вас често казват: Господ е благ. В какво седи Божията благост? — Благост в Бога има, Той всякога е благ, но когато ние сме разумни. Между Бога и нас трябва да има известно съотношение. Ако ние не зачитаме това велико и свято чувство, което съществува в Бога, с което Той се проявява, как ще разберем Божията благост? Ако не се отнасяме с дълбоко уважение към онова лозе, което Бог ни е дал да обработваме, как ще разберем Божията благост?

(22/стр. 371)

Новото учение, което сега иде от Господа, туй учение, което сега иде от извора, не мислете, че то е в Библията. Туй учение го няма там. Туй учение е другаде. Тъй, както е писано в Библията, в Библията има само формулите. Но божественото учение сега идва от Господа чисто. Умните хора, които имат тази свещена книга, казват „свещена книга”. Но ако тази книга е свещена действително, свещена е тя само когато повярват. Като повярвам в Духа, който Бог е вложил в мене; повярвам в душата, която Бог е вложил в мене; повярвам в ума, който Бог е вложил в мене и повярвам в сърцето, което Бог е вложил в мене; като повярвам в Духа, който е внесъл всичко, тогава тази книга е Свещена, тогава ще даде своя резултат. Ако си туриш главата на тази Свещена книга, всичко ще стане.

(13/стр. 185)

Бог живее във всеки човек дотолкова, доколкото той вярва в Него. (46/стр. 431)

Казвам: Под думата „вяра” трябва да разбираме силата, която е в нас. Аз ако имам вяра в себе си, значи оценявам онова, което Бог ни е дал. Ако отричаш онова, което Бог ни е дал, в какво вярваш? Щом отричам онова, което е вътре в мене, аз ще отрека и онова, което е вън от мене. Аз излизам от Бога; и вие сте излезли, и Христос е излязъл от Бога. Каква е разликата? Разликата седи в това, че Христос, каквото Бог иска-

ше от Него, правеше го заради Него. Неговата вяра в Бога беше придружена с Любов. Той беше готов на всички жертви. По това се отличавахе Христос.

(39/стр. 592)

Човек трябва да вярва! Да вярва в Бога, това подразбира да направи връзка с Него, да се прояви Божията Любов. Тази е мистическата страна на въпроса. С други думи казано: човек трябва да направи връзка между ума и сърцето си... Обичате ли Бога, ще направите връзка с Него. Щом направите тази връзка, всякаква тъмнина от ума ви ще изчезне и всякакво притеснение от сърцето ви ще се премахне. В ума ви ще се яви светлина, в сърцето ви разширение, мир, радост и ще разберете, че Божията Любов ви е посетила. Това проблясване на светлина в ума и на радост в сърцето е признак, че вие можете да работите, да постигнете всичко, което душата ви желае. (9/стр. 240)

Казвам: Понеже ние сега сме в един свят, но още ние не искаме да признаем кой е господарят. Нямаме отношение към Онзи, Който е създал света. Ние нямаме прямо отношение. Някои казват, че имало Господ. Той вярва — понеже казвали, че има Господ — че има Господ. Хубаво е да вярваш, но трябва да имаш един ум, ти трябва да намериш Бога в ума си. Запример изучаваш закона на светлината. Ти трябва да намериш Бога в сърцето си. Трябва да изучаваш топли-

ната. Ти трябва да изучаваш Бога във волята си. И ще Го намериш в силите, които действуват в света. Бог е в силите в света. (39/стр. 565)

...В Божествения свят човек е осигурен за един ден: откакто изгрее слънцето, докато залезе. Ти искаш да се осигуриш за милиони дни. В Божествения свят за един ден щом си осигурен, ти си осигурен за всякога, щом за един ден не си осигурен, оставаш неосигурен и за другите дни. Най-първо, ако ние се осигуряваме, ние нямаме вече доверие в онзи Божествен промисъл, който съществува в света. Казва: „Кой ще се грижи за мене? Аз ще се грижа.” Щом ти се грижиш за себе си, ти си излязъл от Божествения порядък. (37/стр. 81)

В света има два вида хора: едни, които вървят в Божия път, безразлично, дали са в някое религиозно общество, или в света. Втората категория хора са тия, които вървят в човешкия път. Те са вън, безразлично, дали са в някое религиозно общество, или в света. Резултатите от човешкия път са едни, а тия от Божествения път — други. Двата пътя трябва да се съединят. Когато слабото, човешкото дойде под контрола на Божественото, то се засилва и изправя. Само Бог е в сила да ни освободи от нашите слабости. И само ние сме в състояние да използваме Божията сила за добро. Всеки иска да използва Божията сила и може да я използва, но трябва да има само едно мнение за Бога,

а именно — всичко, което Бог върши в него е добро. Кажете ли, че това, което Бог върши не е добро, всичко се свършва. Каквото и да ви се случи, казвайте: За добро е това! (8/стр. 30-31)

Свободен в абсолютен смисъл на думата е само Бог. Свободата е само в Бога. Следователно не можеш да бъдеш свободен вън от Бога. Вън от Бога не можеш да имаш никакъв живот — това е немислимо. Значи свободата е в Бога. Който иска да бъде свободен, да обича Бога. Вратата на този човек ще бъде всякога отворена. — За кого? — За Любовта. (29/стр. 214)

Щом между Бога и тебе не минава никой, Любовта действа естествено... Щом друго същество между Бога и тебе влезе, ти нищо не приемаш. Казвам: никого не допусчайте между Бога и вашата душа, която е излязла от Бога, да има между вас някой. Само един има право в света да бъде между тебе и Бога. Христос казва: „Дето са двама или трима в Мое име събрани, там съм и Аз” — едно дете може да застане между Баща Си и тебе помеждината, но друг не може. Детето може да застане. (37/стр. 39)

Между Бога, Божествения Дух и душата никой не може да влезе — това трябва да го знаете! ...И когато някой пожелае да му кажеш тайните на сърцето си, той много иска. Тайните на сърцето само Бог може да

ги знае. Може ли някой да замени мястото на Бога в мен? (27/стр. 322)

Дойдем ли до човешкото сърце, само Бог може да го поправя. Вложи сърцето си в ръцете на Бога и не се страхувай. Оставиш ли сърцето си в ръцете на човека, знай, че той не може да го поправи. Сърцето, умът, душата и Духът са прерогативи на Бога. Само Той има право да се докосва до тях. Всяко живо същество се нуждае от Бога. Отдалечиш ли се от Бога, ще замръзнеш; приближиш ли се при Него, ще се стоплиш. Докато обичаш Бога ще живееш в изобилие; щом престанеш да Го обичаш, изобилието се прекратява. (28/стр. 224)

Водата от Великия океан се разлива и образува безброй малки поточета и извори. Те знаят своя произход, знаят, че са произлезли от Великия океан и искат да се върнат в него. Значи, разливането е излизане, а вливането е връщане. Следователно някой път Великото ще се разлее в тебе. Тогава казваме: Бог е разлят в нас, а ние ще се върнем, ще се влеем в Него. Казват: Как ще се влеем в Бога? Нали ще изгубим своята самостоятелност? Ако Бог благоволява да се влее и да живее в теб, защо ти да не се влееш и живееш в Него? Влееш ли се в Бога, няма да се изгубиш. Както Бог, като се е разлял в нас, не се е изгубил, така и ние, като се влеем в Бога, няма да се изгубим. Както Бог всякога

се познава в нас, така и ние, като се влеем в Бога, в Божественото, ще се познаваме. И като се влеете в Бога ще имате най-хубавите условия за развитие: за четене, за музика, за изкуство — каквото пожелаете от Бога, ще го постигнете.

Като казвам да се влеем в Бога, разбирам да ни се дадат най-добрите условия за развитие, най-добрият живот. По-добри условия от тия, не могат да ви се дадат. От това благо вашите души ще се наситят, а не преситят, ...ще бъдете доволни, ще придобиете вътрешна радост. (20/стр. 193-194)

Уповавайте на Бога в себе си и вън от себе си, а не на хората. (4/стр. 119)

За да задържите в себе си Любовта, пазете свещено правилото: да обичате без да очаквате да ви обичат. Бъдете в това отношение като Бога. Той обича, Той дава инициатива без да очаква да Му се отговори.

(3/стр. 130)

За да приличаш на Бога, трябва да обичаш и мислиш. Щом обичаш и мислиш, ти си по образ и подобие на Бога. (12/стр. 56-57)

Ако живееш по Бога, ще оставиш Бог да уреди твоите работи. Ще мислиш добре, ще чувстваш добре. Ще постъпваш добре и ще оставиш Бог да уреди тво-

ите работи. Ако не мислиш правилно, ако не чувстваш правилно, ако не постъпваш правилно, ти не можеш да очакваш Бог да дойде и да уреди твоите работи. (38/стр. 24)

Казвам ви: вярвайте на дявола, но на Бога вярвайте повече. Обичайте дявола, но Бога обичайте повече. Страхувайте се от зло, но имайте любов повече към доброто. Това значи да се прослави Името Божие у нас. (20/стр. 370-371)

...Хората трябва да станат добри проводници на Божествената Любов, а това става чрез добър живот, чрез приготвление. За да бъдеш добър проводник, изисква се да бъдеш чист, добър, разумен, да имаш вяра и надежда. За да бъдеш добър проводник, трябва да имаш качества, тогава ще влезе в тебе висшето, Божественото, разумното. (10/стр. 94)

...Бог... Когато Той присъствува в нас, ние сме готови на всички жертви, на всички подвизи. Когато по някой път Той се оттегля, ние ставаме слабодушни, обезсърчаваме се и казваме: „Животът няма смисъл.” Това показва, че нямаме отношение към Бога. Истинският живот е този, който и в младини, и в старини е еднакъв. Никога отношението ви към Бога да не се изменя; както е било в младини, и в старини да не е изменено, и на сто и двадесет години да бъдете млад.

(39/стр. 583)

Първият въпрос, който трябва да разрешите, е да определите отношенията си ...към живата природа, от която ще черпите знания и мъдрост. Вторият въпрос е да придобиете Любовта, която трябва да носите в света. (24/стр. 56)

...Настава вече момент всеки от вас да се запита, защо е дошъл на земята. Защо си дошъл? — Да проявиш Божията Любов. Защо си дошъл? — Да проявиш Божията Мъдрост. Защо си дошъл? — Да проявиш Божията Истина. Защо си дошъл? — Да проявиш Божията Правда, да се застъпиш за страната на правото. Защо си дошъл? — Да проявиш Божията Добродетел. Дошъл си да проявиш качествата на всички добродетели, да проявиш всички таланти и всичко онова най-хубаво, което имаш вложено в твоята душа от хиляди години. Всичко това трябва да го изнесеш, не да го раздадеш, но то трябва да бъде като залогба за благото на твоите братя. Само тогава ще се образуват следните няколко връзки. Първата връзка е от Бога към хората. Втората връзка е от нас към Бога, т.е. от създаденото към Бога. Третата връзка е от човека към човека. И четвъртата е най-възвишената — от Бога към Бога. Направим ли тия връзки, това значи да се съединим с този мощен Божествен Дух, та като ви срещна, в ума си да ви държа тъй, както държа себе си; да ви почитам тъй, както почитам себе си; да ви обичам тъй, както обичам себе си; във вашето лице да виждам Бога тъй,

както Го виждам и в своето лице. Тогава всички ще носим Божието благо. И само тогава светът ще се оправя. (22/стр. 314-315)

...Името Божие... Казвате, че всички същества и добри, и лоши, го почитат. И наистина няма същество в света, което да говори лошо в Името Божие. Всички същества могат да правят каквото искат, и боговете даже, но като дойде до Името Божие, и в ада даже, всички мислят еднакво. Защото, ако кажат най-малкото лошо, веднага ще ги сполети най-голямото нещастие. Ако кажеш най-малкото добро, ще те сполетят всички добрини. Казано е в Писанието: „Да се свети Името Божие.” Това е важно. Не питайте защо трябва да се свети. От освещаването на Божието Име зависи твоето и сегашно, и бъдещо щастие, както и това на бъдещото поколение. Всички трябва да осветяват Името Божие, но не от страх. Като опетниш Името Божие, самият живот сам по себе си изчезва.

(39/стр. 505-506)

Казвате: „Кое е Името Божие?” Който дойде до това Име, той е разрешил всички въпроси в себе си. Всеки от вас трябва да разреши тези въпроси. Външно човек може да постъпва както и да е, но дойде ли вътрешно до това Име, той трябва да го разреши напълно, да освети Името Божие в себе си. Аз не искам да говоря върху това Име, защото не можете да го раз-

берете. Казвате: „Не сме ли видели Господа?“ ...Никой не може да види Лицето на Бога и да остане жив.

(39/стр. 506)

Да оценим Любовта

Само Любовта може да любиш. Ако любиш Любовта, ще имаш живот в себе си. (14/стр. 12)

Не може Божията Любов да влезе в тебе, или не може Божията Любов да се прояви, ако ти не си готов да я оцениш. От преценката зависи нейната проява. Най-първо трябва да прецениш, че Божествената Любов с нищо не може да я сравниш. Тя е несравнима.

(36/стр. 275)

...Човек трябва да оценява Любовта. Като я приеме, той трябва да я оценява и да я пази като окото си. И после, като приеме тази Любов, той трябва да я предаде, да не задържа в себе си нищо от тази Любов. Как ще разберете идеята, че не трябва да задържите нищо от Любовта в себе си? Как ще я приемете и как ще я задържите? Любовта не е нещо, което може да се възприема и задържа. Любовта е сила, с която ти трябва да се свържеш. И после, каквото ти каже тя, ти трябва да го изпълниш без никакво колебание.

(39/стр. 69)

Не презирай деня на Любовта, в който тя е почнала да се проявява. Отвори сърцето си и чакай я. Приготи нозете си и посрещни я. Отвори обятията си и целуни я. (27/стр. 199)

Най-първо Бог проявява своята Любов към нас, дава ни живот и ако у нас се пробуди съзнанието да разберем, че тази Любов е ценна и трябва да я пазим, тогава у Бога се заражда желанието никога да не допуска да ни се случи това, което не желаем. Той ще ни даде най-хубавото. (24/стр. 228)

Сегашните хора губят добрите условия на живота, понеже не четат Евангелието, не прилагат малкото добро, не оценяват малката Любов. Ако трябва да приемеш малката Любов, приеми я с благодарност; ако трябва да я дадеш, дай я доброволно. Дай път на Любовта, да се прояви в най-малък размер, но доброволно, както тя желае. Не туряйте никакъв закон на Любовта. Тя сама е закон. (28/стр. 313)

Любовта приемай като храна. Най-добрата храна, с която човек може да се храни, е Любовта. Ако знаеш как се придобива тази храна, всичко ще имаш. Ако не можеш да я придобиваш, всичко губиш. Приближавай се до същинската храна. (10/стр. 84)

Казано е, че Любовта изключва всички противоречия и страдания. Въпреки това хората страдат, защото любовта им е слаба. — Защо любовта ни не се е развила? — Защото странични неща отвличат вниманието ви. Ако искате да имате правилно отношение към Любовта, трябва да се определите към нея. Тогава вие ще давате цена на всичко. Любовта има определен център, който трябва да се развива. Докато едни хора ви са приятни, а други — неприятни, вие разглеждате нещата вън от Любовта. И Любовта има свое око. Днес малко хора гледат през окото на Любовта. (29/стр. 293-294)

Като не разбират законите на Любовта, хората искат да я задържат само за себе си, да бъдат щастливи. Те не знаят, че това щастие им носи двойно по-голямо нещастие. Следователно срещнеш ли Любовта, бъди доволен, че си я видял. Усмихни ѝ се, поздрави я и продължи пътя си. Ако се опиташ да я хванеш и задържиш при себе си, ще получиш такъв удар, че ще паднеш на земята. Любовта не се пипа. Тя се гледа само отдалеч. Тя не търпи никакво докосване. Няма човек в света, който да не е опитал ударите на Любовта. Въпреки това, всеки се опитва да я пипне. Казано е в Писанието: „Не пожелавай!” — Какво не трябва да пожелаваш? — Да пипаш Любовта и да я задържаш само за себе си. Желай само онова, което е потребно за душата ти. Това значи да влезеш във връзка с Лю-

бовта, Мъдростта и Истината и да им служиш. Само така ти ще бъдеш щастлив. Ще придобиеш красота, знание и сила. Само така ще създадеш правилни отношения между своята душа и Бога, между себе си и своя ближнен. (30/стр. 53)

Дойде ли Любовта в тебе, не я задържай за дълго време. Остави я да мине и замине. Бъди благодарен на това, което ти е оставила тя. Грехът на хората произтича от желанието им да задържат нещата за дълго време в себе си. Благодари за това, което Любовта ти дава в един момент, не желай повече. Този момент носи щастие за цял живот. (30/стр. 52)

Любовта иде и ако не я приемеш, горко ти. Любовта няма да стои нито една секунда, тя ще мине, ще ти остави благата и ще си отmine. Ти трябва да работиш върху оставените блага. (10/стр. 188)

Не се борете със себе си, но разбирайте Любовта.
(12/стр. 58)

Любовта събужда всичко в човека. Тя дава цена на физическия, на сърдечния и на умствения живот. Кажеш ли, че физическият свят не те интересува, ти не разбираш нищо. И физическият свят е Божий свят. Следователно ще му дадеш цена, която му се пада. Нека Любовта ви бъде мярка. (4/стр. 58)

Всеки, който иска да служи на Любовта, той трябва да предпочете смъртта, отколкото да сгреши. Да пише така: Смърт или живот! Ще ти предложат да сгрешиш. Ако е въпрос да сгрешиш, ти предпочети смъртта. Ако е въпрос да направиш добро, предпочети живота. Ние сега сме обърнали закона обратно. Щом се намериш в трудно положение, предпочитай живота; искаш да използваш за малко време живота — направиш едно престъпление, за да придобиеш малко живот. За да придобиеш малко живот, ти изгубваш онова великото Божие благо. (5/стр. 33)

Да приложим Любовта

...Приложете Любовта. Яжте с Любов, дишайте с Любов, мислете с Любов, чувствайте с Любов, постъпвайте с Любов, спете с Любов и ставайте с Любов. Пийте с Любов, обличайте се с Любов, пишете с Любов, връзки правете с Любов, окичвайте се с Любов. Каквото правите, правете го с Любов. Ако правите нещо с Любов, всичко е добре и най-хубаво ще работите. Ако направиш нещо без Любов, то е престъпление. Навеждаш се към земята. Някой път се навеждаш, за да дигнеш някоя книжка от земята. Дигни я с Любов. Поливаш едно цвете, полей го с Любов. Дадеш един поглед на друг, кажеш една дума, с Любов я кажи. Всичко туй да бъде смисъл за тебе. (13/стр. 166)

Казвам: Любовта, тъй както вие в най-хубавото си състояние я имате, дръжте тази Любов. Вие я разбирате тогава. По този начин приложете Любовта и благодарете, не както аз ви разпращам, но тъй, както в най-хубавото разположение я разбирате, така я приложете. (13/стр. 49)

Всеки човек прилага Любовта по особен начин. В това се крие красотата на живота. Няма по-деликатен въпрос от този, да приложиш Любовта и при най-дребния случай по свой, специфичен начин... Проявявайте Любовта така, както Бог ви напътва, в оная форма, която на вас подхожда. Божествената красота се заключава в хармоничното съчетаване на разнообразните форми на Любовта. (28/стр. 173)

Нека остане в ума ви една мисъл, която да ви ползва: Пътят на Божията Любов е пълен със светлина. Поставете Любовта в действие и имайте готовността да бъдете послушни. Никога не изменяйте решенията на Любовта. И при най-малкото подтикване от нейна страна, не се колебайте. Не се отказвайте и от най-малките микроскопически услуги, които Любовта изисква. В малкото е Божественото. Ако вие зачитате Любовта, тя ще извърши чудеса за вас. (39/стр. 529)

Прилагайте Любовта като подтик на своя ум и на своето сърце. (28/стр. 78)

Нека всичко у вас да произтича от Любов. Каквото желание ви дойде у вас от Любов, изпълнете го. В каквата област и да е то, дали е земно желание, дали за духовния или за Божествения свят, ще знаете, че всички желания на Любовта са свещени. Всичко онова, което не е свещено, то е извън рамките на Любовта.

(39/стр. 201)

В Бога всичко е възможно... И затова в живота си, ако искате да успеете, проектирайте Божията Любов във всяка ваша мисъл, във всяко ваше чувство. И ако във всеки урок влагате Божията Любов, вие ще видите Божието благословение. Ако във вкъщи си, при извършването на най-маловажната работа влагате Любов, вие ще имате Божието благословение. (22/стр. 275-276)

Светът може да се оправи само като се приложат трите закона: Любов към Бога, Любов към своята душа и Любов към своя ближен... Тия мисли са Божествени... — Защо умираме? — ...Не любите Бога. Не правите добро на своята душа и не желаете доброто на своя ближен. Всички можете да бъдете безсмъртни. — Как? — Като приложите тия закони, както ви се казва отвътре, а не както аз ви говоря. (6/стр. 221-222)

Ние сме служители на Бога: да изявим Неговата мисъл, да предадем Неговата Любов. Ако аз ви говоря, длъжен съм да предам Любовта, която Бог изпраща

чрез мен. Ако аз я спра в себе си и не я изявя навън, знаете ли какво би станало с мене? Който се опита да задържи Божията Любов за себе си, тя го изхвърля навън. Щом Любовта го изхвърли навън, той влиза в една нова среда, с която не може да се справи. Щом приемеш нещо от Любовта, ще излезеш вън да дадеш от него и на другите хора. (24/стр. 204)

...Бъдете всякога будни, да прилагате Любовта. Който прилага Любовта, той е вечно млад и красив. Отнемете му Любовта и вижте, как ще погрознее. Пазете Любовта, която ви е дадена. С други думи казано: Не отхвърляйте Бога от себе си, за да не изгубите Любовта и живота си. Не давайте на заем това, което ви е дадено. (30/стр. 178)

...За да обичаш някого, ти трябва да го боготвориш. Не го ли боготвориш в себе си, ти не го обичаш. Ако хората на миналото са боготворили аписа, котката, змията, защо днес да не боготворят своя ближен? Ако любиш и боготвориш човека, защо да не боготвориш и своята свещена идея — основа на твоя живот? Всяка идея, която човек не боготвори дълбоко в себе си, не е никаква идея... Обичайте своята свещена идея, боготворете я, за да можете да я реализирате, да видите нейните плодове. (3/стр. 70-71)

...Който иска да подобри живота си, трябва да спазва правилата на Любовта. Тогава всеки ден ще има по една малка придобивка. Ако нищо не придобива, той е далеч от Любовта. А вън от Любовта животът е в застои. — Каква любов имах едно време! — Каква беше любовта ти? Като тази на животните. Тя е отживяла времето си. Днес ще приложиш човешката любов и, колкото по-нагоре се качваш, толкова повече ще се разширяваш. Така ще минаваш през любовта на повъзвишени същества от човека, докато един ден тя се разкрие в пълнотата си и я разбереш. Кажеш ли някой, че иска да обича хората, трябва да ги държи в ума си, като същества равни на себе си. Ако искаш да се свържеш с ангелите и да ги обикнеш, трябва да ги държиш в ума си като ангели. И най-после, ако искаш да се свържеш с Бога, трябва да мислиш постоянно за Него. Щом се свържеш с хората, с ангелите и с Бога, ти си свободен вече от старото, което сковава хората, както циментовата каша свързва тухлите и камъните. Така ще се освободиш от противоречията, които те спъват на всяка крачка. (30/стр. 283-284)

Вие казвате: „Как да проявяваме любовта си?“ — Наблюдавайте как постъпва слънцето и се старайте да придобиете неговия характер. Питам: Слънцето интересува ли се от мнението, което хората имат за него? Като изгрее сутрин, слънцето започва да раздава навсякъде и на всички, като казва: „Нека дойдат

всички, които се нуждаят от мене!” Какво мислят хората за него, то не се интересува, понеже не очаква да му дадат нещо, а само дава. Така се проявява Божественото — дава и заминава. На другия ден като изгрее постъпва по същия начин. (26/стр. 7-8)

Мислете с Любов, работете с Любов и ходете с Любов. Като ходиш, с Любов да ходиш, като работиш, с Любов да работиш и като мислиш, с Любов да мислиш. Турете това в живота си и ще бъдете по-близо до Истината. Като ходиш, да ти е приятно, че ходиш. Като работиш, да ти е приятно, че работиш. И като мислиш, да ти е приятно, че мислиш. И благодари на Бога, че ти е дал един хубав ум, че ти е дал хубавите ръце, отлични крака, че ти е дал условия да можеш да ходиш навсякъде, че е направил толкова обширно небе, че можеш да гледаш навсякъде. Благодарите на Бога, че си свободен. Да Му благодариш за всичко. Кажи си: „Много добре е направил Господ всичко и аз искам да оценя това, което е направил.

(36/стр. 108)

„Така е написано в закона: „Ще отиваш при Бога с Любов и ще се връщаш с Любов; ще отиваш при ближния си с Любов и ще се връщаш с Любов, ще отиваш при себе си с Любов и ще се връщаш с Любов.” ...В отиването и във връщането при Бога и при ближния, и при себе си, с Любов се влиза и с Любов се излиза. (13/стр. 167)

Щом дойдеш при Любовта, вземи последното място и чакай тя да ти даде, никога не си туряй ръката да вземеш. То е закон вече. Ако искаш да вземеш, закон създаваш. Чакай тя да ти даде. Когато ти даде плода, вземи го. То е Любов. Щом ти грабиш, ти вече създаваш закона. Ти търсиш първо тебе да те обичат. То е закон. Почакай, може да има хиляди хора преди тебе. Почакай, Любовта като свърши работата, ще те погледне, ще ти даде. Приеми го, то е Божието благословение. Да искаме да вземаме, много нахални деца сме. Искай с Любов, търси с Любов, проси с Любов. Туй е доста трудна работа, но е работа без закон.

(37/стр. 41-42)

Любовта се занимава с малките възможности и прояви. Не можеш да познаеш Любовта, докато не приложиш една от малките ѝ добродетели. Ако искаш да познаеш Божия Промисъл, направи една услуга на някое същество, без да те видят... направи едно добро, без да те знае някой. Само така ще почувствуваш особено разположение в душата си. (21/стр. 105-106)

...Най-важното нещо за човека е да люби, а не да бъде любим. В ученика също най-важното нещо е това. Любовта може да дойде чрез туй отваряне на душата. (27/стр. 494)

Както Любовта възкреси Христа, така ще възкръсне всяка човешка душа. Затова е нужно познаване на

Отца и на Сина. Познаването означава разбиране и прилагане на Великия закон на Любовта, който спасява и възкресява... Спасението иде от Слънцето на живота, носител на светлината и топлината. (2/стр. 6)

Човек, докато не приложи Любовта, не може да я познае. (10/стр. 99)

И сега, всички ние сме набрали толкова много енергия, че искаме да се проявим. Не е въпросът само да ни обичат, но ние, които сме дошли на земята, всички трябва да се проявим. Проявлението е в това, да изразим Божията Любов. Христос преди 2000 години е казал: „Да възлюбиш Господа Бога Твоего с всичкото си сърце, с всичката си душа, с всичкия си ум и с всичката си сила.” Ето начин да проявим тази Любов! (22/стр. 67)

Изпълнение на Волята Божия

Помнете следното: ...Една идея трябва да има човек. Всички останали идеи се въртят около основната... За да не се излага на външно и вътрешно падане, човек трябва да има само една Свещена идея, на която да служи. И за тази идея той трябва да бъде готов на всички жертви. (3/стр. 183)

Казвам: Човек трябва да бъде свързан с Бога. Думата „свързан” е неразбрана. Да се свържеш с Бога, това значи да разбираш законите на служенето. Като си свързан, ще обичаш Бога. Като Го обичаш, няма да стоиш при Него, но ще Му служиш. (6/стр. 231)

Когато Бог дойде във вас да се прояви, по никой начин няма да Го подпушвате. Подпуштите ли Го, вие ще си създадете най-голямото нещастие. Ще съзнавате, че Господ е във вас, че слушате Неговия Свещен глас; ще бъдете верни, няма нито на йота да отстъпвате от това, което ви говори. Вървете по този път и не се бойте! Вървите ли по този път, ще се яви разширение в сърцето и душата ви. Умът ви ще се освободи от всички спънки и ограничения. Тогава вие ще почувствувате вътрешния смисъл на живота, ще оздравеете от всички недъзи и окръжаващите ще ви познаят, че вашият живот е чист. Тази е великата задача, която ви предстои да разрешите. (24/стр. 135)

Казвам: изпълните ли всичко, както ви се дава, вие ще се повдигнете пред Лицето на Бога. Дойдеш ли до положение да изпълниш това, което Бог ти повелява, ще кажеш: аз ще изпълня Волята Божия, ако ще целият свят да ме тълче. Аз знам, че никоя сила не е в състояние да отнеме от мене това, което Бог ми е дал. Но страхът дойде у тебе и ти казваш: „Е, ако е рекъл Господ, ще направя това, което се изисква от мене.” Не,

ако ти изпълняваш Волята Божия, никоя сила в света не е в състояние да те стъпче. Веднъж Господ ти говори, кажи: „Амин, така да бъде!“ Ти казваш: „Може да ми говори някой лош дух.“ — Няма лоши духове, които могат да ти попречат в изпълнение Волята Божия. Дойде ти някоя хубава мисъл, това да направиш, онова да направиш, не казвай „ако е рекъл Господ“, но кажи: „Амин, така да бъде, както е рекъл Господ“. Ето де е силата на човека. (43/стр. 37)

Който не върши Волята Божия както трябва, той ограничава Бога. Щом върши Волята Божия, той дава свобода на Бога. Следователно не можеш да вършиш Волята на Бога, ако не Му дадеш свобода. Ако Му дадеш свобода, и Той ще ти даде свобода; ако Го ограничиш, и Той ще те ограничи. Ако Го слушаш, и Той ще те слуша; ако не Го слушаш, и Той няма да те слуша. Вие искате Бог да ви слуша без вие да Го слушате; вие да Го ограничавате, а Той да ви дава свобода. Това е невъзможно. Такъв закон не съществува. (12/стр. 17)

Трябва да знаете първото нещо, че във вас е силен Бог. Оставете Силният във вас да слугува, а вие заповядвайте. Ако ви давам правото да бъдете всички господари, но оставете силните във вас, Любовта, която слугува, да оправи работите, както тя иска. Искам всички да оставите тя да направи работите, както тя разбира. (37/стр. 152)

Човек трябва да вложи следното в своя живот: първо да се освети Името Божие в нас; това е великото и означава, че каквото прави човек, да го прави за Името Божие. Второ, да търси Царството Божие, да работи, да се въдвори то на земята. Трето, да бъде Волята Божия; това значи приложение. Мисли за Името Божие, за Царството Божие, за Волята Божия, работи за тях и след това мисли за себе си. (46/стр. 32)

Казвам: „Има един път, който аз наричам „свещеният път“. Този път е, когато в душата на човека се зароди силно желание да служи на Бога. Само тогава в човека се явява онзи вътрешен мир, към който се стреми той. По този начин нещата лесно се разрешават. Практически животът се разрешава само по един начин. (18/стр. 173)

Когато човек не служи на Бога, той се опетнява. Всяко нещо, което живее само за себе си, то се опетнява. А всяка твар, която служи на Бога, се пречиства.

Та казвам: Ако турим телата си да служат на Бога, те ще се пречистят. И ако турим умовете си да служат на Бога, те ще се пречистят. И ако турим сърцето си да служи на Бога, то ще се пречисти. Сега не искам да мислите как ще стане тази работа. Възприемете тази идея така, както едно дете, когато казва баща му „ще ти донеса това и това“ и то вярва, че баща му ще донесе.... В природата изключение няма. И в Любовта

няма изключение, и в надеждата няма изключение. Ако живеем по този начин, ще имаме едно здраво тяло, ще имаме едно здраво сърце, ще имаме един здрав ум. (13/стр. 161-162)

Считайте, че Бог е навсякъде. Щом не правиш добро, Бог не е там. Не, че не е там, но ти не Го проявяваш. А щом направиш микроскопическо добро, Бог е там. Всякога считай, че Бог е с теб; тогава ще направиш това, което е по Бога. (46/стр. 26)

Аз започвам с първото положение. Аз правя това, което Бог изисква. Като стана сутрин, казвам: Господи, какво искаш да направя сега? Където ме прати Господ, там отивам. Аз съм готов да направя всичко, което ми каже Господ. Вие трябва да знаете и второто положение, че и Господ прави за мен всичко, което аз искам. Защо? — Понеже и аз живея в Него. Няма нищо, което аз да поискам и Бог да не го направи. Когато Бог обърне Лицето Си към мене, Той мисли какво да направи за мене. Следователно, Той и аз сме в съгласие. (24/стр. 20)

Ако човек не служи на Бога с всичкия си ум, всичкото си сърце, всичката си душа и с всичкия си Дух, той не се е обърнал към Бога. Да отправиш ума, сърцето, душата и Духа си към Бога, ето истинското служене. Вън от това служене нищо не се постига.

(29/стр. 136-137)

Ако човешкият ум не е готов да стане слуга на Любовта и да иде да ѝ слугува, това не е ум, ако човешкото сърце не е готово да стане слуга на Любовта, да иде да ѝ слугува, това не е сърце и ако човешката воля не стане слуга на Любовта, да иде да ѝ слугува, това не е воля.

Казвам: В нас новият порядък е готовността да възприемем Божиата Любов и да идем да слугуваме в света. Как да идете да слугувате на Господа? Тъй, както разбирате. Няма никакви правила, за обичането на Любовта няма никакви правила. (37/стр. 86)

Да служи на Бога, това е главната задача, която човек трябва да реши. Реши ли тази задача правилно, всичките му работи ще се наредят. Когато човек реши да служи на Бога, сърцето му се изпълва с радост, умът му — със светлина, а волята му — с активност.

(8/стр. 160)

Възлюбете Господа в себе си! Той не е в лошите думи, които казвате. Той не е във вашето богатство, нито във вашето знание и сила. Той е във вашите хубави чувства, в желанието ви да служите. Ако всеки ден във вас се явява желание да служите, това е Господ. Той ви нашепва тихо: Служи и люби! Слушайте този глас, който ви говори отвътре и отвън. (29/стр. 244)

...Чрез злото вършиш това, което е угодно на тебе; чрез доброто — което е угодно на другите, а чрез Любавта — това, което е угодно на Бога. Казваш, че Бог приема молитвата ти. Една молитва е приета, когато има предвид Божиата Воля. Следователно върши само това, което е благоприятно на Господа! Само тогава ще имаш добро разположение, мисълта ти ще бъде светла, чувствата ти възвишени, благородни, а волята ти — силна, за да преодолява всички мъчности. Само така ще бъдеш здрав. Ако нямаш предвид Божиата Воля, законът на кармата ще дойде и ти ще се натъкнеш на големи противоречия. (29/стр. 246)

От всеки се иска да предизвика в себе си едно Божествено състояние. Не да го предизвика, но да го възприеме. Духът иде всяка сутрин и човек трябва да Го приеме. Казваш: Не знае ли Бог от какво се нуждаем? — Бог знае, но ти трябва да знаеш. Важно е да знаеш, как да служиш на Бога. Като служиш на Бога, всичките ти нужди ще се задоволят, от какъвто характер и да са те... Щом служиш на Бога, животът ти ще се подобри. (12/стр. 43)

...Бог ...казва: „Сине мой, дай ми сърцето си.” Единственото нещо, което Бог изисква от нас, е да посветим сърцето си в служене. Само така Той ще ни помогне. Всички противоречия произтичат от човешкото сърце. В него се крие злото. Следователно сърцето мо-

же да се поправи само тогава, когато се посвети в служене на Бога. Без Любов то никога не може да се поправи. Любовта е съществено нещо за сърцето. ...В човешкото сърце нищо не може да расте без Любов. Както водата възраства растенията, така и Божията Любов облива човешкото сърце, за да може вложеното в него да израсте и да даде своите плодове.

(29/стр. 92-93)

Докато човешкият ум, сърце и воля служат на Бога, човек е в правото. А щом те не служат на Бога, ще имаме това, което съществува сега, тогава могат да се извършват престъпления. (10/стр. 146)

...Бог... Не мислете, че с молитвите си можете да Го разположите към себе си, да Го умилостивите. Бог е с вас, когато вършите Неговата Воля, когато имате предвид Неговата Слава. Така Той ще ви повдигне. Само Бог е в сила да повдигне човека — никой друг. Сам човек може да слиза, но не и да се качва. Качването, повдигането, възлизането е от Бога. (30/стр. 48)

...Ти си пратен тук на земята да служиш на Бога, Волята Му да извършиш... Най-първото нещо като съзнателен човек, трябва да служиш на една велика идея. Тогава Господ ще живее в теб. Ще Му служиш, ще се вдъхновяваш и всеки ден ще слушаш гласа Му. Този глас е толкова хубав, толкова красив, толкова благ,

толкова тих, че като го възприемеш и разбереш, умът ти се разширява, просветлява, сърцето ти се облагодарява и от тебе изчезва оня дух на униние. Ти се повдигнеш, казваш си: има за какво да се живее! Не е ли този Господ в тебе, ще дойде смъртта. (24/стр. 47-48)

Най-важното е стремежът на човека да върши Волята Божия и то в мисли, в чувства и в постъпки: в мисли — чрез изпращане към човечеството на мощни, добри мисли в духа на новите идеи. В чувства — чрез изпращане на любов към другите, в постъпки — чрез показване на хората пътя на новите идеи, за да ги събуди за новото. (10/стр. 80)

Когато обичаш, Бог е доволен, защото правиш това, което Той прави. Като обичаш, ти се стараеш да правиш онова, което Той желае. Ти обичаш, за да се прослави Бог. Ти обичаш, за да се прослави Бог чрез тебе. Когато обичаш, цялото небе се радва, че вършиш Божията Воля. (10/стр. 89)

Няма по-хубаво нещо от това, човек да се стреми да върши Волята на Бога. Никоя друга воля не трябва да вършим! Щом вършим Неговата Воля, Бог ще бъде с нас и тогава ще влезем в изпълнение и на другите закони... Единственото реално нещо в живота е Божията Воля. Човек има много стари идеи, но същественото няма. А същественото е да вършим Божията Воля. (10/стр. 64)

...Не мислете, че само тук на земята ще живеем при Господа. В трите свята трябва да живеете при Него. Вашата воля трябва да бъде посветена на Него. И вашият ум трябва да бъде посветен на Него. И вашето сърце трябва да бъде посветено на Него. Волята ви, сърцето ви и умът ви трябва да бъдат посветени на Господа. (36/стр. 36)

Стори път не на твоето желание, а на онова, което Бог е определил да стане. (19/стр. 215)

Глава на всичко е Божията Воля. Като я изпълнявате, всичко друго ще дойде — ще дойдат Разумността, Любовта, Здравето, Мъдростта, Богатството, Щастието, ще дойдат и много други неща. Началото на всичко е изпълнението на Волята Божия. (10/стр. 65)

Каква мисъл трябва да задържите в ума си...? Да носите в себе си идеала — да служите на Бога. Всички познавате служенето на себе си и на своя ближен. Сега трябва да приложите служенето на Бога — великият идеал на човешката душа. Който постигне този идеал, той е вече свободен, той е осмислил живота си. Той се е домогнал до Божествения живот, който изключва страданията. На земята не може без страдания, но небесният живот е вън от тях. Днес всички хора търсят щастиято, т.е. живот без страдание. И това е възможно, но когато започнат да служат на Бога.

(30/стр. 286-287)

Всичко седи в онова служене на Бога: да възприемеш Любовта и да я препратиш. И ако си я възприел добре и си я препратил, ти си извършил една хубава служба и тогаз ще имаш Божието благословение.

(36/стр. 56)

— Как да познаем кога сме изпълнили Волята Божия? — Когато сте я изпълнили имате Мир, Радост, Свобода, Простор, Широта, а когато не сте — смутени сте, недоволни и неразположени. (10/стр. 64-65)

— В какво седи изпълнението на Божията Воля? — Да правиш това, което не ти се ще. Например имаш един хляб, поискат ти половината — ще го дадеш! Дойде ти гост, ти имаш едно парче хляб и си казваш: „Имам колкото за мен”. Ала Божията Воля казва: „Дай половината”. На теб ти се е свило сърцето, не ти се дава, защото има духове, които ти пречат, да изпълниш Волята. — Дай половината от хляба! Всичко е в изпълнението на Божията Воля. Това е сега новото! (10/стр. 65)

...Докато мисли само за себе си, човек не може да се развива правилно, не разбира Божията Воля. Щом обикне ближния си и започне да мисли и за него, той се развива вече правилно и върши Божията Воля. Да обичаш ближния си, това значи да подхранваш доброто в себе си и да бъдеш полезен едновременно и на

себе си, и на окръжаващите. Да обичаш себе си, това е най-малката мярка на Любовта. Да обичаш Бога, това е най-голямата мярка на Любовта. Като обичаш ближния си, ти се разширяваш; като обичаш Бога, ти осмисляш живота си. В това се заключава щастието на човека. Значи, като обичаш Бога, ще бъдеш щастлив. Като обичаш ближния си, ще бъдеш силен. Като обичаш себе си, ще се избавиш от нещастията в своя живот. (30/стр. 293-294)

Най-първо ще служиш на Бога, Който съдържа всичко в Себе Си, после на ангелите и най-после ще влезем при себе си, като човек и ще видим, какви са нашите отношения в света. Като се разбере живота така, ще се уредят всичките ни отношения и всичката дисхармония сама по себе си ще изчезне. (22/стр. 161)

Да служиш на Бога, значи да имаш всички благоприятни условия за работа... „Служенето на Бога” подразбира възможности при всички условия. За такъв човек няма да има условия, от които да е лишен. При служенето на ближния има по-ограничени условия, а при служенето на себе си се създава характер. Ти си един малък свят, в който владее пълен хаос, и ти при тия условия трябва да създадеш своя характер, трябва да преобразиш този свят, да го направиш по образ на Бога, по образ на своя ближен. Кои са твоите близни? — Твоите близни са ангелите. Най-първо ще слу-

жиш на Бога, после на ангелите и най-после на себе си. (22/стр. 160-161)

Най-мъчното учение в света, това е служенето на себе си. Най-първо човечеството трябваше да започне със служенето на Бога, после със служенето на своя ближен и най-после със служенето на себе си, но по-неже човечеството се отдалечи от Бога, отклони се от правия път, то започна с най-мъчното учение — служене на себе си, вследствие на което дойдоха най-големите страдания и земята се обърна с главата надолу. (22/стр. 160)

Под думата „служене на Бога” аз разбирам да служиш на всички. Да служиш на „ближния си” разбирам да служиш на половината свят и да служиш на „себе си” разбирам да служиш на една единица. Някой казва: аз искам да служа на себе си. Добре, ще служиш на себе си, но най-първо ще се научиш да служиш на Бога, Той ще ти бъде Учител. После ще отидеш при ближния си, той ще те научи и най-после ще се учиш от себе си. Да служиш на себе си, това е най-мъчното учение, което старите гърци са проповядвали, като са казвали: „Познай себе си!” (22/стр. 160)

Когато служиш на Бога, ти не можеш да Му дадеш само половината от своето богатство. Ти на Бога ще дадеш всичко, което имаш — нищо повече. Като

дадеш на Бога всичко и всичко взимаш. Когато дойде да служиш на ближния си, ще му дадеш половината си благо. (22/стр. 159)

...Човек е дошъл на земята за Бога, за да изпълни Неговата Воля, а не за да изпълнява желанията на хората. Дали ще те обичат хората не е важно, важно е да вършиш Волята Божия. (10/стр. 66-67)

Желая ви да изпълнявате Божията Воля. Всички имате възможност за това. Няма сила, която може да ви препятствува в изпълняване на Божията Воля. Както Бог е всемоушен и свободен да прави добро, така и вие сте, ако не всемоушни, поне моушни и свободни да Го подражавате в правене на добро. Понеже не сте богове, не сте всемоушни, но имате сила да се проявите в доброто. (6/стр. 205)

Казано е в Писанието: „Ще отидеш при Господа с всичкото си смирение.” Само така можеш да изпълниш Божията Воля. Бог иска от нас да изпълним Волята Му в най-моушките неща... Бъдете верни на моушкото, което ви се дава. (30/стр. 125)

Иде някой човек, имаш един подтик да му направиш добро. Не се отказвай от своя вътрешен подтик. Имаш един подтик, моуно моушък. Не се отказвай, какъвто и да е. То е онова Божественото начало.

Тези малките подтици, носят най-хубавите последствия. От малките подтици във вашето сърце и в ума си, никога не се отказвайте. Тези, които вървят по закона на Любовта, онези, които служат на Любовта, с която умът им се занимава, с която сърцето им се занимава, с която душата им се занимава, онези, които служат на Любовта, с която тяхната сила се занимава, те ще наследят богатата, които Бог е определил заради тях.

Пазете най-малкото правило: Щом някой път не послушате това малкото подбуждение, изправи се пред Господа и кажи: „Прости ми, Господи, че не Те послушах!“ (35/стр. 121-122)

...Бог... Той иска да разберам живота, който ни е дал. Например, ако дадеш на един човек чаша вода, цял ден да се радваш, че си направил най-малкото. Като дадеш на някого плод, да се радваш, че си имал условие да дадеш един плод. Ако срещнеш един човек и му кажеш една хубава дума, да се радваш цял ден, че си го срещнал. Това е служене на Бога. (14/стр. 17)

Всеки, който обича, е врата и Христос действа чрез него. Щом се говори за Любовта, тя не трябва да се разбира по човешки. Любовта е изпълнение на Волята Божия, на Божия Закон. Онзи, който люби, е проводник. (10/стр. 128)

Важно е да изпълним Волята Божия така, както Бог изисква. Трябва да дадем свобода на Бога вътре в нас. Първото нещо е, че човек трябва да даде в себе си абсолютна свобода на Бога да работи — да даде свобода на Божественото, което има в себе си. (5/стр. 285)

Прилагайте великия Божествен Закон в себе си, за да имате една вътрешна опитност и да чуете гласа на вашия Баща вътре, Който да ви каже думите Христови: Елате вие, верни и благословени деца, които всякога сте изпълнявали закона. (5/стр. 21)

Служенето не е механически процес. За да служиш на Бога, ти трябва да дадеш нещо от себе си. Бог трябва да живее в тебе, да Му дадеш гражданство, свобода, да слушаш Неговия съвет. Тогава Той оставя Духа Си да те ръководи. Ако не се поддаваш на Неговите съвети, ти изяждаш и изпиваш благата, които ти се дават, и се връщаш при Баща си като блудния син и казваш: Сгреших пред небето и пред Тебе; не съм достоен да се нарека Твой Син. Приеми ме като един от Твоите слуги. (7/стр. 150-151)

Отношение към Божественото в себе си

Какъвто и да си, ако обичаш себе си, ако обичаш Божественото в себе си, ще носиш истинския образ на човека, за когото е казано в Писанието: „И направи Бог човека по образ и подобие Свое.” Трябва да повдигнем образа на Бога в нас, не по механичен начин, а съзнателно. (19/стр. 169)

Новото учение изисква от всички хора, да имат един център, на който да разчитат. Единственото, на което човек всякога може да разчита, това е неговото висше, Божествено съзнание, Което никога не спи. Във всички живи същества, особено в нисшите, има един пропуск, един промеждутък в съзнанието, който им пречи да бъдат будни. За да запазиш съзнанието си будно, спри се върху стиха, дето е казано: „Да възлюбиш Господа Бога Твоего с всичкия си ум, с всичкото си сърце, с всичката си душа и с всичката си сила”. Значи, цялото същество на човека трябва да се изпълни с Божията Любов. Това значи да се проявиш като човек. (7/стр. 152)

Индусите казват: Убий всяко желание в себе си. Аз казвам: Впрегни всяко свое желание на работа, не го убивай. Христос казва: Отречи се от себе си. Аз каз-

вам: Възлюби себе си... Който не възлюби себе си, не може да влезе в Царството Божие. Да възлюбиш себе си, т.е. Божественото начало в себе си, това значи да бъдеш умен, добър и благороден. Като възлюбиш Бога в себе си, самия себе си или своя висок идеал, това значи да се облагородиш, да станеш разумен. (6/стр. 42)

...Ще приложиш закона: никакво убийство на никаква мисъл, никакво убийство на никакво чувство и желание, никакво убийство на постъпките. Мислите, чувствата, желанията и постъпките да живеят. Никакъв затвор на никаква твоя мисъл, никакъв затвор на никое твое чувство, никакъв затвор на каквато и да е твоя постъпка. Аз разбирам право. Има постъпки, които не са наши. Да убиеш един човек, това не е постъпка, това е престъпление. Под думата простъпка аз разбирам Божественото, под думата мисъл разбирам също Божественото. (38/стр. 105)

Никога не давайте право на някого да засенчи вашето слънце, който и да е. Пазете свещено слънцето. Пазете свещено вашия ум. Пазете свещено вашето сърце. Пазете свещено вашата душа. Пазете свещено вашия Дух. Туй е човешкото. Човек да зачита туй свещено, което Бог му е дал. (39/стр. 658)

..Ако искате да се успокоите вътрешно, приемете Божественото и не се месете в неговите работи. —

Как ще се повдигна? — Не мисли за това... То е работа на живота. Божественото начало в тебе има грижа за всичко. (12/стр. 48)

Който уповава на светското, на материалното, той непременно в края на краищата ще се разочарова. И който уповава на духовното, но с користни цели, за да уреди своите лични работи, той също ще се разочарова. Само онзи, който уповава безкористно на духовното, не ще се разочарова. Това е Божественото. (46/стр. 8)

Помнете едно правило: Божествените работи сами идат при нас. Божественото не се търси. Тия работи, които търсите, са човешки. Божествената светлина сама иде; въздухът сам иде — около тебе е. Вие често се заблуждавате, мислите, че като ходите по целия свят, ще намерите Божественото. Човек трябва само да измени своята посока и Божественото ще го намери. (19/стр. 71)

В човешкия живот, във всяка възраст има по една основна мисъл, която е ръководила човека. Имайте разположение само към основното. Един пример ми се е харесал, който донякъде изяснява какво нещо е Божественото. Едно бедно момиче, останало без баща и майка, кръгло сираче, се отличавало с голям стремеж към музиката. Веднъж то чуло, че един голям цигулар дава концерт. Искало да го посети, но нямало

средства. Опитало се тук-там да намери начин да чуе видния цигулар, но никой не му се отзовал. То отишло, дето се давал концертът, и останало вън. Като излязъл от салона, цигуларят спрял вниманието си върху момичето, което било с насълзени очи. Той го погледнал и запитал, какво иска. То казало: Дойдох да те слушам, нямах пари за билет и останах вън. Цигуларят взел адреса на момичето и отишъл в дома му, дето дал за него специален концерт. Помнете: Когато ние имаме това Божествено желание, цигуларят ще дойде. Ония, които нямаха силен стремеж към Божественото, купиха си билети и отидоха да слушат цигуларя. При момичето той сам дойде. Някои хора сами отиват при Божественото, а други Божественото само ги посещава. При човешкото ние отиваме, а Божественото само иде при нас. Кога? — Когато го желаем. Сега този артист, може би и вас ще намери някъде.

(19/стр. 72-73)

Самото желание да намерите Бога показва, че Божественото се е пробудило у нас. Това — Божественото — трябва да го оставим самостоятелно да разработи начините и методите. Оставете Божественото вътре във вас и то ще си намери пътя. То е като птица — пусни я и не се бой!... (27/стр. 323)

...Уповавайте на Божественото в себе си! Поставете вярата си на него. В който момент се разколебаете в

Него, вие убивате силата си. В който момент повярвателите на Божественото в себе си, вие ставате силни. Претърснете ли връзката си с Божията мисъл, вие влизате в човешкото, в закона на еволюцията. Свързани ли сте с Божественото, вие влизате в света на Божиите прояви. (8/стр. 34-35)

Вие все още не вярвате, че Бог ви обича. И това, че приемате Любовта Му в по-малка степен, сами сте си виновни. Аз се чудя на хората като ги гледам как скърбят, когато Бог ги обича... Повярвай, че Бог те обича, и веднага ще се насърчиш, ще се изправиш. Единственият, Който има предвид благото на всички същества, е Бог. Неговата крайна цел е да задоволи всички същества, на всички да им е добре. Бог е готов да задоволи всички нужди не само на хората, но и на най-малките същества, които е създал, били те насекоми, тревници и т.н. Мислете, че Бог ви обича. Това е път към съвършенство. Ако не можеш да мислиш така, не можеш да се усъвършенстваш. Че не можете да виждате Бога навсякъде, там е всичката погрешка... Приемете като аксиома, че Бог ви обича. Колко ви обича не се ровете в това. Казано е: „Възлюбил си Истината в човека”. Значи Бог обича Истината, Божественото в човека. Твоят любим е Този, Който те обича — Той е в хляба, във водата, във въздуха, в светлината. Щом те обича Бог, значи има нещо Негово в теб. Безпределна е Любовта на Бога, с която хиляди години ни е гледал. (46/стр. 25-26)

Една мисъл трябва да остане у вас: не се съмнявайте в Божественото, което работи в душите ви! Който не се съмнява в Божественото начало в себе си, той е напълно нормален, здрав човек. (1/стр. 168)

Ако слуша Божественото в себе си, човек може да се обедини с него, да стане едно с него. (4/стр. 106)

Ако сам не разбираш и не оценяваш своя ум, никой друг не може да го оцени; ако ти сам не оценяваш своето сърце, никой друг не може да го оцени; и ако ти сам не оценяваш твоето тяло, никой друг не може да го оцени... Казвате, че един ден ще се освободите от тялото си и ще го турите в гроба. Вие имате крива представа за тялото си. Трябва ли онова, което Бог ви е дал, да го обезцените? Всичко, което Бог ви е дал, е ценно и върху него се гради целият ви живот. Казвате: „Да се освободим от тялото си.” Значи вие искате да се освободите от Божественото. Не трябва да се освобождавате от Божественото, но да се научите да го цените. Вие трябва да се освободите от това, което ви мъчи. А това, което ви носи радост, трябва да го задържите за себе си. Радостта е проявление на Божественото тяло. Скръбта е проявление на човешкото тяло. Като скърбиш, трябва да дадеш нещо на бедното човешко тяло. Отде ще вземеш да му дадеш нещо? От Божественото тяло. Божественото ще му бъде спасителят, ще го учи...

Всички хора сме призвани да научим някого у нас как да мисли, как да чувства, как да постъпва. Не е въпросът да се отнасяме грубо, но ще постъпваме по всичките правила на добрата обхода. И когато постъпваме както трябва, ще чуем гласа на Онзи вътре в нас, Който казва: „Аз и Отец Ми ще дойдем и жилище ще направим вътре във вас. И като постъпвате така, Аз ще ви се изява.” Духът ще ни се изяви. И когато дойде изявлението, слънцето ще изгрее за нашата душа. (39/стр. 347-348)

Когато греши, човек не оценява душата си. Тогава той слиза в ада, в света на мъчението. Като съзнаваш това, не търси щастие си отвън, в този или онзи човек, но го търси в себе си. Под „себе си” разбирам Бога в човека. Ако търсиш щастие си в Бога, в Божественото в себе си, ти си на прав път. Съзнай, че в тебе са вложени несметни богатства, които трябва да цениш. Между Бога и тебе трябва да има вътрешна връзка. Като съзнаваш това, ти всякога ще Му благодариш. (7/стр. 16-17)

В нашите добродетели Бог се проявява, а в погрешките ни Той не е там, оттегля се и ни оставя свободни. В добродетелите се учим да познаваме Бога, понеже постъпваме като Него. (46/стр. 35-36)

...Като направите една малка погрешка, обърнете се към Божественото в себе си, то да я изправи. Ка-

жи си: „Господи, сгреших. Сам не мога да изправа грешката си — научи ме как да постъпя.” Щом се помолиш искрено, Божественото ще дойде да ти помогне. (27/стр. 396-397)

Бог, Неговият Дух и Господ са трите Начала, които се изявяват чрез Аза в човека. Кажеш ли аз за Господа, ще знаеш, че няма нищо невъзможно за тебе.

(12/стр. 21)

Слънцето показва как трябва да живее човек. Всичко се движи около слънцето, защото то дава. Човек трябва да има едно вътрешно Слънце, около което да се движи. (10/стр. 148)

За да дойде до положение да се нарече божество, човек трябва да се откаже от всичко временно, преходно и да задържи само онова, което има значение и на земята, и на небето. (4/стр. 117)

Защо ни идат всички тия неприятности в живота днес? Ето какво е разрешението на този въпрос. Всички неща, които сега ни сполетяват, имат предвид да ни научат да ценим настоящето. Ти страдаш — трябва да си зададеш въпроса, какво иска в дадения случай Божественото от тебе. Ти не си дошъл на земята да живееш щастливо, нито да живееш както искаш, но си дошъл на земята да намериш онзи план

и онази програма, която си обещах още в невидимия свят да я изпълниш. (39/стр. 166)

Божествени мисли, чувства и постъпки

Правата мисъл, правото чувство и правото действие имат отношение към Божественото начало.

(2/стр. 22)

Ние разбираме тия свещени връзки: да имаш вътре в душата си едно чувство, една мисъл, да знаеш, че си свързан с Господа Бога Твоего със сърцето си, с ума си, с душата си, със силата си. По този начин ще постигнете всичко онова, което желаете. (27/стр. 190)

Що е права мисъл? Права мисъл е Божествената мисъл. Права мисъл е да мислиш както Бог мисли. Ще възприемеш Любовта на Бога и най-малкото добро чувство, което се роди в тебе, е от Божествения свят. То показва, че имаш права мисъл. Еднакво трябва да обичаш и тези, които ти причиняват скръб, и тези, които ти причиняват радост. (46/стр. 200)

Сутрин, като станете, ще внимавате дохожда ли в ума ви някоя нова Божествена мисъл. Дойде ли в ума ви една нова мисъл, колкото и да е малка тя, вие ще

се държите за нея. Приятно е, когато човек става рано сутрин и Господ му заговори, а той се вслушва с притаено внимание в тази нова мисъл! Дойде ли тази мисъл във вас, животът ви се осмисля. От тази мисъл зависи работата, която ще свършите през деня.

(24/стр. 228)

На човек всеки ден му се пращат мисли и чувства от невидимия свят, с които той трябва да работи през деня. И ако той остави тези мисли и чувства за утре и за други ден, той се отклонява, губи. Когато човек не долавя тези мисли и чувства всеки ден, той се чувства неразположен. За да бъдем разположени, трябва да долавяме всеки ден мислите и чувствата, които ни се изпращат, и да работим с тях. (10/стр. 185)

Три неща се искат от сегашния човек: той трябва да мисли за светлината, да има светли мисли и по възможност със своя ум, да не прави вреда на никого. Със светлина трябва да служи човек на Бога. Второто положение: Човек трябва да служи на Бога с любов. Той така трябва да обича всички същества, че да не причинява никаква вреда и на най-малкото същество... Третото нещо, което се изисква от човека, е да настрои своята воля, да бъде хармонична във всички свои действия.

(39/стр. 312)

За всеки ученик има по един определен Свещен час... Когато попаднете в този час, в ума на всеки едного от вас ще дойде някоя велика мисъл или някое възвишено чувство — изобщо във вас ще дойде едно просветление. Ако дадете място на тази мисъл или на това чувство, вие ще се повдигнете, но ако им въздействувате, в съзнанието ви ще настане тъмнина и дълго време след това ще трябва да чакате, докато отново попаднете във вашия Свещен час. Свещеният час иде периодически, всеки ден, в един и същ час през деня. Вие ще различите този час от останалите часове на деня по това, че той е по-интензивен, иде с по-засилен тон. (20/стр. 457-458)

Мнозина говорят за доброто, искат да бъдат добри, да оправят работите си, но не знаят как да направят това. Много просто. Дойде ли в ума ви някаква Божествена мисъл, не я пъдете, не отлагайте реализирането ѝ, но веднага пристъпете към приложение. Щом я приложите, доброто ще се яви у вас като естествено последствие на реализиране на Божествените мисли. Колкото маловажна да е тази мисъл, приложете я. Всеки малък подтик към доброто е свещен тласък в човешкия живот. Вслушвайте се и в най-малките добри подтици в себе си и ги прилагайте. Хората се отказват от приложението на малките подтици кам добро, защото от една страна ги омаловажават, а от друга не могат да дочакат резултатите им.

(31/стр. 247-248)

Божественият живот... тече... Това, което тече и не изтича, което гори и не изгаря, е вечно. Вечният живот е Божествен. В този живот няма никакво прекъсване. Живот, който се прекъсва, е човешки. Следователно всяка мисъл, всяко чувство, и всяко действие, в което има прекъсване, е резултат на един неестествен човешки порядък. Щом констатираме това, не се плашете, но повдигнете мислите и чувствата си в по-висок свят. (8/стр. 225)

Вие изпъждате една лоша мисъл от главата си и казвате: Да се махне тя! Не разсъждавате правилно. Ако знаете закона, ще видите, че след време лошата мисъл ще се превърне в благородна. След време едно ваше лошо чувство ще се превърне в благородно. Не казвайте да се махнат, не ги осъждайте на смърт. И лошата постъпка след време ще се изправи, ще се превърне в благородна. (19/стр. 13)

Ние трябва да се радваме, когато нашите чувства горят, когато нашите чувства са топли и меки и когато нашите мисли са силни. ...Пазете това, което Бог ви е дал! За всяко едно благо бъдете благодарни! Няма по-хубаво нещо от това човек да има мир... Добрият живот седи в съзнанието. Аз никога не допушам в себе си нещо отрицателно. Когато влезе една мисъл или чувство в мене, аз ги виждам. И всяко нещо го турям на мястото му. Никога не съвприягам една нечис-

та мисъл с една чиста. Всяка мисъл трябва да отиде на мястото си. (13/стр. 235)

...Аз наричам Божественото „девственият живот“, нещо, което за пръв път се проявява. Всяко нещо, което се проявява за пръв път, е Божествено, а всяко нещо, което се преповтаря много пъти, е човешко. Туй запомнете! Като станеш сутрин, ако ти дойде някоя нова мисъл, в нова форма, в нова фаза, това е Божественото. Мисли за него! Ако мислиш за ядене, за пиене, за обличане, това са човешки, обикновени работи. Ако през деня ти дойде някоя нова мисъл, тя е Божествена мисъл, тя осмисля нещата. Благодарение на тази нова мисъл, на Божественото, което се проявява, животът се съгражда. Моментът, в който човек се обърне към Бога, се отличава по това, че тия малки поточета на неговите мисли протичат в новия му живот. Този закон е верен, когато ние служим на Бога, когато Го обичаме. (24/стр. 227-228)

Поставете онова Божественото знание в ума. Има една светлина, която е мека. Има една топлина, която е мека, която не гори и не изгаря. Турете я в сърцето. Имайте една сила, която е мека, поставете я във вашата воля. Най-първо чрез меката светлина, като се обърнете, ще видите туй, което наричате Божие Лице; чрез меката топлина ще видите пулсирането на Божието сърце, какво е спрямо вас и през меките постъпки

ще видите онази разумност, която съществува в цялата природа. (39/стр. 481-482)

...Силните желания, силните мисли, силните чувства, които излизат от дълбочината на вашата душа, това са силни извори, Божествени извори. Не туряй никаква преграда на тези Божествени подтици. Дай им ход да се проявят! (24/стр. 75)

По някой път, като искате да знаете какво нещо е Господ, имате една мисъл, в която няма никакво раздвояване. Една красива мисъл, която с години е у вас, десет-петнадесет, двадесет-тридесет-четиридесет-петдесет години, никога не я забравяте. И всякога, когато помислите, внася радост вътре във вас. В тази мисъл Бог ви се е показал. То е Божественото. Имате едно чувство и като мислите, двадесет години минали, и като мислите за него, като че днес е станало — в това чувство Бог се е проявил. Имате една постъпка и след като мислите за нея, след много години тя е много красива постъпка — в нея Бог се е проявил. Във всичко онова красиво във вашия живот, Бог е, Който се проявява. (39/стр. 583)

...Всяка ваша мисъл или всяко ваше желание, които ви харесват, най-първо трябва да ги представите пред окото на Бога, да ги одобри и ако Той се произнесе за тях, че са добри, тогава и вие можете да ги за-

държите в себе си. Вие можете и да не направите това, но ще се самоизлъгвате и после ще страдате. Тогава вие няма да знаете, кой ви говори, кой ви нашепва и внушава известни мисли и желания. (9/стр. 30)

Всяка твоя мисъл трябва да бъде свързана с общия Божествен живот. Туй, което аз мисля, трябва да бъде в съгласие с Божия ум, с Божиите мисли, с Неговите закони. Не само това, което аз мисля, но и вашите мисли трябва да бъдат в съгласие с Божиите мисли и закони. Щом ние сме в съгласие с великия Божи закон, с Неговия Дух, ние ще бъдем клон, свързан с Божественото дърво. В такъв смисъл именно трябва да бъдем в съгласие с всичко в Бога. (24/стр. 12)

Ограждайте ума си със светли мисли, а сърцето си с чисти чувства, защото те са изложени на опасност. Сърцето може да се простуди, а умът — да се помрачи. Следователно пазете сърцето си от простудяване, а умът си от помрачаване. Поддържайте за сърцето си умерена температура, защото при нея животът расте. Поддържайте за ума си умерена светлина, при която мислите се развиват правилно. Като знаете това, не очаквайте спасението си отвън. Спасението на човека е в самия него, а отвън идат само условията на живота. (29/стр. 277-278)

Вашата мисъл и вашето чувство към Бога не трябва от нищо да се разклащат. Дали сте в ада или на не-

бето, мисълта и чувството ви към Бога не трябва да се разколебават от нищо. Мисълта и чувството на човека могат да се разклатят и на небето, и в ада — дето и да сте... Съмнението прониква навсякъде. Затова само онзи дух е свършен, който нито на небето, нито в ада може да се усъмни. Само онзи човек може да възприеме Божията Любов, който и в ада, и на небето остава един и същ. Този човек и в скърбите, и в радостите остава един и същ. Законът е еднакъв и в двата случая.

(9/стр. 247-248)

Помнете: Правата мисъл ще ви свърже с ангелите, т.е. с напредналите същества на един от възвишените светове. Правите и добрите чувства ще ви свържат с херувимите и серафимите, които поддържат Свещения огън на живота. Добрият говор, красивата реч ще ви свърже с напредналите същества на земята. Постигнете ли това, нищо друго не ви трябва. ...Смисълът на живота се крие в мислите, чувствата и словото. Казано е в Писанието: „В началото бе Словото, и Словото бе Бог”. (30/стр. 239)

Единственото нещо, с което човек може да се приближи към Бога, това е красивата мисъл, красивото чувство и красивата постъпка. Другояче казано: Ако не мислиш с Любов, ако не чувстваш с Любов и ако не постъпваш с Любов, не можеш да отидеш при Бога.

(14/стр. 180)

Обещахте в невидимия свят... Вие сте обещахте да мислите добре, че при всичките условия, всякога ще имате необятна светлина във вас. Това сте обещахте. Второто обещание: Всякога ще бъдете тъй щедри, че към всички ще бъдете еднакви в чувствата си. И трето: Всичко, каквото ви се каже, ще го направите. Тези трите неща са, които сте обещахте... Много хубави обещания, но забравихте обещанията си. Бог е Дух, за да изпълним обещанията си. Когато изпълним обещанията си, тогава ние ще Го познаем, както сме и познати. Тогава Божията Любов ще ни се изяви. (35/стр. 41)

Най-светлата мисъл, най-възвишеното чувство, най-красивото действие съдържат в себе си първият лъч на слънцето, който прониква в човешката душа.

(33/стр. 213)

От вас се изискват три неща. Човек ще стане бременен в ума си. Да роди поне една идея. Да роди една мисъл най-малко. Но тази мисъл да е на свят. В сърцето си той трябва да роди поне едно желание. И това желание да е на свят. И в живота си ще направиш една постъпка, но тази постъпка да е на свят! Ето какво аз подразбирам. Като тръгнеш за онзи свят, мисълта ти да дойде с тебе. И чувствата, които си родил, да тръгнат с тебе. И постъпките да тръгнат с тебе. И да кажат: Не се отделяме!... Това е тази Свещена мисъл, това Свещено чувство и тази Свещена постъпка, които човек има. (5/стр. 39)

Сега у всинца ви има тези Свещени идеи, но вие трябва да ги родите, да ги облечете във форма. Как? — Има един нов начин на въплотяване. Не материализирайте вашите идеи, а ги оставете да живеят духовно във вас. Друг път ще ви обясня закона. Турите ли в едно ваше Свещено чувство или в една ваша Свещена идея желанието да я въплотите в животинска плът и кръв, вие развращавате тази Свещена идея или това Свещено чувство. Вие ги погубвате. Следователно, ако искате да облечете туй ваше чувство или тази ваша идея във форма, има и друг начин. Кой е този начин? Христос казва: „Трябва да се родите от Дух и вода.” Духът, това е най-мощното, то е великата майка на нещата, която е вложена в тая твоя Свещена идея, в това твоё Свещено чувство. Първото качество на Духа е Любовта. Тя внася живот, затова живее ли Духът в тебе, и туй дете ще остане в тебе. Не очаквай нищо от това дете, което не иска да живее в твоята къща! Христос казва: „Аз излизам от Отца, дойдох в света, и пак се връщам при Отца.” Същото трябва да бъде и с нас. Ние сме тук, на земята, и пак трябва да се върнем на небето. При кого? — При Отца. Онзи, който се стреми към една Свещена идея, но същевременно иска да остане на земята да благува, не може да носи тази Свещена идея.

(24/стр. 113-114)

Много пъти вие имате Свещени идеи, които ви причиняват голяма радост, но един ден вие се отри-

чате от всички тия Свещени идеи. Казвате: това е празна работа... Всеки от вас ще види, дали може да устои за своята Свещена идея. Какво представляват Свещените идеи? — Те са облеклото на Господа. Щом дойдат тия Свещени идеи в нас, това показва, че Господ ще дойде. Това са Неговите дрехи. И ако ние възприемем тях, ще възприемем и Господа. (24/стр. 105-107)

Ще служиш първо на своя ум, на своето сърце и на своята воля. Не мисли, че си господар на волята си. Тя е твой господар. Не мисли, че си господар на ума и на сърцето си. Те са твои господари. Ако не служиш на ума, на сърцето и на волята си, както трябва, няма да имаш никакви резултати. ...Бъди верен на своите мисли, чувства и постъпки. Знай, че имаш Един Господар, който се изявява чрез твоите мисли, чувства и постъпки. Нека този Господар да бъде авторитет. Изпълнявай всичко, каквото Той ти каже. (23/стр. 155-156)

...Трябва да изпразните ума и сърцето си... Трябва да извадите навън всичко онова, което се е обезценило, трябва да изхвърлите навън всички стари идеи, понятия, схващания и разбирания за морала и да турите, да влеете в себе си Божественото, а то само по себе си ще се определи. Пуснете Любовта във вашия ум и тя сама ще покаже своето естество! Вие само ще слушате. (20/стр. 217)

Иска ли да се прояви, човек трябва да дава ход на ония свои желания, които произтичат от дълбочината на неговата душа. Давайте ход на всички свои мисли, които изтичат от дълбочината на вашия ум. Давайте ход на всички свои постъпки, които изтичат от дълбочината на вашата воля. Давайте ход на всичко, което изтича от дълбочината на вашето естество. Всяко нещо, което излиза от дълбочината на нашето естество, е реално. (4/стр. 99)

...Умът, който Бог ни е дал, може да се поддържа само с Божествени мисли. Сърцето, което Бог ни е дал, може да се поддържа само с Божествени чувства. Душата, която Бог ни е дал, може да се развива само с красивото и хубавото, което излиза от Бога. Само по този начин нашите умове, сърца и души ще дадат плодове. (9/стр. 47-48)

Казвам: За всеки даден момент един идеал трябва да ви вдъхновява. За всеки даден момент една идея в ума, едно чувство в сърцето. Смисълът е в едното, в единицата. Като имаме един идеал, той съдържа всички идеали в себе си. Единият идеал съдържа всички идеали. (21/стр. 117)

Ненаситните желания заставиха човека да напусне рая. Има желания, които всеки ден хлопат пред вратата на човека и го поставят в положение да изгуби

своя мир, своите светли мисли и възвишени чувства. Някой казва: желанията не представят нищо особено. Не, желанията на човека са на мястото си. Лошото не е в желанията, но грешката седи в това, че човек има по-голяма любов към желанията си, отколкото към Бога. Вследствие на това, той изгубва смисъла на живота. (9/стр. 32-33)

Съвременните хора, особено религиозните, постоянно говорят за спасяване, но въпреки това още не са се спасили, както трябва. Спасението е вътрешен, органически процес. Да се спаси човек, това значи, да придобие в себе си такава устойчивост, че никакви бури и ветрове, никакви мъчнотии и противоречия да не го разклащат. За това се изисква усилена работа. Човек трябва да работи върху себе си, да координира своите светли мисли в една стройна система и с тях да живее. Той трябва също така да координира своите благородни чувства и възвишени постъпки в други системи. Като се движи в хармоничните системи на своите мисли, чувства и постъпки, човек ще изгради здрав физически и духовен организъм и ще осмисли живота си. (8/стр. 135)

Първата мисъл, първият лъч в света е Божественият лъч. Вторият лъч е отражение, а отражението има обратна посока, не води към целта. Щом имате две идеи за едно и също нещо, вие нямате реалността, но

отражението. И ако се водите по отражението на нещата, няма да имате никакви резултати... Та онези от вас, които искат да бъдат ученици, ще имат само едно схващане за нещата. Вие можете да имате само един Учител в света! (20/стр. 31-32)

Човешкият ум, мозъкът... е Свещено място. Свещен трябва да бъде мозъкът, хубави мисли да има. Сърцето не е място да го напълниш с тревоги, но то да носи най-хубавите желания и чувства. Ако всеки ден така правиш, тогава животът ще има друг смисъл. Няма да има страх от смъртта. (26/стр. 118)

Едно се иска от човека: Всяка мисъл, всяко чувство и всяка постъпка да произтичат от Любовта, от Мъдростта и от Истината. (28/стр. 51)

Отношение към Любовта, Мъдростта и Истината

Едно основно желание е нужно на човека — да придобие Любовта. Той трябва да има само една основна мисъл — Мъдростта. Като има това, другите неща сами по себе си ще дойдат. (40/стр. 10)

Съществуват три филтъра, чрез които можете да пречистите живота си: филтърът на Любовта, на Мъд-

ростта и на Истината. — Как ще си служим с тях? — Както разбирате. Щом ви се дават филтрите, дава ви се и нужната свобода, да разполагате с тях, както искате. Само така ще бъдете благоугодни на Бога. (30/стр. 48)

Вашата мисъл трябва да е свързана с Любовта, вашите чувства трябва да са свързани с Мъдростта и вашите постъпки — с Истината. Истината е свързана с материалния свят, Мъдростта е свързана с духовния свят, ... а Любовта е свързана с човешката мисъл. (19/стр. 22)

Небето трябва да го снемем тук на земята. Нашата глава да я накараме, да се научи главата да живее в небето. То е в Божествения свят. Ще извикаме сърцето да живее в духовния свят и да извикаме тялото да живее във физическия свят едновременно. То е една от великите задачи, които сега предстоят на шестата раса. Аз я наричам расата на Любовта. Тя има тази задача, да живее човешкият ум в Божествения свят, да живее човешкото сърце в духовния свят и да живее тялото на физическия свят. (35/стр. 28)

Любовта, Мъдростта и Истината са единствените пътища, по които човек върви свободно, без да заповядва и да му заповядват. Който се е опитал да им заповядва, той сам се е натъкнал на големи мъчности и противоречия. По отношение на Любовта, Мъдростта и Истината, можеш да бъдеш техен слуга, но в ника-

къв случай господар. Ти ще им служиш доброволно, без никакво външно насилие. Ако не можеш да служиш така, никога няма да влезеш в Царството Божие.

(30/стр. 42)

Какво трябва да прави човек, за да разбере Любовта и Мъдростта? — Докато е млад, ще слугува на Любовта; като стар, ще слугува на Мъдростта. — Как ще разбере човек себе си? — Като слугува на Истината.

(30/стр. 42)

Христос е казал на времето си: „Ако не се отречете от себе си и не дигнете този кръст, няма да придобиете Царството Божие”. Аз пък ви казвам: ако не се облечете в Любовта и не възприемете нейния живот, ако не възприемете светлината на Мъдростта и не носите тази светлина пред себе си и ако не възприемете Истината и не живеете в нейната свобода, не сте достойни за Царството Божие. Някой казва: какво значи да се отрека от себе си? — Да се отречеш от себе си, значи да възприемеш Любовта. Какво значи да дигна своя кръст? — Значи да възприемеш светлината на Мъдростта. Какво значи да ме последваш? — Значи да възприемеш свободата и да живееш в Истината.

(22/стр. 360)

Любовта у нас трябва да бъде пълна и съвършена. Мъдростта у нас трябва да бъде пълна и съвършена.

Истината у нас трябва да бъде също тъй пълна и свършена. Туй трябва да бъде великият идеал, към който да се стремим. (22/стр. 92)

Когато вие се обърнете към тази Любов, когато вие се обърнете към тази Мъдрост, когато вие се обърнете към тази Истина в този свят, стражарите ще отворят затвора и този затвор ще престане за вас. Всички затвори трябва да се съборят вътре във вас. (38/стр. 106)

Единственото нещо, което трябва да ни радва, е присъствието на Божията Любов в нас, присъствието на Божията Мъдрост в нас и присъствието на Божията Истина в нас. Единственото нещо, което трябва да ни радва, е присъствието на новия живот в нас, присъствието на знанието в нас и присъствието на свободата в нас. (14/стр. 37)

...Четирите кардинални точки в живота са: Любовта, Мъдростта, Истината и четвъртата точка — познаване на доброто и злото. Грешката на хората се заключава в това, че те не започват с първите три точки, а с последната — залезът на живота. Те започват със знанието, което иде най-последно. Научи първо Любовта, Мъдростта и Истината, а после доброто и злото. Ако не изучиш първо трите точки, последната ще ти донесе голямо нещастие. Следователно не питай защо страдаш, но знай, че си започнал да учиш по обратен път.

— Как да си помогнем? — Започнете първо с Любовта, Мъдростта и Истината, и после с доброто и злото. Само така ще разберете вътрешния смисъл на живота. В това се крие мистичната страна на християнството.

(7/стр. 260)

Изявяването на живота произлиза от Божията Любов, от Божията Мъдрост и от Божията Истина. Те трябва да бъдат в нас. (29/стр. 173)

Всеки трябва да се ръководи в живота си от Любовта, Мъдростта и Истината; всеки трябва да се ръководи от живота, от знанието и от свободата; всеки трябва да учи и да работи. (21/стр. 9)

„Ако не станете като малките деца, не можете да влезете в Царството Божие”. Да станеш дете, това значи да се смириш. Само смиреният служи на Любовта, Мъдростта и Истината. Само смиреният може да влезе в Царството Божие. (30/стр. 42)

Бъдете доволни от най-малкото, което ви е дадено... Това е най-трудната работа. Дават ти едно зрънце, но ти го подхвърляш и казваш, че малко са ти дали.

Поставете най-малкото от Любовта в сърцето си!

Поставете най-малкото от Мъдростта в ума си!

Поставете най-малкото от Истината в душата си и ще добиете знанието: „Това е Живот Вечен, да позная

Тебе Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото Си изпратил.” (14/стр. 18)

Какво означава смирението? ...Истинското смирение подразбира служене на Любовта, на Мъдростта и на Истината, при което човек изпитва щастие и доволство. Той разбира живота, възприема знанието и светлината и се чувствува свободен. Няма по-голямо щастие за човека да служи на великите добродетели. Така той служи на Бога и става едно с Него. (30/стр. 43)

Ако почувствате чистота в сърцето си, Божията Любов се е проявила. Ако умът ви добие светлина, Божествената Мъдрост е упражнила влияние. И ако усетите Духа си свободен, Божията Истина се е вселила в душата ви. ...Вашето съзнание трябва да схване, да се отвори за Божествената Светлина, след което ще се яви това хубаво ухание, както се явява у цветята. Всички възвишени души ще дойдат да вземат от този нектар, който се крие у човека. Съществува обмяна между човешката душа и тези възвишени духове. Ако душата не се е разтворила като цвят, те идват и след като не намерят нищо, отиват си; а ако дойдат и намерят нещо, те оставят своето благословение.

(27/стр. 320)

Обичайте Бога, обичайте Христа! Те да бъдат вашият идеал. В тази Любов не стават никакви грешки, ни-

какви престъпления. Дето няма Любов, там има престъпления и грехове. Искаш да напредваш, да се развиваш. Това лесно се постига: като любиш, ще напредваш. — Болен съм, страдам. — Защото не любиш. — Нищо не научих, животът ми се обезсмисли. — Призови Любовта в себе си и като дойде, изпълнявай нейните закони. Призови Мъдростта в себе си и следвай нейните пътища. Призови Истината в себе си и върви по нейните закони. Ето едно лесно учение, което всеки може да следва. (29/стр. 359-360)

Бог, Който живее в нас, мисли добре за всички. Да поддържаеме Неговата мисъл в нас. Да поддържаеме Неговата светлина в нас. Да поддържаеме Неговата топлина в нас. Да поддържаеме Неговата сила в нас. Това е реалното, това е новото верую. — Каква ще бъде новата религия? — Любовта. — Каква ще бъде новата религия? — Обич към Любовта, от която животът произтича; обич към Мъдростта, от която знанието иде; обич към Истината, от която свободата иде. Що е Истина? Истината е свят на безсмъртие. Любовта е свят на безсмъртие. Мъдростта е свят на безсмъртие. Това е блажен свят, в който няма смърт. (19/стр. 225)

Какъв трябва да бъдеш? Според мене, ти трябва да се проявиш според законите на Любовта, на Мъдростта и на Истината. Ти трябва да се проявиш съобразно законите на живота, който произлиза от Лю-

бовта; ти трябва да се проявиш според законите на знанието, което произлиза от Мъдростта; ти трябва да се проявиш според свободата, която произлиза от Истината. Ако не се проявиш по тия закони, животът ти не е Божествен. (28/стр. 98)

Всяко нещо, направено без Любов, е престъпление; всяко нещо, направено без Мъдрост, е престъпление; всяко нещо, направено без Любов към Истината и свободата, е престъпление. Следователно, като вършиш Божията Воля, ще призовеш на помощ Любовта, Мъдростта и Истината. Какъвто съвет ти дадат те, така ще постъпиш. Те са мярка в живота. Каквото направиш без Любовта, Мъдростта и Истината, ще бъде погрешно. (29/стр. 352)

За Любовта не се говори. За Мъдростта не се говори. За Истината не се говори. Там се мълчи. (14/стр. 9-10)

Отношение към Словото

Работете върху себе си, за да се освободите от лъжата. Само така ще дойде мирът. Дето има лъжа, там не може да има мир... Мирът ще дойде, когато лъжата престане. Мирът трябва да застане между Бога и нас. (12/стр. 12)

Трябва да се пазите от две неща, които Господ не прощава: лъжата — бяла и черна. Пазете се от лъжата. Можеш да излъжеш само онзи, когото не обичаш, защото щом излъжеш някого, Любовта изчезва. В Любовта няма абсолютно никаква лъжа. Това е Абсолютен закон. Щом кажеш лъжа, ти остаряваш. В духовния свят нашите лъжи са като камъни, които спъват пътя на духовете и затова ни съдят за лъжата. За да има човек Божието благословение, не трябва да лъже. Като излъже, оттегля се Божието благословение, подкрепата от Небето, от Светлите същества. (46/стр. 286)

...Аз като говоря, имам страх. От какво се страхувам? — Да не би да кажа нещо, което не е вярно. Аз се страхувам да не кажа нещо, което да не е съгласно с Божиата Любов, с Божиата Мъдрост, с Божиата Истина. Само пред Бога имам страх, затова претеглям своите думи. Всички трябва да имаме един Свещен страх! (22/стр. 184)

Когато човек рече да говори за свещените работи, той се опорочава. Мнозина, като говоря за тия работи, те ги турят в смешна форма, като подигравка. Това не е хубаво. Има неща, за които човек не трябва да се смее. Не е позволено да се подигравате с Любовта. За глупости може да говорите колкото искате, но дойдете ли до Любовта, това е Свещено място. Ще събуете обувката си, защото мястото, на което стоите, е Свеще-

но. И съвременните хора, когато отиват при Любовта, трябва да събуят обувката си. (39/стр. 198)

Не е позволено да си играете с Бога. Това е най-опасното нещо в света! Ще се изправите пред Бога да искате това-онова, а ще правите каквото ви дойде наум. Ще обещавате нещо, без да го изпълните. Не, обещаеш ли нещо за Господа, ще го изпълниш. Кажеш ли веднъж, че ще служиш на Бога, ще изпълниш обещанието си. И живота ти да коства, ще служиш на Господа. (12/стр. 11)

Казвам: Една връзка, дадена дума, помнете, никога не се разваля. Думите са велика сила. Казана дума тя не се разваля. Казано е: „За всяка празна реч ответ ще давате.” Когато кажеш „Аз те обичам”, отиде вече, ти си вързан. В този свят и в другия свят..., не можеш да се отървеш. В този свят, ако си свободен, то в другия свят, туй, което си казал, ще стане... Една добра мисъл, проектирана във вашия ум, едно добро желание, проектирано във вашето сърце, или една направена постъпка никога не остават без последствия, туй трябва да го знаете. То е един закон, върху който градите вашите блага. Онзи, който е казал, че ви обича, и вие, които сте казали, че го обичате — свършена работа е вече; туй, което двамата сте си казали, че се обичате, и Бог е там, между вас двамата. (38/стр. 56-57)

Често у хората се събужда, съзнателно или несъзнателно, желанието да запознаят света със своите най-свещени идеи, но това е неправилно. Христос е казал: „Не давайте скъпоценните си бисери на свинете.” Това правило не се спазва почти никъде и особено в България. И затова виждаме тия свине да хвърлят нашите камъни върху главите ни. Какво прави природата в такива случаи? — Тя скрива дълбоко в земята всички свои богатства, всички свои скъпоценни работи и никому не ги показва. (20/стр. 448-449)

Най първо, като ученици на окултната Школа, ще знаете: свято ще пазите Свещеното знание, което имате, и няма да го изнасяте на пазара. Вие ще го изнесете само пред тази душа, която мисли и разсъждава като вас, която има същите подтици, като вас. С нея само може да споделите този Свещен хляб. С всички останали хора можа да разменяте мисли върху общи въпроси, които са достъпни за техния ум. Например някои ви запитват: какви са вашите понятия за Бога, какво е вашето верую? Вие сте готови веднага да дадете отговор. Казвам: като ученици, вие трябва да се въздържате, да не бързате изведнъж да изнасяте вашите Свещени идеи. В старо време окултните ученици се подлагали на особен род самодисциплина — да се въздържат от много говорене. В това отношение и вие трябва да правите опити, да не бързате да изнасяте знанието си въвн пред света. Знанието е плод, който

зрее. Не давайте този плод другиму, преди вие да сте го опитали. (20/стр. 449)

Като ученици, вие трябва да знаете, че има неща, които могат да се казват на хората, но има и такива, които трябва да задържите само за себе си. Тия последните представляват малък капитал, от който само вие да се ползвате. Та всеки човек трябва да има нещо свещено в себе си, което свято да пази от всеки чужд поглед, от всяко чуждо посегателство. (20/стр. 450)

Всеки от вас, който иска да бъде ученик, нека си определи един Свещен час за работа. Този Свещен час може да бъде или сутринен, или следобеден или вечерен. През това определено време прекарвайте в дълбоко размишление, за да се справяте с всички мъчнотии, които ви се изпречват на пътя. Като премине този час на размишление, трябва да се почувствате окуражени, опреснени, с чисто сърце, за да можете с нови сили да прекарате останалото време от деня. На другия ден пак ще прекарате Свещения час в размишление... През този Свещен час ще се разговаряте с всички окултни ученици на тази Школа, в която сте и вие. Всички окултни ученици по целия свят, както и в духовния свят, се интересуват от вашия най-малък духовен прогрес. Те се интересуват от вас само за този малък успех. И когато вие се намерите в някакво затруднение, те веднага ви се притичат на помощ.

(20/стр. 456-457)

Човек трябва да схваща онова Божественото в себе си... Ще знаеш, че като поменаваш Името Божие, ще мислиш. Ти ще мислиш тъй хубаво, че каквато дума кажеш, да има само едно значение. Като се приближаваш при Бога, да бъдеш тъй чист, че неговата светлина да минава през тебе и да отива при другите хора, между които Бог действа. Всеки от вас трябва да бъде проводник на великото и мощното в света.

(39/стр. 34)

„Казано е, че не само с хляб ще се храни човек, но с всяко Слово, което излиза от устата на Бога.”

Христос показва на човечеството, коя е истинската храна. Един ден душата ще се храни само със Словото. Който се храни със Словото Божие, всякога ще бъде здрав. Ако не се храни със Словото, ще боледува. Следователно, ако боледувате, ще знаете, че не се храните със Словото Божие. Ако ви е дадено недостатъчно количество, увеличете Го. Като се храниш със Словото, ще придобиеш Любовта. (29/стр. 174-175)

Тепърва човек има да се учи, да се моли, да говори на Баща си, че във всяка дума да има светлина, във всяка дума да има топлина, да има и сила вътре. Да носи нещо благородно, да носи едно ухание. Само като си дигнеш очите към Бога, от тия очи да излиза светлина, като си отвориш устата, да потече благо, като че мед тече из устата ти навън. А пък като проточиш ръката си, да излезе сила. (35/стр. 86)

...Ако някой иска да чете Библията и ако няма време, да прочете само три думи — „Бог е Любов”. От край до край, цялото Му битие, всичко... Щом дойдем до думите „Бог е Любов”, това е нещо вътрешно, то е една Свещена идея в самите нас. Не е една книга външна, но една вътрешна книга, написана тайно само на душата. (26/стр. 138-139)

Любовта се определя от думите на човека. Ако говориш сладко, тя ще дойде при тебе; ако думите ти са горчиви, тя ще те напусне. (29/стр. 248)

Човек не трябва да казва нито една груба дума, нито да има груба мисъл, понеже с това се руши Любовта в него; не, че се руши, но тя се отдалечава и човек остава изоставен. За да не те изостави Любовта, не казвай груби думи, нито храни груби мисли. (46/стр. 12)

Ако говориш, така ще говориш, че и умът, и сърцето, и тялото да взимат участие. Всяка клетка на тялото трябва да трепти, да взима участие в говора. За това е нужно знание. (30/стр. 124)

Ти говориш. Ако твоята дума, като я изкажеш, не носи живот в себе си, тази дума е отрова. Защо си я изрекъл в света? Всяка дума, която излезе из твоята уста, трябва да бъде една проекция на Божествената Любов. (39/стр. 641)

„Думата „любов“... Като произнесете тази дума, вашите дрехи ще почнат да димят, после вашето тяло да се нагорещи, да се нажежи и да почне да свети, да очистите всичко от себе си и да разберете, че животът има смисъл. Само тъй ще произнесете тази дума, ще осмисли живота ви. Туй аз наричам „възкресение“. Тъй ще започне истинският живот. (22/стр. 69)

Отношение към душата и Духа ни и себепознанието

В Свещени минути в дълбините на човешката душа проговорва нещо чисто и възвишено и в човека се събужда стремеж да живее са Красотата, Истината и Доброто. Останете верни на този вътрешен глас, който иде от истинското ви естество. (46/стр. 389)

Ако ние пазим чиста своята душа, която Бог ни е дал, Бог ни обича. Ако ние не я пазим, тогава ние не можем да имаме Божията Любов. (35/стр. 14-15)

Трябва да внесем в себе си онова Свещено чувство на Любовта. Съвременните хора нямат онова Свещено чувство, с което да уважават и обичат душата си. Всеки човек има нещо свято в себе си. Като дойдем до там, трябва да събуем обущата си. Време е да престане всеки спор, всяко недоволство в човека. От-

вън можеш да бъдеш недоволен колкото искаш, но като дойдеш до душата си, ще чуеш този Божествен глас: „Събуй обущата си.” (39/стр. 199)

Когато любите, вие ще имате сила да възкръснете. Вие любите първо вашата душа. Затова вашият ангел ще слезе отгоре, ще отвали камъка от гроба ви и вашата душа Христос ще възкръсне, ще ви се изяви.

(1/стр. 117)

...Влезте в скришната си стаичка, т.е. вашата душа, и с едри букви си напишете: Всичко, което е добро, мога да приема. Всичко, което е добро, мога да приложа. Когато искам да направя някакво добро, няма сила, която може да ми противодействува. Всичко мога да направя чрез живия Господ на Любовта, Който е създал всичко в света... Нека тия мисли останат във вас за всички случаи в живота ви. (6/стр. 206)

Внасяй в стомаха си такава храна, каквато той иска. Внасяй в дробовете си такъв въздух, какъвто те искат. Внасяй в ума си такива мисли, каквито той иска. Внасяй в сърцето си такива чувства, каквито то иска. И тъй, прави това, което душата ти иска. — Защо? — Защото душата иска само това, което има отношение към ума, сърцето и волята на човека... Душата иска само това, което поддържа светлината на ума, топлината на сърцето и силата на волята. (32/стр. 51)

Ако вие не разчитате на вашия ум, който Бог ви е дал, ако вие не разчитате на вашето сърце, което Бог ви е поверил, ако вие не разчитате на вашата душа, която живее в тялото, тогава вие уповавате на хората отвън. Че де е стабилността? Кое е по-вярно — в тебе, което е, или вън от тебе? Онова, което е вътре в твоя ум, онова, което е в твоето сърце, онова, което е в душата, е по-вярно от всичко онова, което отвън ще дойде и което ти чакаш. (36/стр. 236)

Който вярва, че душата е излязла от Бога, той никога няма да се лиши от Неговата Любов. (9/стр. 132)

Когато аз вярвам, че имам душа, аз не скърбя. А пък когато не вярвам, че имам душа, аз почвам да скърбя. За мене да вярвам в душата си е извор на радост. (13/стр. 96)

Да живее човек за Бога, това е едно от най-красивите състояния на човешката душа. (20/стр. 135)

Сега и вие сте затворени в телата си, като в гробове, и питате: Какво да правим, как да излезем вън? Кажете си: Аз вярвам, че мога да изляза от тоя гроб и ще изляза. Вие не се стремите сами да се освободите, но се сравнявате с тоя, с оня и казвате, че мислите по-добре от тях, че сте по-високо от тях. Не се сравнявай с никого, но кажи: Аз мога да мисля като Бога;

мога да правя добро като Него; мога да любя, както Бог люби. Оставете живия Бог да прояви своята Любов. Не Му препятствайте. (6/стр. 218)

Вярвайте първо във вашия Господ, Който ви говори и Който е неизвестен. После ще вярвате на вашата душа и най-после на вашия ближен. (6/стр. 174)

Не искам да вярвате в мене, но да вярвате в своята душа и в своя Дух. Вие още не живеете за душата си. Колко пъти сте я впрягали в неща, които не са по естеството ѝ. Срещнете някого, казвате му няколко обидни думи. Така вие обиждате своята душа. Не е позволено на душите да се обиждат. Трябва да сме нежни, деликатни, както Бог е деликатен към нас.

(7/стр. 270)

Вие трябва да живеете освен за себе си, още и за другите. Да живеете за другите, значи да дадете подтик на Божията Любов във вас. Следователно обичайте ли Бога, Той ще бъде вътрешен стимул у вас и вие ще дадете израз на душата си. (20/стр. 260-261)

Да обичаш себе си, това значи никога да не си пакостиш, никога да не си създаваш лоши навици; да не допускаш в ума си нито една лоша мисъл; да не допускаш в сърцето си нито едно лошо чувство и нито една лоша постъпка във волята си. От това гледище,

който не спазва тези правила, той не обича себе си. И тъй, не можеш да обичаш себе си, ако не обичаш Бога.

(7/стр. 207)

Човешката душа трябва да се стреми към великото, да се свърже с Бога, да роди нещо разумно. Само така човек може да излезе от своята личност. Личността на човека е маска, а индивидуалността — неговото висше проявление, на което той трябва да се спре.

(6/стр. 38)

Да се отречеш от себе си, това значи да се откажеш от излишния си товар. (2/стр. 82)

Който обича ближния си или себе си повече от Бога, той всякога ще изневери на любовта си... Търси Бога в себе си, свържи се с Него, за да бъдеш всякога доволен и верен на себе си и на своя ближен. Ето защо всеки трябва да си каже: „Аз познавам живия Бог, Който е в мене и изпълнявам Волята Му.” (2/стр. 25)

— Как ще любим душата си? — Когато направите опит да се примирите с всички хора. Това значи да мислите доброто на вашата душа. (6/стр. 225)

Един човек, който не уважава другите, не обича Бога в себе си. (10/стр. 56)

Да обичаш, значи всеки ден да се оглеждаш в огледало. Защото като обичаш другите хора, ти се оглеждаш. Като обичаш хората, ти обичаш себе си. Любовете е огледало. (10/стр. 57)

Дайте място в себе си на Божия Дух, който от хиляди години хлопа на вратите ви. Вие го търсите отвън, а не вътре в себе си. Чуйте Неговия глас. Чуете ли гласа Му, ще изпитате оня трепет на душата, който повдига и освобождава. (6/стр. 172)

Слушайте Тихия глас в себе си, който ще внесе съгласие и мир във вас, във всички хора, в целия свят.. Всеки друг глас, вън от Тихия глас, трябва да се проверява. Само така можете да решавате правилно въпросите на живота. (2/стр. 50)

Начало на развитието на шестото сетиво е развитието на предчувствието. Човек трябва да развива това предчувствие в себе си, да се вслушва в своята интуиция, т.е. да се вслушва в Божественото в себе си, в ръководството на Духа. (10/стр. 123)

Сега онези от вас, на които Духът говори, аз желая проявление на Божията Любов тъй, както вие я разбирате. Казвам: Кое е туй разумното? — Слушайте Господа във вас! Някой път като ви казвам да слушате Господа във вас, вие казвате: ние нямаме нужда от

никого. Не, вие разбирате криво въпроса. Когато аз почна да вярвам на Бога, Който е в мене, аз ще вярвам и на всички хора. Ако Духът говори в мене, а пък аз не вярвам на хората, значи никакъв Дух не говори и в мене. Когато аз вярвам в Бога, вярвам и в себе си и взимам Бога като един жив организъм. И тогава, като ставам сутрин, казвам: Господи, какво искаш днес от мен? Аз ще изпълня всичко, което е Твоя Воля. Та като ви говоря за Бога и като ви казвам да вярвате в Него, то е, за да направите душите си толкова свободни, че да включите в себе си едновременно и Божията Любов, Любовта на всички същества. (22/стр. 206-207)

Важното за вас е да имате детинско състояние на духа. То именно е състояние на Божия Дух. Туй е новото положение, което трябва да имате! (24/стр. 235)

Каквото и да правите, стремете се да бъдете господари на себе си. Само онзи може да бъде господар на себе си, който не влиза в стълкновение със своето вътрешно аз. За да не се натъква на това стълкновение, той трябва да бъде доволен в недоволството си.

(8/стр. 61)

Мъже и жени, приятели и приятелки, синове и дъщери, всички са скарани все за личното в себе си. Някой казва нещо лошо за жена ти и ти веднага се скарваш с него. — Защо се караш? — Имам чест, имам

достойнство. Моето достойнство се заключава в това, което правя за своята душа; моето достойнство се заключава в Истината, на която служа; моето достойнство се заключава в Любовта, която нося в душата си; моето достойнство се заключава в живота, който е даден на мене и на всички хора. (6/стр. 271)

Често слушате някои хора да казват: „Тъжно ми е нещо”. — Да, твоето небе е облачно. Искаш ли да се изясни небето ти, трябва да се научиш да служиш на Бога, да почиташ себе си и да обичаш ближния си. Същите формули ще приложиш по отношение на себе си по следния начин: ще служиш на Духа си, който те ръководи; ще почиташ душата си, която съдържа всичко ценно в себе си; ще обичаш тялото си и всички същества, които ти служат, заради великата идея, която живее в тебе. Отнасяте ли се към себе си така, вие ще имате ясна представа за Бога и тогава всичко ще бъде възможно за вас. (45/стр. 27)

Какво трябва да придобием ние на земята? — Трябва да придобием онази вътрешна връзка, която сме изгубили. Ние сме изгубили вътрешната връзка със самите нас. Човек не познава себе си. Колцина хора има в България, па и из целия свят, които познават себе си? Аз не казвам, че няма, но малцина са. И вие трябва да дойдете до това изкуство да познаете себе си. И когато у вас се зароди това познание да работите

за развиването на вашите вътрешни органи, на вашите вътрешни мощни сили, тогава и вашите желания напълно ще се постигнат. (22/стр. 307)

В живота има принципи, на които човек трябва да остане верен. Само така той може да се развива правилно. Който не издържи на тия принципи, той носи последствието на своето отклоняване... Ако между Духа, душата и тялото на човека няма единство, нищо не може да се постигне. (6/стр. 19)

Ти най-първо ще се запознаеш със своя Дух, със своята душа, със своя ум и със своето сърце. То са все светове вътре в тебе. Умът, сърцето, душата и Духът са цели светове. А пък ти, самият човек, който изучаваш, ти си един пришелец, който ще ги изучаваш. И твоето бъдеще зависи от това, доколко познаваш Духа си. И доколкото го познаваш, той ще ти гарантира. Също и душата, доколкото я познаваш, ще ти гарантира. Под „познаване” разбирам следующото. Казано е: „И това е Живот Вечен, да позная Тебе Единнаго, Истиннаго Бога и Господа Исуса Христа, Когото Си изпратил.” (5/стр. 124-135)

Добрите условия са дадени в живота, но даденото не представя човека. За да се познае, човек трябва да отдели дадените неща от себе си и да остане сам, т.е. само с Онзи, Който е дал нещата. (1/стр. 121)

Казвам: човек трябва да изучава закона на различаването, да различава доброто и злото в себе си като две страни на своето естество, които нямат нищо общо със самия човек. Той трябва да различава всяка мисъл, всяко желание, което се проявява в него, от какво съзнание се диктува — от по-високо или по-ниско от неговото. Следователно, ако се поддаде на по-ниското съзнание, човек непременно ще сгреша; ако се поддаде на по-високото съзнание, той ще направи някакво добро. Това показва, че никой човек не действа самостоятелно. Например ставате сутрин рано и казвате: „Искам да се помоля”. Не се минават пет минути, вие казвате: „Не искам сега да се моля, още повече, че бързам и трябва да отида на работа.” — Кое от двете съзнания е ваше? Нито първото, нито второто, обаче първото съзнание е по-добро. Човек трябва да се поддава на съветите на онова съзнание, което седи по-високо от него. Казвате: „Нали нито едно от двете съзнания не е мое? Не е ли безразлично тогава, кое от двете ще послушам? Едно трябва да имате предвид: ако слушате съзнанието, което седи по-ниско от вас, ще се изгубите в него; ако слушате съзнанието, което седи по-високо от вас, ще познаете себе си и ще влезете във връзка с Бога. Щом се освободите и от едното, и от другото съзнание, това вече е вашето съзнание. Следователно всяко съзнание, което съдейства на човека да се съедини с Първичната Причина, е добро. (1/стр. 131)

Всяка ваша лъжа ще пожелае да се изкорени! Никаква лъжа, никакво самооправдание, никакво самоосъждане! Защото самооправданието и самоосъждането са грях пред Бога. Ти ще признаеш самата Истина така, както е — нито повече, нито по-малко. И никога не прави опит да излъжеш себе си или окръжаващите. А когато направиш една погрешка, ще влезеш дълбоко в душата си и ще я изправиш чисто и искрено. И когато осъзнаеш грешката си, ще я изкорениш с дълбок плач — не такъв обикновен плач, но дълбок, искрен. Само тогава ще има растене, това ще бъде едно благословение. (27/стр. 320-321)

Условия за влизане в Царството Божие

...Четири неща са нужни на човека, за да влезе в правия път: да различава същественото от несъщественото; да се освобождава от лични амбиции; да има добра обхода и добър живот; да има Любов в себе си. Докато не придобие тия неща, ангелът няма да го пусне в рая. (6/стр. 64)

Ако не се освободите от вашите грандиозни желания — да станете богати, красиви, умни и добри, няма да влезете в Царството Божие. И красив да си, ще умреш; и богат да си, ще умреш. И владика да ста-

неш, пак ще умреш. И цар да си, и министър да си, ще умреш. За да не умреш, трябва да се откажеш от всички човешки желания. Единственото нещо вложено в човека е желанието му да живее, да познае себе си и своя брат. (6/стр. 293-294)

Вие не можете да бъдете приятели и на света, и приятели на Бога. Под думата свят подразбирам „желанията“. И всички тия хора в света искат да бъдат богати, силни, да имат всичко на разположение... И на всеки едного от света големи са желанията... Но по отношение на Царството Божие единство трябва да има в стремежите. Та казвам: Оправете вашия свят или приложете Любовта във вас, пък външния свят го оставете. (13/стр. 47)

Да носи човек новото в себе си и да му служи, това значи да се е освободил от всякакво користолюбие. Докато служи на користолюбието, човек ще бъде вън от пределите на новия живот, вън от границите на Царството Божие. (4/стр. 85-86)

В Царството Божие приемат хора, които нямат представа за достойнството си, не мислят за своята личност. (30/стр. 54)

Никой не може да влезе в Царството Божие без страдания. Никой не може да влезе в Царството Бо-

жие, ако не се откаже от незаконното богатство на своите деди и прадеди. — Какво ще остане за нас, ако се откажем от цялото си богатство? — Ще ви остане същественото... Кое е истинското богатство? — Божията Любов, Божието Знание и Божията Истина. Те вървят подир човека и на другия свят. (30/стр. 70-71)

Нас, съвременните хора, ни е страх от жертвата. Жертвата е свободен билет, отвор в човешкото сърце да влезеш. Ти, като се жертваш, ще влезеш в Божествения свят. Без жертва не може. Сега жертва се Христос. Христос се жертва, за да влезе в Божествения свят, да може да въведе всичките души, да им даде пример, че и те по същия закон на жертвата да влязат. Ако ние не мислим, че можем да се жертваме като Христос, да влезем в Божествения свят, безпредметно е. Казват: „Христос умря заради нас.“ Христос умря заради нас и ние трябва да умрем заради Него. Умира човек заради мене и аз ще умира заради него. На думата *умира* вие туряте съвсем друг смисъл. Умира значи: *у, мира* — след *у* турете запетая, значи *въвежда ме*, умира Христос заради мене, въвежда ме в друг свят. Тъй го турям умира — *у, мира*. (37/стр. 87)

Христос е казал на времето си: „Ако не се отречете от себе си и не дигнете този кръст, няма да придобиете Царството Божие.“ Аз пък ви казвам: Ако не се облечете в Любовта и не възприемете нейния жи-

вот, ако не възприемете светлината на Мъдростта и не носите тази светлина пред себе си и ако не възприемете Истината и не живеете в нейната свобода, не сте достойни за Царството Божие. Някой казва: Какво значи да се отрека от себе си? — Да се отречеш от себе си, значи да възприемеш Любовта. Какво значи да дигна своя кръст? — Значи да възприемеш светлината на Мъдростта. Какво значи да ме последваш? — Значи да възприемеш свободата и да живееш в Истината. (22/стр. 360)

Преди да влезете в красивия свят, ще ви нападат чудовища, страшилища, призраци. Това е преминаване през тъмната зона. И като ви нападат, вие можете да избягате. Но трябва да минете през този свят, за да отидете в красивия. Те нищо не могат да ви направят, но ако се поколебае, ще изгубите. Не трябва да се разколебавате! В разколебаването на съзнанието е всичкото. Като влезете в тази тъмна зона, ще ви гонят лошите духове и ще се нахвърлят върху вас. Това е един голям изпит. Там е последната инстанция и след това ще се отворят вратите. (10/стр. 117)

Да ценим Божествения Живот

...Преди всичко човек трябва да развива своя вътрешен, Божествен живот. (4/стр. 112)

Както сърцето постоянно тупа и изпраща кръв по цялото тяло, а кръвта е символ на живота, така и Божественото сърце трябва да изпраща новия живот навсякъде. Туй сърце може да бъде движено само чрез Божия Дух. Кръвта ще бъде Духът и чрез всяко пулсиране на това сърце, Той ще изпраща живот към ума ни, към душата ни, към сърцето ни — навсякъде, и ние ще бъдем живи. Второто положение е, че онова живо огнище, на което всички неща се коват, се приготвява. Всичко трябва да бъде освещено! Това да бъде живият огън, който постоянно трябва да гори в душата ни. (24/стр. 29-30)

...Искате добър живот да живеете. Това е животът на Любовта. Добрият живот е храна за човека — значи ще се храниш с Любовта. — Да мислим добре. — Доброто мислене е дишането. То има отношение към въздуха. Щом дойдеш до Истината, ти трябва да знаеш вече, как да се справяш със себе си. (7/стр. 27)

...Мислете върху надеждата, вярата и Любовта, от които зависи вашият успех. Ако разберете отношението на надеждата към вярата и вярата към Любовта, вие ще разрешите 99 от своите мъчности. Ще остане само една мъчнотия неразрешена. И тъй, да произнесеш правилно думата „надежда“, това значи да се радваш на онова, което Бог ти е дал за деня; да се радваш на малките благословения. Да произнесеш

правилно думата „вяра”, значи да се радваш на големите благословения, дадени от Бога. Да произнесеш правилно думата „любов”, значи да се радваш на живота, който Бог ти е дал за вечни времена.

Ще се радваш на богатата за физическия свят. Ще се радваш на способностите и дарбите, които можеш да проявиш. Ще се радваш на Вечния Живот, който Бог ти е дал... Надеждата свързва човека с физическия свят, със здравето. Вярата го свързва със силите на ума, който трябва да се развива. Любовта го свързва с великия, безграничен живот. (7/стр. 321-322)

...Като имаш вяра, надежда и Любов, ти ще придобиеш Истината и ще се освободиш. Значи, човек трябва да се надява на хората, да вярва в Духа и да люби Бога. С други думи казано: на хората ще се надяваш, на ангелите ще вярваш, а Бога ще любиш. Казваш: Как ще се надявам на хората? Как ще вярвам на ангелите и как ще любя Бога? — На кого ще се надяваш? — На себе си. — И така да е, всъщност, ти пак се надяваш на хората. Ти и хората сте едно цяло. Ако не се надяваш на хората, и на себе си не можеш да се надяваш; ако не се надяваш на себе си, и на хората не можеш да се надяваш. Казваш: Как да вярвам на ангелите, щом не съм ги виждал? — Не виждаш ангелите, но знаеш, че едно от техните качества е интелигентността. Следователно ще вярваш на своята интелигентност. Тя е лъч, изпратен от духовния свят.

Ангелите са участвували в създаването на света, затова ще вярваш в тях. Най-после ще любиш Бога. Ако не Го любиш, няма да разбереш нито Него, нито съществата, които са Му помагали при създаването на света. Това, което наричат Вечен Живот, е Любовта ви към Бога. Значи, надеждата, вярата и Любовта са трите степени на живота. Като минеш през тях, ти ще започнеш да работиш самостоятелно. (25/стр. 54)

Тури Любовта в душата си, вярата в ума си и надеждата в сърцето си, за да ти се наредят всички работи. Това са ценните неща в живота, които трябва да се турят на мястото им. Какво се иска от вас? — Да учите с надежда, вяра и Любов. Ако си беден, носи бедността с надежда, вяра и Любов. Ако си болен, носи болестта с вяра, надежда и Любов. Ако си учен, носи учението с надежда, вяра и Любов. (32/стр. 119)

И тъй първото нещо, което трябва да почувствува всеки от вас, като си ляга вечер, е да бъде в съгласие с общия пулс на живата природа. Има едно ритмическо движение на живота — вдигане и слагане, прилив и отлив, с което движение човек трябва да бъде в съгласие. Сутрин като станеш, туй движение ще те подеме нагоре-надолу така, както майката люлее детето си. Ето защо всяка вечер, всеки от вас трябва да знае, в съгласие ли е неговият живот с това общо разумно движение, което Бог е вложил в него. И сутрин като

стане, трябва да почне пак същия живот. Направете опит и ще видите, каква голяма разлика ще има тогава в живота ви, в сравнение с днешния. Мъчнотиите няма да изчезнат, но тогава лесно ще разрешавате въпросите. Всичките ви спънки ще бъдат благословение. Те ще ви донесат радост и веселие. (24/стр. 43-44)

Трябва човек постоянно да живее потопен в реалността, да живее съзнателно в Бога. (10/стр. 106)

Не е въпрос да бъдете невежи и слепи за злото... Човек трябва да бъде с отворени очи, да вижда злото без да му се поддава; да вижда и най-малкото добро, и да му дава условия да се развива; да търпи всичко, което Бог търпи, и го изправя. В това се заключава философията на живота. (30/стр. 31)

...Ако човек сам може да чете от книгата на своя живот, той ще има правилни отношения към Бога, към себе си и към своя ближен. Ще отворите тази книга, ще четете от нея, ще я изучавате, ще размишлявате върху съдържанието ѝ, и ще гледате на нея като на свещена книга. Колкото повече четете тази книга, толкова повече ще я разбирате. Всеки ден ще намирате в нея нещо ново, нещо свещено. (26/стр. 34)

Сега аз не искам да влизам в противоречие с вашия живот. Какви сте вие и как живеете, тоя въпрос

оставям настрана. Какъв съм и кой съм, също оставям настрана. Аз не очаквам на това, което вие знаете за мене. Радвам се на това, което зная за себе си. Радвам се на това, което давам. Радвам се, когато човек благодари за това, което е получил. Радвам се на великата Божия Любов и на нея разчитам. Радвам се, че обичам хората. Радвам се на моята и на тяхната радост. Ако аз не живея като Бога и като добрите хора, и ако вие не живеете като мене, какво представят моят и вашият живот? (28/стр. 137)

Който може да цени и благодари, той ще задържи красивите моменти в себе си за по-дълго време. Една минута да е, но той ще я използва разумно. Щом си спомни за тази минута, той отново ще я преживее. Няма по-голямо благо за човека от това, да го посети един ангел или светия. И грешник да е, той ще живее със спомена за това посещение. Спомняйте си момента, когато Бог ви е създал с Любов. Той ви е създал чисти и ви е пратил на земята с благословието Си, да се ползвате от богатата на живота. Всички блага са добри, когато се оценяват. Щом не се оценяват, и добрите блага стават лоши. (29/стр. 328-329)

Мислим, че Господ не е създал света както трябва и постоянно ние си даваме мнението, и критики правим. Казваш: „Не трябва да бъде това.” Благодари. Всяко нещо, което се случва, каквото и да е, оцени го.

Облачен е денят — добре е. Ясен е денят — добре е. Изгрява слънцето — добре е. На обяд слънцето грее горе — добре е. Залязва слънцето — добре е. Дърветата дават плодове — добре е. Дърветата не дават плодове — добре е. Разболяваш се — добре е. Здрав си — добре е. Раждаш се — добре е. Умираш — добре е. В небето отиваш — добре е. В небето ще се качиш навсякъде — добре е. Навсякъде е Господ. Щом идеш в ада, ще мислиш, че Господ е там. Ад има, защото Бог е там. Идеш в небето — ще мислиш, че Бог е там. Ако идеш в ада, адът веднага ще се превърне. (39/стр. 544)

Когато човек изпълнява Божията Воля, той прави това за себе си, а не за Бога. Да живееш добре, това е за самия тебе, а не за другите. Това не значи, че търсиш начин за спасяване, но да работиш разумно и от твоята работа да се ползват близките ти. Да живееш добре не от егоистична гледна точка, но за равновесие в живота. Добрият живот уравнива силите в природата. Засегне ли се равновесието в малкия човешки свят, ще се засегне равновесието и във външния свят. (6/стр. 198)

Има една добра страна в живота, която всички трябва да схванете. Всичко онова, което виждате в природата, то е езикът на Бога. Бог ви говори. Безброй същества има, които се проявяват, не само вашето съзнание, не е само вашето съзнание, което се проя-

вява. Но съзнанието на тревите се проявява, съзнанието на растенията се проявява, съзнанието на въздуха се проявява, на светлината, на камъните, на всичко туй. Минаваш някъде, проявява се тяхното съзнание... Такава обмяна може да стане между растенията и между животните, между водата. Ние приемаме водата, за да се обмени нашето съзнание. Ние приемаме светлината, за да се обмени нашето съзнание. Светлината ще влезе във връзка с нашето съзнание. Обменя се съзнанието на светлината и нашето съзнание. В тая вътрешна обмяна на съзнанието на светлината е животът.

Та казвам: Всичката обмяна, която имам в природата, трябва да бъде пълна, за да може Божественият живот да мине и да премине в нашия ум, в нашето сърце и по този начин нашият ум ще се въздигне нагоре. Това е пътът...

Та казвам: Правилна обмяна с въздуха. Като приемаш въздуха, да го обикнеш, да чувствуваш, че той е жив. Кажи: „Кажи ми онова, което Господ ти е казал на тебе.” Като пиеш вода: „Кажи ми онова, което Господ ти е казал.” Като вземеш хляб, кажи: „Като влезеш в мене, кажи ми онова, което Господ е вложил в тебе. Учи ме на това.” За туй трябва да се молим — да бъдем научени от светлината, от въздуха, от топлината и да задържим Божественото Слово, което влиза в нас. (39/стр. 698)

Има два вида морал. Ще ви дам сега една максима, тъй както аз схващам морала. Аз взимам числото 10. Представете си, че имате 10 извора, които дават чиста, хубава вода. Първият извор е този, който дава нектара на живота. Като пият хората вода от него, възкръсват. Всички останали извори са малко или много опетнени. Ако някой е пил от Първия извор и дойде да пие от останалите, той върши едно морално престъпление. Той е изгубил своята духовна интелигентност. Той няма право да пие от другите извори! Хора, които не пият от другите извори, освен от Първия, са идейните хора в света. И Писанието казва: „Първият извор е Бог”. Той е единственият, от който, като пият хората, възкръсват. Онзи, който се учил от Бога и отива да се учи от хората, той се опетнява вече. Наученият от Бога няма защо да се учи от хората. С хората той може само да се разговаря по един разумен начин, може да им покаже любовта си.

Сега ще ви представя другия морал, по който светът върви. Аз започвам пак с числото 10. Има 10 извора с хубава вода. Човек в света започва да пие от десетия, после от деветия, осмия, седмия докато най-после достигне до Първия. Дойде ли до първия, повече няма право да се връща назад. Вие сте пили вече и от десетия, пили сте някога и от Първия. Сега отново дойдохте до кой извор? — До Първия. Там седят ангели със своите мечове. Казвате: страшни мечове! Да, онзи, който дойде да пие вода от този извор, ще мине през огън. Той трябва да се пречисти и да пока-

же, че неговата душа е абсолютно чиста и е готов вече да извърши всичко за Бога, за своя ближен и за себе си. Той е готов за Славата Божия и за доброто на своя ближен, да извърши всичко, което се изисква от него. (22/стр. 177-178)

Хората на новото трябва да се интересуват от оная велика Божия Любов, която включва Славата Божия на земята. Те трябва да се интересуват от оная велика Божия Любов, която включва Царството Божие на земята. Те трябва да се интересуват от великата Божия Любов, която включва Волята Божия на земята.

Като приемем това, ние трябва да бъдем радостни и весели, да ни е приятно, че живеем за Онзи, Който живее в нас, а не живеем за себе си. Бог живее за нас и ние трябва да живеем за Него. Няма защо да живеем за себе си. Ако Безсмъртният живее за нас, ние сме щастливи. И ако ние, смъртните, живеем за Безсмъртния, пак трябва да сме щастливи. (39/стр. 453-454)

Душата сега е потопена в живота, който излиза от Любовта. Ще турите в ума си мисълта, че живеете в Любовта и трябва да изпълните нейните велики закони. Това е спасението за всички хора. Ще се учите да живеете в съгласие с този велик закон, в съгласие с тази среда, в която сте потопени. Ще мислите, ще чувствувате, ще действувате съобразно средата, в която живеете — Божествената среда на Любовта.

(24/стр. 196)

СВЕЩЕНО ОТНОШЕНИЕ КЪМ РАБОТАТА

Служене на Бога

Истинската работа е само в служене на Бога.
(22/стр. 52)

Едно служене има само в света — служене на Бога.
(6/стр. 98)

Работата е подтик на Божествения живот в човека. Човек не може да работи, докато в душата му няма стремеж към нещо. Като работи, той осмисля живота си... (6/стр. 92)

...Ти си пратен тук на земята да служиш на Бога, Волята Му да извършиш... Най-първото нещо като съзнателен човек, трябва да служиш на една велика идея. Тогава Господ ще живее в теб. (24/стр. 47)

Всяка сутрин, като станете, трябва да кажете: Господи, какво мога да направя днес заради Теб? През целия ден ще мислиш, какво можеш да направиш за Господа. Само така ще бъдете свободни. (24/стр. 29)

Всеки ден си пожелавайте да дойде Царството Божие на земята и да работите за Божието Име и за Неговата Слава. Това да бъде вашият идеал. Като свършите тази работа, тогава мислете за себе си. Щом си ученик на новото учение, ти ще останеш на последен план. Ти ще работиш за Господа, а Той ще работи за тебе. Каквото Бог ти даде, то е твое право. Досега хората са работили за себе си, благодарение на което са дошли до безизходно положение. (7/стр. 200)

За да не се прекъсва връзката с Бога, каквато работа да предприемем през деня, трябва да я вършим с единствената мисъл, че тя се върши за Бога... Постъпваш ли така, ще имаш в себе си един постоянен импулс. (20/стр. 128)

Вие трябва да знаете, че сте един орган от този Божествен организъм, имате известна мисия, която колкото и малка да е, трябва да я изпълните. Вие трябва да изпълните своето предназначение! И ако сте верни на своето предназначение, този Божествен организъм ще промисли за вас. (22/стр. 355)

Сега вие очаквате възкресение. Намерете в живота си поне един ден, в който да сте служили на Бога, както трябва. Тоя ден ще бъде най-красивият ви ден, през който сте мислили само за Бога. Какво значи да мислиш за Господа? Това подразбира, да си бил тол-

кова досетлив, че да си схванал най-малкото желание на Господа и да свършиш работата вместо Него. Бог не може да слезе на земята, но ти ще свършиш Неговата работа. (19/стр. 57)

Работата никога не се свършва. Да свършиш една работа, това значи да започнеш друга. Като знаете това, никога не питайте каква е крайната цел на живота. Стремете се да свършите започнатата работа. Не отлагайте работата си. Само така ще бъдете щастливи. Отправяйте ума и сърцето си към работата, която ви е дадена. И след като свърши започнатата работа, човек има право да се пита защо е дошъл на земята. Отговорът е прост: Ти си дошъл на земята да учиш и да работиш. (6/стр. 20)

...Работете за Бога; не за себе си, но за Бога всички трябва да работим. Тъй разбирам Любовта: да работим заради Него, като че заради себе си работим; като мислиш за Бога, като че за себе си мислиш. Тогава всичките тия, че Любовта дълго търпи, благосклонна е, не завивда, не дири своето си, ще се изпълнят. Онези, които не са готови, да се държат за стария порядък. Онези, които са готови да влязат в новия порядък, да започнат да учат правилата, които Любовта изисква.

(37/стр. 77)

Човек не може да работи едновременно и на себе си, и на Бога. Това е немислимо! Щом работиш за

Бога, за Бога ще работиш. Работиш ли за себе си, ще знаеш, че за себе си работиш. Вие не можете да примирите тия две положения в живота си. Някой казва: нали трябва да живеем за себе си? Ние ще живеем за Бога, а Бог ще живее за нас. Такъв е Великият закон на Битието. (20/стр. 134)

И сега, всички съвременни учени хора изучават слънцето, изучават звездите, изучават малките бубулечици и т.н. Всичко това е хубаво, обаче всички трябва да се върнем и изучаваме първоначалното учение за служене на Бога. Нека изучаваме астрономията, но заради Бога! Нека изучаваме слънцето и всички други звезди и планети, но заради Бога! Нека изучаваме всички науки, но заради Бога! Нека ставаме майки и бащи, но заради Бога! Нека Бог изпълни сърцата и умовете на всички ни! Оттам да започнем — от служенето на Бога. (22/стр. 165)

В работата не трябва да има никакъв материален обект. Аз казвам: в света, в нас трябва да има само един материален обект — Мъдростта. (22/стр. 59)

...Ако... вие работите за постигането на Божиите желания, ще постигнете и своите. Който разбере този закон, той трябва да го приложи, да види неговите резултати. За тази цел впрегнете страданията, недоразуменията, лошите мисли, чувства и постъпки на работа! Впрегнете всички вълци, мечки, тигри във вас на

работа! Не ги убивайте, но работа им дайте! Вие сте пуснали вашите вълци и овце на свобода, да правят, каквото си искат. Вълците, поради своята грубост и жестокост, са унищожили част от живота. Овцете, поради своята нечистота, са изцапали всички места, дето кракът им е стъпал. За да не стават тия неща, впрегнете и вълците, и овцете на работа.

Кой е най-големият вълк в човека? — Недоволството. Коя е най-голямата овца в човека? — Доволството. Аз вземам вълка и овцата като образи, върху които да размишлявате. Тъй щото, дойде ли при вас недоволството — вълкът, впрегнете го на работа. Дойде ли доволството — овцата, впрегнете я на работа. Само по този начин ще изпълните Волята Божия и ще придобиете три неща, необходими за вас: живот, знание и свобода. (41/стр. 46-47)

...За да се освободи човек от свещения мързел, той трябва да прави усилия да работи. Няма по-хубаво нещо за човека от служенето. Тук имаме благоприятни условия за работа, за служене, както на себе си, така и на другите. Ще разпределите времето си така, че да поработите за себе си, за ближните си и за Бога. Другояче казано: част от времето си ще употребите за ума си, част от времето — за сърцето си и част от времето за тялото си. Или една част от времето си ще употребите за Духа си, част за душата си и част — за самите вас... Всяка работа, която вършите, трябва

да има отношение към физическия, към духовния и към Божествения свят. (9/стр. 99)

Съвременните хора са дошли до положение, да работят главно за себе си. Добро е това, но то съставя една трета от цялата работа. Други са отишли по-нагоре, те работят освен за себе си, още и за ближните си. Това съставя две трети от цялата работа. Най-после човек трябва да работи и за Бога, да завърши целия кръг на работата. Значи, човек трябва да работи в три направления: за себе си, за ближния си и за Бога. Или обратно: за Бога, за ближния си и за себе си. Отдето и да започнете работата, резултатът ще бъде един и същ. Всеки трябва да държи в съзнанието, в ума си мисълта за тези три работи — да работи едновременно за себе си, за ближния си и за Бога. Ако работи изключително за себе си, човек се намира в областта на свещения егоизъм, отдето идат всички страдания и нещастия. Свещеният егоизъм не носи нищо добро за човечеството. Досега хората са работили за себе си повече, отколкото трябва. Едва сега те започват да работят за ближните си.

Време е вече хората да започнат работа за Бога. Като работят за себе си, мнозина мислят, че работят за Бога. Какво значи да се работи за Бога? Хиляди години трябва да се разправя на хората, какво значи работа за Господа. За да работи за Господа, първо човек трябва да отиде при Него, да Го проучава, да види, как

Той работи. Не можете да работите за Бога, докато сами не видите как Той работи. Щом започнете да работите като Бога, вие работите вече за Него. Докато дойдете до тази работа, дълго време трябва да учите, как Бог работи. Тъй щото, когато работите за Бога, ще се учите от Него, как Той работи. Като работите за ближния си, ще се учите от него, как той работи. Като работите за себе си, също така ще се учите от себе си. По този въпрос вие сте специалисти, по-големи авторитети от вас не съществуват. Що се отнася до работа за себе си, всички сте генерали. Щом дойде до работа за ближния и за Бога, там сте обикновени войници. Засега бих желал да станете генерали в работата си за ближния. Колкото се отнася до работата за Господа, това е въпрос на близко или далечно бъдеще — от вас зависи.

И тъй, за когото и да работите — за себе си, за ближния си или за Бога, поставете Любовта за основа на всяка работа. (41/стр. 32-34)

Работа с Любов

Всяко нещо, което човек прави, трябва да се основава на Любовта. (2/стр. 136)

Истинска работа е само тази, в която Любовта взима участие. (7/стр. 19)

Каквата работа и да вършите, вършете я с Любов... С душа и Дух трябва да работите. Който работи по този начин, той е истински ученик. (8/стр. 262)

Казвам, за бъдеще ще вземем тия думи на Христа, Който казва: „Както Отец Ми работи, така и Аз работя.” Всички трябва да работим. Сега работи от Любов. Всичко онова, което може да направите от Любов, то е, което ще ви помогне и ще остане с вас. Онова, което не е направено от Любов, ще имате временен живот, няма да имате Божието благословение. Туй, направеното без Любов, няма да остане във вас. Една мисъл родена във вас без Любов, не остава. Едно желание, родено във вас без Любов, не остава. Една постъпка, родена във вас без Любов, не остава. Туй, което е направено с Любов, то остава във вас. (37/стр. 77)

Казва: „Аз и Отец Ми, едно сме.” Всички трябва да изучаваме закона на единството, на Любовта. Отец, и Христос, и ние да бъдем едно вече. Като започнете да работите, слънцето ще изгрее по друг начин, месечината ще изгрее по друг начин, растенията, всичко по друг начин ще се покаже. Като започнете работата, всяко дърво ще ви поздрави. Ще видите, като че ли дърветата се покланят и ви казват: „Тръгнали сте в добър път.” Това е Свещеният път на Любовта, който Бог е определил за онези, които Го любят. (37/стр. 141)

Всяка работа, която човек върши с Любов, не е нищо друго, освен изпълнение на Волята Божия.

(9/стр. 86)

За три неща трябва да работите: Да се освети Името Божие, да бъде Царството Божие, да работите за Царството Божие. И да изпълним Волята Божия.

(35/стр. 41)

Желая да бъдете като оня салепджия, който намерил един вързоп банкноти. Взел ги, турил ги в джоба си и спокойно продължил да вика: Салеп! По едно време го настигнал един търговец, уморен, запъхтян и го попитал: Не намери ли един вързоп книжни пари? Изгубих ги, десет хиляди лева бяха. Салепджията извадил вързоп от джоба си, дал го на търговеца и продължил да вика: Салеп? (6/стр. 155)

Когато работите стават с Любов, те всякога са чисти. Няма ли Любов във всяка работа, тя е продиктувана от интерес, от някакво користолюбие. (9/стр. 210)

Каквато и работа да върши, духовна или физическа, човек трябва да работи с Любов и разположение. Щом изгуби разположението си, той трябва да промени работата си. Промяната на работата е почивка. Не е позволено на ученика да седи без работа.

(3/стр. 140)

Човек се намира в област, дето се изучава закона на Любовта. Следователно, каквото вършите, то трябва да бъде проникнато от Любов. Образът на Бога трябва да седи и в ума, и в сърцето, и във волята, и в душата, и в Духа ви. Имате ли предвид Любовта към Бога, всичките ви работи ще бъдат оправени. Без тази Любов страданията ще ви следват на всяка стъпка.

(9/стр. 35-36)

Ако се трудиш и работиш, всичко ще имаш; ако не се трудиш и не работиш, нищо няма да имаш. Тоя закон е верен не само за физическия свят, но за всички светове. Направете следния опит: Турете в ума си мисълта да работите изключително за Бога с Любов, ще видите, че в продължение на няколко години материалното ви положение ще се подобри. Ако опитът ви не даде резултат, елате при мене, аз ще изплатя всичките ви дългове. Готов съм на всичко, само да докажа верността на тоя закон. (6/стр. 56)

Божествената Любов осмисля живота. Че най-малките работи на земята се осмислят. Като работиш с Божествената Любов, можеш да се занимаваш с една малка мравя или едно малко растение. Тази работа е велика за тебе. Ти ще видиш, че растението е едно проявление на Бога. В тревата аз виждам проявлението на Великия Божи Дух и Живот! Малко ти трябва. Една капка вода като я видя някой път, една рос-

на капка като я видя, че свети, спра се там и казвам: „Там Бог се проявява.” И виждам колко е красива тя. Любовта е, която осмисля нещата. (13/стр. 145)

Любовта ражда изобилието. Ако работите с Любов, ще имате плодове. Ако обработвам с Любов един декар земя, ще изкарам толкова, колкото и от десет, и от сто декари. Ще кажете, че това е много казано, че имам високо мнение за себе си. Аз мисля за себе си така, както Господ мисли за мене. Когато работя земята, аз се обръщам към Господа с думите: Господи, помогни ми в работата, да покажеш на хората, че ако са с Тебе, ще изкарат много повече, отколкото, ако очакват на себе си. Направете опит, за да се убедите в думите ми. (6/стр. 116-117)

— Как ще влезем в Царството Божие? — Чрез усиlena работа извършена с Любов. Помнете: В тялото, в мозъка се крият сили, които трябва да разработите... Всеки сам може да ги разкрие. Достатъчно е да употребявате по един час на ден за размишление върху велики духовни въпроси, за да прогледате. В който ден се отворят очите ви, ще пожелаете... да влезете в света на Истината и да станете разумни. (6/стр. 39)

Приложение и проявление на Божественото

Ако искаш да работиш, работи върху същественото, което Бог ти е дал. — Кое е същественото? — Това са твоята душа, твоят Дух, твоят ум и твоето сърце. От тази работа зависи твоето спасение. (7/стр. 240-241)

Отворете сърцето и ума си, душата и Духа си за великото в света. С други думи казано: Работете върху сърцето и ума си, върху душата и Духа си. Станете слуги на сърцето и ума си, на душата и Духа си. Няма по-велико нещо от това. Който се научи да служи на своето сърце и ум, на своята душа и Дух, той се е научил да служи на Бога. Това е велика наука. Казано е в Писанието: „Да възлюбиш Господа с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си душа и с всичката си сила.” Това предстои на всички: Да слугуваме на сърцето, на ума, на душата и на Духа си. И тогава, като дойде Господ, да ни даде власт и сила да подчиним на себе си всичко онова, което ни е спъвало. (29/стр. 159)

Работете за въдворяване Царството Божие на земята. Само така Духът Божи ще работи във вас... Никой не може да намери благото на земята, докато не е работил за идване на Царството Божие в него.

(12/стр. 72)

Каквото правиш отвън, същото става и вътре. Като очистиш мочурлака тук, очистиш мочурлака вътре в теб. Някой ще ви попита: „Защо работите при този извор? Държавата трябва да чисти чешмите.” Той не знае закона. Ние сме държавата. Земята е Господна!

(10/стр. 79)

Съвременните хора са в положението на ученици и те трябва да учат, да работят, да преобразят, да оживят окръжаващата среда. На всеки човек е дадена работа, която той неотклонно трябва да свърши. Не я ли свърши, той няма да получи Божието благословение.

(8/стр. 134)

„Силата на човека се заключава във вярата му в Божествения порядък. Защо Бог се отдалечава от нас? — За да ни даде възможност да приложим Божествените закони. Докато е близо до нас, ние няма да направим нищо. Външно Той се отдалечава от нас, за да не ни смущава, а вътрешно Той влиза в нас и ни насърчава. Като знаете това, не се страхувайте, нито се обезсърчавайте. Бог не може да ви изостави. Докато е при майка си, детето не се учи. Цял ден то обикаля около нея, държи се за полата ѝ, не мисли за нищо. Щом замине майката, детето започва да плаче и да се вайка, че не може без нея. Казвам на детето: Не плачи, но започни да учиш, да рисуваш и свириш. Един ден, като се върне майката, то трябва да я зарадва, да ѝ каже, как-

во е научило. Колкото повече неща е научило, толкова по-добре е разбрало смисъла на живота. (29/стр. 107-108)

...Човекът... Щом Божественото в него се пробуди, той трябва да работи върху себе си, да го задържи. И светията, и ученият и обикновеният човек трябва да работят, да дадат ход на Божественото в себе си, да не ги напуща. Светията трябва да работи, да увеличава своята святост. Ученият трябва да работи, да увеличава своята ученост. Обикновеният човек трябва да работи, да стане необикновен. (4/стр. 117)

...Като ученици от вас се иска работа, която облагодарява сърцето; труд, който укрепява ума и постоянство, което калява волята. При това положение, ученикът ще може да възприеме Истината, която Учителят му преподава. Който не постъпва по този начин, той не може да възприеме Истината. Щом не възприема Истината, той се осакатява, става инвалид. (8/стр. 268)

Обръщам се към всички млади и стари, към тия, които са започнали, както и към тия, които не са започнали, и казвам: Започнете да работите! ..Оставете Божественото да работи във вас и като се прояви, ... пожертвуйте вашето лично благо за Божественото в себе си. (8/стр. 42)

Какво се иска от човека? — Да се повдига всеки ден, като съзнава, че Бог работи в него. Когато Бог се качва нагоре, ти ще слизаш долу, там да работиш. Когато Бог слиза, ти ще се качваш горе да работиш. Така работи Любовта. Като знаеш това, приложи учението на Любовта в живота си. (6/стр. 16)

Човек има трима господари, пред които трябва да се явява всяка сутрин. Първият господар е Бог — ще минеш през Божествения свят. Вторият господар са ангелите — ангелският сват. Третият господар са хората — човешкият свят. Като минеш през трите свята, т.е. през света на мислите, чувствата и постъпките — през трите господари — тогава ще почнеш работа. (23/стр. 155)

Всяка работа, която е изпълнена с Любов, Мъдрост и Истина, започва добре и свършва добре. Ако започва само с Любов, а без Мъдрост и Истина, не е започнала, както трябва. Не пренебрегвай нито една от добродетелите в своята работа. Това значи да започнеш с Божественото. Основа на живота и начало на всяка работа са добродетелите. Без тях нищо не се постига. (7/стр. 279)

Днес от всички се иска приложение. Колкото малко да сте разбрали, приложете го. Не е достатъчно да знаете кои са добри и възвишени мисли, но трябва да

ги приложите. Като приложите знанието си, вие сами ще разберете, че животът на земята има велико предназначение. (4/стр. 117)

Пазете едно правило: Използвайте и най-малките случаи, най-малките подбуди, най-малките мисли, които ви идват. Защото всички хора имат желание да се проявят в големи подтици, да направят големи неща. И то ще дойде някога, но всички тези големи неща ще дойдат, ако човек е използвал малките възможности. В малките условия и възможности трябва най-първо да се прояви човек; който не се е проявил в тях, и в големите не може да се прояви. (10/стр. 60)

Всички хора, които не реализират своите мисли и чувства, причиняват големи пакости на човечеството. Приложи най-малкото! Иначе ще направиш пустиня в себе си. Посей най-малкото семенце, тури го в действие в себе си. Каквото добро намислиш, приложи го без отлагане. Отлагаш ли, ти сам си създаваш нещастие. (19/стр. 266-267)

Когато възприемете една идея, не я задържайте в ума си, но асимилирайте я... Обработете я и я пратете в света, да се използва от всички. (6/стр. 95)

Закон е: Всеки ден проявявай вложеното в твоята душа. Дойде ти една добра мисъл, едно добро желание,

не го отлагай. Щом е Божествено, трябва да се реализира. (7/стр. 195)

Дойде ли в ума ти една Божествена мисъл, приложи я веднага. Какво ще стане по-нататък, не мисли. Сей Божественото семе всеки момент. Давай ход на Божественото в себе си. (30/стр. 30)

Това, което съм говорил и което сега говоря са семена. Посяхте ли ги? Какво сте посяли в центъра на милосърдието, вярата и надеждата? Какво сте посяли в съзнанието си за право и криво? Какво сте посяли в центъра на приятелството? В човешкия мозък има много центрове или области, в които трябва да се сеят най-хубави семена. (7/стр. 336)

Ето, толкова години вече проповядвам..., но никой още не е направил опит да приложи това учение... На всекиго казвам: Сей! Каквото посееш тая година, това ще излезе... Това, което посееете, ще ви ползува не само в материално отношение, но и в духовно. (6/стр. 105)

Ние седим някой път и мислим, че Господ не ни обича. Тези хора, които Бог обича повече, работят повече, а пък тези, които обича по-малко, работят по-малко... Така седи онзи Великият закон на Битието!

(5/стр. 150)

Мнозина изискват от живота или природата всичко. Те очакват всичко наготово. Други пък работят, правят усилия и по този начин предразполагат природата да им даде това, което са заслужили. Първите седят на едно място, нищо не работят, никакви усилия не правят, а след това се чудят защо нещата не стават тъй, както ги желаят. Те постъпват според разбиранията на турците, които казват: „Ако е късмет, при краката ми да дойде!” Правило е: всеки сам да се стреми да постигне своите копнежи и идеали. (2/стр. 146)

Да седиш и да се страхуваш, че можеш да сгрешиш — то е неразбиране на живота. Ти щом намислиш нещо, направи го. Защото, макар и да не можеш да го направиш както трябва, все таки ще придобиеш повече, отколкото ако не се упражняваш... Та по-добре е да направим погрешки и да научим нещо, отколкото да не направим погрешки и нищо да не научим. (5/стр. 179)

...Божественото учение има приложение в живота и то трябва да се приложи... Трябва да работите за Бога. Има три начина, по които може да се работи. Например аз пиша една книга. За кого я пиша? — Мога да я пиша за себе си; мога да я пиша за някой човек, когото обичам и най-после мога да я пиша за Бога. Когато пиша книгата за Бога, това е правилното разрешение на въпроса. В този случай аз ще взема второто

място, ще имам вътрешна връзка с Бога. Ако пиша книгата за този, когото обичам, тогава аз ще бъда вътрешната връзка между Бога и него. В този случай аз съм третото лице. И тогава стихът: „Да възлюбиш Господа Бога твоего с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичкия си Дух и с всичката си душа и сила, а ближния си като себе си” — представлява два противоположни полюса на живота. Ако човек не разбира тия два закона, Божията Любов не може да се приложи на земята. Кой може да приложи Любовта към Бога на земята? Аз, човекът, който обичам, мога да стана връзка във Великия Божи закон. И ако мога да направя тази връзка, ...тогава аз ще имам на своя страна и ангелите, и светиите, и праведните, и добрите хора, и всички ученици. Всички тия хора ще ми изпращат всяка сутрин по една светла, чиста мисъл, която ще внесе в душата ми радост и веселие. (20/стр. 405-406)

Работете с ония сили и възможности, които са вложени във вашия организъм. Те представят кръга на вашата дейтелност. Вън от този кръг вие не можете да излезете. Достатъчно е за вас да използвате силите на вашия организъм, като реактиви за извършване на ред вътрешни, алхимически реакции. Работете с възможностите на живите клетки в своя организъм, за да събудите мъртвите клетки. Ползувайте се от лъчите на животворното слънце, което събужда всичко мъртво, а на живото дава подтик за работа.

(8/стр. 143-144)

Ти ще се бориш, ще работиш, докато намериш Учителя си. Кой Учител? Аз не искам да ви поставя в противоречие, ще ви кажа кой Учител. Вие ще намерите не самозвания си учител, но Онзи, Когото Бог е поставил за вас от вековете. Той е този Ешуа, Който съдържа в себе си тези формативни, позитивни, козативни и воативни сили. Това, тъй казано, нищо не значи, но да ви го преведа на български. Това значи: силите, от които всичко произтича; силите, които всичко съграждат и хармонизират; силите, които всичко държат и запазват, без да се изменят. (22/стр. 40)

От Бога е животът, знанието, светлината, свободата, но от човека зависи приложението на това, което му се дава. (8/стр. 224)

Когато казваме, че човек трябва да бъде добър, музикален, умен, религиозен, разбираме даденото, т.е. онова, което е вложено в него. Реалността е даденото, вложеното в човека. Тя трябва само да се изяви навън. (7/стр. 125)

Всички се оплакват, че сте бедни. Не е вярно това. От мое гледище няма бедни хора на земята. — Искам да бъда добър. Няма лоши хора на земята. Ако отсега нататък бъдете добри, вашата работа е изгубена. — Ама искам да бъда умен. — Ти си умен, добър, но трябва да проявиш доброто и разумността си. —

Искам да бъда силен. — Ти си силен, но трябва да проявиш силата си. Всичко, което е вложено във вас трябва да се прояви. Ако не го проявите, вие носите отговорност. (7/стр. 61-62)

Човек търси приятел, за да даде място на Господа, да се прояви. Човек се жени, за да даде място на Господа, да Му даде възможност да се прояви. Хората се обединяват в общества, в държави, за да дадат възможност на Господа, да се прояви между тях. Някой човек става музикант с единствената цел да даде възможност на Великия да се прояви чрез него. При това положение и приятелството, и женитбата, и обществата, и държавите, и музиката, и поезията, и художеството, и науката имат смисъл. (4/стр. 21)

Бог е, Който работи в човека, желанието е от Него. Бог е във вашите желания. Значи, когато човек желае нещо хубаво, красиво, Бог е, Който събужда това желание. Слушайте Господа, за да се прояви Той в малките подтици вътре у вас. (10/стр. 59-60)

Какво означава знанието?... Като ора нивата, това е знание. Щом посея нивата знанието ми се свършва. — Защо? — Защото аз зная вече, какво тя може да роди. Аз оставям нивата на Господа, Той да завърши работата. До посяването работата беше моя. Оттук нататък умът ми вече не стига. Работата, която не раз-

бирам, предоставям на Господа. По-нататък аз вярвам в добрия резултат. Обръщам се към Господа с думите: Господи, ако Ти не вземеш участие в моята работа, аз ще фалирам. Като ме види, че се моля, Господ казва: Аз ще свърша тази работа. След известно време житото започва да расте, цъфти и връзва. (12/стр. 22)

Бъдете верни на Любовта, в която няма никаква промяна. Започнеш ли в нейно име да работиш, не се отказвай, докато не видиш резултат. Като посееш нивата и се умориш, почини си и пак продължи. Когато ти почиваш, Бог работи. В това време наблюдавай как Бог работи върху твоята нива. Работи, почивай и в свободното си време размишлявай. (6/стр. 15-16)

Приложете Божията Любов в живота си, да видите нейните резултати. Казвам: това е един опит, който непременно трябва да направите. Докато не направите опита и видите резултата, нищо не говорете за него. Докато сте бременни, не отваряйте утробата си да показвате какво сте заченали... Щом детето се роди, радвайте се, че се е създал живот, че се е явило нещо хубаво на света. Обаче, докато сте бременни, крийте се, защото от идеята, която родите, зависи бъдещият ви живот. (2/стр. 38)

Писанието казва: „Да възлюбиш Бога Господа своего с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си

сила, с всичката си душа.” По четири неща трябва да възлюбиш Господа. Четири неща има, за да бъде постижимо онова, което ние желаем. Щом човек обича Господа с всичкия си ум, с всичкото си сърце, с всичката си сила и с всичката си душа, всичко онова, което желае, е постижимо. Няма да има никакво изключение. Всичко може да се постигне. Няма да искаш нещата да се постигнат изведнъж. Ти ще посееш едно семе с всичката си любов, която сърцето ти има към Бога, с всичкия си ум, с всичката си сила, и с всичката си душа. Туй семе ще го оставиш на законите на природата. И то ще ти даде онзи плод, който ти очакваш.

(35/стр. 113-114)

Никой не може да извърши една работа по Бога, докато уповава само на себе си. Когато работиш нещо, кажи: Господи, помогни ми да свърша работата си тъй, както Ти разбираш! Всяка работа, която Бог върши е много добра. След това кажи: Господи сега пък аз в Тебе ще свърша своята работа. И като върша своята работа в Тебе, Ти ще се произнесеш за нея. Когато свърша своята работа, аз сам не се произнасям за нея, но оставям Бог първо да се произнесе. Щом дойде въпрос до Божиите работи, аз имам само едно мнение..., че Божиите работи са всякога добри... Само разумното, Божественото начало в човека може да се произнася за Божиите работи. За човешките работи пък Бог се произнася. (8/стр. 12-13)

Българите наричат Бога „Всевишний”, аз Го наричам „Скришни”. Той е Бог на Любовта. И всички работи, които се вършат на „скришно”, са работи, които успяват. И съвременната окултна наука говори тъй. „Искаш ли да направиш една работа, трябва да я направиш на скришно”, т.е. с Бога, а ние сме изопачили нещата, вършим работите си сами. Не, с Бога върши работата си! Хората мислят, че като направим една работа сами без Бога, ще се качат на небето. Не, под думата „скришно” се подразбира с Бога. Тогава ще се качиш на небето, тогава ще бъдеш на скришно място.

(22/стр. 221-222)

Гледам веднъж една сестра, носи тежка стомна с вода, често спира да си почива. Настигнах я, лекичко подхванах стомната. Даже не усети, и когато изкачи баира, се сепна. Казах ѝ: Има един начин, по който тази стомна може да стане лека и лесно да я носиш. Кажи си: „Господ и аз носим тази стомна.” Това се отнася и за всяка друга работа, която вършиш. Когато правиш нещо, кажи си: „Господ и аз ще го направим.” И тогава ще успееш. (10/стр. 70)

Сега, въпросът е да станете като малките деца. Като кои деца? Като глупавите деца ли? — Не, като разумните деца. Майката, запример, казва на своето разумно дете: хайде, мама, вземи тази стомничка! — Сега, мамо — скача, взима стомничката и отива за во-

да. ...Като казвам, че всички трябва да ходите за вода, не значи, че ако отида да донеса една стомна вода, ще стана по-добър, но аз като съм свършил два факултета, ако отида за вода с онова дълбоко убеждение, с онова смирение като у малките деца, то като донеса стомната с вода, в мене ще дойде една нова свещена идея, която ще влезе във водата. Че как мислите? Тия свещени идеи могат да влизат в стомните! И който пие от тази стомна, ще възприеме една от тия свещени идеи. Аз ще отида някой ден да донеса една стомна вода и вие, като пиете от нея, ще видите, какви нови идеи ще влязат във вас. Ако вие ме заставите да сторя това, аз няма да отида, но ако направя това нещо с дълбокото убеждение, че трябва да донеса вода, като пиете от тази вода, ще видите какви нови идеи, какви нови убеждения ще почерпите от нея. Трябва да направя това нещо и аз, но как? — С онова дълбоко вътрешно убеждение, че като носят всички вода и аз да донеса. У мене трябва да дойде онова непринудено желание, онзи дълбок свещен подтик, да донеса една стомна вода. (24/стр. 65-66)

Божественото учение седи в следното: да оставим Бога да работи в нашето съзнание и Бог да ни остави да работим в Него. В какво седи новото учение? — Бог да работи в мене и аз да работя в Него. Как ще разберете това? Като го опитате. Вие не можете да определите какво е новото учение докато не го опи-

тате... В Божественото учение опитът е непреривен, без прекъсване. Божественото се проявява непреривно. (8/стр. 26)

Един от великите закони на Битието изисква от човека или да гради, или да създава. Този е начинът, по който човек може да даде ход на Божественото начало в себе си и да изпълни предназначението, което природата му е определила. (2/стр. 70)

ПРЕКЛОНЕНИЕ ПРЕД МЪДРОСТТА

Велика е книгата на живота, велик е нейният език. Всяка тревича, всяка бубулечица е буква на този език.
(2/стр. 17)

Няма по-велико нещо за човека от това, да чувства Божията Мъдрост. — Да съм като Бога!... Не е нужно да бъдеш като Бога. Достатъчно е да чувстваш Неговата Мъдрост, да се радваш на това, което Той е създал. Всичко, направено от Бога, е за тебе. Бъдещето е на твое разположение. (18/стр. 325)

Светлината е резултат на Божията мисъл. Следователно, ако имаме светлина в себе си, тя произтича от факта, че сме в съгласие с Първичната мисъл, с Божията мисъл, която функционира навсякъде в природата. И когато пристъпвате към природата, няма да си играете с нея, но към всеки акт, който предприемате, ще пристъпвате с едно свещено страхопочитание. (20/стр. 104)

Бог, Който е създал света, има своя план и знае, какво ще стане с всеки човек. Той е точно определил пътя на всеки едного. — Бог с мене ли ще се занима-

ва? — Той ще се занимава с тебе, както се е занимавал много пъти досега. Той е начертал вече твоя път, затова, каквото и да се случи, не се съмнявай, върви в тоя път и вярвай, че Божественият план ще се приложи така, както е начертан. (4/стр. 27)

Благодарете на оная велика Мъдрост, която съществува. Благодарете на великото благо в света. Защото онова, което Бог е приготвил за вас, които ме слушате, нито ухо е чуло, нито око е видяло, нито на сърцето на човека е дохождало за великите блага, които Бог е приготвил. (39/стр. 631)

Трябва една специална школа. Аз не мога да ви разправам, има неща свещени, които се опорочават. Ти казваш: „Господ трябва да ми помогне.” Така не се говори. Това е ропот. Издържай и при най-лошите условия. Щом те обича Господ, Той има нещо предвид. Той нещо е оставил за Тебе. И ако Той не ти дава това благо, което искаш, то е за да ти даде нещо по-хубаво, отколкото това, което очакваш. И Писанието казва: „Нито ухо е чуло, нито око е видяло, което Бог е приготвил за онези, които Го любят”.

(36/стр. 36)

Бог е промислил, а ние търсим сега Той да промишлява. Трябва правилно разбиране. Хората казват: „Какво ще стане с нас?” Ами птичките в гората, ри-

бите в реката, червеите в пръстта? Щом Бог обръща внимание на всички тях, ще обърне внимание и на теб. Хубостта на живота е в това да знае човек, че има Някой, Който мисли за него. Какви ли не прекеждия не преминават през главата на човека! Ако Бог не пази човека, той не би устоял. От Господа всичко е предвидено. Онази сила, която е създала цялата вселена, не е оставила човечеството само. Има един закон, който работи, но не така, както ние мислим. На всяка стъпка има Промисъл, но хората не виждат. Не с човешките усилия стават нещата. Тези морета, океани и пр. все с човешки усилия ли станаха? Бог създаде света, за да се задоволим. Хората вървят по старому и не оставят Божествения Промисъл да се проявява. (46/стр. 252)

И до днес вие съжалявате, че сте излезли от рая. Нещастие е, че сте излезли оттам, но богатата, които имате сега — благото на Божията Любов, която се проявява към вас — се дължи на онова нещастие, което ви сполетя в рая. Но вие все още питате защо Господ допусна тези работи; да, Господ не ги причини, но ги допусна, за да придобиете нещо. За ваше добро е! (46/стр. 256)

...Ние мислим, че всичко това, което имаме в този живот, е максимата на живота. Не, това е едно временно, преходно състояние на нещата. Ние не знаем разнообразните Божии пътища, които Великата Божия Мъдрост е предвидила и начертала. Че днес сме

така създадени, в съзнанието на Бога, според Неговия Велик план, това е в реда на нещата. (20/стр. 185-186)

Всички тези престъпления как ги търпи Бог? Има една велика тайна: в ада не живеят така, както Бог иска, но светът е направен така, че както и да живеят, всичко се превръща на добро. Там е непостижимата Божия Мъдрост, че Той всичко превръща на добро. И не спира престъпниците да вършат престъпления, и не спира войните, защото иска да остави хората свободни и те по свобода да дойдат до доброто. (46/стр. 255)

Всички страдания — индивидуални, обществени, народни и общочовешки — носят в себе си зародиша на Любовта. Страдания се дават на всички ученици, които вървят по пътя на Мъдростта. ...Единственият грях се заключава в това, че спираме действието на Божията Любов и пречим на Божествения живот да се оформи в стройна система. От Божествено гледище, много злини носят благо за човека. Бог, Който е всемъдър, ни лишава от ненужни страдания. Привидно това лишение е зло за нас, но като вникнем в него виждаме, че по-добре е да се лишим от едно благо, в което се крият условия за бъдещи страдания. (4/стр. 147)

Аз ублажавам всеки човек, бит от Господа или от някой мъдрец, защото така се намагнетисва. Всеки, който е бит от Господа, става гений и светия. Блажен е

тоя народ, върху който Божията тояга се вдига и слава. Тоя бой ще създаде всички добродетели. (4/стр. 149)

Търсете единството в природата, както и единството в живота. Когато го намериш, няма да питаш защо се насърчаваш и защо се обезсърчаваш; защо си в тъмнина и защо — в светлина. Щом дойдеш до единството, няма вече роптание. Когато Бог те обръзва с ножчето си, няма да роптаеш. Във всичко, което става в живота, ти ще виждаш добрата страна. Разумната ръка на Бога работи във всички прояви на живота. Божият Промисъл работи навсякъде. Не мисли, че Отец, Който те обръзва, ти причинява зло. Закон е: „Всичко, което се случва на онези, които любят Бога, ще се превърне на добро.” (7/стр. 93)

Господ... Няма по-велик, по-благ и по-добър от Него. Всички ще се убедите в думите ми. Какъв е Бог, няма да Го описвам. Когато преживеете тоя велик момент, да възприемете живата Мъдрост в себе си и разрешите правилно всички отношения, тогава ще разберете, Кой и Какъв е живият Господ. (4/стр. 216)

Отношението на човешката душа към Бога се определя по вътрешен път. Никой не може да научи това отвън. Ако рече някой да те учи как да любиш, нищо няма да научиш. Любовта сама учи хората. Казано е в Писанието: „Духът ще ни научи на всич-

ко”. Това, което научиш от Бога, е най-великата наука, най-великото знание. Това, което научиш от Любовта, то остава за цялата вечност. (28/стр. 223)

Защо трябва да имаме любов към Мъдростта? — За да дойде светлината. Без любов към Мъдростта, светлината не може да дойде. (14/стр. 101)

Ценете малките неща и радвайте се на тях. Видиш една малка пеперуда, обърни се към Господа с думите: Господи, благослови я! Видиш едно дърво, помоли се за него, Бог да го благослови. Видиш един извор, пожелай и той да се благослови. Срещнеш едно малко дете, пожелай и то да се благослови. Най-после помоли се, Бог да благослови и тебе. Бъди доволен и благодарен за всичко, както пеперудката е доволна.

„Блажени нищите духом”. Блажени нищите духом, които се учат от пеперудите. Блажени нищите духом, които се учат от изворите. Блажени нищите духом, които се учат от плодните дървета. Блажени нищите духом, които се учат от скъпоценните камъни. Блажени нищите духом, които се учат от златото. — Кое е главното свойство на златото? — Не се окислява. То е устойчиво. ...Златото се радва на онова, което съдържа в себе си. И ние трябва да се радваме на богатата, които са вложени в нас, както и на богатата, вложени в нашите близки. Вие още не сте съзнали, колко много блага ви е дал Бог. (28/стр. 224-225)

Ще правиш това, което ще те задоволи. Днес ходиш гол — не си доволен; облечен си — пак не си доволен. Учен си — не си доволен; невежа си — пак си недоволен. Силен си — не си доволен; слаб си — още по-зле. Ако си добър — зле е; ако не си добър — още по-зле. Какво трябва да правиш тогава? Ако съм на ваше място, ето как бих постъпвал: за своето добро няма да мисля; ще мисля за доброто в Господа и на него ще се радвам. Няма да се отделям от Бога. Какво съм аз, няма да правя въпрос за това. Ще се радвам на величието на Бога, на Неговата Мъдрост, на всичко, което Той е създал. Така именно ще поддържам своето вътрешно равновесие. Ако започна да разсъждавам за Бога, че е велик, всемогъщ и се сравнявам с Него, Той ще ме изостави. Аз нямам право да се питам, какво мога да създам. Бог е създал всичко. Аз трябва да изучавам това, което Той е създал. (18/стр. 325-326)

Аз се радвам на всичко, създадено от Бога. Похубаво нещо от това не може да се създаде. На мене предстои да изучавам законите на живота и да се върна там, дето Бог ме е поставил. Оттам ще продължа своя живот. (18/стр. 326)

СВЕЩЕНАТА СИЛА НА МОЛИТВАТА

Какво е молитвата

Молитвата... представлява велико почитание и уважение, велика Любов, която трябва да имаме към онази Първична причина, която ни е дала живот.

(20/стр. 115)

Да се молиш, това значи да обърнеш ума, сърцето, душата и Духа си към Оня Източник на живота, от Който си излязъл. (26/стр. 10)

Молитвата е връзка и Любовта може да дойде в света само по пътя на тази връзка... Молитвата не седи във външно четене и шепнене на молитви, но целият ни живот трябва да се превърне във вътрешна молитва, да приготвим условия за идване на Любовта в нас.

(20/стр. 236)

Молитвата е непреривно стремление да работим заедно с Бога. Тогава нашите интереси и интересите на Бога ще бъдат едни и същи. (20/стр. 128)

Молитвата е най-силният акт в човешкия живот. Тя концентрира човешката мисъл, човешките чувства и човешката воля в едно. Тая молитва е мощна, тя върши чудеса. (6/стр. 133)

Съвременните хора се молят, но молитвата им няма резултат. Защо? Те още не са се научили да се молят, както трябва. Истинската молитва подразбира събуждане на подсъзнанието и свръхсъзнанието в човека, т.е. събуждане на Божественото в него. И тогава, за каквото се моли и интересува човек, за това и Бог ще се интересува. (1/стр. 46)

Когато човек иска да се самоопредели, т.е. да покаже, че се моли, той проявява мисъл, чувство и действие. Ако в молитвата не участва мисъл, чувство и действие, тя не е истинска. (6/стр. 129)

„Кога се молиш.” Това значи да се самоопределиш в идеите си... Молитвата е нищо друго, освен дълбоко желание на човешката душа да постигне нещо. За реализиране на това желание се иска участието на ума, на сърцето и на волята. Дето умът, сърцето и волята се съединяват, там молитвата се реализира. (6/стр. 126)

Молитвата не става по заповед. Да мислиш, че можеш да се молиш по заповед, това значи да се самоизлъгваш. Молитвата е свободно действие на човешкия Дух и на човешката душа. (6/стр. 129)

Каже ли вярващият, че не може да се моли, защото е болен, неразположен или зает с важна работа, вратата му не е силна. Молитвата представя процес на хранене... Следователно, както болният, неразположеният и работещият ядат, така човек трябва да се моли при всички условия. (30/стр. 78)

Казвам: Ако съвременните хора не знаеха да се молят, те биха изгубили и онова малкото, което до днес са запазили. Всичко хубаво, всичко велико и красиво, което са запазили, се дължи на молитвения дух, който работи в душите им... Благодарение на молитвата ние ставаме проводници на възвишени сили и благородни средства, чрез които се крепи целият човешки род. Душата има нужда от вътрешна, духовна храна, която може да се достави само чрез молитвата. (26/стр. 12)

Малко хора се молят както трябва. Някой се моли по няколко пъти на ден и мисли, че молитвата му е приета. Молиш се, но молитвата ти трябва да даде плод. Ти трябва да си посял едно семе, но плод нямаш. Минали са вече три-четири години и семката не е израсла. Да посееш едно семе, това значи да израс- те, да цъфне, да даде плод и да опиташ плода му. Щом не си опитал плода му, ти нито си посял семката, нито си я познал. И за човека се казва, че по плода му ще се познае. Плодът на човека са неговите дела. (28/стр. 184)

Как да се молим

Във време на молитва да чувствувате Любов към Бога, да се постигне сливане и преливане. (10/стр. 92-93)

За да има сливане и преливане между нас и Бога, трябва да имаме Любов към Бога. Иначе, колкото и да се молим, без Любов към Бога, няма да има резултат, понеже няма да има сливане и преливане между нас и Бога... А без сливане и преливане между теб и Бога не може да има никакъв растеж, не можеш да получиш много нещо от Бога. (22/стр. 92-93)

Казвате: „Накъде трябва да се обръщаме, като се молим?“ Едно трябва да знаете: молитвата не търпи никакви правила, никакви ограничения. Когато човек се моли както трябва, той винаги е обърнат към Бога. Вие не можете да се молите, ако не сте обърнати към Бога. Ако се молите на Бога, а мислите за някой човек, бил той ваш приятел, ваша майка или ваш баща, вие се молите на него. Ако се молите на Бога, а мислите за парите си, за къщата си, на тях се молите. Ако се молите на Бога, а мислите за някой светия, молите се на светията, а не на Бога. Искате ли молитвата ви да бъде приета от Бога, мисълта ви трябва да бъде насочена изключително към Него. Във време

на молитва умът ви трябва да бъде свободен от всякакви странични мисли. (26/стр. 15)

Да се молиш, това означава да забравиш окръжаващата среда, да не се интересуваш от това, което става около тебе. Някой се почесал, ти си го видял; някой се закашлял, ти си го чул. Като се молиш, трябва да бъдеш сляп и глух за външните неща. Ако те интересуват външните неща, ти ще ги възприемеш чрез ума си и ще ги принесеш в невидимия свят. Там нямат нужда от човешки образи. Умът трябва да бъде чист. Само онова ще отиде при Бога, което обхваща напълно съзнанието ти. (29/стр. 313)

...Молитвата е най-важната работа в живота. Що се отнася до това как да се молите, туй е лична работа, която всеки сам трябва да научи. Ако аз ви науча да се молите, вие ще чувате само едно ехо, което най-после ще ви дотегне и ще се откажете от молитвата. Тя има смисъл само тогава, когато излиза от дълбочината на душата. (26/стр. 13-14)

Единственото нещо, на което не мога да ви науча, е да се молите. Аз никога не си позволявам да уча някого как да се моли. Защо? — Според мене молитвата е най-свещеният акт, който е достояние само на душата. (26/стр. 13)

Живият Господ казва, че светът не се нуждае от сегашните молитви на хората. Той казва, че молитвата трябва да излиза от сърцата. Вие не знаете, каква промяна може да стане с вас. Каквото става с гъсеницата, това ще стане и с вас. Като наблюдавате, какви промени стават във вас, вие ще се уверите в моите думи. Каквото стане, ще бъде за ваше благословение. (6/стр. 240)

Някой пита: защо е скръбта? — За да се молиш. За да се молиш, за да не бъде опетнена твоята молитва, трябва да имаш такава голяма скръб, душата ти да бъде тъй разтърсена, че ти да почувствуваш дълбоко, вътрешно желание да се молиш в тайно, никой да не те види и да кажеш на Господа: „Ауменъ! Господи, обичам Те за всички добрини, които Си направил заради мен от толкова хиляди и милиони години. Благодаря Ти за всички милости, за всички блага, с които Си ме обсипвал и ограждал”. (22/стр. 62)

Някой казва: аз трябва да се науча да се моля. Да, ще се молиш, но затова трябва да научиш Свещения език на молитвата. Само една Свещена дума е останала от молитвата — „аминъ”... Какво означава тази дума? Тя е Свещена дума, останала от една възвишена култура. Всички казват „амин”, „да бъде така”. Само тази Свещена дума е останала от Свещения език. И сега трябва да се повърнем назад, да възстановим всички Свещени думи на този Свещен език, да разберем

как са започнали нещата и тогава ние ще бъдем послушни към Бога. (22/стр. 60)

...Хората не трябва да те знаят, да те виждат като се молиш... Светът не трябва да знае, когато се молим. (22/стр. 51)

Христос казва: „Като се молиш, влез в скришната си стаичка.” Тая стаичка е една гатанка, още неразрешена. И философи, и учени са мислили и мислят върху тая гатанка, но не са я разрешили. Казано е просто и ясно: „Влез в скришната си стаичка, дето човешки крак не е стъпвал. Там само ангелите живеят. И като влезеш вътре, помоли се Отцу твоему, Който вижда в тайно.” Като влезеш в тая стаичка ще разбереш, какво нещо е Господ... Това, което пожелаєте в тайно, Бог ще ви го въздаде наяве. (6/стр. 138)

„Влез в скришната си стаичка.” — Коя е тая стаичка? — Тя е единственото неопетнено място в човешкия свят. Тя е най-чистото място, дето човешко око не е проникнало, нито човешко желание се е проявило, нито човешка воля е действувала. Човешката душа влиза в това девствено място и оттам отправя молбата си към своя Отец. Казвате: Не можем ли да се молим в църква, вкъщи някъде или на улицата? — Не можеш, ще се молиш само в скришната си стаичка... Скришната стаичка е вътре в тебе. Бог е определил

това място със закон, който има отношение към бъдещето, което е светло и велико. (6/стр. 129)

Хвърлиш ли от себе си всички човешки философии и уповаеш на Бога, Той ще ти помогне. Колкото по-голяма е вярата ти, толкова по-скоро иде помощта. Бог помага на слаби, на болни, на уморени. В Любавта на човека към Бога всички болести изчезват: и външни, и вътрешни. (6/стр. 8)

...Христос казва: „Всичко, каквото поискате, ще ви бъде”. И ако не получавате, значи зле просите. А зле просите, когато не мислите право. Като мислите право, тогава ще станат нещата. А пък като не мислим право и искаме неща, които не са прави, тогава няма да станат. Всичко, каквото намисли Бог, ще стане. И ти, каквото си намислил, ще стане, ако имаш права мисъл. (46/стр. 201)

Молитвата е хубаво нещо. Тя е едно мистично, особено състояние на душата. Няма по-хубаво състояние от това и никога не трябва да дотяга на човека. Тя не трябва да бъде еднообразна, а разнообразна. Човек трябва да се моли и за другите. Да се моли човек, това е една привилегия. Молитвата е дишане на душата. При нея става пречистване на мислите и на кръвта. Едно правило: когато човек се моли с известни молитви, всеки път трябва да прибавя и от себе си нещо. (46/стр. 211)

И тъй, молите ли се, образът на Бога трябва да стои в ума ви. Никакъв друг образ! Ще кажете: „Ние не знаем какъв е образът на Бога.” Не, вие знаете този образ, но сега трябва само да си го възстановите. Има един момент в живота, когато всички същества, от най-малките до най-големите, отправят ума си към Бога. В такъв случай мистичната страна на молитвата се заключава в това да схване човек този момент, да се присъедини към общата молитва и да каже: „Отправлям ума, сърцето, душата и Духа си към Този, към Когото всички се отправят в този момент.” При това всеки ще отправи мисъл, съответна на неговото развитие. Бог ще отговори на тая колективна молитва като изпрати всекиму толкова светлина, колкото му е необходима.

(26/стр. 15)

...Когато се моли човек, ...в молитвата му не трябва да има излишни думи. При това, всяка дума трябва да има само едно значение. Ти ще се приближиш към Бога с онази голяма Любов, както се приближаваш към майка си, към баща си, когато искаш нещо от тях. Ти ще им разправиш всичко, каквото вършиш. Тогава вие ще получите помощта, от която се нуждаете. Вие ще се молите само за ония неща, които сами не можете да направите. (39/стр. 265)

И тъй, помнете следната Истина: няма по-велико нещо в живота на човека от молитвата. Каквото друго

и да ви казват хората, не забравяйте значението и необходимостта от молитвата, от общението с Бога. Нито знанието, нито Любовта, нито Мъдростта на земята са в състояние да се сравнят с молитвата, с общението на човека с Първата Причина. Силата на молитвата седи в това, като се моли човек, да впряга всичките си добродетели на работа. Молитвата, в която човек не впряга всичките си добродетели, не е истинска. Молитвата трябва да включва в себе си качествата на Любовта, на Мъдростта, на Истината, на Правдата, на Добродетелта, на милосърдието и на ред още добродетели. Отивате ли при Бога с такава молитва, вие ще мязате на дърво с узрели плодове. Види ли ви Бог така накичен, ще Му е приятно, че пред Него стои едно разумно дете, което знае да говори на възвишен, ангелски език. (26/стр. 12)

Ние разглеждаме молитвата като разговор с невидимия свят, като разговор с Бога. Да се молиш, значи да се учиш да говориш. Трябва да се говори. Днес ние страдаме, понеже не сме научили небесния, Божествения език. Не е достатъчно само да се моли човек, но молитвата трябва да представлява един израз, в който да взима участие целият човешки Дух, цялата му душа, целият човешки ум и цялото му сърце. В това, което човек иска от Бога, трябва да има само един вътрешен смисъл. Молиш ли се, кажи: „Господи, да бъде Твоята Воля! Аз ще приема на драго сърце всичко

онова, което иде от Твоята ръка и ще изпълня Волята Ти, без никакво престъпване на Твоя закон"... Такъв трябва да бъде новият път! Ако тръгнете по този път още от днес, ще забележите, че с вас ще стане велика промяна. Ще видите нова светлина, която ще се излее върху вас. В душата си ще почувствувате такъв мир и такава радост, каквито никога в живота си не сте имали. И животът ви само по този начин ще се осмисли. (20/стр. 67-68)

Някой ме запитва: „Ти как се молиш и кога се молиш?“ — Как се моля, не мога да ти кажа, но всякога се моля. Аз се моля и като ям, и като пия вода, и като чета, и като работя — всякога и навсякъде се моля. — „Не ти ли става тежко от толкова молене?“ — Напротив, по-леко ми става. Животът се заключава именно в молитвата. Престане ли човек да се моли и животът изчезва. Велико нещо е молитвата! Тя не се изразява чрез бърбрене, чрез шепнене на молитви. Като се научите да се молите, животът ви ще се осмисли. (26/стр. 13)

Казвам: Всеки човек може да се научи да се моли. Щом молитвата е в зависимост от добродетелите, човек трябва да постави доброто за основа на своя живот. Постигне ли това, той няма да забележи как способността му да се моли ще се яви като естествен резултат на живота. Тогава душата на човека ще цъф-

не като дърво с хиляди благоуханни цветове. Когато човек изпадне в молитвено разположение, зло не съществува в него. Той е разположен към всички. На всичко се радва, на всичко благодари. Като гледа как червеят пълзи, той се спира пред него, иска да му помогне с нещо. Като погледне към някое дърво, на което вятърът люлее листата, той изпитва разположение към него и пожелава да му помогне. Пред този човек всичко оживява. Той вижда навсякъде Божия Дух, Който работи и помага. Това събужда подтик в него и той да работи, да се освободи от ограничителните условия на живота. (26/стр. 13)

Когато се молим без Любов, нашата молитва остава без глас и без слушание. Когато Бог създал света, Той е дал общо благословение в света. Но, ако се молиш без Любов, твоята молитва няма да бъде чута. Ти ще се помолиш и ще оставиш Бога свободен — както Бог благоволява, така да направи. (13/стр. 271)

Молитвата, като метод за връзка с Бога

Най-добрият метод за влизане във връзка с невидимия свят е молитвата. (22/стр. 115)

Молитвата е Свещен акт, в който човешката душа взима участие. Молитвата има само един израз.

Тя не може да не се чуе, т.е. да не отиде до Бога. Щом е молитва, тя отива на мястото си. Кажете ли някой, че молитвата му не е приета, това показва, че неговата молитва не е истинска. Това е било някаква декламация. (31/стр. 196-197)

Ако някой мисли, че може и без молитва на този свят, той е на крив път. Не може без молитва. Само умрелите не се молят. Ония, които живеят във вечна тъмнина, също не се молят... Всеки, който е дошъл в света на светлината се моли, т.е. самоопределя се. Той е в непрекъсната връзка с Битието. Като знаем това, да не спъваме оня истински, естествен процес, който се извършва в нас. (6/стр. 128)

Молитвата е връзка, тя е пропуск. Аз наричам молитвата пропуск, понеже, ако след като станеш сутрин не се помолиш на Бога, всички ангели, които служат ревностно на Бога, няма да те пропуснат да влезеш в живота. Затова трябва да имаш пропуск. Като се молиш, ще ти отворят, ще те пуснат да влезеш в живота. Без молитва никъде няма да отидеш. Без молитва животът е затворен за тебе. Почнеш ли да се молиш, всяка врата ще се отвори пред тебе и ти ще излезеш нашироко. Щом се намерим в стеснено положение, ние се молим. Какво става, като се молим? Веднага вратата на живота се отваря широко и всички стеснителни за нас условия, всички стеснителни положения се изменят. (24/стр. 231)

Питаш: Де е Господ? — Ще Го намериш в страданията. Чрез тях ти ще разбереш какви трябва да бъдат отношенията ти към Бога. В първо време не ти е приятно. Молиш се, но нищо не разбираш и казваш: Господи, имам големи страдания, големи болки — не мога да спя. Като се молиш половин час, болката и страданието ти изчезват. Трябва ли да се съмняваш, че между молитвата и изчезването на болката има известно отношение? Само така ти ще разбереш, че Господ ти е обърнал внимание. (29/стр. 293)

Ако имате правилна идея за Бога, само като помислите за Него, ако сте болни, ще оздравеете, ако не разбирате нещо, ще го разберете, ако сте лишени от нещо, ще бъдете задоволени. (22/стр. 107)

Ти се молиш, но твоята молитва нищо не ти допринася. Едно нещо е да се молиш вън, т.е. вън от духовния свят, друго нещо е да се молиш в скришната си стаичка, т.е. в духовния свят. Малцина са влезли в скришната си стаичка. Който влезе в тая стаичка, става господар на себе си и възкръсва. — Кой човек не възкръсва? — Който не излиза от скришната си стаичка. Ще влезеш в скришната стаичка и ще излезеш вън. (6/стр. 137)

„Влез в скришната си стаичка.” Това значи, влез в мястото на самоопределянето. Тая стаичка подраз-

бира мястото, дето се организират човешките мисли и чувства. Да се молиш, това значи, да отпратиш своя доклад към оня велик Център, от Който си излязъл. — За какво ще дадеш доклад? — За работата, която си свършил. И в отговор на това, ще стане правилна обмяна между твоите мисли и чувства и тия на съществата от възвишения свят. (6/стр. 128)

Първото нещо, като дойде ученикът пред царските врати, ще го питат: знаеш ли да се молиш? Я прочети някоя молитва!... Като прочетеш „Добрата молитва”, с нея можеш да минеш навсякъде. Тя е един пропуск. Като кажеш: „Господи, Боже наш”, ще минеш през първата врата. Колкото предложения* има в нея, през толкова врати ще минеш. Някой казва: с всяка молитва може да минеш! Не, не е така. Аз съм виждал мнозина, които пишат молитви, те си мислят, че лесно може да се състави една молитва. Не, хубавите молитви в света са дадени от Бога, от Духа Божий. Те са Свещени молитви и никога не остаряват. Има някои молитви, които са дадени от хората, но те остаряват. Молитви, които са като пропуск, те са Свещените молитви. Една молитва, каквато е „Добрата молитва”, тъй както е дадена, Духът всеки ден я оживява. Тя се мени всеки ден. Добрата молитва не е една и съща. Запример в първото предложение: „Господи, Боже наш, Благ и Небесен Баща, Който си ни дал живот и здраве да Ти се радваме” — ако може да

*предложения — изречения

схванете Бога като свой Баща и да сте готови да се жертвувате заради Него като съзнавате, че Той ви е дал живот и здраве, да Му се радвате, знаете ли какво нещо е това? Широк свят ви се открива! И това е само в първия пасаж. Тия думи всеки ден все повече и повече ще оживяват за вас. (24/стр. 232-233)

Както Бог, Който ни е създал, не може да ни забрави, така и ние нямаме право да Го забравяме. Ако Той ни забрави, всичко е свършено с нас. Ако Той ни забрави, ние умираме; обаче, ако и ние Го забравим, пак умираме. Казвате: „Защо умираме?“ Ще ви докажа защо иде смъртта. Когато някой пита не може ли да живее без молитва, то е все едно да мисли, че може да живее без да диша. Щом човек се счита свободен, независим, нека се опита да спре дишането си само за един час. Спре ли дишането си за един час, той ще разбере каква е необходимостта от него. Ако дишането представя необходимост за човека, то мисълта му за Бога е хиляди пъти по-голяма необходимост. Колкото повече човек си спомня за Бога и Го държи в ума си, толкова е по-благороден... Значи искаме ли да бъдем благородни, ние трябва да си спомняме за Бога като същина, която протича през нас. Във всички положения на живота си — и в радости, и в скърби — ние трябва да си спомняме за Бога. Вън от Бога никакво възпитание, никакво благородство, никаква наука, никаква религия, никакво изкуство и занаят — нищо не съществува. (26/стр. 11)

Няма по-тържествен момент от този да отправим ума и сърцето си нагоре към Този, Който ни е дал всички блага. Ако работите по този начин непрекъснато в продължение на цяла година, вие ще бъдете през всичкото време радостни и весели и ще чувствувате присъствието на Бога. Във всички случаи на живота молитвата ще бъде в сила да ви помага. (26/стр. 14)

ЛЮБОВТА КАТО СВЕЩЕНА СТИХИЯ

Божествената Любов

Любовта, за която ви говоря, това е една велика сила, това е едно Свещено чувство — най-свещеното, най-мощното чувство, Божествено чувство, което твори в света, и пред което ангелите се прекланят с благоговение. Когато Бог заговори на някой човек, той става силен, мощен и никога не отпада. Любовта никога не отпада. Всички слънчеви системи могат за изгаснат, целият космос може да изчезне, всичко може да се измени, но чувството на Любовта остава за вечни времена и от него произтича всичко в света.

(22/стр. 370)

Първото проявление на Бога, това е Любовта — това вечното, неизменното... Любовта е първият лъч на Бога, за да покаже своята добрина на Любовта. Това, което излиза от Него, това е Любовта! Любовта носи живот, носи всичките блага. Ако един ден Бог не иска да се изяви, тогава Неговата Любов ще престане. Не че Любовта ще престане, но Той ще живее само за Себе Си. Но като казваме, че Бог е Любов, ние разбираме, че Бог живее не само за Себе Си, а живее и за

нас. Ние трябва да се радваме, че Бог се е проявил като Любов и живее заради нас. И щом Бог живее заради нас и ние ще живеем заради Него. Тъй трябва да се разбира! (13/стр. 63-64)

Ако искаш да придобиеш Любовта, ще пожелаеш светъл ум, добро сърце, широка душа и силен Дух. Само Любовта внася светлина в ума. Само Любовта внася мекота в сърцето. Само Любовта внася широта в душата и сила в Духа. (28/стр. 28)

Има едно нещо в света, което не се придобива. То е Любовта. Тя тече. Не се стремете да придобиете Любовта! Който се стреми да я придобие, тя се изгубва. Любовта е в основата на живота. И малката Любов, и голямата Любов, която влиза в сърцето, еднакво действат. (27/стр. 437)

Любовта не търпи никаква външна близост. Приближиш ли се до нея повече, отколкото трябва, ти сам си създаваш нещастия и страдания. Дето те постави Любовта, там ще стоиш, няма да се мърдаш. Ако се отдалечиш от нея, пак ще страдаш. Ще стоиш точно там, дето тя те е поставила: нито по-далеч, нито по-близо до нея — точно на определеното място. Мислите ли, че трябва да бъдете близо до Любовта, вие сте на крив път. Който се опитва да се приближи до Любовта, неизбежно ще се отдалечи. Тя сама ще го отблъсне.

Страданията на съвременните хора се дължат именно на това, че искат да изменят мястото си, което природата им определила. Те искат да се приближат до Любовта. За това е нужно знание. (30/стр. 140)

Една Любов съществува в света — идеалната, т.е. Божествената. За нея никой не говори. Достатъчно е само да зърнеш нещо красиво, за да изпиташ една от проявите на тази Любов. Например приятно ти е отдалеч даже да зърнеш красивия планински връх. С години помниш тази картина. Ако не се радвате на красивите линии на планината, на чистия планински въздух и на слънчевата светлина и топлина, на какво друго ще се радвате? В светлината е свободата на човека, а в топлината — неговата сила. (7/стр. 290)

Един ученик отишъл при един от великите учители на Индия да го пита, какво нещо е Любовта и как може да я намери. Учителят мълчал, нищо не му отговорил. На втория ден ученикът пак задал същия въпрос, но учителят продължавал да мълчи. Шест дена наред ученикът посещавал учителя си, искал да му отговори на зададения въпрос, но пак същото мълчание. На седмия ден учителят взел ученика със себе си и го завел при реката Ганг. Хванал го за ръцете и го потопил във водата. Ученикът ритал, борил се, докато най-после учителят му го извадил на брега и го запитал: Какво почувствува във водата? — Голяма задуха.

Имах нужда от въздух. Още малко и щях да се пръсна от липса на въздух. Учителят му отговорил: Ти ще разбереш Любовта и ще я потърсиш, когато почувствуваши от нея такава нужда, каквато почувствува от въздуха. (6/стр. 10)

Не е лесно да се обясни Любовта. Тя е най-великият закон в света! Любовта е необяснима. Тя може да се представи в една или друга форма, но самата тя е необяснима, понеже Любовта — това е Бог. Любовта в човека иде от Бога, човек е само неин проводник. Той трябва само да ѝ даде ход, да не я ограничава. И човек не може да обясни нещо, което е над него. Когато се говори за Любовта, тя не трябва да се разбира по човешки. (10/стр. 57)

Любовта ни свързва с Бога

Без Любов никой никога не е видял Бога. Без Любов не можеш да видиш Бога; с Любов можеш да Го видиш. (14/стр. 50)

Бог трябва да бъде за нас един символ, един образ. Когато аз говоря за Любовта, нея подразбирам единствения начин, чрез който можем да се домогнем до Бога. Ако не се домогнем до Бога по този начин, т.е. чрез Любовта, ние ще останем чужди за Него, за Лю-

бовта Му и Той няма да може да ни предаде знанието, което има. И Писанието казва: „Когато Ме потърсите с всичкото си сърце, с всичката си душа, с всичкият си ум и с всичката си сила, тогава ще Ме намерите.” Какво ще намерим? Най-първо ще намерим Любовта и когато тя дойде в нас, ще внесе онази вътрешна радост, онзи вътрешен мир и ще прозрем, че във всички хора прониква един и същ Принцип. И тогава във всички хора ще се забележи една мощна сила, която ги обединява. Тази сила ще се прояви като светлина, в която няма никаква сянка. Тя е една светла нишка, която прониква целия органически свят. На всички места тя е еднакво светла, еднакво интензивна, в нея няма по-тъмни и по-светли места. Тя е като един обръч, в който са съединени всички същества, тя ги държи. От тази нишка всеки черпи сила за живота си.

(22/стр. 20)

Що е Господ? Само онзи е Бог, Когото можеш да обичаш с ума си, със сърцето си, с душата си и със силата си. Когато намериш, че в твоята Любов всичкото ти сърце, ум, душа, сила са ангажирани — това е Бог. И Той ще те послуша. (13/стр. 271)

...Любовта е най-силната връзка, която ние можем да направим в този свят. И като направим този възел, никой не може да го развърже. Това е великата връзка, която съществува между Бога и нас. Винаги да сме

съединени с Бога — това е смисълът на нашия живот. Ще изучавате този закон! Той е една разумна сила, която трябва да прилагате в живота си. Духът Божий отвътре ще ви научи, какво трябва да правите. (24/стр. 32)

...Когато искате да любите, влезте дълбоко в себе си, съсредоточете се, без никакво съмнение и колебание. Знайте, че Бог ще ви даде от Своята Любов, ще ви направи радостни и весели. Пита ли ви някой, отде знаете това, кажете му: Махни се от лицето ми, не ме изкушавай. (6/стр. 10)

Изворът... Той спазва закона: даром дава. В това даване именно е изобилието. Дето е изобилието, там е щастието. Докато не опита изобилието в Божественния свят, човек не може да бъде щастлив. Тази идея е още неясна. — Защо? — Защото изобилието има отношение към Любовта. Казваш, че обичаш Бога, но веднага прехвърляш любовта си към известен човек. Тази любов те ограничава и ти излизаш от закона на изобилието... — Как ще обичаш Онзи, за Когото е казано, че никой никога не Го е виждал? — Не видя ли Христа, Сина Божи, излязъл от Отца? Само очите на Любовта са в състояние да видят Бога. Без Любов можеш да се приближиш до Бога, но не можеш да постигнеш онова, което искаш. (7/стр. 215-216)

Има само едно възкресение — то е пробуждане на съзнанието, протичане на Любовта в човека. То е свързване с Бога, познание на Бога... Да познаеш Бога — това е възкресение. А познаването на Бога става чрез Любовта към Бога. (10/стр. 83)

Когато съзнаеш Любовта, ти си възкръснал.
(10/стр. 83)

...Без Любов никой не може да познае Бога, но когато душата ти се изпълни с Любов, ти ще видиш Бога и ще Го познаеш. Това е най-важната мисъл.
(24/стр. 243-244)

Някои запитват: „Ама без Любов не може ли?“ — Не може. Който иска да разбере Божествения живот и да възприеме Божието благо, непременно трябва да люби. Само Любовта е, която отваря чашките на цветята. Тя е ключът. С този ключ може да се разтварят Божиите съкровища. (27/стр. 424)

Какво представя Любовта? — Разумно отношение на Бога към нас. Чрез това отношение ние възприемаме Божията мисъл, Божието чувство, Божията сила. — Какво носи Любовта за човека? — Всички права. Тя дава истинска свобода. Чрез Любовта човек определя своето синовно отношение към Бога. Откажеш ли се от Любовта, ти губиш правата

си, губиш свободата си, губиш синовното си отношение към Бога и ставаш слуга. (28/стр. 53)

Прояви на Любовта

Любовта се изразява чрез онова Свещено чувство, което никога не умира, с онази сила, която никога не отпада и с онази мисъл, която винаги е светла. Това е Божественото в нас. (22/стр. 377)

Първата проява на Бога, която знаем, е Любовта. Бог е Любов. От звездите, от слънцето, от плодовете иде Божията Любов. Любовта е зад въздуха, зад водата, зад крушите, зад ябълките, зад хляба. И затова всяка форма, която срещаме, нека да ни бъде като съединителна връзка, чрез която да се свържем с онова, което е зад нея, а именно — Любовта на Бога. Ето защо, когато възприемаме въздуха, водата, ябълката, крушата, хляба, когато наблюдаваме звездите, камъните, цветята, трябва да се свържем с онова, на което те са проводник. И ако при яденето ние направим връзка с Любовта на Бога, тогава сме яли добре. И ако при дишането ние се докоснем и приемем Любовта, която е във въздуха, тогава ние сме дишали добре. И ако при отправяне на погледа към Природата, ние се докоснем до Любовта, която е зад нейните форми, тогава ние сме ги гледали добре. Засегнал съм Любовта от всички

страни. Тя е всепроницающа и е велика среда, в която сме потопени. И в най-дребните същества, и в атомите, и в силите — навсякъде се вижда нейното влияние в една или в друга форма. Виждам чешма и в нея откривам Любовта. Онзи човек, който я съграждал, е мислил доброто на хората. Виждам един извор и това го наричам Любов. Някое разумно същество го е пуснало към нас. Виждам, че изгрява слънцето и намирам, че това е Любов, понеже някое висше същество издига нагоре нашето светило. Това е Любовта, която стои зад слънцето. Виждам дървото как расте — Любовта е там, която го кара да израства. В малките неща Любовта е силна. Навсякъде виждам какъв промисъл има — зад всички неща да стои Божията Любов. (46/стр. 8-9)

Любовта... Тя носи живот, светлина, топлина, свобода, сила и красота. Носи здраве и благородство. Носи Мъдрост и Истина. Любовта носи в себе си всички добродетели. Когато обичаш, ти проявяваш тези дарове на Любовта. Проявява ги и онзи, когото обичаш. (10/стр. 81)

Любовта събужда мисълта и мисълта събужда Любовта. Всичко хубаво в човека се събужда от Любовта. Когато обичаш някого, ти внасяш в него красота. Онзи, когото обичаш, става предавател, проводник на силите от Природата към теб. Човекът на Любовта приема и предава на другите Божествените сили. (10/стр. 81)

Един любовен поглед спасява човека. Една любовна дума спасява човека. Една любовна постъпка спасява човека. Едно парче хляб, дадено в името на Любовта, спасява човека. Любовта във всички свои действия, се изявява като велика, мощна, творческа сила. (28/стр. 272)

В Любовта има светлина, в Любовта има радост, в Любовта има разширение, в Любовта има живот, в Любовта има условия за растене и възможности да опиташ и използваш всички блага, но в Любовта има и друг един закон — да не ставаш чрезмерно лаком, да не изгубиш всичко. Любовта желае, щото всички хора да опитат еднакво всички блага. Любовта дели и най-малките трошици, тя е готова да раздели всички блага. В нея има един закон. Какъв е този закон? Ще ви го обясня. Запример някой път верующите казват: аз съм нищожен човек, от мене нищо не може да стане. Бог не мисли за мене. Вземете пример от ябълчната семка! Тя казва ли, че аз съм нищожна? Тя казва, ти ме посеи и не гледай, че днес съм толкова малка. Един ден ще стана много голяма... Тази семка говори за възможностите на ябълката. Добре, ние, които сме достигнали до тази фаза на своето развитие, ще бъдем ли по-слаби от ябълка? Ами че Любовта е почва, в която ти, нищожният грешник трябва да се посееш, да изникнеш, да израснеш, да се превърнеш в едно дърво. Смисълът не е само в това, да седнеш, да

се радваш или да скърбиш и да кажеш: днес съм радостен или скръбен. Това са екзалтации, това са дим и пепел. Ние не говорим за неорганизирания живот, но за живота в Бога. (22/стр. 200-201)

Щом говорите за Любовта, имайте нещо в себе си, което е съществено. Щом говориш за Любовта, тури някаква съществена черта в ума си. Ако щом дойде Любовта и може да направи да наблюдаваш нещата и да ги разбираш. Ако Любовта, когато дойде в душата ти, не може да те застави да влизаш в положение то на хората, ако Любовта, която дойде в тебе, не може да те застави да цениш малките работи, ти не си разбрал същността на Любовта. Мисля, че вие имате туй разбиране, когато обичате някого, когато ти даде някакъв малък подарък, някое цветенце, държите го и се радвате на малкото цвете. Какъвто малък подарък да ти даде, ти го държиш. Защото любовната ръка, какъвто малък подарък да е дала, тя е вложила нещо. Ако един човек, който ви е дал нещо любовно, ако ви е дал някоя пара и я турите в мляко, то ще се подкваси. Ако един човек ви е дал любовно някоя монета, не я харчете, турете я в кесия, започва да ражда пари. (36/стр. 272)

Един от основните закони на живота гласи: Всичко, което си приел даром от Бога, даром ще го дадеш. Като дойдеш до Любовта, ти започваш да си правиш

сметки, да подчертаваш, че обичаш даден човек. Това е неразбиране на Любовта. Няма защо да подчертаваш, че обичаш. Щом обичаш, ти ще оживееш, т.е. ще се пробудиш. Това е първата проява на Любовта. После ще станеш — втората проява. И най-после ще възкръснеш — третата проява. (7/стр. 215)

Човек издържа страданията заради Любовта. За тази Любов, която Бог има към Христос, Той издържа страданието. Значи страданията не са по-силни от Любовта. Казва Христос: „Докрай ги възлюбих”. И на друго място: „Не се моля за света, а за тези, които ми даде, и за тези, които чрез тях ще повярват.” Един мъченик го режат на късове и той издържа чрез Божиата Любов. Любовта е над смъртта. (46/стр. 9)

Когато Любовта влезе в нас

Като дойде Любовта ще имате чувството, че сте обгърнали земята и я носите... Като дойде Любовта вие преставате да виждате противоречията. Трябва да влезете да живеете в аурата на Любовта! (10/стр. 85)

Когато Любовта влезе в човешкото сърце, какво прави? — Тя провежда един Свещен трепет в сърцето, един разумен акт в ума. (22/стр. 157)

В света има само едно учение, което може да подобри домовете и то е разумната Любов, а не сегашната класова любов. Любов принципиална, Любов, която да включва в себе си самопожертвуване, Любов, която да включва в себе си любовта на майката, любовта на брата, любовта на приятеля, любовта на светията, любовта на най-възвишените хора в света. И когато тази Любов се всели в нас, нашите очи ще се отворят. (33/стр. 190)

Ако очите ви се отворят, ще видите около себе си много възвишени същества, светии, праведни, добри хора. Ще видите около себе си такъв свят, какъвто никога не сте си представяли. Какво трябва да направите, за да се отворят очите ви? Най-главното е: Влезте в живота на Любовта. Тя отваря очите на човека.

(10/стр. 123)

Едно ви липсва на вас, както Христос казва, и аз ще ви кажа: На вас Любов ви липсва. Като дойде Любовта във вас, тогава ще се подмладите и всичко добро ще дойде... Но кога ще дойде Любовта във вас? Когато заживее Бог във вас. Не онази любов, физическата, но онази Любов, която търпи всичко. Тази Любов, която е канара непоклатима и всички страдания понася с радост. Любов е, когато през всичките дни си благодарен, да кажеш: „Този ден ми е най-хубавият ден. Като този ден съм нямам.“ Утре пак така да кажеш. Ако

ние не сме доволни и всеки ден съжаляваме за това, за онова и се тюхкаме, така ще остареем. Любовта е да бъдем благодарни. (26/стр.129)

...Когато Любовта влезе в човека. Той се запалва, гори и непременно трябва да излезе вън от къщата си. Не излезе ли, това показва, че е инвалид. Когато Любовта дойде, всяко нещо трябва да падне от ръката на човека. Богатство, слава, величие, всичко това трябва да излезе вън от къщата на човека, да се раздаде на сиромасите. Това подразбира „даром си взел, даром ще дадеш.” Материалното трябва да се раздаде на сиромасите. Когато Любовта дойде, ние ще бъдем носители на Божиите блага, на новото. Щом човек стане носител на новото, той става извор, който постоянно блика, тече, без да пресъхва. (26/стр. 45)

Посети ли Любовта човека, той трябва или да бяга от нея, или да ѝ се подчини. Обаче бягането не разрешава въпросите. Дойде ли Любовта при вас, вие трябва да ѝ се подчините — нищо повече. (4/стр. 39)

Както детето в първо отделение изучава буква след буква, докато се научи да чете, така и човек възприема капка по капка Любовта, докато дойде денят, когато я възприеме в нейната пълнота. Чрез какво ще я възприеме? — Чрез тялото си. — Кое тяло? — Духовното тяло. Докато живее само физически, той я възпри-

ема чрез физическото си тяло. Докато живее астрално, той я приема чрез астралното си тяло; като живее умствено, той я приема чрез умственото си тяло; когато живее в причинния свят, той я приема чрез причинното си тяло. За да приеме изцяло Любовта, човек трябва да събуди висшето Аз, т.е. свръхсъзнанието си. Само така той ще си състави ясна представа за Любовта и ще познае Бога. (30/стр. 120)

Никакво добро не можете да направите, ако не любите Бога. Любите ли Бога, Той ще ви се изяви и тогава вашата любов ще стане като Неговата... Когато Бог почне да работи вътре във вас, Той ще ви покаже как трябва да обичате. Тогава Любовта ви ще бъде свещена. Пробуди ли се Божественото в човека, само то ще бъде в състояние да го освободи. Само когато човек работи за Бога, той може да види Божието Лице и душата му да се зарадва. (10/стр. 197)

Няма по-свещено нещо от Любовта. Когато Любовта се прояви в душата на човека, животът се осмисля. Само при Любовта всички неща са възможни. Всичко, каквото желаеш, можеш да постигнеш при Любовта. При Любовта не можеш да желаеш неестествени неща. Всичко онова, което желаеш при Любовта е свещено, чисто, свято, възвишено.

(39/стр. 200)

Има една Любов в света. Аз виждам тази Любов, пътят се проявява в човешките улове. Щом се прояви тази мисъл в ума на човека, той има светли мисли, чрез които разрешава всички мъчни въпроси в света. Влезе ли тази Любов в човешкото сърце, с нея човек разрешава всички мъчни въпроси. Изобщо има ли Любов човек в ума и в сърцето си, с тази Любов той може да разреши всички мъчни въпроси. И тогава в него ще се явява желание да бъде снизходителен към слабите. Щом е снизходителен към по-слабите и помалките от него, Бог е в него. (39/стр. 266)

Търсете същественото, вечното в живота. Търсете Любовта и като я намерите, бъдете внимателни, да не я изгубите. Не мислете само за външни и временни неща, които рушат и подронват условията за проява на Любовта. Дойде ли тя при вас и ви завари със стари дрехи и скъсани обувци, всичко ще видоизмени. Тя ще се усмихне, ще се зарадва на скъсаните ви обувци и ще ви обнови свършено. (30/стр. 91-92)

Опитвали ли сте се да говорите цял един ден по Любов? Но не само на хората, но ако имаш десет души слуги, него ден като с братя да се отнасяш. Ако имаш слугини, като сестри да ти са. Ако имаш животни, целия ден с всички да се обхождаш по Любов. Да кажем, може да си някой генерал или полковник, с войниците да се обхождаш по Любов. Ако си съ-

дия, него ден по Любов да отсъждаш. Колко хубави работи биха се извършили в света, ако хората се решаха всичките по един ден в годината по Любов да живеят. Съдии, адвокати, свещеници, всички да живеят по Любов, поне един ден в месеца. Дванадесет дена в годината, те са по Любов. Не по съвременната Любов на човека. Тъй да постъпваме, че да забравим себе си. Не знаей дали вие имате такъв един ден. Вие нямате такъв един опит, цял ден да не ти се наруши мирът от сутринта като изгрее слънцето, като погледнеш слънцето, облаците, като погледнеш дърветата, като погледнеш хората да не ти се наруши мирът, целият ден да си в рая. Предполагам до един час да сте имали такова състояние, но цял ден. Ами че тогава ще познаете, какво нещо е възкресение в човека. В такъв ден, като дойде, всичките дяволи ще си съберат пъртушините, няма никой около вас, само ангели се движат, светии, цялото небе е около вас. Всичко е чисто, нищо нечисто няма. Веднага земята ще се измени. Вие тогава няма да бъдете на земята. Този ден душата ви, Духът ви ще бъдат в някой друг свят.

(36/стр. 229-230)

Любовта издържа на всички изпити. Единствената сила в света, както и да я изпитваш, издържа. Няма друга сила, която може да я извади из равновесие. Когато човек има Любов, никога този човек не може да го извадиш от релсите. (37/стр. 37)

Ако Любовта е проникнала дълбоко в човешката душа, никаква сила в света не може да отнеме мира, който Бог е вложил в нея; никаква сила в света не е в състояние да отнеме светлината на човешкия ум и топлината на неговото сърце. Това значи да живееш в реалност. (2/стр. 9)

Помнете: Когато Любовта влезе в човешкото сърце, светът придобива друг изглед. Всичко ви е приятно: Свободно дишате, сладко ядете, спокойно спите, с радост работите. Каквото изкуство имате, всичко прилагате с Любов. (29/стр. 95)

Когато човек обича Бога, когато запали Свещения огън в себе си, този огън привлича като магнит хората и всички го обичат. (10/стр. 57)

Приложете правилото — да живеете в Божията Любов! Щом влезете да живеете в тази Любов и Господ ще влезе да живее във вас, отношенията ви веднага ще се изменят, във вас ще проблесне нова светлина и тъй различие между вас, което до този момент е съществувало, ще изчезне — нови отношения ще се появят. (24/стр. 210)

...Има един свят, дето хората живеят в Любов. Те се виждат, само когато се обичат. Ти можеш да видиш своя ближен, само ако се обичате безкористно. Ако

си свързан с Любовта, ще виждаш когото искаш. Същото се отнася и към Бога. Можеш да видиш Бога, ако Го обичаш чисто, безкористно. Стремете се да обичате поне едного, който да ви бъде идеал във вашия живот. И като помислите за него, всички въпроси да се разрешат. Това значи да живееш в света на Любовта. (29/стр. 359)

Любовта... Когато влезе в човека, тя му дава подтик да чете, да учи, да работи за Господа. Човек се възхищава от всичко красиво, във всичко вижда възвишеното. Това, което хората проявяват като любов, не е Любов, то е едно обикновено чувство. (10/стр. 97-98)

Да допуснем, че някой от вас крие особена сила в себе си: каквото пипне, оживява в ръката му. Слепи проглеждат, глухи прочуват, хроми оздравяват. Какво ще бъде положението на този човек? Всички ще го търсят — бедни и богати, учени и прости. Всеки ще иска да сложи той ръката си върху него, да го излекува. — Възможно ли е това? — Възможно е. — Кога! — Когато обичаме Бога. Тогава ключът ще бъде в ръцете ни. (29/стр. 213)

Дай път на Любовта в себе си. Като мине през твоята градина и напои всичко, каквото срещне на пътя си, тя ще те напои. Иначе, Любовта ще мине и замине, без да бъдеш спасен. (6/стр. 246)

Даже и най-грубият човек, като възприеме Любовта, и той става благороден. Като влезе Любовта в човешкото сърце, той става щедър, той е готов да се примири с целия свят. Това произвежда Любовта в човека. Това е едно състояние, което човек трябва да опита. (39/стр. 202)

Законът на Любовта те пази и освобождава. Щом дойде Любовта, човек се освобождава от всички страдания, терзания и пр. Те му стават приятни.

(10/стр. 84-85)

Та казвам: ако ние добием Божествената Любов, тя ще ни освободи от сегашните страдания и недоразумения, които сега съществуват. Смъртта също така ще изчезне, всички болести ще изчезнат. Вие казвате: аз любя Бога. Казвам: ако Любовта ти в Бога е вярна, смъртта ще дойде, тя ще бъде първият пробен камък, който ще те опита, дали имаш Любов към Бога, или нямаш. Тя ще ти каже: ако имаш Любов към Бога, аз няма да ти направя нищо, ще отстъпя; но ако нямаш, ще те стъпча тъй, както всичките тъпча. (22/стр. 288)

Любовта дава живот

Истинският живот е вложен само в Божията Любов. Туй е един велик закон. Трябва да знаете, че Бо-

жията Любов е средата, в която може да живеете. И дължината на вашия живот, вашето щастие и култура, в каквото и да е отношение, зависят от тази среда на Любовта. Понякога вие се уморявате да живеете и казвате: мен не ми трябва Любовта. Ами че вие влизате в разрез със същността на вашето естество.

(24/стр. 195)

За да влезе животът в тебе, ти трябва да обичаш. Само така животът има смисъл. — Защо трябва да обичам? За да дойде животът. Любовта може да се замести само с Любов. Като обикнеш Любовта, в замяна на това Бог ще ти даде живот. — Защо трябва да обичаме Бога? — За да ни даде благоприятни условия да живеем. Ако не Го обичаме, няма да ни даде добри условия за живот. Който няма добри условия за живот, той не обича Бога. Който търси Любовта, той търси добрите условия на живота. (29/стр. 260-261)

Питаш: „Защо трябва да обичам?“ — За да се продължи животът ти, за да бъдеш свободен, за да бъдеш щастлив. Който обича, живее по-дълго, който обича по-малко, по-малко живее. (10/стр. 82)

Ще пазите в ума си мисълта, че човек живее в средата на Любовта, следователно Любовта не му позволява да си показва главата извън нея. Щом излезете, ще умрете, ще си изгубите силата. Извън Любовта

човек е като рибата извън водата. ...Някои хора мислят, че могат да живеят извън Любовта. Немислимо е! Излязат ли извън Любовта, ще се задушат. (24/стр. 193)

...Ще знаете, че вие сте потопени в Божията Любов! Питам: ако сте потопени в Божията Любов, от какво има да се измъчвате? Защо сте неспокойни? Значи Любовта не е проникнала още навсякъде във вас. Има място, дето Любовта не е проникнала, и туй място се мъчи. Великият закон казва: отвори душата си, да проникне Любовта навсякъде, да внесе живот в тебе, защото всички ние изискваме именно това. Ако тази Божествена сила не прониква във нашето сърце и в нашия ум, ние не можем да живеем.

(24/стр. 198)

Любовта отваря човека, за да влязат в него Мъдростта и Истината. С Любовта животът влиза в човека. Онзи, който не е пребъдвал в Любовта е в небитието. Любовта е врата през която човек влиза в живота.

(10/стр. 82)

Казано е, че Бог е Любов. Любовта носи живот, сила, светлина. Тя прави слабия силен, невежия — учен. Всички хора се ползват от благата на Любовта, но забравят това и в края на краищата казват: Не ни трябва Любовта, не се нуждаем от нея. Те са на погрешен път. Не се отказвайте от Любовта. Тя е ос-

нова на живота; тя носи условия за човешкото развитие. — Не може ли да се живее без Любов? Може, но временно. Докато си сит, можеш и без ядене. Щом огладнееш, не можеш без ядене. Отказването от Любовта създава такива противоречия, с които човек цял живот не може да се справи. Да се отделиш от Любовта, това значи, да се откажеш от Божественото Начало в себе си. Всеки човек носи Бога в себе си и не трябва да се отказва от Него. Който не вярва в това, сам се спъва. (30/стр. 82)

Докато се храним с Любовта, ние живеем. Щом престанем да се храним с Любовта, ние умираме. Любовта не е сила, не е светлина, но тя е храна за човешката душа. Без тази храна човек не може да живее... Който обича, той има живот в себе си.

(7/стр. 113)

Когато Любовта влезе в човека като храна, тя внася живот в него. Така се създава връзка между човека и Любовта. Често срещам гладни хора по улиците, пожълтели, позеленели, оплакват се, че работата им не върви добре. — Не се храниш добре. Как да не се храня добре? Вегетарианец съм, ям само плодове — ябълки, круши — най-чиста храна. — Не се храниш правилно, т.е. не се храниш с Любовта. Когато взема една ябълка, първо я прекарвам през пръстите си, да почувствувам, обича ли ме тя. Ако не ме обича, да-

вам я на други, а за себе си взимам такава, която ме обича. Така правя и с крушата. Щом я пипна, аз зная вече, че тя не е за мене. Крушата ми казва: Аз обичам еди-кого си. Занасям крушата на този човек. Други пък ми носят круши, които мене обичат. Имали ли сте такава опитност? (7/стр. 115)

Всяко нещо, което се върши без Любов, е престъпление. Това е новото учение в света. Ако ти ядеш хляб без Любов, правиш престъпление. Ако пиеш вода без Любов, правиш престъпление. Ако мислиш без Любов, правиш престъпление. Ако чувстваш без Любов, правиш престъпление. Ако ходиш без Любов, правиш престъпление. Ако гледаш без Любов, правиш престъпление. Ако работиш без Любов, правиш престъпление. Това са все престъпления. И следователно Божията Любов се отличава по това, че всичко онова, което Бог е направил с Любов, все живее. Животът е там. Затова живеем, защото Бог с Любов ни е създал. И всякога, когато ние се откажем от тази Любов, с която Бог ни е създал, умираме. (5/стр. 117)

Хората се самоопределили да живеят по Бога и всички трябва да живеят по Бога. Нас не ни трябва само едно голо верую за Бога: нас не ни трябва само едно формално спазване Божия Закон от страх, но всеки човек трябва да бъде закон за себе си! Този закон в него трябва да бъде свещен, както когато е сам,

така и когато е вън. Не трябва човек в дома си да има един закон, а вън в света — друг закон. Един закон трябва да има навсякъде! Този закон трябва да бъде Свещен, той трябва да бъде закон на Любовта. Любовта, това е най-великият закон в света, от който произтичат всички закони. Защо? — Понеже Любовта определя живота. Пък самият живот определя условията. Искаш да се храниш: животът те заставя да работиш; животът те заставя да дишаш; животът те заставя да мислиш — животът те заставя да вършиш всичко това. Животът не е едно просто движение. Движението е резултат на самия живот, а животът произтича от Любовта. Тя е нещо разумно, велико!

(24/стр. 35)

Любовта... Тя съдържа великите условия на живота, тя ражда живота. В нея са скрити ония елементи, които могат да дадат подтик на нашия живот. Следователно, когато разглеждаме Любовта окულтно, разглеждаме я като основа, в която се развива животът и от която той черпи своите сокове. А животът е необходим, понеже корените на нашия разумен живот са вложени в него. Умът не може да се развива правилно, ако животът не расте правилно. В такъв случай, ако животът не се развива правилно, страстите се развиват, а те спъват човека. (22/стр. 8)

Според мен еликсирът на живота, това е Любовта. Всеки може да придобие Любовта, а оттам и безсмъртието на живота. Човек трябва да работи върху себе си, да се приготви за идването на Любовта. Умът, сърцето и волята на човека трябва да се приготвят за онази мощна сила на Любовта, която ще преустрои неговия организъм. Казано е в Писанието : „Ние няма да умрем, но ще се изменим.” Това прави Любовта.

(12/стр. 171)

Едно от качествата на Любовта е, че тя дава живот. Който не може да даде живот, той не обича... Който има Любов в себе си, той дава живот на другите и сам не умира. Слънцето всеки ден изпраща живот на земята. Значи, земята живее благодарение на живота, който слънцето ѝ изпраща. Слънцето свети благодарение на Любовта, която земята има към него. Ако земята не го обичаше, слънцето щеше да потъмнее. С други думи казано: Който върви в Бога и Го люби, той свети. Усъмни ли се в Него и престане да Го люби, той веднага потъмнява. Един е Господ, в Когото трябва да вярваме и на Когото трябва да служим. На Него се подчиняват и доброто, и злото. (8/стр. 164-165)

Коя е първата дума от езика на Любовта? Аз ви оставям само да мислите. Няма да ви кажа коя е първата дума. Майката, като роди детето, тя му казва ед-

на дума. Като излезе детето навън, майката му казва тази магическа дума и тогаз сърцето на детето почва да бие като часовник, детето почва да диша и почва да протича животът през него. Като изкаже майката тази първата дума, детето оживява; ако майката не изкаже тази дума, детето умира. И човек живее всеки ден по същия закон.

Вие живеете знаете ли по коя единствена причина? По единствената причина, че Онзи, Който ви обича, всеки ден изказва тази дума. Той си помислюва за вас и ви казва тази дума на Любовта, и този ден вие живеете. И ако един ден те престанат да изказват тази дума, вие умирате. Понеже днес вие сте тук, тази дума е казана. Това е самата Истина. Всеки ден, когато ние се явяваме, Бог веднага изпраща тази дума на Любовта. Той погледне към всички и изпраща своята Любов. И ние, като възприемем Божията мисъл, ние живеем и настава радост и веселие в нас. Тогаз благодарим на Бога, че Той те е възкресил. Спри се за десет минути, петнадесет, половин час и Му дай всичката си благодарност. (5/стр. 152-153)

Казано е: „И това е Живот Вечен да познаем Тебе.” И Бог казва: Опитайте ме. Като ядеш хляб, опитваш Любовта. Като дишаш, опитваш Любовта. Като приемаш светлината, опитваш Любовта. Та целият свят е един опит на Любовта. И толкоз хиляди години ние живеем и не можем да познаем какво нещо е Любовта! (5/стр. 191)

Търсете онази Любов, която носи живот в себе си! Нали е казано: Любов, която подмладява сърцата; Любов, която просвещава умовете; Любов, която разширява душите, която дава мощ на човешкия Дух! Любовта в света е най-реалното нещо. Най-реалното нещо в света е тя! Любовта е подтик. Когато се казва, че Бог е Любов, подразбира се Духът. Любовта е плод на Духа! Следователно единственото нещо, което можем да опитаме реално — то е Любовта! (5/стр. 191)

Това, което можеш да опиташ и това, което внася живота, то е Любовта. Всяка една мисъл, която можеш да опиташ, то е Любов. Всяко едно чувство, което можеш да опиташ, то е Любов. И всяка една постъпка, която можеш да опиташ, и това, което внася в тебе живот, е Любов. (5/стр. 191)

Всички казват, че било мъчно да любиш. Не, това е най-лесната работа, най-естествено е човек да люби... Ние искаме да живеем, но самият живот е резултат на какво? На Любовта. Когато ние любим, другите хора живеят, а когато другите хора любят, ние живеем. Бог, Който ни люби, с това ни дава живот. А когато ние почнем да любим Бога, Божественият живот ще се прояви в света. Следователно ние трябва да любим, за да се прояви Божественият живот. А сега, като не любим, проявява се нашият живот, от който умираме. (39/стр. 463)

Когато живееш в Любовта, енергиите на целия космос се вливат в теб. Те внасят подем и обнова.

(10/стр. 82)

...Ще турим Любовта в сърцето си и тогава всичко ще можем да извършим. Някой може да каже: „Той ме ограничава.“ Не, в Любовта няма ограничения. Следователно всеки, който влезе в нея, ще я опита — тя е безгранична. Ти, като влезеш в Свободата, в Любовта, ще намериш такъв велик простор, че всинца ще живеем свободно. Единствената сила, която може да ни даде свобода, живот, това е Любовта. (27/стр. 97-98)

Свещеният огън на Любовта

Бог се проявява в Любовта. Любовта е Свещен олтар, на който се принася чиста и свята жертва. Само онзи има право да бута огъня на Свещения олтар на Любовта, който принася жертва. Само Бог, само Учителят има право да бута този огън. Всеки друг, който си позволи да бута този огън, ще си създаде ред нещастия. Защо? Защото не знае елементите, от които е съставен, не знае техните свойства... Затова казвам: Свещен е огънят на Любовта. Най-малкото докосване от неподготвен човек до него може да произведе голяма дисхармония... Мнозина страдат по причина на това, че преждевременно бутат Свеще-

ния огън на Любовта. Искате ли да научите това изкуство, наблюдавайте какво прави Онзи, Който принася жертвата. Щом видите и разберете, как Той постъпва, постъпете и вие по същия начин. (3/стр. 10)

Любовта е огън. Трябва да те стопля, но не да те изгори. Ако се доближиш много близо до огъня, ще изгориш. (10/стр. 97)

По какво се отличава човекът, в когото Любовта живее? Той гори, без да изгаря — такъв е огънят на Любовта. Който гори и изгаря, не живее в Любовта. Този огън се отличава от Свещения огън на Любовта. Всички противоречия в живота се дължат на огъня, който всичко изгаря. Добрият живот, който търсите, ще дойде от огъня на Любовта. В него се крие истинският живот. (29/стр. 211)

Любовта отвън е страшна, но отвътре е още по-страшна. Тогава има огън толкова силен, че може да се стопиш. Ако не си нагоден за нейните трептения, ще се стопиш. (10/стр. 169)

Казано е в Писанието: „Бог е огън всепояждащ.” — В какъв смисъл се казва, че Бог е огън всепояждащ? — Като Абсолютна чистота и светлина. Следователно от две неща трябва да се пази човек и две неща трябва да пази. Ще пазиш абсолютно чистото и ще се пазиш

от абсолютно нечистото. Ако само с око зърнеш или само с ръка пипнеш абсолютно чистото, така ще се изгориш, че с години няма да зарасте раната ти. Ако само погледнеш или пипнеш абсолютно нечистото, така ще се изцапаш, че с години няма да се изчистиш.
(29/стр. 42-43)

Велико благо е за душата да мине през огъня на Любовта. Цялата вселена ще се отвори за вас, като жилище; ще почувствувате връзката си с Бога, като ваш Баща и ще се радвате на онази вечна свобода, която дава възможност на всичко живо да расте и да зрее. (30/стр. 73-74)

Който се е запалил от огъня на Любовта, той е в състояние да запали всеки, който се докосне до него.
(4/стр. 40)

Като не разбират Любовта, хората се страхуват от нея и едни други се съветват, да не се влюбват, да не би да се разлюбят скоро и да страдат. Дето има влюбване и разлюбване, там никаква Любов не съществува. Ние наричаме това нещо „игра на любов"... В истинската Любов няма влюбване и разлюбване. Там гори вечен, неугасим огън, запален от Божествения Дух. Този огън никога не изгасва. Който мисли, че може да изгаси огъня на Божествената Любов, той не знае, какво всъщност представя Любовта. (4/стр. 39)

Любовта... Турям едно дърво в огъня. По какво познаваш, че е в огъня? — Защото в огъня дървото изгаря и се превръща на пепел. Ако и вие разбирате Любовта, както дървото разбира огъня, ще изгорите. — Как да разбираме Любовта? — Както житното зърно я разбира. Посято в земята, то поклъва, израства и дава изобилно плод. Слънчевата светлина и топлина дават подтик на зърното да расте. Те представят Любовта. Следователно онова начало в нас, което обединява нашите мисли и чувства, е Любовта. Обаче онази сила, която ни изгаря, както огънят изгаря дървото и ни превръща в дим и пепел, е неестествена проява на Любовта. Тя не е за разумните хора.

(7/стр. 155-156)

Та хубавото в света е, като станеш сутрин, да почувствуващ в сърцето си една малка топлинка, една малка радост. Аз, като се събудя сутрин, първо гледам дали имам тази малка радост в себе си, дали мъжделее тя. В селата имат обичай да заравят вечер огъня в огнището си с пепел, та като станат сутрин, гледат дали има останали няколко живи въгленчета. Туй е хубавото и в живота! Като станем сутрин, да разровим сърцето си и да видим, дали са останали в него някои живи въгленчета, от които да запалим този Свещен огън на Любовта. (24/стр. 245-246)

Та казвам: онзи огън, онова опичане, което може да внесе в нас възвишеното и благородното, то е Свещеният огън на Любовта. Защо именно трябва да търсим Любовта? Защото от нея излиза Истината.

(22/стр. 31)

...Аз от толкова време ви говоря за Любовта, но същественото за Любовта още не съм засегнал. Аз съм още в предисловието на Любовта. Ако бих произнесъл думата „любов“ както трябва, знаете ли какво щеше да стане с вас? Най-първо от вас ще почне да се дига дим, всичко у вас ще изгори и ще останете голи. Като произнеса втори път думата „любов“, тялото ви ще почне да се нажежава, от него надалеч ще се разнася една топлина, но не като обикновената. А като произнеса трети път думата „любов“, вие ще светнете, ще станете светещи същества и ще се облечете в ангелски форми... Хубаво, готови ли сте за едно таква състояние? (22/стр. 55)

Магическата сила на Любовта

Любов към Бога — това е магическа, вътрешна опитност, която едни ще разберат по един начин, а други по друг начин. Магическата сила на тази опитност се крие в момента, когато човек отправя ума, сърцето и душата си към Бога, без колебание, без съм-

нение. Дойде ли до този момент, човек всичко може да направи. (9/стр. 42)

Любовта е магическата сила в света. Когато Бог казва: „Да бъде виделина!“ — стана виделина. Той направи това със своята Любов. Любовта създаде света, Любовта създаде цялата вселена. Когато погледнем към слънцето, към звездите, ние имаме предвид Божията Любов. Ето защо, първият и най-силен подтик на човешката душа е, да възприеме Любовта във всичката ѝ пълнота, за да се освободи от ограничения на живота. (1/стр. 105)

Ако Любовта на съвременните хора се подложи на изпит... Съберете на едно място двама души, които са гладували десет дни, дайте им парче хляб и вижте как са разбрали Любовта. Който е разбрал Любовта, той ще вземе една чиста кърпа, ще покрие с нея парчето хляб, ще тури отгоре ръката си и ще почака известно време. Няма да мине много и парчето хляб ще почне да се увеличава, ще стане голям самун. След това и двамата ще почнат да ядат братски. Това са хората на Любовта. Те имат всичко в изобилие.

(9/стр. 235-236)

Думата „любов“ е псевдоним. Вие не знаете името на Любовта. Ако знаете това име, каквото кажете ще стане. (10/стр. 102)

Казвам: Всички вие трябва да разбирате ключа на Любовта, и когато намерите този ключ и произнесете тази дума, и в най-лошото състояние на душата си да се намирате, тя ще я тонира. Някой път сте близо, много близо до това състояние на радост, но лесно го изгубвате и с години го няма. (22/стр. 63)

...И в ада, и на небето да сте, да не се роди у вас никакво съмнение, но да останете едни и същи и да благодарите на Бога, че Той е и в ада, и в рая. Момент, в който се намирате в ада, и дойдете до правилното разрешение на отношенията между скръбта и радостта, вие веднага ще отидете на небето. Ако пък сте на небето и не можете да разберете това отношение, вие веднага ще се намерите в ада. (9/стр. 249)

Любовта към Бога не е нищо друго освен венозното течение, при което нечистата кръв отива в сърцето и дробовете да се пречисти, да стане артериална. Венозното и артериалното течение на кръвта съществуват не само в тялото, но и в чувствата и в мислите на човека. Например омразата и завистта са венозната кръв в човека; любовта и радостта са артериалната кръв. Светлите и чисти мисли са артериалната кръв, а тъмните и отрицателни мисли са венозната кръв. Следователно, когато люби Бога, човек превръща течението на отрицателните сили в себе си в положителни, а нечистата кръв в чиста. Той отива при Бога,

Който го пита: Синко, позна ли Ме? — Познах те, Татко. След това човек като артериална кръв, отива по цялото тяло да храни всички клетки. Това е любовта към ближния. (9/стр. 7)

...Спасението на човека зависи изключително от Любовта. Моментата, в който Любовта ви към Бога е силна отколкото към вашите желания, вие сте вече в областта на безсмъртието. Ако пък попаднете в ада, достатъчно е да се хванете за една от машините, която произвежда светлина, за да излезете навън. (9/стр. 33)

...Магическа сила е Любовта. Казвате: „Ами ние какво трябва да правим?“ Търсете Любовта, а не парите. Ако вие търсите парите, работата ви е свършена. Парите трябва да ви търсят! Ако търсите знанието, работата ви е свършена. Знанието трябва да ви търси! Ако търсите силата, работата ви е свършена. Силата трябва да ви търси! Който има Любов и парите го търсят, и знанието го търси, и силата го търси; и светлината го търси, и въздухът, и водата го търсят — всичко го търси. Достатъчно е да отвори очите си и светлината влиза през тях. Достатъчно е да наостри ушите си и звукът влиза през тях. Всичко става доброволно, непринудено, без той да очаква нещо. Защо? — Защото в него живее Любовта — магическата пръчица на живота. На Любовта всички услужват: и светлината, и въздухът, и водата, и растенията,

и животните, и хората. Верни са думите на Бога: „Дето е Любовта, там е животът, там е светлината, там е радостта, там е мирът — в Любовта е всичко.”

(26/стр. 41)

Ако в своята любов Бог не взема участие, своят ближен не участва и ти сам не участваш, то с тази любов нищо не можеш да постигнеш. В Любовта ти като участва Бог, ближният ти и ти, тази Любов е магическата тояжка. Всичко е възможно тогаз. Тогава имате всичко на разположение. И ако Бог участва в своята Любов, ти ще разбираш нещата правилно. В своята Любов трябва да участва и ближният. Под ближния разбирам онзи, който те обича. И ти трябва да участваш в своята Любов. Под тебе, тук разбирам разумното, божественото в тебе. Във всяка една работа в която участват Бог, ближният и ние, с тази Любов всичко е възможно. Това е донякъде изгубената дума. (35/стр. 121)

Сега представете си, че аз правя с вас следния изпит. Аз ви говоря като на ученици, със символи, но говоря неща, които са проверени и верни. Представете си, че аз съм учител и ви уча за Любовта, но вие не разбирате, не знаете това изкуство. Аз ви говоря за Любовта и казвам, че тя е една нишка, която вие не виждате. Тя е тънка като паяжина, но е толкова силна, здрава, че може да ви удържи. През нея текат то-

кове, които ви поляризират и можете да станете и тежък, и лек. Вие не виждате тази нишка, но аз съм ви свързал с нея и ви пазя от всички пакости. Минеш през една голяма пропаст, казвам: „Нали казваш, че съм ти учител, ти ме обичаш, хвърли се долу.” — Какво ще кажете? — Учителю, сериозно ли говориш? Той ще коленичи долу и ще каже: „Сериозно ли говориш, моля ти се, не ме карай да се хвърлям долу, пусни ме!” Колко от вас ще се хвърлят? Ако той е ученик, изведнъж ще се хвърли, ще увисне на нишката и аз ще го извадя. Аз ще добия вече вяра в него, той в моите очи ще порасте, ще порасте с един метър в моето съзнание и ще кажа: „Този е ученикът, на когото мога да разчитам.” И онзи, който ще коленичи, и него ще зная. Друг пък ще каже: „Имай ме отречен, още не съм готов — това е тежка работа, тежка наука, не е за мен.” (27/стр. 121)

Само като влезете в закона на Любовта, започват реалните работи. Само в Любовта нещата стават реални... Това, което урежда всичко в света, то е Любов. Щом влезне Любовта, тогава магическата тояжка я имаш. Като дойде Любовта, ти държиш тази тояжка и с нея ходиш. Никой път няма да минеш без нея, а дето ходиш, все ще ходиш с Любовта и тя ще урежда работите ти, и ти ще бъдеш прислужник на нея, ти ще се учиш от нея. (13/стр. 32-33)

ПОГЛЕД КЪМ ИСТИНАТА

Истината

Казано е в Писанието, че Бог е възлюбил Истината в човека. Под „истина” разбираме оценяване на всички възможности, вложени първоначално в нас. Който не ги оценява, не може да бъде доволен.

(28/стр. 91)

Мнозина не разбират, какво представя Истината, какво представя реалността на живота, но казват, че са дошли до реалността. Да, те са дошли до стъпките на реалността, но не и до самата нея. Нека бъдат благодарни и за това. Не е малка привилегия за човека да върви по стъпките на реалността. Казва Псалмопевецът: „Когато отдалеч видя Лицето Ти, душата ми се възрадва.” Да видиш Лицето на Бога, това значи да придобиеш вдъхновение за цял живот и всичко да се осмисли пред тебе. (4/стр. 21)

Някои ще запитат: „Какво нещо е Истината?” Истината е това: То е здравият човек, свободният човек, който живее без закон. Няма никакъв закон, той самият е закон на себе си. Каквото го прави, той го прави без никакъв умисъл. Онези, които служат на Истина-

та, трябва да живеят само за Бога. В неговия ум няма абсолютно никакво противоречие. Той никога не може да се гневи на някого, да помисли зло. Той вижда най-хубавото, ...като види един човек, радва му се.

(35/стр. 5-6)

Всеки човек, който греши, се лишава от своята Свобода, а като живее по Истината, той непрестанно се освобождава. Човекът на Истината иска да знае каква е същината и цената на нещата. (46/стр. 28)

Утвърждаването в Истината трябва да бъде постоянно, в мисълта трябва да има едно вечно развитие, вечно утвърждаване в Истината... Трябва постоянно да познаваме Бога все повече и повече. То е многократен процес. (10/стр. 134)

Защо именно трябва да търсим Любавта? Защото от нея излиза Истината. Защо трябва да търсим и Мъдростта? Понеже от нея просиява Истината. (22/стр. 31)

Истината не може да се каже, защото във вашия език няма дума, с която може да се изрази... Тази енергия на Истината е толкова силна, че каквато жица да ѝ турите, тя ще я изгори и пак няма да остане проявена. Ето защо аз не искам да засягам някои неща, защото ако ги изнеса, ще стане нещо много лошо, ще изгори мозъкът. Нервната енергия в човека не е в със-

тояние да изнесе Истината. Дойде някой, казва: — Е, аз съм глупав.” — Не, нямаш гръбнак, за да изнесеш Истината. (27/стр. 404)

Как да намерим Истината

...Първото условие е да кажете в себе си Абсолютната Истина. Нито бели, нито черни лъжи! Сега аз говоря не за вашите отношения към света, а за отношенията ви към Белите братя, към Бога, към вас самите. Ще бъдете абсолютно верни на себе си! Никакво съмнение няма да допускате! В Любовта няма какво да се съмнявате! (27/стр. 321)

Вън от Христа човек не може да намери Истината. Да вярва човек в Христа — това значи да намери Истината. (10/стр. 127)

Всеки сам... трябва да намери Истината. Всеки сам трябва да отива при Господа и сам да се връща. Това значи да придобие онова дълбоко вътрешно знание. (6/стр. 11)

В света Истината е добита чрез търпението. И всеки от вас, който иска да намери Истината, трябва да намери нейното дете. Намерите ли нейното дете, търпението, ще намерите и Истината. Нямате ли ней-

ното дете, никога не можете да започнете с Истината. Когато говоря за търпението, аз разбирам същественото в Истината. Търпеливият човек е човекът на Истината. (22/стр. 142-143)

Трябва да имате желание Истината да регулира живота ви всеки ден. Всяка седмица да придобивате по едно Божествено състояние, също и всеки ден.

(12/стр. 41-42)

Това, което всеки момент проверявате и възприемате в себе си, то е Истината. Аз не говоря за Истината, която ще провериш в бъдеще. Аз говоря за онази Истина, която можеш да провериш в даден момент, и която внася светлина в твоето съзнание. Истината действа в момента. Ето защо радвайте се, когато боледувате и страдате. Това са условия за придобиване на Истината, за придобиване на Божиите блага. (12/стр. 196)

Стане ли сутрин, човек трябва да хване началото на Божествения ден, наречен Свещен момент на Любовта. Този момент е наречен пръв лъч на Любовта. Този момент се среща и на обяд, когато слънцето е в своя зенит и вечер при залеза на слънцето. Изгуби ли човек този момент, всичките му работи се развалят...

Обаче животът на всеки човек, който е намерил Божественото, е пълнен... Вярвайте във всеки човек, който е намерил свещения момент на Любовта в изгря-

ващото, в обедното и в залязващото слънце. Този човек е намерил Истината. (4/стр. 41)

Истината... е всадена дълбоко в нашата душа и тя има Своя свещен език. Докато ние не научим нейния език, тя не може да ни говори. Туй е един от нейните велики закони. Истината очаква да научим нейния Свещен език и да разберем всяка нейна дума. И тогава напред в живота, да видим, какъв смисъл има в Истината! Истината води към живота. Тогава и животът има смисъл, защото може да бъде безсмъртен. Той може да хване онази старовременна змия, която ражда страданията в света. Ние не трябва да се отричаме от живота, а да търсим истинския живот.

(22/стр. 31)

...За да познае човек Истината трябва да бъде едновременно и религиозен, и духовен, и Божествен... Истинският човек включва и трите прояви на живота: физическите, духовните и Божествените. Физическият живот има отношение към формите, т.е. към религията, духовният живот има отношение към съдържанието, т.е. към чувствата, а Божественият живот — към смисъла на нещата, към Любовта.

(6/стр. 228-229)

Истината не може да дойде чрез всички. Тя иде само чрез Едного. Тя може да дойде чрез всички, само

ако те са готови за нея. Така те ще живеят в Едного. Следователно Истината ще дойде, когато всички хора бъдат готови да я възприемат. (12/стр. 139-140)

Да говорим Истината

В света насава една епоха и няма нужда да се говори Истината на хората. Всеки, който би искал да говори Истината, той говори лъжата. Истината сама за себе си говори. Свещта не говори никому, но тя е проводник на светлината. Ако един човек не е проводник, а само говори, той говори лъжата, но ако е проводник, той само по себе си говори Истината. Езикът на Истината, това е най-деликатният език, който някъде съществува. Той не е език на гръмотевица, той е наречен в природата „Тихият глас“, той е онова висшето съзнание. Когато то проникне в сърцата на хората, те разбират. Засега човечеството изобщо не разбира езика на Истината. (26/стр. 131)

Когато говориш, всяка дума трябва да бъде проникната от Истината. Ще мислиш за Истината, ще я чувствуваш и прилагаш... Новият начин на говорене подразбира прилагане на всичко, което човек знае и за което говори. (30/стр. 28)

Истината говорете само на Бога и се дръжте за Любовта. (9/стр. 25)

...В тази Школа, в която вие влизате, се изисква да се говори Абсолютната Истина, не абсолютната откровеност — аз не говоря за абсолютната откровеност, а за Абсолютната Истина. В дадения момент, когато дойде да кажеш Истината, да не се поколебаеш по никой начин да кажеш на света Истината, тъй, както си е: нито преувеличена, нито намалена. (27/стр. 118)

Не се позволява никаква лъжа. Не изопачавайте Истината, не изопачавайте и моите думи. Не лъжете в мое име, не позволявам това! Помнете, който лъже в мое име, нищо няма да остане от него. — Тъй каза Учителят. — Десет пъти проверете това, което съм казал, но не лъжете в мое име. Не лъжете и в Името Божие! В Школата не се позволява абсолютно никаква лъжа. (12/стр. 9-10)

...Дойде ли да изпълним Волята Божия, дойде ли се до Истината, ние сме готови на всички жертви. В нас волята е диамантена! Това разбирам аз под воля диамантена и под белия цвят. Когато казвам, че волята ни е диамантена, това значи: ние всякога сме готови да говорим тази Истина, която изразява Божията Любов и в която Бог се проявява. Престанем ли да говорим Истината, ние изгубваме всичко. (27/стр. 124)

В тази Школа има възможност един ден, като говорите Истината, да постигнете онова, което желаете. Но се иска не желязна воля, нито гранитна, но диамантена воля. (27/стр. 125-126)

Една необходимост е да говорим Истината. Горко ни, ако не я говорим. И в края на краищата всеки от вас в края на своята еволюция ще бъде заставен да изкаже Абсолютната Истина — тъй, както си е. И сегашната карма не е нищо друго, освен едно отклонение от Истината — тъй, както си е. Кармата се е зародила в момента, когато ние сами сме се отказали да говорим Истината. Първият момент, първото отклонение, когато човек се е отказал да говори Истината, е създал сегашната карма, която е родила хиляди злини — и за да се освободим от нея, ние трябва да говорим Истината и да започнем да я прилагаме в живота си. (27/стр. 119)

От вас, като ученици, искам да прилагате Истината: абсолютно без никаква лъжа. „Ама малко бяла лъжа?“ — Не, никакви бели, нито черни лъжи. Ще говорите чистата, бялата, светлата Истина. За нас и бялата, и черната лъжа е все лъжа. Разбирате ли туй правило? Това е моралът на новия живот, моралът на новия ден. Ще правите разлика. В нас абсолютно никаква лъжа не съществува, ни помен от нея: никакво извъртане на фактите, никакво извъртане на

чувствата, никакво извъртане на помислите, никакво извъртане на действията, никакво извъртане в движенията на очите. Всеки един наш поглед, всяко движение на лицето, на ръцете, на устата, на тялото, на краката — всичко това трябва да изразява Божествената Истина. Защото и в ходенето има разврат. Аз мога да направя едно движение и да ви развратя. Мога да си мръдна устата по един начин и да ви дам по една лоша мисъл. Мога да изкривя тъй окото си, че и без да ви кажа нещо, да направя един иширет* и да посадя едно зло във вас. Тъй че ние със своите движения правим по-големи злини, отколкото като говорим с устата си. (27/стр. 119)

В новия живот ще казваш Истината — без никакви изключения. Право на предмета — ще говориш Истината без никакви изключения. Може да те обесят, може да страдаш, може да изгубиш имането си, честта си, всичко, но ще кажеш Истината. Кажеш ли я, ти си ученик във Великата школа на Бялото Братство. И такъв един човек след като умре, Белите Братя ще го възкресят и ще кажат: „Ние те похваляваме, че ти си пожертвал живота си за Истината, че ти си изпълнил великия морал на Новия живот.” И ако вие приложите този морал, както ви казвам, за една година, вашите лица другояче ще изглеждат. И аз ще туря всинца ви на един изпит, за да видя доколко говорите Истината. Туй да го знаете. Най-първо ще ви

*иширет — знак, обикновено таен, направен с ръка, очи, мимика и др.

изпитам за Истината. И тогава знаете ли колко плач ще има между вас? Най-малко по един ден ще плачете през седмицата. За какво? Че не сте казали Истината. Истината, Истината, Истината, Истината!

(27/стр. 120)

...Ще бъдете истинолюбиви. Не се срамувайте да кажете Истината в очите на някого, макар той да ви е приятел. Ще бъдете смели и решителни да казвате Истината, макар и да се обиди някой. Кажете му Истината, макар и сълзи да излезнат от очите му — нека си поплаче. А пък и той, ако е смел, нека ти каже Истината, но Истината, тази Абсолютна Истина — да няма никаква друга мисъл. Нищо повече! Аз ще ви кажа сега, ще ви определя, като говорите Истината, как да я казвате. За да кажете Истината, най-първо сърцето ви трябва да е пълно с Любов, с тази безгранична Любов — то да има тази запалка. Второ: умът ви трябва да е пълен с Мъдростта, която ще внесе светлината и знанието. Тогава кажи Истината и не бой се, не мисли за резултатите — кажи Истината! ...Кажете Истината, каквото и да ви коства! Тя ще ви повдигне. (27/стр. 216)

...Аз като говоря, имам страх. От какво се страхувам? — Да не би да кажа нещо, което не е вярно. Аз се страхувам да не кажа нещо, което да не е съгласно с Божията Любов, с Божията Мъдрост, с Божията

Истина. Само пред Бога имам страх, затова претеглям своите думи. Всички трябва да имаме един Свещен страх! Та когато казвам, че трябва да бъдем герои, повтарям: нека бъдем герои, нека имаме пред себе си един меч, нека бъдем военни, но за да защитаваме Истината. Нека Истината да бъде за всички ни едно бойно поле, на което да се подвизаваме! Тя е една велика наука за живота. (22/стр. 184)

Та по правия път на Истината ще се задоволят всичките ваши копнежи; най-възвишените ваши копнежи ще бъдат задоволени по един правилен начин, и за вашето добро, и за доброто на вашите ближни. Нали сме удове един на друг? Ако сме удове на това Христово тяло, това тяло трябва да функционира и всеки един уд в нас трябва да функционира правилно, да бъде израз на Божествената Истина, за да се всели Христовият Дух в нас. И когато действаш с Истината, Духът на Христа ще се всели в тебе. ...Защо трябва да говорим Истината? Защото Христос ще бъде с нас. (27/стр. 126)

Любов към Истината

Който влиза в класа, трябва да се разведе с лъжата и да се ожени за Истината. (12/стр. 15)

Ако трябва да обичаш, обичай Истината. — Истината е отвлечено понятие. — Така мисли онзи, който не я разбира. Христос казва: „Това е Живот Вечен, да познавам Тебе Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото Си проводил.” Това е Живот Вечен, да познавам Тебе, от Когото всичко излиза. Това е Живот Вечен, да познавам всички хора, които Си създал. (7/стр. 127)

Първото нещо, което се изисква от вас е, да имате непреодолима Любов към Истината. Съзнанието ви трябва да бъде толкова будно, че нищо в света да не ви изкушава. Мислите, чувствата и действията ви трябва да бъдат безпогрешни. (8/стр. 170)

Помнете, ако искате да имате Божието Благословение..., откажете се от лъжата. Иначе всичко ще изгубите. (12/стр. 13)

Като ви наблюдавам, виждам, че някои идат при мене с единствената цел, да им разкрия известни тайни. Хиляди години още да стоят при мене, няма да им открия нищо. — Защо? — Защото още не са готови за това знание. После ще се оплакват, че не съм ги погледнал както трябва. — Как ще ги погледна, както те искат, когато се опитват да ме лъжат?... — Как ще се отнеса добре, когато тъпчеш Истината с краката си? Какво отношение мога да имам към онзи, който

осквернява с ума си Божественото знание, а със сърцето си опетнява Любовта на Бога? (12/стр. 8-9)

Стремете се към най-великото, най-красивото, най-доброто, най-чистото. Това е Истината, която трябва да вложите в душите, в сърцата и в умовете си.

(33/стр. 219)

Не може аз да ви покажа пътя на Истината, ако вие не ме обичате. И аз не може да ви покажа пътя, ако аз не ви обичам... Второто нещо: не може да ви предам Истината, ако аз сам не обичам Истината. И вие не може да разберете тази Истина, ако вие не я обичате. Ако аз съм заинтересован и ако вие сте заинтересовани, Истината остава непонятна. Тогава всеки има една истина и тази истина произвежда смущения между хората. Всеки търси само своето право. Който търси своето право, то е безправие. Който търси правото на всички хора, той ще намери своето право. Който търси само своето право, ще намери всичкото безправие в света. (39/стр. 384)

Да обичаш Истината значи умът, сърцето и душата ти да бъдат свободни. (14/стр. 29)

Сега аз не говоря за обикновената любов, но за онази Любов, която има за обект Истината. Велико и свещено нещо е да изяви човек Любов към Истината. Проявлението на тази Любов определя бъдещето на

човека. Само онзи може да бъде обичан, който е приложил в живота си Любов към Истината, т.е. Любовта, която има за обект Истината. Щом прояви тази Любов, цялото небе се отваря за него и всички се радват, че са срещнали човек, изразител на Любовта.

(3/стр. 153-154)

Та казвам: Не се старайте да правите никакви добрини, но обичайте Истината. „Обичайте Истината, това е доброто. Това е пътят за саморазвитие. И се радвайте на себе си. В себе си дръжте Истината. За да бъдете обичани от Бога, непременно Истината трябва да бъде във вас. Щом Истината бъде във вас, Бог ще ви обича и вие ще Го обичате. Казва: „Възлюбил е Истината в човека”. Някой иска да бъде обичан от Бога. Щом Истината е във вас, Бог ще ви обича... Бог обича онова, което Той е вложил в нас. (35/стр. 14)

Казвам: Ако искате Бог да ви обича, Истината трябва да бъде във вас. Ако искате другите да ви обичат, Истината трябва да бъде във вас. Този, който иска да го обичате, Истината в него трябва да бъде. Бог се нарича верен и истинен. Под думата верен разбираме Бог на Любовта. Истинен, когато ние обичаме, Неговите отношения никога не се изменят. Което каже, ще бъде. Но Божиите неща ще се изпълнят за нас само тогава, когато царува в нас Истината и когато царува в нас Любовта. Тогава всичко онова, което Бог е обещал, ще бъде. (35/стр. 15)

Какво представя небето? — Място на чистота и на разумност. Като казвам, че небето е място на чистота, това не значи, че земята е място изключително на нечистота. Добре разсъждавайте, да не изпаднете в заблуждение. Истината е една, но тя трябва да се приеме с Любов. Не се ли приеме с Любов, Истината причинява смъдене, болка в човека, както когато го болят очите, стомаха, дробовете... Възприемайте Истината правилно, за да не станат обратни реакции във вас. Добрият и разумен човек приема Истината с Любов, затова разполага с елементите, чрез които превръща злото в добро. (6/стр. 32)

Истината излиза от Бога, тя носи живот. Истината трябва да дойде в нас и ние да я познаем. Ако Истината не дойде във вас и животът няма да дойде. Казваш: Искам да живея. — Обичай Истината. — Не искам да умра. — Изпъди лъжата вън от себе си.

(7/стр. 127)

Сега, въпросът не е само да казвате Истината, но тази Истина трябва да я любите, защото след като я кажете, да не си речете: „Отгде се домъкна ти у дома, че за тебе толкова страдания понесох!” Кажеш ли така, пак ще сгрешаш. Не, след като пострадаш за Истината, ще се порадваш и ще кажеш: Сестро, аз се много радвам, благодаря ти за голямото щастие, че ти дойде у дома да ми създадеш толкова приятности,

аз ти крайно благодаря.” И всичко това не само да го кажеш, но да го почувстваш в душата си и да бъдеш радостен, че си пострадал за Истината. Това е идеалният стремеж. Тогава ще имаме наука, ще ни се отвори Природата. (27/стр. 120)

Значи две неща трябва да има човек в предвид в живота си: за Истината ли да страда или за своите лични грехове? Няма по-велико страдание от това, да страда човек за Истината. (9/стр. 3)

Абсолютна Истина! Ето идеалът на новото учение! Абсолютна Истина! Ето идеалът на новото човечество. Дръжте този идеал в душата си. (12/стр. 16)

Истината освобождава

Сега съвременните хора мислят, че Истината, това са само думи. Те мислят, че Истината е нещо отвлечено. И ако ние попитаме духовните хора, какво нещо е Истината, те ще ни кажат: Истината не е нищо друго, освен стремежът на човешката душа да се освободи. Казвам: има и друго разбиране за Истината. Истината съдържа в себе си онези Божествени методи, чрез които душата може да стане свободна. Истината съдържа от паметивека всички методи на вечността за развитието, освобождението на чо-

вешката душа и постигането на Вечния Живот. Или другояче можем да кажем, че Истината е най-възвишеният първичен Дух, Който е излязъл от Бога. И следователно квасът, началото на всички неща, е Истината. И откогато се проявило туй начало в света, оттогава се явява Любовта, да даде живот на Истината. Защото Истината, сама по себе си, произтича от Бога като един вечен Принцип, но за да оживи този Принцип, да станат тези методи живи, трябва една среда, а първичната, вечната среда, в която всичко може да живее, това е Любовта. Следователно, когато казваме, че трябва да имаме Любов, ние не подразбираме афекциите на хората. (22/стр. 7-8)

Докато не създаде вътрешна, интимна връзка между Духа и душата си, човек не може да бъде свободен. Това наричаме ние връзка с Бога, с Първата Причина на нещата. Без тази Свещена връзка, човек не може да очаква онова вътрешно единство в себе си. От това единство зависи неговото бъдеще развитие. От вътрешното единство в човека зависи придобиването на онези блага, към които той се стреми. Така трябва да се разбира Истината. (30/стр. 155)

Под думата „истина” ние разбираме свобода, не свобода само за себе си, но свобода за всички, свобода и за най-малките същества. Ние под думата „истина” не разбираме отношенията на Бога към нас. (37/стр. 9)

Всички хора се стремят към свобода. Всеки иска да бъде свободен, но не знае как да придобие свободата си. Само онзи човек може да бъде свободен, който знае как да възприема Истината. Който не може да възприема Истината, той е роб на условията. Този човек е осъден на вечни безпокойства, на страх и на тревоги. За да придобие свободата си, човек трябва да даде път на Божественото начало в себе си. (8/стр. 274)

Свободата в света ще дойде, когато ние всички се научим да живеем в света свободно, да мислим свободно, да чувстваме свободно и да вършим Волята Божия. Като мислиш свободно, че да не повреждаш никого. Като чувстваш свободно, да не повреждаш никого. Като постъпваш свободно, на никого да не правиш никакъв ущърб. Не само това, но като мислиш, със своята мисъл да бъдеш полезен на всичките, и със своето сърце като чувстваш, да бъдеш полезен на всичките, и като постъпваш, със своята воля да бъдеш полезен на всичките. Туй разбирам новото, което иде в света. (39/стр. 384)

...Истината освобождава човека. Как го освобождава? Дава му онзи истински живот и човек става доволен. Истината освобождава човека, дава му светлина, дава му знание, с които човек свободно да може да разполага и той е свободен. И самата Истина сама по себе си дава свобода на човека, че тя живее в самия човек и го ръководи. (5/стр. 207)

Казано е в Писанието: „Истината освобождава, а лъжата ограничава. Истината носи живот, а лъжата носи смърт.” Казано е: „Не лъжи!” — „Защо да не лъжа?” — За да не умреш, за да не изгубиш всичките блага на живота. — Защо трябва да обичам Истината? За да живееш, да бъдеш щастлив, да придобиеш всички добродетели. (7/стр. 127)

Духът Божии представя Истината, която освобождава човешката душа. Истината освобождава човека от всички мъчнотии, от противоречията и заблужденията в живота. Това е новото мистично схващане за Бога. (12/стр. 139)

Когато Бог чрез Истината ограничава нещата, т.е. когато един човек се ограничава, то е за да се подигне на по-висок чин, да му се даде свобода, а свободата всякога носи ограничение. Свобода без ограничение не съществува. Ако вие разбирате свобода без граници, тогава нямаше защо да се създава един космос. Всеки можеше да се движи в пространството, което е безгранично. Не, свободата, в пълния смисъл на думата подразбира ограничение. Следователно, всеки, който се ограничава, крие свободата в себе си.

(22/стр. 261)

...Който се подчинява на Истината, ...е свободен. Тази Истина не е само заради мене. Когато всички има-

ме еднакво отношение към Бога, еднакво изпълняваме Волята Му, ние сме свободни. Щом аз изпълнявам по един начин, вие по друг, не сме свободни. (35/стр. 176)

Истината е Божественото начало в човека

Казано е в Писанието: „Бог е възлюбил Истината в човека.” Истината е Божественото начало в човека. Следователно Бог е възлюбил Истината в човешкия ум, в човешкото сърце, в човешкия Дух и в човешката душа. Истината прави човека мощен и велик. Поставете Истината за основа на вашия живот, за да бъдете мощни и велики. (8/стр. 284-285)

Под думата „Истина” се разбира, че когато тя е вътре в теб, ти можеш да направиш това, което душата ти иска и да си доволен и радостен. Изразът „каквото душата ти иска” значи да направиш това, което Божественото в теб иска да го направиш. (46/стр. 29)

Като се говори за Истината, мнозина се обезсърчават и се питат, защо нищо не са постигнали. Защо усилията и трудът им отиват напразно? Те сами трябва да си отговорят. Обаче Истината е безпощадна. Който иска да я възприеме, трябва да бъде готов на всякакви жертви. Че щяла да наруши мира на някого, тя

не се интересува. Истината има предвид Божественото в човека. Тя иска да застави човека да прояви Божественото начало в себе си. То е вечното, неизменното, на което всякога може да се разчита. (30/стр. 118)

Божественото в човека е онзи прозорец, през който той може да гледа вън и вътре в себе си, да възприема Истината. Отде иде Истината, не е важно. Истината може да дойде чрез детето, както и чрез възрастния. Достатъчно е да има прозорец, през който Истината да минава. Кой е отворил прозореца за Истината, не е важно. (4/стр. 98)

Когато и да срещнеш, виж в него присъствието на Онзи, Който е създал света. Добре е навсякъде да виждаш Бога. И във всички противоречия да виждаш скрито Божественото начало. Това е новото учение. То изисква от всички да отворят сърцата и умовете си, да видят Истината вложена от векове в тях. (7/стр. 23-24)

...За да постигне Вечния Живот, човек трябва да се стреми към нов морал, който да не почива само на теория, а на нещо конкретно. Не е достатъчно човек само да каже, че съществува едно слънце в света, което може да вижда навсякъде и на всяко време през деня. Той трябва да бъде потопен в неговата светлина и топлина. Накъдето и да се обърне човек все слънцето вижда. Докато човек търси слънцето, нищо не мо-

же да го засенчи, нищо не може да го скрие от неговия поглед. Обаче случва се понякога, че на хоризонта се явяват облаци, малки и големи, които успяват да скрият слънцето от погледа на човека. Тогава той започва да се колебае, съществува ли слънцето на небето или не съществува. Той се запитва, облаци ли са по-големи или слънцето. Тъмнината ли е по-мощна или светлината? Облаци ли са на небето не са нищо друго, освен човешките желания, които временно само могат да засенчат слънцето и да го скрият от очите на човека. Какви ли не желания се явяват в живота на човека, които, като облаци затъмняват яснотата на идеята за Бога в него, и той започва да се колебае, съществува ли Бог или не. Запример желанията на човека да яде, да пие, да придобива богатства, слава и почести се наслояват в съзнанието му като облаци и закриват светлината на неговото слънце. Те казват: Не само Бог е голям, но и ние сме големи. И за нас трябва да мислиш. И вие гледате как човек се раздвоява, как се натъква на противоречия, които не може да разреши.

(8/стр. 231-232)

Светлината на Бога

Казано е в Писанието: „Бог е възлюбил Истината в човека.” Който съзнава това, той е носител на Истината, той никога не отпада, никога не лъже. Истинолюбивият живее в светлина. (2/стр. 4-5)

Светлината ви посещава без да ѝ говорите. Достатъчно е да се отворите, за да ви огрее и озари. (2/стр. 13)

Когато противоположните енергии на Любовта и Мъдростта се съединят, ражда се Истината, т.е. светлината. Истината носи светлината в света, затова е казано, че само при Истината човек може да бъде свободен... Човек трябва да знае как да прави контакт между ума и сърцето си, за да произведе светлина. Ако си неразположен, това показва, че между ума и сърцето ти няма контакт. (29/стр. 268)

Само светлината остава вярна към хората. Тя не може да се изменя, да се проявява като светлина и тъмнина. Светлината всякога си остава светлина. Тя разкрива нещата такива, каквито са. Пред нея не остава нищо скрито-покрито. Светлината има отношение към Истината. Както светлината разкрива всички скрити неща, така и Истината, дето мине, всичко докосва. Истината разкрива човека във всичката му голота. (2/стр. 13)

От толкова години вие търсите Господа. Нали? Някои от вас сте приемали Неговата светлина, но тази светлина се явява и изчезва. Божествената светлина у вас не е още непреривна. Някой казва: „Аз намерих Господа“, но след няколко дни го гледам, той е духом неразположен. Отпаднете ли духом, не сте намерили

още Господа — Божествената светлина е непреривна. Явяването на тази светлина у вас е само един проблясък от Божествената светлина, която прониква в сърцето и ума ви. Вие още не сте получили онези методи, чрез които Божествената светлина да е постоянна. Божествената светлина трябва да бъде постоянна. Това е стремежът ви. (27/стр. 464-465)

Всичко в света се движи около светлината. Тя е крайната цел на Битието. Да се слее човек със светлината, която излиза от Бога, това е смисълът на живота.

(2/стр. 15)

БИБЛИОГРАФИЯ

1. Учителю благи — НБ, изд. 2001 г. — Шумен
2. Великите условия — НБ, изд. 1944 г. — София
3. Светото място — МОК, изд. 1939 г. — София
4. Да ви даде — НБ, изд. 1938 г. — София
5. Изпитът на любовта — УС, изд. 1998 г. — София
6. Да възлюбиш Господа — НБ, изд. 1946 г. — София
7. Красотата на душата — УС, изд. 1948 г. — София
8. Ключът на живота — ООК, изд. 1937 г. — София
9. Любов към Бога — РБ, изд. 1997 г. — София
10. Разговори на Ел Шадай — София
11. Вечното благо — СБ, изд. 1944 г. — София
12. Абсолютна истина — УС, изд. 1949 г. — София
13. Добрият език — УС, изд. 1998 г. — София
14. Заветът на Любовта — ПС, т. I, изд. 1944 г.
— София
15. Възкресението — НБ, изд. 1999 г. — София
16. Живот и отношения — МОК, изд. 1947 г. — София
17. Събуждане — ООК, изд. 1944 г. — София
18. Ново разбиране — УС, изд. 1949 г. — София
19. Заветът на Любовта — ПС, т. II, изд. 1944 г.
— София
20. Пътят на ученика — СБ, изд. 1996 г. — София
21. Заветът на любовта — ПС, изд. т. III, изд. 1944 г.
— София
22. Заведоха Исуса — НБ, изд. 2008 г. — София
23. Съразмерност в природата — МОК, изд. 1949 г.
— София
24. Две свещени положения — СБ, София

25. Дреха на живота — УС, изд. 1950 г. — София
26. Свещен трепет — ИБ, изд. 1998 г. — София
27. Новият живот — СБ, изд. 2009 г. — София
28. Новото начало — УС, София
29. Ликвидация на века — УС, изд. 1948 г. — София
30. Устойчиви величини — УС, изд. 1943 г. — София
31. Служене, почит и обич — МОК, изд. 1940 г.
— София
32. Силите на природата — МОК, изд. 1947 г.
— София
33. Новото човечество — Б, изд. 1947 г. — София
34. Ето човекът — НБ, София
35. Обичайте и радвайте се — УС, изд. 1997 г.
— София
36. Първият момент на любовта — УС, изд. 1997 г.
— София
37. Близо и далеч — УС, изд. 1997 г. — София
38. Видяхме славата — СБ, изд. 1999 г. — София
39. Път на зазоряване — НБ, изд. 1999 г. — София
40. Пред новата епоха — беседа, 1938 г., изд. 2011 г.
— София
41. Великото в живота — СБ, изд. 1997 г. — София
42. Хио - Ели - Мели - Месаил — изд. 2003 г. — София
43. Сфинкът — беседа, изд. 2008 г. — София
44. Трите чаши и скъпоценният камък — беседа,
изд. 2002 г. — София
45. Абсолютна чистота — беседа, изд. 2009 г.
— София
46. Акордиране на човешката душа — т. I, изд. 1999 г.
— София

СЪДЪРЖАНИЕ

ПРЕДГОВОР	3
СВЕТОСТТА НА ЧИСТОТАТА.....	7
Чистотата — условие за връзка с Бога.....	7
Чисти мисли, чувства и действия.....	13
Огънят на Божествената Любов очиства.....	18
Чистотата и Божественият живот.....	20
Чистотата и Свещеното място.....	25
ОРЕОЛЪТ НА БЛАГОГОВЕНИЕТО	27
СВЕЩЕНО ОТНОШЕНИЕ КЪМ БОГА	33
СВЕЩЕНИЯТ ПОДХОД КЪМ СЪЩЕСТВАТА.....	41
Божествената Любов между съществата.....	41
Обичта.....	48
Даването	58
Отношение към Божественото в човека	62
Отношение към душата.....	68
Цялото.....	73
Любовта на Бога е еднаква към всички души.....	84
СВЕЩЕН ПОДХОД КЪМ СЕБЕ СИ	88
Да се свържем с Бога.....	88
Любов към Бога.....	92

Да мислим за Бога	105
Бог да се прояви за нас и ние да проявим Бога	108
Отношения между нас и Бога	115
Да оценим Любовта	133
Да приложим Любовта	137
Изпълнение на Волята Божия	144
Отношение към Божественото в себе си	160
Божествени мисли, чувства и постъпки	168
Отношение към Любовта, Мъдростта и Истината	181
Отношение към Словото	188
Отношение към душата и Духа ни и себепознанието	195
Условия за влизане в Царството Божие	205
Да ценим Божествения живот	208
 СВЕЩЕНО ОТНОШЕНИЕ КЪМ РАБОТАТА	218
Служене на Бога	218
Работа с Любов	224
Приложение и проявление на Божественото	229
 ПРЕКЛОНЕНИЕ ПРЕД МЪДРОСТТА	244
 СВЕЩЕНАТА СИЛА НА МОЛИТВАТА	251
Какво е молитвата	251
Как да се молим	254
Молитвата, като метод за връзка с Бога	262

ЛЮБОВТА КАТО СВЕЩЕНА СТИХИЯ	268
Божествената Любов.....	268
Любовта ни свързва с Бога.....	271
Прояви на Любовта.....	275
Когато Любовта влезе в нас.....	279
Любовта дава живот.....	287
Свещеният огън на Любовта.....	296
Магическата сила на Любовта.....	300
ПОГЛЕД КЪМ ИСТИНАТА.....	306
Истината.....	306
Как да намерим Истината.....	308
Да говорим Истината	311
Любов към Истината.....	316
Истината освобождава.....	321
Истината е Божественото начало в човека.....	325
Светлината на Бога	327

Из Словото на
Учителя Петър Дънов

СВЕЩЕНИТЕ ОТНОШЕНИЯ

Ключове към
Тайнството на Бога

Българска, първо издание
Формат 60х84/16
Печатни коли 21

Издател: АХАДОР Варна
ISBN 978-954-92902-1-9